

CÍRKEV JEŽÍŠE KRISTA SVATÝCH POSLEDNÍCH DNŮ • KVĚTEN 2013

Liahona

A photograph of a man in a dark blue suit and a patterned tie, smiling as he speaks at a wooden podium. A microphone is positioned in front of him. The background is dark and out of focus, suggesting a large audience.

**Proslovy
z generální
konference**

**Povolání noví Sedmdesátníci
a generální předsednictvo
Mladých žen**

Oznámeny dva nové chrámy

© JOSEPH BRICKEY, NESMI BYT KOPROVÁNO

Touha po vodách Siloe, Joseph Brickey

Rybník Siloe v Jeruzalémě získává vodu z pramene, který se nachází za městskými hradbami. Vody Siloe jsou jakožto jediný zdroj pitné vody v této oblasti již dlouho symbolem Boží ochrany a posilující moci. Jak je zaznamenáno v Izaiášovi 8:6–8, Izaiáš prorokoval, že království Izraele zavrhne Pána ve prospěch dvou králů. To se také stalo. Na rozdíl od lidí v době Izaiášově však tato žena touží po pitné vodě ze Siloe – čímž symbolicky touží po Boží trvalé lásce a ochraně.

SOBOTNÍ DOPOLEDNÍ ZASEDÁNÍ

- 4 Vítejte na konferenci
President Thomas S. Monson
- 6 Toto vím
President Boyd K. Packer
- 9 Jistý základ
Biskup Dean M. Davies
- 12 Jsme dcery našeho Nebeského Otce
Elaine S. Daltonová
- 15 Spasitel chce odpouštět
Starší Craig A. Cardon
- 18 „Toto je dílo mé a sláva má“
Starší M. Russell Ballard
- 22 „Podťež ke mně“
President Henry B. Eyring

SOBOTNÍ ODPOLEDNÍ ZASEDÁNÍ

- 26 Vyjádření podpory
úředníkům Církve
President Dieter F. Uchtdorf
- 28 Zpráva Církevního kontrolního
oddělení za rok 2012
Robert W. Cantwell
- 28 Statistická zpráva za rok 2012
Brook P. Hales
- 29 Pokoj v domově
Starší Richard G. Scott
- 32 Osobní pokoj – odměna
za spravedlivost
Starší Quentin L. Cook
- 36 Pánův způsob
Starší Stanley G. Ellis
- 39 Evangelium celému světu
Starší John B. Dickson
- 41 Věříme, že máme být cudní
Starší David A. Bednar
- 45 Svezte se na vlně
Starší Russell M. Nelson

KNĚŽSKÉ ZASEDÁNÍ

- 48 Stůjme pevně na svatých místech
Starší Robert D. Hales
- 52 Moc kněžství mladého chlapce
Starší Tad R. Callister
- 55 Vaše posvátná povinnost sloužit
David L. Beck
- 58 Čtyři tituly
President Dieter F. Uchtdorf
- 62 Jsme sjednoceni
President Henry B. Eyring
- 66 Pojd'te, vy všichni synové Boží
President Thomas S. Monson

NEDĚLNÍ DOPOLEDNÍ ZASEDÁNÍ

- 70 Naděje Božího světla
President Dieter F. Uchtdorf
- 77 Je to zázrak
Starší Neil L. Andersen
- 81 Slova, která říkáme
Rosemary M. Wixomová
- 83 Manželství – dívejte se a učte se
Starší L. Whitney Clayton
- 86 Poslušnost zákona znamená
svobodu
Starší L. Tom Perry
- 89 Poslušnost přináší požehnání
President Thomas S. Monson

NEDĚLNÍ ODPOLEDNÍ ZASEDÁNÍ

- 93 „Věřím, Pane“
Starší Jeffrey R. Holland
- 96 Následovníci Krista
Starší Dallin H. Oaks
- 99 Otec a Syn
Starší Christoffel Golden ml.
- 102 Domov – škola života
Starší Enrique R. Falabella
- 104 Přijati Pánem
Starší Erich W. Kopischke
- 107 Nádherná rána
Starší Bruce D. Porter
- 109 Vykoupení
Starší D. Todd Christofferson
- 113 Než se sejdeme zas
President Thomas S. Monson

GENERÁLNÍ SHROMÁŽDĚNÍ MLADÝCH ŽEN

- 115 Vaše svatá místa
Ann M. Dibbová
- 118 Když zachráníte dívku,
zachráníte generace
Mary N. Cooková
- 121 Nepohněte se!
Elaine S. Daltonová
- 125 Vaše podivuhodná cesta domů
President Dieter F. Uchtdorf
- 72 Generální autority Církve Ježíše
Krista Svatých posledních dnů
- 130 Promlouvali k nám – Jak se může
konference stát součástí našeho
života
- 132 Rejstřík příběhů v konferenčních
proslotech
- 133 Učení pro naši dobu
- 133 Generální předsednictva
pomocných organizací
- 134 Zprávy z Církve

Stručný přehled 183. výroční generální konference

SOBOTA DOPOLEDNE, 6. DUBNA 2013, GENERÁLNÍ ZASEDÁNÍ

Předsedal: president Thomas S. Monson.
Vedl: president Dieter F. Uchtdorf.
Úvodní modlitba: starší Randall K. Bennett.
Závěrečná modlitba: Jean A. Steversonová.
Hudbu zajistil pěvecký sbor Tabernacle Choir; dirigenti Mack Wilberg a Ryan Murphy; varhaníci Richard Elliott a Andrew Unsworth: „Redeemer of Israel“, *Hymns*, č. 6; „In Hymns of Praise“, *Hymns*, č. 75; „Hark, All Ye Nations!“ *Hymns*, č. 264, ar. Wilberg; „Let Us All Press On“, *Hymns*, č. 243; „Faith“, *Children's Songbook*, 96, ar. Elliott, nepublikováno; „My Redeemer Lives“, *Hymns*, č. 135, ar. Wilberg, nepublikováno.

SOBOTA ODPOLEDNE, 6. DUBNA 2013, GENERÁLNÍ ZASEDÁNÍ

Předsedal: president Thomas S. Monson.
Vedl: president Henry B. Eyring.
Úvodní modlitba: Russell T. Osguthorpe.
Závěrečná modlitba: starší J. Devn Cornish.
Hudbu zajistil smíšený pěvecký sbor Univerzity Brigham Younga; dirigenti Ronald Staheli a Rosalind Hallova, varhanice Bonnie Goodliffeová: „Jesus, the Very Thought of Thee“, *Hymns*, č. 141, ar. Staheli, pub. Jackman; „Did You Think to Pray?“ *Hymns*, č. 140, ar. Johnson, pub. Johnson; „Rejoice, the Lord Is King!“ *Hymns*, č. 66; „More Holiness Give Me“, *Hymns*, č. 131, ar. Staheli, pub. Jackman.

SOBOTA VEČER, 6. DUBNA 2013, KNĚŽSKÉ ZASEDÁNÍ

Předsedal: president Thomas S. Monson.
Vedl: president Dieter F. Uchtdorf.
Úvodní modlitba: starší Ronald A. Rasband.
Závěrečná modlitba: Larry M. Gibson.
Hudbu zajistil sbor nositelů kněžství z kůlů mladých svobodných dospělých v Salt Lake City v Utahu; dirigent Justin Bills; varhaník Clay Christiansen: „Arise, O God, and Shine“, *Hymns*, č. 265, ar. Wilberg, pub. Oxford; „Nearer, My God, to Thee“, *Hymns*, č. 100, ar. Bills, nepublikováno; „Hope of Israel“, *Hymns*, č. 259; „Ye Elders of Israel“, *Hymns*, č. 319, ar. Bills, nepublikováno.

NEDĚLE DOPOLEDNE, 7. DUBNA 2013, GENERÁLNÍ ZASEDÁNÍ

Předsedal: president Thomas S. Monson.
Vedl: president Henry B. Eyring.
Úvodní modlitba: starší Steven E. Snow.
Závěrečná modlitba: starší O. Vincent Haleck.
Hudbu zajistil pěvecký sbor Tabernacle Choir; dirigent Mack Wilberg; varhaníci Andrew Unsworth a Clay Christiansen: „Go Forth with Faith“, *Hymns*, č. 263; „Let Zion in Her Beauty Rise“, *Hymns*, č. 41, ar. Kasen, pub. Jackman; „Come, Follow Me“, *Hymns*, č. 116, ar. Wilberg, nepublikováno; „Guide Us, O Thou Great Jehovah“, *Hymns*, č. 83; „Where Love Is“, *Children's Songbook*, 138, ar. Cardon, nepublikováno; „Come, Come, Ye Saints“, *Hymns*, č. 30, ar. Wilberg, nepublikováno.

NEDĚLE ODPOLEDNE, 7. DUBNA 2013, GENERÁLNÍ ZASEDÁNÍ

Předsedal: president Thomas S. Monson.
Vedl: president Dieter F. Uchtdorf.
Úvodní modlitba: Carole M. Stephensonová.
Závěrečná modlitba: starší Larry Y. Wilson.
Hudbu zajistil pěvecký sbor Tabernacle Choir; dirigenti Mack Wilberg a Ryan Murphy; varhanice Linda Margettsová a Bonnie Goodliffeová: „Come, Ye Children of the Lord“, *Hymns*, č. 58, ar. Murphy, nepublikováno; „Tell Me the Stories of Jesus“, *Children's Songbook*, 57, ar. Murphy, nepublikováno; „Now Let Us Rejoice“, *Hymns*, č. 3; „Lord, Dismiss Us with Thy Blessing“, *Hymns*, č. 163, ar. Wilberg, nepublikováno.

SOBOTA VEČER, 30. BŘEZNA 2013, GENERÁLNÍ SHROMÁŽDĚNÍ MLADÝCH ŽEN

Předsedal: president Thomas S. Monson.
Vedla: Elaine S. Daltonová.
Úvodní modlitba: Ella Edgleyová.
Závěrečná modlitba: Emily Maxwelllová.
Hudbu zajistil pěvecký sbor Mladých žen z kůlů v Highlandu v Utahu; dirigentka Merrilee Webbová; varhanice Linda Margettsová: „High on the Mountain Top“, *Hymns*, č. 5, s melodií „Arise“; „In That Holy Place“, DeFord, pub. DeFord; „More Holiness Give Me“, *Hymns*, č. 131,

ar. Goates, nepublikováno; „O Thou Rock of Our Salvation“, *Hymns*, č. 258, ar. Kasen, pub. Jackman; „Let Zion in Her Beauty Rise“, *Hymns*, č. 41, ar. Webb, nepublikováno.

DOSTUPNOST PROSLOVŮ Z GENERÁLNÍ KONFERENCE

Proslovy z generální konference v mnoha jazycích najdete na webových stránkách conference.lds.org. Po zobrazení stránky zvolte jazyk. Obvykle do dvou měsíců po konferenci jsou audionahrávky k dispozici i v distribučních střediscích.

POSELSTVÍ PRO DOMÁCÍ A NAVŠTĚVUJÍCÍ UČENÍ

Jako poselství pro domácí a navštěvující učení vyberte proslov, který nejlépe odpovídá potřebám těch, které navštěvujete.

NA OBÁLCE

Vpředu: Foto Leslie Nilsson
Vzadu: Foto Leslie Nilsson

FOTOGRAFIE Z KONFERENCE

Záběry z generální konference pořídili v Salt Lake City Cody Bell, Randy Collier, Weston Colton, Scott Davis, Craig Dimond, Lloyd Eldredge, Sarah Jensonová, Collin King, Ashlee Larsenová a Leslie Nilsson; v Arizoně v USA Mindy Sue Evansová; v Austrálii Colin Ligertwood; v Brasílii v Brazílii Tomé Siqueira; v Sobralu v Brazílii Francisco Flávio Dias Carneiro; v Kalifornii v USA Rhonda Harrisová; v Chile Oscar Schmittner; v Dánsku Ann-Mari Lindbergová; v Ekvádoru Jimmy Padilla Pin; v El Salvadoru Josué Peña; v New Yorku v USA Mark Weinberg; ve Skotsku Sylvia Mary Brownová; a v Jihoafrické republice Jeremy Rakotomamonjy.

KVĚTEN 2013, 21. ROČNÍK, ČÍSLO 2**LIAHONA 10785 121**

Oficiální mezinárodní časopis Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů

První předsednictvo: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf**Kvorum Dvanácti apoštolů:** Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen**Šéfredaktor:** Craig A. Cardon**Poradci:** Shayne M. Bowen, Bradley D. Foster, Christoffel Golden Jr., Anthony D. Perkins**Výkonný ředitel:** David T. Warner**Ředitel podpory rodiny a členů:** Vincent A. Vaughn**Ředitel církevních časopisů:** Allan R. Loyborg**Manažer obchodu:** Garff Cannon**Výkonný redaktor:** R. Val Johnson**Asistenti výkonného redaktora:** Ryan Carr, LaRene Porter Gauntová**Asistent publikací:** Melissa Zentenová**Autorský a redakční tým:** Susan Barrettová, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Mindy Raye Friedmanová, Lori Fullerová, Garrett H. Garff, Jennifer Grace Jonesová, Michael R. Morris, Richard M. Romney, Paul VanDenBerghe**Výkonný ředitel pro grafickou úpravu:** J. Scott Knudsen**Ředitel pro grafickou úpravu:** Tadd R. Peterson**Designerský tým:** Jeanette Andrewsová, Fay P. Andrusová, C. Kimball Bott, Thomas Child, Nate Gines, Kerry Lynn C. Herrinová, Colleen Hincleyová, Eric P. Johnsen, Susan Lofgrenová, Scott M. Mooy, Brad Teare**Koordinátor pro duševní vlastnictví:**

Collette Nebeker Auneová

Vedoucí výroby časopisu: Jane Ann Petersová**Produkční tým:** Connie Bowthorpe Bridgeová, Julie Burdettová, Bryan W. Gygi, Denise Kirbyová, Ginny J. Nilsonová, Ty Pilcher, Gayle Tate Raffertyová**Příprava tisku:** Jeff L. Martin**Ředitel pro tisk:** Craig K. Sedgwick**Ředitel pro distribuci:** Evan Larsen**Překlad:** Martin Prachaf**Distribuce:**Corporation of the Presiding Bishop of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints
Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad Homburg v.d.H., Germany**Informace o předplatném:**

Objednávky předplatného a změny adresy vyřizuje oddělení Customer Service

Bezplatná linka: 00800 2950 2950

Telefon: +49 (0) 6172 4928 33/34

E-mail: orderseu@ldschurch.org

Web: store.lds.org

Cena za roční předplatné: 61,25 CZK (české vydání)

Rukopisy a dotazy zasílejte online na adrese liahona.lds.org; poštou na adresu: *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; nebo na e-mail: liahona@ldschurch.org.*Liahona* (název pochází z knihy Mormonovy a znamená „kompas“ nebo „ukazatel“) je vydávána albánsky, arménsky, bislamsky, bulharsky, kambodžsky, cebuánsky, čínsky, chorvatsky, český, dánsky, holandsky, anglicky, estonsky, fidžijsky, finsky, francouzsky, německy, řecky, haitsky, maďarsky, islandsky, indonésky, italsky, japonsky, kiribatsky, korejsky, lotyšsky, litevsky, malgašsky, maršalsky, mongolsky, norský, polsky, portugalsky, rumunsky, ruský, samoánsky, slovincky, španělsky, švédsky, svahilsky, tagalsky, tahitsky, thajsky, tonžsky, ukrajinsky, urdsky a vietnamsky. (Periodičnost se liší podle jazyka.)

© 2013 Intellectual Reserve, Inc. Všechna práva vyhrazena.

Vytisknuto ve Spojených státech amerických.

Text a obrazový materiál v *Liahoně* může být kopírován pro příležitostně neobchodní použití v Církvi nebo v rodině. Obrazový materiál nesmí být kopírován, pokud řádek s údaji o autorovi kopírování zakazuje. S případnými dotazy ohledně copyrightu se obraťte na Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; e-mail: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.**For Readers in the United States and Canada:**

May 2013, Vol. 21 No. 2. LIAHONA (USPS 311-480)

Czech (ISSN 1085-4258) is published four times a year (April, May, October, and November) by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$4.00 per year; Canada, \$4.80 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

SEZNAM ŘEČNÍKŮ

Andersen, Neil L., 77
Ballard, M. Russell, 18
Beck, David L., 55
Bednar, David A., 41
Callister, Tad R., 52
Cardon, Craig A., 15
Clayton, L. Whitney, 83
Cook, Quentin L., 32
Cooková, Mary N., 118
Daltonová, Elaine S., 12, 121
Davies, Dean M., 9
Dibbová, Ann M., 115
Dickson, John B., 39
Ellis, Stanley G., 36
Eyring, Henry B., 22, 62
Falabella, Enrique R., 102
Golden, Christoffel, ml., 99
Hales, Robert D., 48
Holland, Jeffrey R., 93
Christofferson, D. Todd, 109
Kopischke, Erich W., 104
Monson, Thomas S., 4, 66, 89, 113
Nelson, Russell M., 45
Oaks, Dallin H., 96
Packer, Boyd K., 6
Perry, L. Tom, 86
Porter, Bruce D., 107
Scott, Richard G., 29
Uchtdorf, Dieter F., 26, 58, 70, 125
Wixomová, Rosemary M., 81

REJSTŘÍK TÉMAT

Aktivizace, 55
Božský charakter, 12, 18, 58
Bůh Otec, 36, 99
Děti, 81, 102
Domov, 29, 102
Duch Svatý, 6, 115
Důvěra, 52
Chrámy, 4, 32, 121
Jednota, 62
Ježíš Kristus, 22, 29, 48, 70, 89, 96, 99, 107, 109
Kněžství, 18, 52, 55, 62
Kniha Mormonova, 45
Komunikace, 81
Láska, 66, 83, 125
Manželství, 83, 102
Měřítka, 48
Misionářská práce, 4, 39, 45, 62, 66, 77
Mladé ženy, 12
Modlitba, 9, 113
Mravnost, 6, 41, 121
Naděje, 70, 107
Naslouchání, 81
Obět, 104
Oddanost, 83
Odpuštění, 15
Písmo, 66, 102
Plán spasení, 41, 125
Pokání, 15, 41, 83, 109

Pokoj, 29, 32
Pokora, 83, 104
Poslušnost, 48, 86, 89
Posvátnost, 115
Pravda, 89
Proroci, 36
Protivenství, 12, 70, 107, 118
Předsmrtelná existence, 125
Příkázání, 86, 89
Příprava, 66
Rodina, 6, 18, 29, 55, 83, 102, 118
Rodinná historie, 118
Růst Církve, 39
Služba, 22, 55, 58, 109
Smlouvy, 104
Smrt, 118
Smrtelnost, 125
Studium písem, 9
Svatost, 9
Svědectví, 18, 66, 93
Svoboda jednání, 86
Úcta, 83
Učednictví, 58
Usmíření, 12, 109, 121
Uzdravení, 58, 70
Vděčnost, 113
Vedení, 52
Věra, 83, 93
Zjevení, 52
Znovuzřízení, 45

President Thomas S. Monson

Vítejte na konferenci

Naléhám na vás, abyste byli, až budete naslouchat těmto poselstvím, pozorní a vnímaví. Abychom tak činili, o to se modlím.

Milovaní bratři a sestry, s radostí vás vítám na 183. výroční generální konferenci Církve.

Od našeho minulého setkání před šesti měsíci jsem trochu cestoval a setkal jsem se s některými z vás v zemi, kde žijete. Po generální konferenci v říjnu jsem odletěl do Německa, kde jsem měl tu výsadu setkat se s našimi členy na několika místech této země, stejně jako v některých částech Rakouska.

Na konci října jsem s pomocí starších M. Russella Ballarda, Craiga C. Christensena a Williama R. Walkera a jejich manželek zasvětil chrám Calgary v Albertě v Kanadě. V listopadu jsem znovuzasvětil chrám Boise v Idahu. Na této cestě mne doprovázeli starší David A. Bednar a starší Craig C. Christensen a William R. Walker s manželkami. Ti všichni se také účastnili zasvěcení.

Kulturní vystoupení konaná v souvislosti s těmito dvěma zasvěceními byla vynikající. Osobně jsem se nezúčastnil kulturního vystoupení v Calgary, protože sestra Monsonová slavila 85. narozeniny a já jsem měl pocit, že bych měl být s ní. Ale oba jsme měli výsadu toto vystoupení sledovat

ve svém obývacím pokoji na televizi s uzavřeným okruhem, a následujícího rána jsem odletěl do Calgary na zasvěcení. Kulturního vystoupení v Boise se účastnilo přes 9 000 mladých z chrámového okrsku. Podílelo se na něm tolik mladých lidí, že v aréně, kde se vystoupení konalo, nezbylo místo pro členy jejich rodin.

Právě minulý měsíc prezident Dieter F. Uchtdorf, kterého doprovázeli jeho manželka a starší Jeffrey R. Holland a Gregory A. Schwitzer s manželkami, cestovali do Tegucigalpy v Hondurasu, aby tam zasvětili nově postavený chrám. V předvečer zasvěcení se konalo velkolepé vystoupení mladých.

Jsou ještě další chrámy, které byly oznámeny a které jsou v různém stádiu přípravy nebo se již stavějí.

Jsem vděčný za výsadu, že vám dnes dopoledne mohu oznámit dva další chrámy, jež budou v nadcházejících měsících a letech postaveny na těchto místech: Cedar City v Utahu a Rio de Janeiro v Brazílii. Bratři a sestry, stavba chrámů stále pokračuje.

Jak víte, na říjnové generální konferenci jsem oznámil změny týkající

se věku, v němž mohou mladí muži a mladé ženy zahájit službu na misi na plný úvazek, přičemž mladí muži mohou nyní sloužit od 18 let a mladé ženy od 19 let.

Reakce našich mladých byla pozoruhodná a inspirující. Ke 4. dubnu – tedy před dvěma dny – jsme měli 65 634 misionářů na plný úvazek a

přes 20 000 dalších, kteří již obdrželi povolání, ale ještě nenastoupili do misionářského výcvikového střediska, a u více než 6 000 dalších probíhají potřebné pohovory s biskupem a presidentem kůlu. Bylo nezbytné vytvořit 58 nových misíí, abychom se tomuto nárůstu misionářů přizpůsobili.

Abychom dokázali tuto misionářskou sílu udržovat, a protože mnozí z našich misionářů pocházejí z velmi skromných podmínek, vyzýváme vás, abyste, pokud můžete, štedře přispívali do Všeobecného misionářského fondu Církve.

Bratři a sestry, dnes a zítra budeme naslouchat inspirovaným poselstvím.

Ti, kteří k nám budou promlouvat, s modlitbou usilovali o to, aby poznali, co si Pán přeje, abychom v této době slyšeli.

Naléhám na vás, abyste byli, až budete naslouchat těmto poselstvím, pozorní a vnímaví. Abychom tak činili, o to se modlím ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána, amen. ■

President Boyd K. Packer
President Kvora Dvanácti apoštolů

Toto vím

Ze všeho toho, co jsem četl a učil a čemu jsem se naučil, tou nejdrahocennější a nejposvátnější pravdou, kterou vám mohu nabídnout, je mé zvláštní svědectví o Ježíši Kristu.

V roce 1992, poté, co jsem sloužil devět let jako asistent Dvanácti a 22 let jako člen Kvora Dvanácti, jsem oslavil 68. narozeniny. Měl jsem pocit, že mám začít psát báseň, kterou nazývám „Nedokončená kompozice“. Toto je její první část:

*Jednou večer mi na mysl přišla myšlenka,
tak mocná a hluboká.*

*Byl jsem právě příliš unavený,
příliš unavený na to jít spát.*

*Vždyť jsem měl velmi perný den,
nad svým osudem jsem se zamýšlel.
A ta myšlenka mi pravila toto:
Když jsem byl mladý, nebylo mi
osmašedesát!*

*Chodil jsem a nekulhal
a záda mě nebolela.
Když jsem větu přečet' dvakrát,
mohl jsem ji zopakovat.*

*Mohl jsem pracovat hodin bezpoctu,
skoro bez oddechu.
A to, co nyní nejde,
jsem tehdy zvládl lehce.*

*I kdybych měl nyní možnost
vrátit se do těch let,
stáří bych za mládí nevyměnil,
to, co mám, bych nechtěl poztráct.*

*Docela rád půjdu dál,
a krásného mládí se vzdám.
Protože, kdybych se vrátil,
ztratil bych to, co znám.*

Po deseti letech jsem se rozhodl k této básni připojit několik dalších veršů:

*Deset let uplynulo kdovíkam
a s nimi mnohé bolesti.
S kovovým kloubem již nekulhám
a chodím zpříma – téměř zjevně.*

*Další destička mou páteř drží pevně –
úžasné to stvoření!
Pryč jsou následky mé obrny;
jsem již v tvrdošijném pokolení.*

*To, že stárnu, vidět je,
to již lepší nebude.
To jediné, co u mne sílí,
je mé zapomínání.*

*Ptáte se, zda si na vás vzpomínám?
Jistě, vždyť jste se nezměnil.
Ale moc se na mne nezlobte,
pokud si jméno nevybauvím.*

*Pravda, poznal jsem i něco z toho,
co jsem ani nechtěl znát,
ale věk přinesl tyto vzácné pravdy,
aby se Duch mohl vzdělávat.*

*Velikým mým požehnáním,
tím nejlepším, co mám,
je společenství a útěcha,
jež díky své ženě dostávám.*

*Radost máme z našich dětí,
z jejich rodin, manželství,
z jejich dětí, z jejich vnoučat,
jež tak rychle vyrostla.*

*Svůj návrat do mládí
vidím stále stejně,
neboť s naším stárnutím
bohatší jsme pravdou.*

*Co mě ještě čeká, můžete se ptát.
Jen půjdem' dál, stěžovat si
nebudem'.
A zeptejte se na to zas,
až mi bude osmašedesát!*

A loni jsem doplnil tyto verše:

*Osmašedesát již dnes mám,
ta léta rychle uběhla.
Chodil jsem, kulhal jsem,
hůl jsem přidal,
a nyní se konečně vozím.*

*Občas si zdřímnu,
ale moc kněžství stále mám.
A navzdory tělesným problémům
mnoho duchovního získávám.*

*Svět jsem projel křížem krážem,
dva miliony mil.
A díky dnešním satelitům
jsem stále ještě neskonal.*

*Nyní říkám zcela jistě,
znám Pána a miluji Ho.
Jak ti za stara o tom svědčím,
když promlouvám Jeho slovo.*

*Vím, že nejsem schopen pochopit
to, co prožil v Getsemanech.
Vím, že to vše pro nás učinil,
a Přítelem je největším.*

*Vím, že přijde opět
s mocí svou a slávou.
A až můj život zde skončí,
já Ho opět uvidím.*

*Pokleknu u probodnutých nohou;
zář Jeho Ducha pocítím.
Šeptem a chvějícím se hlasem řeknu:
„Můj Pane, můj Bože, já vím.“¹*

A já skutečně vím!

Ze zadních oken našeho domova jsou vidět malá květinová zahrada a les, kolem něhož teče malý potok. Jedna zeď našeho domu sousedí se zahradou a je hustě porostlá evropským břechťanem. Již mnoho let je tento břechťan místem, kde hnízdí pěnkavy. Hnízda v břechťanu jsou chráněna před liškami, kočkami a mývaly, kteří tam pobíhají.

Jednoho dne nastal v břechťanu velký rozruch. Zoufalý a úzkostný křik přivolal i osm nebo deset pěnkav z blízkého lesa, aby se přidaly k tomuto křiku na poplach. Brzy jsem uviděl zdroj tohoto rozruchu. Z břechťanu se částečně spustil had a visel před oknem. Byl dostatečně dlouhý na to, abych ho stáhl dolů. V prostřední části hadího těla byly dvě boule – jasný důkaz toho, že had pozřel z hnízda dvě mláďata. Za těch 50 let, co žijeme v tomto domě, jsme nikdy nic podobného neviděli. Byl to zážitek, který se přihodí jen jednou za život – to jsme si alespoň mysleli.

O několik dní později se strhl další rozruch, tentokrát v břechťanu, který pokrývá přístřešek našeho psa. Slyšeli jsme tentýž zoufalý křik a viděli shluk sousedních pěnkav. Poznali jsme, kdo je tím útočníkem. Náš vnuk vylezl na střechu psího přístřešku a vytáhl dalšího hada, jenž stále pevně svíral samičku pěnkavy, kterou chytil v hnízdě a usmrtil.

Řekl jsem si: „Co se to děje? Je snad zahrada Eden znovu napadena?“

V myslí se mi vybavila varování pronášená proroky. Nebudeme vždy chráněni před vlivem protivníka, dokonce ani ve vlastním domově. Musíme chránit svá mláďata.

Žijeme ve velmi nebezpečném světě, který ohrožuje to, co je nejduchovnější. Na rodinu, základní organizaci v čase a na věčnosti, útočí síly viditelné i neviditelné. Je to dílo protivníka. Jeho cílem je škodit. Dokáže-li oslabit a zničit rodinu, bude úspěšný.

Svatí posledních dnů znají nadpřirozený význam rodiny a snaží se žít tak, aby se protivník nemohl vplížit do jejich domova. Bezpečí a jistota pro sebe a své děti nacházíme v tom, že ctíme smlouvy, které jsme uzavřeli, a že děláme prosté skutky poslušnosti vyžadované od následovníků Krista.

Izaiáš řekl: „Zjeví se skutek spravedlnosti, pokoj, ovoce, pravím, spravedlnosti, pokoj a bezpečnost až na věky.“²

Onen pokoj je přísliben také ve zjeveních, v nichž Pán prohlašuje: „Jste-li připraveni, nebudete se báti.“³

Svrchovaná moc kněžství je dána k tomu, aby chránila domov a jeho

obyvatele. Otec má pravomoc a odpovědnost učit své děti a žehnat jim a zajišťovat pro ně obřady evangelia a jakoukoli další kněžskou ochranu, kterou potřebují. Má projevovat lásku, věrnost a úctu matce tak, aby jejich děti tuto lásku mohly vidět.

Poznal jsem, že víra je skutečná moc, ne pouze výraz našeho přesvědčení. Je jen málo věcí, které jsou mocnější než věrné modlitby spravedlivé matky.

Učte sebe a svou rodinu o daru Ducha Svatého a o Usmíření Ježíše Krista. Nebudete konat žádnou důležitější věčnou práci než tu, kterou budete konat mezi stěnami svého vlastního domova.

Víme, že jsme duchovní děti nebeských rodičů a že jsme zde na zemi proto, abychom obdrželi smrtelné tělo a byli zkušeni. My, kteří máme smrtelné tělo, máme moc nad těmi bytostmi, které ho nemají.⁴ Jsme svobodni volit si, co chceme, a vybírat si a volit si své skutky, ale nejsme svobodni volit si následky. Ty přicházejí, tak jak přicházejí.

Svoboda jednání je v písmech definována jako „mravní svoboda jednání“, což znamená, že si můžeme vybírat mezi dobrem a zlem. Protivník se snaží nás pokoušet, abychom mravní svobodu jednání používali nesprávně.

Písma nás učí, že „každý člověk [může] jednati ohledně nauky a zásady týkající se budoucna, podle mravní svobody jednání, kterou jsem mu dal, aby každý člověk mohl býti v den soudu zodpovědný za své vlastní hříchy“.⁵

Alma učil, že Pán nemůže „pohlížeti na hřích se sebemenší mírou shovívavosti“.⁶ Abychom tomu rozuměli, musíme oddělit hřích od hříšníka.

Například když přivedli před Spasitele ženu přistiženou při cizoložství, evidentně vinnou, On ukončil celou záležitost čtyřmi slovy: „Jdiž a nehřeš více.“⁷ To je duch Jeho služby.

Tolerance je ctnost, ale tak jako u všech ctností, když to s ní přeháníme, promění se v neřest. Musíme si dávat

pozor na „past tolerance“, aby nás nepohltila. Uvolněnost mravů, kterou způsobují stále slabší zákony země, jež tolerují a legalizují skutky nemorálnosti, nesnižuje závažnost duchovních následků, které jsou důsledkem porušení Božího zákona cudnosti.

Všichni lidé se rodí se světlem Kristovým, s vlivem, který nás vede a který nám umožňuje rozeznávat správné od špatného. To, jak s tímto světlem nakládáme, a to, jak reagujeme na tato nabádání žít spravedlivě, je součástí zkoušky ve smrtelnosti.

„Neboť vizte, Duch Kristův je dán každému člověku, aby mohl rozeznávat dobro od zla; pročez, ukazují vám způsob, jak souditi; neboť každá věc, která vyzývá činiti dobro a přesvědčuje věřiti v Krista, je vyslána mocí a darem Krista; pročez můžete věděti s dokonalým poznáním, že je od Boha.“⁸

Každý z nás musí být vždy připraven reagovat na inspiraci a nabádání Ducha Svatého. Pán má způsob, jak

nám do mysli vpravuje čistou inteligenci, aby nás mohl nabádat, vést, učit a varovat. Každý syn a dcera Boží může znát to, co potřebuje znát, ihned. Učte se přijímat inspiraci a zjevení a jednat podle nich.

Ze všeho toho, co jsem četl a učil a čemu jsem se naučil, tou nejdrahocennější a nejposvátnější pravdou, kterou vám mohu nabídnout, je mé zvláštní svědectví o Ježíši Kristu. On žije. Já vím, že žije. Jsem Jeho svědkem. A o Ném svědčím. On je náš Spasitel, náš Vykupitel. Tím jsem si jist. O tom vydávám svědectví ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

ODKAZY

1. Boyd K. Packer, „Unfinished Composition“, 2012.
2. Izaiáš 32:17.
3. Nauka a smlouvy 38:30.
4. Viz *Učení presidentů Církve: Joseph Smith* (2008), 209.
5. Nauka a smlouvy 101:78.
6. Alma 45:16.
7. Jan 8:11.
8. Moroni 7:16.

Biskup Dean M. Davies

Druhý rádce v Předsedajícím biskupstvu

Jistý základ

*Přijměme Spasitelovu výzvu, abychom k Němu přišli.
Vybudujme svůj život na bezpečném a jistém základě.*

17 října 1989 jsem se vracel autem domů z práce a přijížděl jsem k semaforu na křižovatce Market Street a Beale Street v San Francisku v Kalifornii. V tu chvíli jsem pocítil, jak se auto zatřásl, a mě napadlo: „Asi mám prasklou pneumatiku.“ Když se auto třásl dál, všiml jsem si autobusu stojícího dost blízko a pomyslel jsem si: „Ten autobus do mě narazil!“ Auto se třáslo víc a víc a mě napadlo: „Mám určitě prasklé všechny pneumatiky!“ Ale nebyly to prasklé pneumatiky ani autobus – bylo to silné zemětřesení! Když jsem zastavil na červenou, chodník po celé ulici Market Street vypadal, jako kdyby se na něm čeřily mořské vlny. Zatímco se země nepřestávala třást, vysoká kancelářská budova přede mnou se houpala ze strany na stranu a ze starší budovy vlevo začaly padat cihly.

Zemětřesení Loma Prieta zasáhlo ten den oblast Sanfranciského zálivu v 17 hodin a 4 minuty a téměř 12 000 lidí zanechalo bez domova.

V oblasti Sanfranciského zálivu způsobilo zemětřesení velké škody, zejména na nestabilní půdě v San Francisku a v Oaklandu. Oblast Marina District v San Francisku „je postavena na zavázce, která je tvořena pískem, hlínou, sutí ... a dalším materiálem obsahujícím vysoký podíl

spodní vody. Část zavázky tvoří suť zavezená do Sanfranciského zálivu po zemětřesení, které zasáhlo San Francisko v roce 1906.“¹

Kolem roku 1915 byly na této zavázce postaveny bytové domy. Při zemětřesení v roce 1989 se nezpevněné a vodou nasáklé bahno, písek a suť změnily v tekutou hmotu, která způsobila zřícení budov. Tyto domy nebyly postaveny na pevném neboli jistém základě.

Zemětřesení Loma Prieta mělo dopad na život mnoha lidí, včetně

toho mého. Když jsem přemýšlel o událostech onoho dne, znovu jsem si v mysli i v srdci uvědomil, že bychom-li úspěšně přečkali životní vichřice, zemětřesení a pohromy, musíme stavět na jistém základě.

Nefitský prorok Helaman jasně a srozumitelně mluvil o tom, jak je důležité vybudovat náš život na jistém základě – základě, kterým je Ježíš Kristus: „A nyní, synové moji, pamatujte, pamatujte, že na skále Vykupitele našeho, jenž jest Kristus, Syn Boží, musíte postavit základ svůj; aby, až ďábel vyše mocné větry své, ano, šípy své ve vichřici, ano, až vás bude tlouci všechno krupobití jeho a mocná bouře jeho, to nemělo nad vámi žádné moci k tomu, aby vás to stáhlo do propasti bídy a nekonečné bědy pro onu skálu, na níž jste postaveni, která je jistým základem, základem, stavějí-li lidé na něm, nemohou padnouti.“ (Helaman 5:12.)

Při stavbě dnešních chrámů se věnuje pečlivá pozornost projektu, provedení a typům použitých stavebních materiálů. Na místě, kde se chrám bude stavět, se provádí důkladné zkoumání půdy a geologický průzkum. Na zřetel jsou brány studie týkající se povětrnostních podmínek, dešťových srážek a změn počasí v dané oblasti, aby dokončený chrám mohl odolat nejen bouřím a podnebí běžnému pro tuto oblast, ale je navržen a umístěn tak, aby mohl odolat i neočekávaným zemětřesením, tajfunům, povodním a dalším možným přírodním katastrofám. V mnoha případech jsou k ukotvení základů chrámu hluboko do země zaraženy betonové nebo ocelové sloupy.

Náš milující a laskavý Otec v nebi a Jeho Syn, podobně jako projektanti a stavitelé v naší době, připravili plány, nástroje a další prostředky, které můžeme použít, abychom mohli budovat

a utvářet svůj život tak, aby byl pevný a neotřesitelný. Tímto plánem je plán spasení, veliký plán štěstí. Tento plán nám poskytuje jasný obrázek a porozumění počátku a konci a základním krokům, včetně obřadů, které jsou nezbytné pro to, aby se každé dítě Nebeského Otce mohlo vrátit do Jeho přítomnosti a přebývat s Ním na věky.

Víra, pokání, křest, dar Ducha Svatého a vytrvání do konce jsou součástí „stavebního projektu“ života. Pomáhají nám vytvářet náležité stavební bloky, které ukotví náš život v Usmíření Krista. Tvarují a tvoří nosnou konstrukci života člověka. Projekty na stavbu chrámu mají technické podmínky s podrobnými pokyny jak stavět a spojovat základní díly, stejně tak modlitba, čtení písem, přijímání svátosti a získání nezbytných kněžských obřadů jsou „technickými podmínkami“, které pomáhají spojovat a propojovat stavbu našeho života.

Zcela zásadní při plnění těchto technických podmínek je vyváženost. Například při výrobě betonu se používá přesné množství písku, šterku, cementu a vody, aby se dosáhlo jeho maximální pevnosti. Nesprávné množství nebo vynechání některé složky by způsobilo, že beton nedosáhne

potřebné pevnosti a nesplní svou důležitou funkci.

V podobném smyslu, pokud si v životě neuchováme správnou vyváženost spočívající v každodenní osobní modlitbě a hodování na písmech, v každodenním posílení díky přijímání svátosti a v častém podílení se na kněžských obřadech, například chrámových obřadech, i my riskujeme, že naše duchovní vnitřní pevnost zeslábně.

Pavel v dopise Efezským napsal ohledně toho, že je zapotřebí vyváženého a sjednoceného rozvoje našeho charakteru a duše, toto: „Na němž všecko stavení příslušně vzdělané roste v chrám svatý v Pánu.“ (Efezským 2:21.)

Modlitba je jedním z nejzásadnějších a nejdůležitějších základových stavebních kamenů naší víry a charakteru. Skrze modlitbu můžeme Bohu vyjadřovat svou vděčnost, lásku a oddanost. Skrze modlitbu můžeme svou vůli podrobit Jeho vůli a na oplátku získat sílu, abychom uvedli svůj život do souladu s Jeho učením. Modlitba je cesta, po níž můžeme kráčet, když v životě usilujeme o Jeho vliv neboli o zjevení.

Alma učil: „Rad' se s Pánem ve veškerém konání svém a on tě povede

k dobrému; ano, když večer uléháš, uléhej v Pánu, aby nad tebou bděl ve spánku tvém; a když ráno vstáváš, nechť je tvé srdce naplněno poděkováním Bohu; a jestliže toto budeš činiti, budeš pozvednut posledního dne.“ (Alma 37:37.)

Dělit se o myšlenky, pocity a tužby s Bohem skrze upřímnou a vroucí modlitbu se má pro každého z nás stát tak důležité a přirozené jako dýchání nebo jedení.

Naši víru a charakter posiluje také každodenní studium písem. Právě tak, jako potřebujeme potravu k výživě fyzického těla, tak se náš duch a duše naplňuje a posiluje hodováním na slovech Kristových, která jsou obsažena ve spisech proroků. Nefi učil: „Hodujte na slovech Kristových; neboť vizte, slova Kristova vám řeknou vše, co máte činiti.“ (2. Nefi 32:3.)

Čtení písem je sice dobré, ale čtení samotné není dostačující pro porozumění Spasitelovu učení v jeho plné šíři a hloubce. Bádání v písmech, přemýšlení a uplatňování slov Kristových, jak jsou vysvětlena v písmech, nám bude přinášet moudrost a znalost přesahující naše smrtelné chápání. Toto pak posílí náš závazek a získáme duchovní rezervy, abychom v každé situaci ze sebe vydali to nejlepší.

Jedním z nejdůležitějších kroků, které nám pomohou posilovat náš život a zůstat pevně zakotveni na základech Spasitele, je každodenní způsobilé přijímání svátosti. Obřad svátosti poskytuje každému členovi Církve příležitost v předstihu přemítat o jeho životě, uvažovat o činech, které udělal nebo neudělal a ze kterých je třeba činit pokání, a poté přijímat chléb a vodu jako posvátné symboly na památku těla a krve Ježíše Krista jako svědectví Jeho Usmíření. Činíme-li tak upřímně a pokorně, obnovujeme věčné smlouvy,

jsme očištěni a posvěceni a získáváme zaslíbení, že budeme mít vždy Jeho Ducha, aby byl s námi. Působení Ducha můžeme přirovnat k maltě, neboť jako spojovací článek nejen posvěcuje, ale také nám připomíná všechny věci a znovu a znovu svědčí o Ježíši Kristu. Způsobilé přijímání svátosti posiluje naše osobní spojení se základovým kamenem, kterým je Ježíš Kristus.

Během svého působení Spasitel vyučoval s láskou a srozumitelně nauky, zásady a nezbytné kroky, které nás v životě ochrání a které posílí náš charakter. Na závěr Kázání na hoře Spasitel řekl:

„Tudíž každého, kdo slyší tato slova má a činí podle nich, připodobním k moudrému muži,

který dům svůj vystavěl na skále –

A spadl déšť a přišly záplavy a vály větry a udeřily na dům; a ten nespadol, neboť založen byl na skále.

A každý, kdo slyší tato slova má, a nečiní podle nich, připodobněn bude k pošetilci, který dům svůj vystavěl na písku –

A spadl déšť a přišly záplavy a duly větry a udeřily na dům; a ten spadl a pád jeho byl veliký.“ (3. Nefi 14:24–27; viz také Matouš 7:24–27.)

Bratři a sestry, nikdo z nás by vědomě nepostavil svůj dům, pracoviště nebo posvátný dům uctívání na písku, sutí anebo bez příslušných projektů a materiálů. Přijměme Spasitelovu výzvu, abychom k Němu přišli. Vybudujme svůj život na bezpečném a jistém základě.

Pokorně svědčím o tom, že pokud ukotvíme svůj život v Ježíši Kristu a v Jeho Usmíření a budeme pečlivě následovat Jeho plán pro naše štěstí, do kterého patří každodenní modlitba, každodenní studium písem a každotýdenní přijímání svátosti, budeme posilováni a zažijeme skutečný osobní růst a trvalé obrácení; budeme lépe připraveni úspěšně odolávat životním bouřím a pohromám; zažijeme slibovanou radost a štěstí; a budeme se moci spolehnout na to, že náš život je vybudován na jistém základě – na základě, který nikdy nepadne. V posvátném jménu Ježíše Krista, amen. ■

ODKAZ

1. Viz „1989 Loma Prieta Earthquake“, wikipedia.org/wiki/1989_Loma_Prieta_earthquake.

Elaine S. Daltonová

Nedávno uvolněná generální presidentka Mladých žen

Jsme dcery našeho Nebeského Otce

Jako dcery Boží jsme každá jedinečná – žijeme v různých podmínkách a máme různé zkušenosti. A přesto na naší roli záleží – protože my jsme důležité.

Mladé ženy po celém světě každý týden opakují téma Mladých žen. Bez ohledu na jazyk, pokaždé když slyším tato slova – „Jsme dcery našeho Nebeského Otce, který nás miluje, a my milujeme Jeho“¹ –, Duch potvrzuje mému duchu, že jsou pravdivá. Není to jen potvrzení naší identity – toho, kdo jsme –, ale také uvědomění si toho, čím jsme. Jsme dcery oslavené bytostí!

V každém národě na každém kontinentu jsem se setkala se sebejistými a pohotovými mladými ženami, které jsou naplněny světlem a vytrřbeny tvrdou prací a zkouškami a které mají čistou a prostou víru. Jsou ctnostné. Dodržují smlouvy a „[stojí] jako svědkové Boží za všech dob a ve všech věcech a na všech místech“.² Vědí, kdo jsou, a že mají hrát významnou roli při budování království Božího.

Na vysoké škole jsem byla členkou souboru BYU International Folk Dancers. Jednou v létě jsme měli jedinečnou výsadu uspořádat turné po evropských misích. Ono léto pro mě bylo těžké, protože několik měsíců předtím mi náhle zemřel tatínek. Když jsme byli ve Skotsku, cítila jsem se

velmi osaměle a byla jsem sklíčená. Onoho večera jsme tančili v kapli a po skončení vystoupení jsme šli do vedlejší budovy – do misijního domu. Cestou jsem si všimla jednoho kamene v udržované zahrádce u vchodu. Stála na něm tato slova: „Ať jsi kýmkoli, hraj dobře svou roli.“ V tu chvíli se mi tato slova vryla hluboko do srdce a já jsem pocítila, jak se mě dotkly moci nebes

a předaly mi poselství. Věděla jsem, že milující Nebeský Otec o mně ví. Pocítila jsem, že nejsem sama. Stála jsem v té zahrádce s očima zalitými slzami. „Ať jsi kýmkoli, hraj dobře svou roli.“ Tato jednoduchá slova mi znovu dala poznat, že mě Nebeský Otec zná a má pro můj život plán, a Duch, kterého jsem pocítovala, mi pomohl pochopit, že na mé roli záleží.

Později jsem se dozvěděla, že ono úsloví motivovalo proroka Davida O. McKaye, když sloužil jako mladý misionář ve Skotsku. Všiml si ho na kameni na jedné budově v době, kdy v životě a na misi prožíval skličující období, a ta slova ho povzbudila. O několik let později, když byla tato budova bourána, president McKay zařídil, aby se kámen dostal k němu, a on ho nechal umístit do zahrady misijního domu.³

Jako dcery Boží jsme každá jedinečná – žijeme v různých podmínkách a máme různé zkušenosti. A přesto na naší roli záleží – protože *my* jsme důležité. Náš každodenní přínos v podobě výchovy, výuky a péče o druhé

Sydney, Austrálie

se může občas dokonce jevit jako světský, neefektivní, obtížný a ponižující, ale když jen pomyslíme na první větu z tématu Mladých žen – „Jsme dcery Nebeského Otce, který nás miluje“ –, změní to zcela naše vztahy i naše chování.

Nedávno zemřela má úžasná 92letá maminka. Opustila tuto smrtelnou existenci tak, jak ji prožila – pokojně. Její život nebyl úplně podle jejích představ. Její manžel, můj otec, zemřel, když mu bylo 45 let, a zanechal ji zde se třemi dětmi – se mnou a s mými dvěma bratry. 47 let žila jako vdova. Zaopatřovala naši rodinu tím, že přes den učila ve škole a po večerech poskytovala lekce klavíru. Pečovala také o svého zestárlého otce, mého dědečka, který bydlel vedle nás. Dbala na to, aby každý z nás získal vysokoškolské vzdělání. Trvala na tom z toho důvodu, abychom jednou mohli něčím „přispívat“. A nikdy si nestěžovala. Dodržovala své smlouvy, a protože tak činila, přivolávala na nás moci nebe, které žehnaly našemu domovu, a občas seslaly i zázraky. Spoléhala se na moc modlitby, na kněžství a na zaslíbení daná ve smlouvách. Byla věrná ve službě Pánovi. Její neochvějná oddanost nás, její děti, posilovala. Často

nám opakovala verš z písem: „Já, Pán, jsem zavázán, když činíte to, co říkám; ale když nečiníte to, co říkám, nemáte žádného zaslíbení.“⁴ To bylo její motto, a ona věděla, že je to pravda. Rozuměla tomu, co to znamená dodržovat smlouvy. Ve světě nebyla nikdy známá. Netoužila po tom. Rozuměla tomu, kdo je a čím je – že je dcera Boží. O naší matce lze bezesporu říci, že svou roli hrála dobře.

O ženách a matkách prezident Gordon B. Hinckley jednou řekl:

„Nesmíme ... nikdy ztratit ze zřetele sílu žen. ... Je to matka, kdo nejpříjemněji ovlivňuje život svých dětí. ... Je to matka, kdo je vychovává a vede je po cestách Páně. Matky mají vrcholný vliv. ...

... Jsou stvořitelkami života. Jsou vychovatelkami dětí. Jsou učitelkami mladých žen. Jsou našimi nepostradatelnými společníci. Jsou našimi spolupracovnicemi při budování Božího království. Jak velká je jejich úloha, jak úžasný jejich přínos!“⁵

Jak tedy může matka nebo otec vštěpovat své dceři povznášející a věčnou pravdu, že je dcera Boží? Jak jí můžeme pomáhat vykročit ze světa a odhodlaně vkročit do království Božího?

Mladé ženy potřebují v morálně upadajícím světě ženy a muže k tomu, aby mohly „stát jako svědkové Boží za všech dob a ve všech věcech a na všech místech“. Nikdy dříve to nebylo důležitější než dnes. Mladé ženy potřebují matky a rádkyně, které ztělesňují ctnostné ženství. Matky, váš vztah s vaší dcerou je nesmírně důležitý, a stejně důležitý je i váš příklad. To, jak milujete a ctíte jejího otce, jeho kněžství a jeho božskou úlohu, se zobrazí v postojích a chování vaší dcery, a možná je i umocní.

Jakou roli tedy musíme „hrát dobře“? Prohlášení o rodině to říká jasně:

„Otcové jsou božsky určeni, aby v lásce a spravedlivosti předsedali svým rodinám, a jsou zodpovědní za to, že se postarají o životní potřeby a ochranu svých rodin. Matky jsou zodpovědné především za výchovu svých dětí. V těchto posvátných zodpovědnostech jsou otcové a matky povinni pomáhat jeden druhému jako rovnocenní partneři. ...

Varujeme ty jedince, kteří porušují smlouvy cudnosti, kteří týrají nebo zneužívají manželského partnera nebo své potomstvo nebo kteří neplní rodinné zodpovědnosti, že jednoho dne se budou zodpovídat před Bohem.“⁶

V upadající společnosti v době Mormonově truchlil Mormon nad tím, že ženy byly okradeny o to, co je nade vše drahé a cenné – o svou ctnost a cudnost.⁷

Znovu vyzývám k návratu ke ctnosti. Ctnost je síla a moc dcer Božích. Jak by vypadal svět, kdyby ctnost – způsob myšlení a chování založený na vysokých morálních zásadách, včetně cudnosti⁸ – byla v naší společnosti znovu považována za nanejvýš ceněnou hodnotu? Kdyby ubylo nemorálnosti, pornografie, zneužívání a týrání, bylo by méně rozpadlých manželství, ztracených životů a zlomených srdcí? Dokázala by média povznášet a ctít drahocenné dcery Boží, a ne je ponižovat a zneuctívát? Kdyby všichni lidé skutečně rozuměli významu slov „Jsme dcery Nebeského Otce“, jak by pak nahlíželi na ženy a chovali se k nim?

Před několika lety, když se toto Konferenční centrum stavělo a bylo téměř hotové, jsem vstoupila do této posvátné budovy v patře s balkonem v ochranné přílbě a s brýlemi a byla jsem připravena vysát koberec, který můj manžel pomáhal položit. Z místa, kde nyní stojí toto podium, odvážel malý nakladač suť, a v budově byla spousta prachu. Když se usadil, usadil se i na nový koberec. Mým úkolem bylo vysávat. A tak jsem vysávala a vysávala. Po třech dnech se mému malému vysavači spálil motor!

Odpoledne před první generální konferencí v této nádherné budově mi zavolal manžel. Chystal se položit poslední část koberce – pod tento historický řečnický pult.

Zeptal se: „Jaký verš mám napsat na rub tohoto kusu koberce?“

A já jsem řekla: „Mosiáš 18:9 – [Stůjte] jako svědkové Boží za všech

dob a ve všech věcech a na všech místech.“

A právě toto dělají v nesmírně náročném světě mladé ženy a ženy této Církve. Ovlivňují svět k dobrému. Jsou ctnostné a příkladné, inteligentní a podnikavé. Mění věci k lepšímu, protože ony *jsou* jiné. Hrají dobře svou roli.

Před lety, když jsem tento koberec vysávala – ve snaze hrát dobře svou malou roli –, mě ani nenapadlo, že jednou stanu na koberci u tohoto řečnického pultu.

Jako dcera Boží zde dnes stojím jako svědek o tom, že Bůh žije. Ježíš je Kristus. Je náš Vykupitel. Díky Jeho nekonečné smírné oběti se jednoho dne budu moci vrátit k Němu a žít s Ním – vyzkoušená, čistá a zpečetěná ve věčné rodině. Navždy Ho budu velebit za tu výsadu, že mohu být ženou, manželkou a matkou. Svědčím o tom, že nás vede prorok Boží, president Thomas S. Monson, a jsem vděčná za spravedlivé muže, jejichž kněžská moc žehná i mému životu. A navždy budu vděčná za sílu, kterou získávám díky uschopňující moci Spasitelova Usmíření, zatímco se i nadále snažím „[hrát] dobře svou roli“. Ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

ODKAZY

1. *Mladé ženy – osobní pokrok* (brožurka, 2009), 3.
2. Mosiáš 18:9.
3. Viz Matthew O. Richardson, „What E'er Thou Art, Act Well Thy Part: John Allan's Albany Crescent Stone,“ *Journal of Mormon History*, vol. 33 (Fall 2007), 31–61; Francis M. Gibbons, *David O. McKay: Apostle to the World, Prophet of God* (1986), 45.
4. Nauka a smlouvy 82:10.
5. Gordon B. Hinckley, „Stůjme pevně a nepohnutě“, *Celosvětové školení vedoucích*, 10. ledna 2004, 21.
6. „Rodina – prohlášení světu“, *Liahona*, listopad 2010, 129.
7. Viz Moroni 9:9.
8. Viz *Mladé ženy – osobní pokrok*, 70.

Starší Craig A. Cardon
Sedmdesátník

Spasitel chce odpouštět

Pán nás miluje a chce, abychom rozuměli Jeho ochotě odpouštět.

Během Spasitelovy služby ve smrtelnosti Ho mnozí následovali, včetně zákoníků a farizeů, „ze všech městeček Galilejských ... Judských i z Jeruzaléma“.¹ Jednoho ochrnutého muže, který byl upoután na lůžko a který si přál být uzdraven, přinesli jeho přátelé do velkého shromáždění, ale protože se nemohl dostat blíže ke Spasiteli, vynesli ho na střechu domu, v němž byl Spasitel, a spustili ho dolů. Když Spasitel viděl tento projev víry, pronesl velmi rázně, tak jak to Jeho posluchači dosud neslyšeli, tato slova: „Člověče, odpuštění jsou tobě hříchové tvoji.“²

To muselo onoho muže překvapit – a i když písma o jeho reakci nic neříkají, možná přemýšlel nad tím, zda Spasitel opravdu porozuměl tomu, proč přišel.

Spasitel věděl, že Ho mnozí následovali kvůli Jeho mocným zázrakům. Předtím již proměnil vodu ve víno;³ vymítal nečisté duchy;⁴ uzdravil syna královského služebníka,⁵ malomocného,⁶ Petrovu tchyni⁷ a mnoho dalších.⁸

Ale pokud jde o tohoto ochrnutého muže, Pán se rozhodl poskytnout učedníkům i kritikům důkaz o tom,

že má jedinečné poslání být Spasitelem světa. Když zákoníci a farizeové uslyšeli tato Spasitelova slova, začali se mezi sebou radit a pošetile mluvit o rouhání, neboť dospěli k závěru, že hříchy může odpouštět jenom Bůh. Spasitel vytušil jejich myšlenky a řekl jim:

„Co přemýšlujete v srdcích svých?

Co jest snáze říci: Odpouštějí se tobě hříchové tvoji, čili říci: Vstaň a choď?“⁹

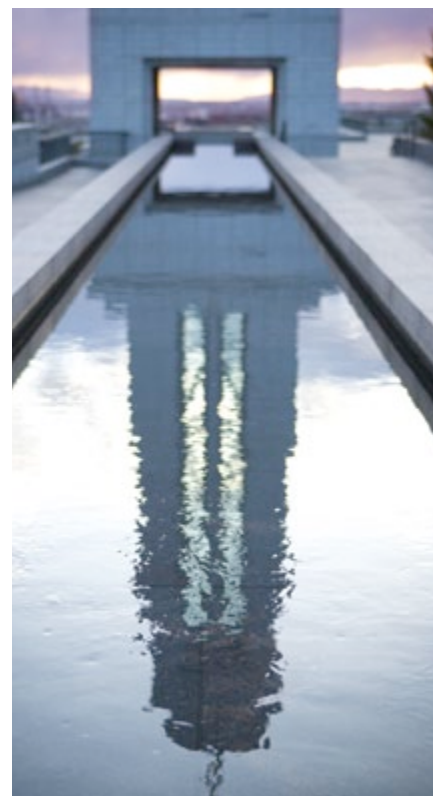
Spasitel, aniž by čekal na odpověď, pokračoval: „Ale abyste věděli, že Syn člověka má moc *na zemi* odpouštět hříchy, [pak se obrátil na ochrnutého muže a řekl]: Toběť pravím: Vstaň, a vezma lože své, jdi do domu svého.“¹⁰ A on šel!

Spasitel tímto zázračným fyzickým uzdravením potvrdil nám všem tuto neskonale mocnou duchovní pravdu: Syn člověka odpouští hříchy!

Zatímco tuto pravdu snadno přijímají všichni věřící, již tak snadno nepřijímají další důležitou pravdu, která s tím souvisí: Spasitel odpouští hříchy i „na zemi“, a ne jen při posledním soudu. Neomlouvá nás *v* našich hříších.¹¹ Netoleruje, když se vracíme k dřívějším hříchům.¹² Když ale činíme pokání a jsme poslušni Jeho evangelia, odpouští nám.¹³

V tomto odpouštění vidíme, jak se harmonicky a milostivě projevuje uschopňující a vykupující moc Usmíření. Používáme-li víru v Pána Ježíše Krista, tak nás v čase potřeby uschopňující moc Jeho Usmíření *posiluje*¹⁴ a Jeho vykupující moc, „[odložíme-li] přirozeného člověka“,¹⁵ nás *posvěcuje*. Toto přináší naději všem, zvláště těm, kteří mají pocit, že opakující se lidská slabost přesahuje Spasitelovu ochotu pomáhat a spasit.

Petr poskytl Spasiteli příležitost k osvětlení našeho porozumění¹⁶, když se Ho jednou zeptal, kolikrát má odpustit svému bratrově, a pak se otázel: „Do sedmi-likrát?“ Určitě by to bylo víc než dost. Ale Spasitelova odpověď otevřela doširoka dveře k Jeho milosrdnému srdci: „*Nepravím* tobě až do sedmikrát, ale až do sedmdesátikrát sedmkrát.“¹⁷

Pán nás miluje a chce, abychom rozuměli Jeho ochotě odpouštět. Pán v Nauce a smlouvách na více než 20 místech řekl těm, k nimž promlouval, tato nebo podobná slova: „Hříchy tvé jsou ti odpuštěny.“¹⁸ Tato Pánova slova byla asi v polovině případů určena přímo Proroku Josephu Smithovi – někdy je obdržel v soukromí, jindy v přítomnosti druhých.¹⁹ První z nich byla zaznamenána v roce 1830, poslední v roce 1843. Takže Pán v průběhu mnoha let Josephovi opakovaně říkal: „Hříchy tvé jsou ti odpuštěny.“

I když Joseph nebyl „vinen [žádnými] velikými neboli zhoubnými hříchy“,²⁰ bude dobře, když budeme pamatovat na to, že až na několik málo výjimek Pánovo „sedmdesátkrát sedmkrát“ pro odpuštění není omezeno závažností hříchu.

Když Pán mluvil ke starším, kteří byli shromážděni v Kirtlandu, řekl: „Chci, abyste přemohli svět; *pročež* budu míti s vámi soucit.“²¹ Pán zná naše slabosti a ví, jaký věčný vliv má „svět“ na nedokonalé muže a ženy.²² Slovo *pročež* v tomto verši je Pánovým ujištěním, že pouze a jen mocí Jeho

soucitu můžeme nakonec „překonat svět“. Jak se tento soucit projevuje? Týmž starším v Kirtlandu Pán řekl: „[Odpustil] jsem vám hříchy vaše.“²³ *Spasitel chce odpouštět.*

Nikdo ale nemůže předpokládat, že toto odpuštění přichází bez pokání. Pán vsuktu prohlásil: „Já, Pán, odpouštím hříchy těm, kteří vyznávají hříchy své přede mnou a prosí o odpuštění,“ a pak dodává toto varování – „kteří nezhřešili k smrti“.²⁴ I když Pán „[nemůže] pohlížeti na hřích se bebemší mírou shovívavosti,“²⁵ přesto přisuzuje některým hříchům různou závažnost. Stanovuje, že za „rouhání proti Duchu Svatému“²⁶ nebude žádného odpuštění. Jasně říká, jak těžký hřích je vražda,²⁷ a zdůrazňuje závažnost sexuálního hříchu, například cizoložství.²⁸ Oznamuje, že pokud jde o opakování závažného sexuálního hříchu, je obtížnější získat Jeho odpuštění.²⁹ A řekl, že „ten, kdo hřeší proti většímu světlu, obdrží větší odsouzení“.³⁰ Přesto, ve svém milosrdenství, nám umožňuje zlepšovat se postupně a nepožaduje okamžitou dokonalost. Dokonce i když se dopouštíme

mnoha hříchů, které jsou důsledkem slabostí smrtelnosti, kdykoli činíme pokání a usilujeme o Jeho odpuštění, On odpouští, znovu a znovu.³¹

Díky tomu každý z nás, včetně těch, kteří zápolí s tím, aby překonali návykové chování, např. pornografii nebo užívání drog, i jejich blízcí, mohou vědět, že Pán si je vědom našeho spravedlivého úsilí a bude nám láskyplně odpouštět, když bude pokání úplné, „až do sedmdesátkrát sedmkrát“. To ale neznamená, že se člověk může *klidně* vracet k hříchu beztravně.³²

Pána vždy zajímá naše srdce,³³ a ospravedlňovaná falešná víra hřích neomlouvá.³⁴ Pán v této dispensaci varoval jednoho ze svých služebníků před takovým ospravedlňováním těmito slovy: „Nechť ... se stydí za skupinu mikulášenců a za všechny tajné ohavnosti jejich.“³⁵ Mikulášenci byli dávnou náboženskou sektou, která tvrdila, že má oprávnění dopouštět se sexuálního hříchu díky Pánově milosti.³⁶ To se Pánovi nelíbí.³⁷ Jeho slitování a milost nás neomlouvají, když „srdce [naše] není uspokojeno. A [neposloucháme] pravdu, ale [máme] potěšení v nespravedlivosti.“³⁸ Naopak – po vykonání všeho, co můžeme,³⁹ jsou Jeho slitování a milost prostředky, jimiž „v průběhu času“⁴⁰ překonáváme svět díky uschopňující moci Usmíření. Když o tento drahocenný dar s pokorou usilujeme, „slabé věci se pro [nás] stanou silnými,“⁴¹ a *Jeho* silou jsme uschopněni dělat to, co bychom nikdy sami dělat nedokázali.

Pán hledí na světlo, které jsme přijali,⁴² na přání našeho srdce⁴³ a na naše skutky,⁴⁴ a když činíme pokání a usilujeme o Jeho odpuštění, On odpouští. Když přemýšlíme o svém životě a o životě svých blízkých a známých, máme být ochotni rovnou měrou odpouštět sobě i druhým.⁴⁵

Příručka *Kažte evangelium mě* mluví o tom, jak je těžké překonat návykové chování, a nabádá vedoucí kněžství a členy k tomu, aby nebyli „šokováni nebo zklamáni“, když se zájemce nebo nový člen i nadále s těmito problémy potýká. Spíše jsme nabádáni k tomu, abychom tomuto člověku projevovali důvěru a nesoudili ho a abychom to považovali za dočasný a pochopitelný nezdár.⁴⁶ Neměli bychom jednat stejně i se svými vlastními dětmi nebo se členy rodiny, kteří zápolí s podobnými problémy a kteří dočasně sešli z cesty spravedlivosti? Zajistě si zaslouhují naši věrnost, trpělivost a lásku – a ano, i naše odpuštění.

Na generální konferenci loni v říjnu nám president Monson radil:

„Je třeba mít na paměti, že lidé se mohou změnit. Mohou odložit zlozvyky. Mohou činit pokání z přestupků. ...

... Můžeme jim pomoci překonat jejich slabosti. Musíme si vypěstovat schopnost vidět druhé *nikoli* takové, jací jsou nyní, ale takové, jakými se mohou stát.“⁴⁷

Na jedné z prvních konferencí Církve, která se podobala této konferenci, Pán členům řekl:

„Vpravdě pravím vám, vy jste čisti, ale ne zcela; ...

Neboť *veškeré tělo* je přede mnou zkaženo; ...

... Neboť vpravdě někteří z vás jsou vinni přede mnou, *ale budu milosrdný k slabosti vaší*.“⁴⁸

Jeho poselství je stejné i dnes.

Náš Nebeský Otec ví, čemu čelíme, že všichni znovu a znovu hřešíme a „[nemáme] slávy Boží“.⁴⁹ Poslal svého Syna, který „zná slabost člověka, a jak pomoci těm, kteří jsou pokoušeni“.⁵⁰ Jeho Syn nás učí, abychom se vždy modlili, abychom *nevešli* v pokušení.⁵¹ Je nám řečeno: „Volejte k [Bohu] o *milosrdenství*; neboť on je mocný, aby

spasil.“⁵² Spasitel nám přikazuje, abychom činili pokání⁵³ a odpouštěli.⁵⁴ A i když pokání není snadné, když se z celého srdce snažíme být poslušni Jeho evangelia, dává nám tento slib: „Vpravdě pravím vám, i přes hříchy [vaše] *je nitro mě naplněno soucitem vůči [vám]*. Já [vás] zcela nezavrhnou *a v den hněvu budu pamatovati na milosrdenství*.“⁵⁵ Spasitel chce odpouštět.

Pěvecký sbor Mormon Tabernacle Choir začíná každý týden své inspiroující vysílání povznášejícími slovy známé písně od Williama W. Phelpse „Gently Raise the Sacred Strain“ [Jemně pozvedni posvátnou melodii]. Utěšující slova čtvrté sloky již tak známá nejsou:

*Svatý, svatý je náš Pán.
Vzácná slova, jež dal nám: ...
Přijď s lítostí,
i když hříchy jsou velké,
kajícím On odpustí.*⁵⁶

Vyzývám vás, abyste pamatovali na slova Páně a věřili jim a abyste

používali víru v Něho ku pokání.⁵⁷ Miluje vás. Chce odpouštět. O tom svědčím v posvátném jménu Ježíše Krista, amen. ■

ODKAZY

1. Lukáš 5:17; viz také Marek 2:2.
2. Lukáš 5:20; viz také Matouš 9:2; Marek 2:5.
3. Viz Jan 2:1–11.
4. Viz Marek 1:21–28; Lukáš 4:33–37.
5. Viz Jan 4:46–54.
6. Viz Matouš 8:1–4; Marek 1:40–45; Lukáš 5:12–15.
7. Viz Matouš 8:14–15; Marek 1:29–31; Lukáš 4:38–39.
8. Viz Matouš 8:16–17; Marek 1:32–34; Lukáš 4:40–41.
9. Lukáš 5:22–23; viz také Matouš 9:3–5; Marek 2:6–9.
10. Lukáš 5:24; zvýraznění přidáno; viz také Matouš 9:6–7; Marek 2:10–12.
11. Viz 1. Korintským 6:9–10; Alma 11:34, 37; Helaman 5:10–11.
12. Viz 2. Petrova 2:20; Jakub 2:10; Nauka a smlouvy 82:7.
13. Viz Izaiáš 1:18; Jeremiáš 31:34; Lukáš 7:36–50; Enos 1:5; Alma 24:10; Moroni 6:8; Nauka a smlouvy 1:32; 58:42–43.
14. Viz Jákob 4:7; Alma 14:26; Moroni 10:7.
15. Mosiáš 3:19; voz také 2. Nefi 10:24–25.
16. Viz Alma 32:28, 34.
17. Matouš 18:21–22, zvýraznění přidáno; viz také Lukáš 17:1–4.
18. Viz Nauka a smlouvy 20:5–7; 25:3; 29:3; 31:5; 36:1; 50:36; 60:6–7; 61:2; 62:3; 64:1–4,

- 5-7, 15-17; 75:6-8; 82:1; 84:60-61; 90:1, 6; 108:1; 110:5; 112:3; 124:74-76, 78; 132:50.
19. Viz Nauka a smlouvy 20:5-7; 29:3; 60:6-7; 61:2; 62:3; 64:5-7; 84:60-61; 90:1; 110:5; 132:50.
20. Joseph Smith-Životopis 1:28.
21. Nauka a smlouvy 64:2; zvýraznění přidáno.
22. Viz 1. Nefi 20:9-11; Nauka a smlouvy 24:2; 50:41; 63:47; 108:1-8.
23. Nauka a smlouvy 64:3.
24. Nauka a smlouvy 64:7.
25. Nauka a smlouvy 1:31; viz také verše 32-33; Alma 45:16.
26. Nauka a smlouvy 132:27; viz také Matouš 12:31; Lukáš 12:10.
27. Viz Exodus 20:13; Mosiáš 13:21; Nauka a smlouvy 132:19; Mojžíš 5:31-36.
28. Viz Alma 39:5; Nauka a smlouvy 42:24-26.
29. Viz Nauka a smlouvy 42:22-26, 75-78, 80-82; 63:13-17; 76:103.
30. Nauka a smlouvy 82:3; viz také Jan 15:22.
31. Viz Moroni 6:8.
32. Viz Mosiáš 15:26.
33. Viz 1. Samuelova 16:7; Žalm 24:3-4; Příšloví 23:7; Matouš 15:18-20; Marek 7:20-23; Židům 3:12; 3. Nefi 12:19; Nauka a smlouvy 59:8; 64:34.
34. Viz Nauka a smlouvy 20:29-30; 121:37.
35. Nauka a smlouvy 117:11.
36. Viz Bible Dictionary, „Nicolaitans“.
37. Viz Zjevení 2:6, 15.
38. Nauka a smlouvy 56:15.
39. Viz 2. Nefi 25:23; Nauka a smlouvy 138:4.
40. Mojžíš 7:21.
41. Eter 12:27.
42. Viz Jan 15:22; Nauka a smlouvy 1:33; 82:3.
43. Viz Alma 41:5-6; 3. Nefi 9:20; Nauka a smlouvy 137:9.
44. Viz 1. Nefi 15:33; Alma 41:3-4; Nauka a smlouvy 137:9.
45. Viz Matouš 6:14-15; Nauka a smlouvy 64:8-10; 98:39-48.
46. Viz *Kažte evangelium mé – příručka k misionářské službě* (2005), 190.
47. Thomas S. Monson, „Představte si druhý takový, jakými se mohou stát“, *Liahona*, listopad 2012, 68, 69; zvýraznění přidáno.
48. Nauka a smlouvy 38:10-11, 14; zvýraznění přidáno.
49. Římanům 3:23.
50. Nauka a smlouvy 62:1; viz také Alma 7:12.
51. Viz Nauka a smlouvy 61:39; zvýraznění přidáno.
52. Alma 34:18; zvýraznění přidáno; viz také 2. Nefi 31:19; Alma 7:14.
53. Viz Helaman 13:11; Nauka a smlouvy 19:4, 13-21.
54. Viz Nauka a smlouvy 64:8-10.
55. Nauka a smlouvy 101:9; zvýraznění přidáno; viz také Nauka a smlouvy 82:1-7.
56. „Gently Raise the Sacred Strain“, *Hymns*, č. 146.
57. Viz Alma 34:15-17.

Starší M. Russell Ballard
Kvorum Dvanácti apoštolů

„Toto je dílo mé a sláva má“

Bůh štědře uděluje svou moc těm, kteří přijímají a ctí Jeho kněžství, jež vede k zaslíbeným požehnáním nesmrtelnosti a věčného života.

Presidente Packere, všichni se těšíme na verzi vaší nádherné básně k vašim 98. narozeninám. Obdrželi jsme od něho úžasné poučení.

Před několika týdny, jednoho chladného temného zimního večera, jsme s manželkou Barbarou v úžasu pozorovali noční oblohu. Miliony hvězd vydávaly nepopsatelnou záři a byly nádherné. Potom jsem otevřel Drahocennou perlu a znovu jsem si s obdivem přečetl, co Pán řekl Mojžíšovi: „A světů bez počtu jsem stvořil; a také jsem je stvořil pro svůj vlastní účel; a skrze Syna jsem je stvořil, který je mým Jednorozeným.“ (Mojžíš 1:33.)

V dnešní době Hubblův vesmírný teleskop potvrzuje velkolepost toho, co viděl Mojžíš. Mléčná dráha – galaxie, jejíž nepatrnou součástí je i naše Země a Slunce – je podle vědců považována jen za jednu z více než 200 miliard podobných galaxií. Je pro mne obtížné porozumět tomu, jak dalekosáhlá a veliká jsou Boží stvoření, a nedokážu to plně pochopit.

Braťři a sestry, moc, kterou byla a jsou stvořena nebesa a země, se nazývá kněžství. My, kteří jsme členy Církve, víme, že zdrojem této kněžské

moci jsou Všemohoucí Bůh a Jeho Syn, Ježíš Kristus. Kněžství je nejenom moc, kterou byla stvořena nebesa a země, ale také moc, kterou používal Spasitel během svého působení ve smrtelnosti, aby činil zázraky, žehnal nemocným a uzdravoval je, křísil mrtvé a aby jako Otcův Jednorozený Syn vytrpěl nesnesitelná muka v Getsemane a na Kalvárii, čímž naplnil zákony spravedlnosti skrze milosrdenství, zajistil nekonečné Usmíření a Vzkříšením překonal fyzickou smrt.

Petrovi, Jakubovi a Janovi a svým dalším apoštolům předal klíče této kněžské pravomoci a z ní plynoucí moc, aby žehnali druhým a aby v nebi svazovali to, co bylo svázáno na zemi.

Moc kněžství je posvátný a zásadní dar od Boha. Liší se od kněžské pravomoci, což je oprávnění jednat v Božím jménu. Oprávnění neboli vysvěcení získává člověk vkládáním rukou. Moc kněžství se dostavuje pouze tehdy, když ti, kteří ji používají, jsou způsobilí a jednají v souladu s Boží vůlí. President Spencer W. Kimball prohlásil: „Pán nám všem, jakožto nositelům kněžství, dal určitou část své pravomoci, avšak nebeské moci můžeme

používat pouze na základě osobní spravedlivosti.“ („Boys Need Heroes Close By“, *Ensign*, May 1976, 45.)

Během slavných dnů Znovuzřízení a znovuzaložení Církve Ježíše Krista v dnešní době přišli na zemi Jan Křtitel; Petr, Jakub a Jan; Mojžíš; Elias a Eliáš, aby skrze Proroka Josepha Smitha znovuzřídili všechny klíče a pravomoc kněžství nezbytné pro konání Božího díla v těchto posledních dnech.

A právě skrze tyto klíče, tuto pravomoc a tuto moc je dnes Církev Ježíše Krista zorganizována a její hlavou je Kristus, jenž vede svého žijícího proroka, Thomase S. Monsona, kterému pomáhají řádně povolání a vysvěcení apoštolové.

Ve velkém plánu našeho Nebeského Otce, jehož součástí je i kněžství, mají muži jedinečnou zodpovědnost toto kněžství používat, ačkoli oni sami kněžství nepředstavují. Muži a ženy

mají odlišné, ale stejně hodnotné role. Tak jako žena nemůže počít dítě bez muže, muž nemůže plně používat moc kněžství k založení věčné rodiny bez ženy. Jinak řečeno, z věčného hlediska se na moci plození i na moci kněžství spolupodílejí manžel s manželkou. A jako manžel a manželka by se muž a žena měli ze všech sil snažit následovat Nebeského Otce. Ve snaze získávat pro svůj život a pro rodinu požehnání pramenící z kněžství se mají zaměřovat na křesťanské ctnosti, jako jsou láska, pokora a trpělivost.

Je naprosto zásadní, abychom rozuměli tomu, že Nebeský Otec připravil cestu, aby všichni Jeho synové a dcery měli přístup k požehnáním pramenícím z moci kněžství a byli touto mocí posilováni. Ústřední zásadou Božího plánu pro Jeho duchovní děti jsou tato Jeho slova: „Toto je dílo mé a sláva má – uskutečnití nesmrtelnost a věčný život člověka.“ (Mojžíš 1:39.)

Ve zjevení daném Proroku Josephu Smithovi v 81. oddíle Nauky a smluv Pán vysvětluje, že moc kněžství má být používána k tomu, aby „pomáhala slabým, pozdvihovala ruce, které jsou skleslé, a posilovala kolena zemdlená“. (Verš 5.)

„A konáním těchto věcí budeš konati největší dobro pro bližní své a budeš podporovati slávu toho, kdo je tvůj Pán.“ (NaS 81:4.)

Když hovoříme o tom, jak pomáhat slabým, jak pozvedat ruce, které jsou skleslé, a jak posilovat kolena zemdlená, vzpomněl jsem si na jednu milou sedmiletou dívčinku, která svému dědečkovi ukázala sazenici rajčete, kterou vypěstovala ze semínka v rámci školního projektu žáků druhé třídy.

Vysvětlila mu, že z jednoho malého semínka jednou vyroste rostlina. A pokud se rostlině bude dostávat potřebné péče, vyroste na ní hodně

rajčat, a každé v sobě bude mít mnoho semínek.

Řekla: „A když všechna tato semínka zasadíme a vypěstujeme více rajčat, jejichž semínka opět zasadíme, budeme mít v krátkém období miliony rajčat.“

„A to vše,“ řekla s obdivem, „z jednoho malého semínka.“

Ale potom řekla: „Moje rostlina málem zahynula. Nechala jsem ji v tmavé místnosti a zapomněla jsem ji zalévat. Když jsem si na ni vzpomněla, byla už celá povadlá a skoro bez života. Plakala jsem, protože jsem myslela na všechny ty miliony rajčat, které nikdy nevyrostou.“

S nadšením pak dědečkovi vyprávěla o „zázraku“, který se stal.

Vysvětlovala: „Maminka řekla, že ta rostlina možná ještě žije. Možná že to jediné, co potřebuje, aby začala znovu růst, je trocha vody a světla.“

A měla pravdu. Rostlinu jsem zalila a postavila ji na okno, aby měla světlo. A hádej, co se stalo,“ zeptala se. „Vzpamatovala se, a teď z ní vyrostou miliony rajčat!“

Její sazenička rajčete, s tak ohromným potenciálem, ale tak slabá a zvadlá kvůli neúmyslnému nezájmu, byla posílena a oživena prostým dodáním vody a světla, které zajistily milující a starostlivé ruce jedné dívenky.

Bratři a sestry, jako doslovné duchovní děti našeho milujícího Nebeského Otce máme neomezený božský potenciál. Když ale nejsme opatrní, můžeme se dostat do stavu, v němž byla ona zvadlá sazenice rajčete. Můžeme se odchýlit od pravé nauky a evangelia Ježíše Krista, stát se duchovně podvyživenými a zvadlými a vzdálit se od božského světla a živé vody Spasitelovy věčné lásky a kněžské moci.

Ti, kteří jsou nositeli kněžství a nevyvíjejí neustálou snahu cítit ho

službou rodině a bližním, budou jako ti, kteří *neobdrží* požehnání spojená s mocí kněžství a zcela jistě duchovně uvadnou a sami sebe připraví o základní duchovní potravu, světlo a Boží moc ve svém životě – budou jako sazenice rajčete s velkým potenciálem, avšak zanedbaná a zvadlá.

Tatáž kněžská moc, která stvořila světy, galaxie a vesmír, může a má být součástí i našeho života, aby pomáhala, posilovala a žehnala naší rodině, přátelům a bližním – jinými slovy, aby dělala to, co by dělal Spasitel, kdyby dnes působil mezi námi.

A prvořadým účelem této kněžské moci je žehnat nám, posvěcovat nás a očisťovat, tak abychom mohli žít se svou rodinou v přítomnosti našich

nebeských rodičů, spojení kněžským pečetěním a mohli se podílet na konání podivuhodného díla Boha a Ježíše Krista a na věky šířit *Jejich* světlo a slávu.

Za tímto účelem jsem měl před několika měsíci možnost podílet se na přípravě celosvětového videoškolení vedoucích nazvaného *Posilování rodiny a Církve skrze kněžství*.

Toto netradiční a poučné DVD je přeloženo do 66 jazyků. Učí tomu, jak moc kněžství může žehnat našemu životu a životu členů naší rodiny a všech členů Církve, posilovat je a navracet jim sílu.

Ukazuje nám všem – mužům, ženám, dětem; ženatým, vdaným, ovdovělým i svobodným; bez ohledu na naši životní situaci –, jak můžeme být podílníky požehnání pramenících z kněžství. DVD obsahuje několik osmi až dvanáctiminutových videosegmentů, které pojednávají o klíčích, pravomoci a moci kněžství a o tom, jak posilují jednotlivce, rodiny a Církev.

Jedna konkrétní scéna byla natáčena v malém pionýrském domku, který obývala prababička mé maminky, Mary Fielding Smithová. Byla vdovou po Hyrumovi, starším bratrovi Proroka Josepha. Jako osamocený rodič skrze svou silnou víru v kněžství vyhledávala jeho moc a spoléhala na ni, aby její děti mohly být vychovány a požehnány v lásce a světle evangelia. Dnes jí její potomstvo čítající tisíce věrných vedoucích a členů Církve děkuje za její víru, odvahu a příklad.

Toto nové školení vedoucích je nyní dostupné na internetu na stránkách LDS.org, a každý ho může zhlédnout a nechat ho na sebe působit. Můžete ho sledovat přímo na stránce wwlt.lds.org, nebo si ho můžete stáhnout do počítače, chytrého telefonu či tabletu.

První předsednictvo požádalo „předsednictva kůlů a biskupstva, aby jednu nebo více schůzek rady kůlu či sboru vyhradili pro sledování [celého] DVD. Rada kůlu a sboru má pak diskutovat o tom, jak uplatňovat nauky, které jsou na tomto DVD uvedeny.“ (Dopis Prvního předsednictva, 1. února 2013.)

Obsah DVD bude inspirovat a motivovat členy v kněžských kvorech, v Pomocném sdružení, v Nedělní škole, v Mladých ženách a Mladých mužích (zvláště ty, kteří se připravují na misi) a na shromážděních Primárek nebo na spojených lekcích během pátých nedělí. Členové rady pak budou moci povzbuzovat jednotlivce a rodiče k tomu, aby toto školení používali i ve své rodině. Bratři a sestry, toto školení vedoucích je pro každého člena Církve. Rodiče, procházejte to, čemu jste se naučili a co jste pocítovali, se svými dětmi, podělte se o to s nimi a diskutujte o tom; a ať se na toto DVD podívají i ony a poté udělají

totéž s vámi, aby vaše rodina mohla být posílena skrze kněžství.

Ježíš řekl:

„Žíznil-li kdo, poď ke mně, a napij se.“ (Jan 7:37.)

„Ale kdož by se napil vody té, kterouž já dám jemu, nežíznil by na věky, ale voda ta, kterouž já dám jemu, bude v něm studnicí vody prýšící se k životu věčnému.“ (Jan 4:14.)

„Já jsem světlo světa. Kdož mne následuje, ... bude mít světlo života.“ (Jan 8:12.)

Má-li kdokoli z vás pocit, že vaše víra a vaše svědectví o plánu Nebeského Otce jsou slabší, než jaké víte, že by měly být, pak se ještě více obraťte ke Spasiteli. Nechť Jeho světlo a Jeho živá voda udělají pro vás a vaši rodinu to, co udělala trocha vody a světla pro onu zvodlou sazenici rajčete, aby ji přivedly zpět k životu.

Na začátku jsem hovořil o tom, jak podivuhodná a úžasná jsou Boží díla stvořená mocí kněžství. Přemýšlím, asi jako většina z vás, zda jsme vůbec

schopni někdy plně pochopit Boží moc, která nás vede a učí a žehná nám. Je to tak ohromující, tak velkolepé, tak mocné!

Joseph Smith řekl: „Kněžství je věčná zásada a existovalo s Bohem od věčnosti a bude existovat do věčnosti, bez počátku dnů či konce roků.“ (*Učení presidentů Církve: Joseph Smith* [2008], 104.)

Bůh štědře uděluje svou moc těm, kteří přijímají a ctí Jeho kněžství, jež vede k zaslíbeným požehnáním nesmrtelnosti a věčného života.

Svědčím o tom, že dílo Ježíše Krista je uskutečňováno skrze kněžství. Je to moc, kterou Nebeský Otec a Jeho Milovaný Syn stvořili tuto zemi a uvedli do pohybu veliký plán štěstí pro naše dobro. Kež jsme moudří a usilujeme o posílení svého života, života členů své rodiny a celé Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů mocí kněžství. O to se s pokorou modlím ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

President Henry B. Eyring
První rádce v Prvním předsednictvu

„Podtež ke mně“

Kristus nám slovem i příkladem ukazuje, jak se Mu můžeme přibližovat.

Jsem vděčný za to, že mohu být s vámi na této konferenci Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů. Toto je Jeho Církev. Bereme na sebe Jeho jméno, když vstupujeme do Jeho království. On je Bůh, je Stvořitel a je dokonalý. My jsme smrtelníci podrobení smrti a hříchu. Přesto nás a naši rodinu miluje a vyzývá nás, abychom Mu byli nablízku. Zde jsou Jeho slova: „Přiblížte se mi, a já se přiblížím vám; hleďte mne pilně, a naleznete mne; prostě, a obdržíte; klepejte, a bude vám otevřeno.“¹

V tomto velikonočním období si připomínáme to, proč Ho milujeme, a slib, který dává svým věrným učedníkům, že se mohou stát Jeho milovanými přáteli. Spasitel nám dal tento slib a řekl, že když Mu sloužíme, přichází k nám. Jeden příklad je ve zjevení daném Oliveru Cowderymu, když sloužil Pánu s Prorokem Josephem Smithem při překládání Knihy Mormonovy: „Viz, ty jsi Oliver a já jsem mluvil k tobě pro přání tvá; tudíž uchovávej jako poklad tato slova v srdci svém. Buď věrný a pilný v zachovávání přikázání Božích a já tě obejmou náručí lásky své.“²

Radost z toho, že jsem přišel blíž ke Spasiteli a že On přišel blíž ke mně, jsem nejčastěji zažíval díky jednoduchým skutkům poslušnosti přikázání.

I vy jste měli takové zážitky. Možná to bylo, když jste se rozhodli přijít na shromáždění svátosti. Mně se to stalo jednou o sabatu, když jsem byl velmi mladý. Tehdy jsme přijímali svátost během večerního shromáždění. Vzpomínka na onen den před více než 65 lety, kdy jsem dodržel přikázání shromáždit se se svou rodinou a se Svatými, mě dodnes přivádí blíž ke Spasiteli.

Venku byla tma a chladno. Vzpomínám si, že onoho večera jsem ale s rodiči v kapli pociťoval světlo a teplo. Přijali jsme svátost roznášenou nositeli Aronova kněžství a slíbili jsme našemu Nebeskému Otci, že vždy budeme pamatovat na Jeho Syna a dodržovat Jeho přikázání.

Na konci shromáždění jsme zpívali píseň „Zůstaň se mnou, už se stmívá“, v níž se zpívá: „Ó, Pane, večer nastává, já Tě prosím, zůstaň.“³

Onoho večera jsem pociťoval lásku a blízkost Spasitele. A pociťoval jsem útěchu Ducha Svatého.

Pocity lásky Spasitele a Jeho blízkosti, jež jsem pociťoval na onom shromáždění svátosti v mládí, jsem chtěl zažehnout znovu. A tak jsem nedávno dodržel další přikázání. Bádal jsem v písmech. Díky nim jsem věděl, že se mohu opět vrátit a nechat Ducha Svatého, aby mi dal pociťit to, co

pociťovali dva učedníci vzkříšeného Pána, když přijal jejich pozvání, aby přišel k nim a zůstal s nimi.

Četl jsem o třetím dnu po Jeho Ukřížování a uložení do hrobu. Věrné ženy a další lidé přišli a zjistili, že kámen u hrobu je odvalený a Ježíšovo tělo tam není. Přišli z lásky k Němu, aby pomazali Jeho tělo.

Opodál stáli dva andělé a zeptali se, proč se bojí, řkouce:

„Co hledáte živého s mrtvými?“

Není ho tuto, ale vstal jest. Rozpomeňte se, kterak mluvil vám, když ještě v Galilei byl,

Řka: že Syn člověka musí vydán býti v ruce hříšných lidí, a ukřížován býti, a v třetí den z mrtvých vstáti.“⁴

Marek ve svém evangeliu doplňuje pokyny jednoho z andělů: „Ale jděte, povězte učedníkům jeho i Petrovi, žeť vás předejde do Galilee. Tam jej uzříte, jakž pověděl vám.“⁵

Apoštolové i učedníci se shromáždili v Jeruzalémě. Byli vylekáni, stejně jako bychom byli i my, a když spolu rozmlouvali, přemýšleli o tom, co pro ně smrt a zpráva o Jeho Vzkříšení znamenají.

Dva z těchto učedníků kráčeli onoho odpoledne z Jeruzaléma po cestě do Emaus. Na cestě se jim zjevil vzkříšený Kristus a kráčel s nimi. Přišel k nim Pán.

Díky knize Lukášově můžeme kráčet s nimi:

„I stalo se, když rozmlouvali, a sebe se otazovali, že i Ježíš, přiblíživ se, šel s nimi.

Ale oči jejich držány byly, aby ho nepoznali.

I řekl jim: Které jsou to věci, o nichž rozjímáte vespolek, jdouce, a jste smutní?“

A odpověděv jeden, kterémuž jméno Kleofáš, řekl jemu: Ty sám jsi z přichozích do Jeruzaléma, ještos nezvěděl, co se stalo v něm těchto dnů?“⁶

Vyprávěli Mu o svém smutku z toho, že Ježíš zemřel, zatímco oni spoléhali na to, že bude Vykupitelem Izraele.

Když vzkříšený Pán mluvil k těmto dvěma zarmouceným a truchlícím učedníkům, musela být z Jeho hlasu patrná láska:

„Tedy on řekl jim: Ó nesmyslní a zpozdilí srdcem k věření všemu tomu, což mluvili proroci.

Zdaliž nemusil těch věcí trpět Kristus a vjíti v slávu svou?

A počav od Mojžíše a všech proroků, vykládal jim všechna ta písma, kteráž o něm byla.“⁷

Pak nastala chvíle, která mě již od dětství hřeje u srdce:

„I přiblížili se k městečku, do kteréhož šli, a on potrh se, jako by chtěl dále jíti.

Ale přinutili ho, řkouce: Zůstaň s námi, nebo se již připozdívá, a den se nachýlil. I všel, aby s nimi zůstal.“⁸

Spasitel přijal onoho večera pozvání svých učedníků a šel k nim domů poblíž městečka Emaus.

Posadil se a jedl s nimi. Vzal chléb, požehnal ho, nalámal a dal jim ho. Jejich oči byly otevřeny, a oni Ho poznali. Poté jim zmizel z pohledu. Lukáš pro nás zaznamenal pocity těchto požehnaných učedníků: „I řekli vespolek: Zdaliž srdce naše v nás nehořelo, když mluvil nám na cestě, a když otvíral nám písma?“⁹

V tutéž hodinu tito dva učedníci běželi zpět do Jeruzaléma, aby řekli jedenácti apoštolům, co se jim přihodilo. V tu chvíli se Spasitel ukázal opět.

Zopakoval prorocství o svém poslání usmířit hříchy všech dětí svého Otce a zlomit pouta smrti.

„A řekl jim: Takť jest psáno, a tak musil Kristus trpět, a třetího dne z mrtvých vstáti,

A aby bylo kázáno ve jménu jeho pokání a odpuštění hříchů mezi všemi národy, počna od Jeruzaléma.

Vy pak jste svědkové toho.“¹⁰

Spasitelova slova jsou pravdivá stejně pro nás, jako byla pravdivá pro Jeho učedníky tehdy. My jsme toho všeho svědkové. A ono slavné pověření, které jsme přijali, když jsme byli pokřtěni do Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů, nám před

staletími objasnil prorok Alma u vod Mormonu:

„A stalo se, že jim pravil: Vizte, zde jsou vody Mormonu (neboť tak byly nazývány) a nyní, jelikož si přejete přijíti do stáda Božího a býti nazýváni lidem jeho a jste ochotni nésti si navzájem břemena svá, aby byla lehká;

Ano, a jste ochotni truchlit s těmi, kteří truchlí; ano, a utěšovati ty, kteří mají útěchy zapotřebí, a státi jako

svědkové Boží za všech dob a ve všech věcech a na všech místech, kde můžete být, až do smrti, abyste mohli být Bohem vykoupeni a počítáni mezi ty z prvního vzkříšení, abyste mohli mít věčný život –

Nyní, pravím vám, je-li toto přání srdce vašeho, co máte proti tomu, abyste byli pokřtěni ve jménu Páně na svědectví před ním, že jste vstoupili do smlouvy s ním, že mu budete sloužit a že budete zachovávat přikázání jeho, aby na vás mohl hojněji vylévat Ducha svého?

A nyní, když lidé uslyšeli tato slova, radostí tleskali a zvolali: Toto je přání našeho srdce.¹¹

Uzavřeli jsme smlouvu, že budeme pozvedat potřebné a zároveň budeme svědky Spasitele, dokud budeme žít.

To budeme schopni dělat efektivně pouze tehdy, když budeme pocítovat lásku ke Spasiteli a Jeho lásku k nám. Budeme-li věrni slibům, které jsme učinili, budeme pocítovat lásku, kterou k Němu chováme. Tato láska se bude prohlubovat, protože v Jeho službě budeme pocítovat Jeho moc a to, že se nám přibližuje.

President Thomas S. Monson nám často připomíná slib Páně daný Jeho věrným učedníkům: „A kdokoli vás přijme, tam budu já také, neboť půjdu před tvář vaší. Já budu na pravici

vaší a na levici vaší a Duch můj bude v srdci vašem a andělé moji kolem vás, aby vás podpírali.“¹²

Existuje další způsob, jak vy i já pocítujeme, že je nám blíž. Když Mu oddaně sloužíme, přibližuje se členům naší rodiny, které máme rádi. Vždy, když jsem byl v Pánově službě povolán přestěhovat svou rodinu nebo ji na čas opustit, jsem byl svědkem toho, jak Pán mé manželce a dětem požehnal. Připravil své milující služebníky a příležitosti, aby mou rodinu přivedl blíž k sobě.

Tatáž požehnání pocítujete v životě i vy. Mnozí z vás máte někoho blízkého, kdo sešel z cesty k věčnému životu. Přemýšlíte o tom, co více můžete udělat pro to, abyste ho nebo ji přivedli zpět. Sloužíte-li s vírou Pánovi, můžete se spolehnout na to, že On se jim přiblíží.

Vzpomínáte si na Pánův slib Josephu Smithovi a Sidneymu Rigdonovi, když byli s Jeho pověřením daleko od svých rodin: „[Moji přátelé Sidney a Josephe,] rodinám vašim se daří dobře; jsou v rukou mých a učiním s nimi, jak se mi zdá dobré; neboť ve mně je veškerá moc.“¹³

Podobně jako Alma a král Mosiáš i někteří věrní rodiče, kteří slouží Pánovi již dlouho a dobře, mají děti, které i přesto zbloudily navzdory

obětem, jež jejich rodiče přinášejí Pánovi. Dělají vše, co mohou, bez zřejmého účinku, a to i s pomocí laskavých a věrných přátel.

Alma a Svatí v jeho době se modlili za jeho syna a za syny krále Mosiáše. A přišel anděl. Vaše modlitby a modlitby těch, kteří projevují víru, přivedou Pánovy služebníky, aby pomohli členům vaší rodiny. Pomohou jim zvolit si cestu domů k Bohu, dokonce i když na ně útočí Satan a jeho následovníci, jejichž cílem je ničit rodiny v tomto životě i na věčnosti.

Vzpomínáte si na slova, která promlouval anděl k Almovi mladšímu a k synům Mosiášovým v jejich vzpouře: „A opět, anděl pravil: Viz, Pán vyslyšel modlitby lidu svého a také modlitby služebníka svého, Almy, který je otcem tvým; neboť on se za tebe modlil s velikou vírou, abys mohl být přiveden k poznání pravdy; tudíž, přišel jsem z tohoto důvodu, abych tě přesvědčil o moci a pravomoci Boží, aby modlitby služebníků jeho mohly být zodpověděny podle víry jejich.“¹⁴

Vám, kteří se modlíte a sloužíte Pánu, nemohu slíbit, že budete mít všechna požehnání, která byste si možná přáli pro sebe a svou rodinu. Ale mohu vám slíbit, že Spasitel se vám přiblíží a požehná vám i vaší rodině tím, co je nejlepší. Jeho láska vás bude utěšovat a budete pocítovat Jeho blízkost, zatímco budete podávat pomocnou ruku druhým a sloužit jim. Když budete obvazovat rány potřebných a poskytovat očistění skrze Jeho Usmíření těm, kteří se trápí kvůli hříchu, bude vás podporovat Pánova moc. Jeho náruč je rozevřená, stejně jako ta vaše, aby pomáhala a žehnala dětem našeho Nebeského Otce, včetně členů vaší rodiny.

Je pro nás připravený úžasný návrat domů. Tehdy uvidíme naplnění slibu

Los Angeles, Kalifornie, USA

Páně, jehož milujeme. To On nás vítá do věčného života s Ním a s naším Nebeským Otcem. Ježíš Kristus to popsal takto:

„Usiluj o nastolení a utvrzení mého Sionu. Zachovávej příkázání má ve všech věcech.

A budeš-li zachovávat příkázání má a vytrváš-li do konce, budeš mít věčný život, kterýžto dar je největší ze všech darů Božích.“¹⁵

„Neboť ti, kteří žijí, zdědí zemi, a ti, kteří umírají, odpočinou od všech prací svých a skutky jejich je budou následovat; a obdrží korunu v přibytých Otce mého, jež jsem pro ně připravil.“¹⁶

Svědčím o tom, že skrze Ducha můžeme následovat výzvu Nebeského Otce: „Toto je můj Milovaný Syn. Slyš jej!“¹⁷

Kristus nám slovem i příkladem ukazuje, jak se Mu můžeme přibližovat. Každé dítě Nebeského Otce, které se rozhodlo, že vstoupí branou

křtu do Jeho Církve, bude mít v tomto životě příležitost učit se Jeho evangelium a od Jeho povolaných služebníků slyšet Jeho výzvu: „Podtež ke mně.“¹⁸

Každý služebník v Jeho království, na zemi i v duchovním světě, který s Ním uzavřel smlouvu, od Něj bude skrze Ducha dostávat pokyny, zatímco bude v Jeho jménu žehnat a sloužit druhým. A budou pociťovat Jeho lásku a nacházet radost v tom, že Mu jsou blíž.

Jsem svědkem Vzkříšení Pána tak jistě, jako bych byl onoho večera s oněmi dvěma učedníky v domě na cestě do Emaus. Vím tak jistě, že Pán žije, jako to věděl Joseph Smith, když viděl Otce a Syna ve světle nádherného rána v lesnatém háji v Palmyře.

Toto je pravá Církev Ježíše Krista. Pouze v klíších kněžství, které drží prezident Thomas S. Monson, je moc, jež nás může zpečetit jako rodinu, abychom žili na věky s naším Nebeským Otcem a s Pánem Ježíšem

Kristem. V soudný den budeme stát před Spasitelem tváří v tvář. Bude to radostný čas pro ty, kteří se Mu v tomto životě přiblížili v Jeho službě. Bude radost slyšet tato slova: „To dobře, služebníče dobrý a věrný.“¹⁹ O tom svědčím jako svědek vzkříšeného Spasitele a našeho Vykupitele ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

ODKAZY

1. Nauka a smlouvy 88:63.
2. Nauka a smlouvy 6:20.
3. „Zůstaň se mnou, už se stmívá“, ZNPPD 2, č. 33.
4. Lukáš 24:5–7.
5. Marek 16:7.
6. Lukáš 24:15–18.
7. Lukáš 24:25–27.
8. Lukáš 24:28–29.
9. Lukáš 24:32.
10. Lukáš 24:46–48.
11. Mosiáš 18:8–11.
12. Nauka a smlouvy 84:88.
13. Nauka a smlouvy 100:1.
14. Mosiáš 27:14.
15. Nauka a smlouvy 14:6–7.
16. Nauka a smlouvy 59:2.
17. Joseph Smith–Životopis 1:17.
18. Matouš 11:28.
19. Matouš 25:21.

Přednesl prezident Dieter F. Uchtdorf
Druhý rádce v Prvním předsednictvu

Vyjádření podpory úředníkům Církve

Navrhujeme vyjádřit podporu Thomasu Spenceru Monsonovi jako prorokovi, vidoucímu a zjevovateli a prezidentovi Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů; Henrymu Bennionu Eyringovi jako prvnímu rádci v Prvním předsednictvu a Dieteru Friedrichu Uchtdorfovi jako druhému rádci v Prvním předsednictvu.

Ti, kteří jsou pro, zvedněte prosím ruku.

Je-li někdo proti, zvedněte prosím ruku.

Navrhujeme vyjádřit podporu Boydu

Kennethu Packerovi jako prezidentovi Kvora Dvanácti apoštolů a následujícím členům tohoto kvora. Jsou to: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson a Neil L. Andersen.

Kdo je pro, zvedněte prosím ruku.

Kdo je proti, může to dát najevo stejným způsobem.

Navrhujeme vyjádřit podporu rádcům v Prvním předsednictvu a Dvanácti apoštolům jako prorokům,

vidoucím a zjevovatelům.

Kdo je pro, zvedněte prosím ruku.

Je-li někdo proti, projevte to stejným způsobem.

Starší Walter F. González byl uvolněn jako člen Předsednictva kvor Sedmdesáti.

Ti, kteří se k nám chtějí připojit ve vyjádření díky, zvedněte prosím ruku.

Navrhujeme vyjádřit podporu staršímu Ulissesu Soaresovi jako členovi Předsednictva kvor Sedmdesáti.

Kdo je pro, zvedněte prosím ruku.

Je někdo proti?

S platností od 1. května 2013

navrhujeme uvolnit následující bratry jako územní sedmdesátníky. Jsou to: Rubén V. Alliaud, Sergio M. Anaya, Nolan D. Archibald, Carlos L. Astorga, Hector Avila, M. Anthony Burns, David Cabrera, Milton Camargo, Robert E. Chambers, Victor Kah Keng Chen, Kuo Chiang Chung, Nelson D. Córdova, Gary L. Crittenden, Edward Dube, Matthew J. Eyring, Sione M. Fineanganofu, Alfredo L. Gessati, James B. Gibson, Jovencio A. Guanzon, Mario E. Guerra, Luis S. Hernandez, Hernan I. Herrera, Javier Ibañez, Paulo H. Itinose, Douglas W. Jessop, Stephen C. Kerr, Joni L. Koch, Faustino López, Richard K. Melchin, Freebody A. Mensah, Benson E. Misalucha, Abelardo Morales, W. T. David Murray, K. Brett Nattress, S. Gifford Nielsen, Satoshi Nishihara, Michael D. Pickerd, William F. Reynolds, Michael A. Roberts, Fernando A. R. Da Rocha, Manfred Schütze, Terrence C. Smith, Rubén L. Spitale, Joshua Subandriyo, Frank V. Trythall, Miguel R. Valdez, Arnulfo Valenzuela, Carlos A. C. Villanova, Terence M. Vinson, Louis Weidmann a Richard C. Zambrano.

Ti, kteří si přejí připojit se k nám ve vyjádření díky za jejich výtečnou službu, zvedněte prosím ruku.

Navrhujeme uvolnit s upřímným

poděkováním sestry Elaine S. Daltonovou, Mary N. Cookovou a Ann M. Dibbovou jako generální předsednictvo Mladých žen.

Současně uvolňujeme všechny členky generální komise Mladých žen.

Ti z vás, kteří se k nám chtějí připojit ve vyjádření díky těmto sestrám za jejich pozoruhodnou službu a oddanost, dejte to prosím najevo zvednutím ruky.

Navrhujeme, abychom vyjádřili podporu novým členům Prvního kvora Sedmdesáti, kterými jsou: Edward Dube, S. Gifford Nielsen a Arnulfo Valenzuela; a novým členům Druhého kvora Sedmdesáti, kterými jsou: Timothy J. Dyches, Randy D. Funk, Kevin S. Hamilton, Adrián Ochoa a Terence M. Vinson.

Kdo je pro, zvedněte prosím ruku.

Kdo je proti, zvedněte prosím ruku.

S ohledem na povolání bratra Adriána Ochoy za člena Druhého kvora Sedmdesáti ho uvolňujeme jako druhého rádce v generálním předsednictvu Mladých mužů.

Ti, kteří se k nám chtějí připojit ve vyjádření díky, to mohou projevit zvednutím ruky.

Navrhujeme vám, abychom vyjádřili

podporu následujícím bratrům jako novým územním sedmdesátníkům. Jsou to: Ruben Acosta, Frederick O. Akinbo, Omar A. Alvarez, Sergio Antunes, Alan C. Batt, Grant C. Bennett, Fernando E. Calderón, Wilson B. Calderón, H. Marcelo Cardus, Yoke Sang (Freddie) Chan, Christopher Charles, Valeri V. Córdón, Paul R. Coward, M. T. Ben Davis, Massimo De Feo, Marion B. De Antuñano, Francisco J. Ruiz de Mendoza, Robert A. Dryden, Robert J. Dudfield, Daniel F. Dunnigan, Jeffrey D. Erekson, E. Xavier Espinoza, Meliula M. Fata, Sam M. Galvez, Claude R. Gamiette, Mervyn C. Giddey, João R. Grahl, David P. Homer, Daniel W. Jones, John A. Koranteng, Steven O. Laing, Axel H. Leimer, Gustavo Lopez, José E. Maravilla, Alfredo Miron, Hugo Montoya, Joaquim J. Moreira, Katsuyuki Otahara, José C. Pineda, Gary S. Price, Miguel A. Reyes, Gary B. Sabin, Alfredo L. Salas, Netzahualcoyotl Salinas, Ciro Schmeil, D. Zackary Smith, Michael L. Southward, G. Lawrence Spackman, Vern P. Stanfill, William H. Stoddard, Stephen E. Thompson, George J. Tobias, 'Aisake K. Tukuafu, Jacques A. Van Reenen, Raul E. Vicencio, Raul

S. Villanueva, Alan R. Walker, Keith P. Walker a Hoi Seng Leonard Woo.

Kdo je pro, zvedněte prosím ruku.

Je někdo proti?

Navrhujeme vám, abychom vyjádřili podporu Bonnie Lee Green Oscarsonové jako generální presidentce Mladých žen, Carol Louise Foley McConkieové jako první rádkyni a Evelyn Neill Foote Marriottové jako druhé rádkyni.

Ti, kteří jsou pro, zvedněte prosím ruku.

Kdo je proti, může to vyjádřit stejným způsobem.

Navrhujeme vyjádřit podporu ostatním generálním autoritám, územním sedmdesátníkům a generálním předsednictvům pomocných organizací, tak jak jsou nyní povoláni.

Kdo je pro, zvedněte prosím ruku.

Je-li někdo proti, zvedněte prosím ruku.

Děkuji vám, bratři a sestry, za váš projev podpory a za vaši stálou víru a modlitby za nás.

Zveme nově povolané generální autority a generální předsednictvo Mladých žen, aby přišly dopředu a zaujaly svá místa na pódiu. ■

Zpráva Církevního kontrolního oddělení za rok 2012

Přednesl Robert W. Cantwell

Výkonný ředitel Církevního kontrolního oddělení

Prvnímu předsednictvu Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů

Drazí Bratři, výdaje z církevních prostředků schvaluje Rada pro disponování desátky, jak je to předepsáno zjevením ve 120. oddíle Nauky a smluv. Tuto radu tvoří První předsednictvo, Kvorum Dvanácti apoštolů a Předsedající biskupstvo.

Tato rada schvaluje rozpočty pro církevní oddělení, pro činnost Církve a pro příslušné přiděly církevním jednotkám. Církevní oddělení a jednotky čerpají prostředky tak, aby to bylo v souladu se schválenými rozpočty a ve shodě s církevními zásadami a postupy.

Kontrolní oddělení Církve má přístup ke všem záznamům a systémům potřebným k vyhodnocení přiměřenosti kontrol příspěvků do jednotlivých fondů, výdajů a ochrany církevního jmění. Kontrolní oddělení

Církve je nezávislé na všech ostatních církevních odděleních a činnostech a jeho zaměstnanci jsou kvalifikovaní účetní pro veřejné instituce, kvalifikovaní pracovníci pro vnitřní kontrolu, kvalifikovaní pracovníci pro kontrolu informačních systémů a další certifikovaní profesionálové.

Církevní kontrolní oddělení na základě provedených kontrol dospělo k názoru, že příspěvky přijaté, prostředky vydané a církevní jmění byly v roce 2012 ve všech podstatných ohledech zaznamenávány a spravovány v souladu s příslušnými účetními pravidly, schválenými rozpočty a církevními zásadami a postupy.

S úctou předkládá
Církevní kontrolní oddělení
Robert W. Cantwell
Výkonný ředitel ■

Statistická zpráva za rok 2012

Přednesl Brook P. Hales

Tajemník Prvního předsednictva

Pro informaci členů Církve vydalo První předsednictvo následující statistickou zprávu o růstu a stavu Církve k 31. prosinci 2012.

Církevní jednotky

Kůly	3 005
Misie.....	347
Okresy	591
Sbory a odbočky	29 014

Počet členů Církve

Celkový počet členů.....	14 782 473
Nově zaznamenané děti v roce 2012	122 273
Obrácení pokřtění v roce 2012	272 330

Misionáři

Misionáři na plný úvazek.....	58 990
Misionáři církevní služby.....	22 961

Chrámky

Chrámky zasvěcené v roce 2012 (Kansas City v Missouri, Manaus v Brazílii, Brigham City v Utahu a Calgary v Albertě)	4
Chrámky znovuzasvěcené v roce 2012 (Buenos Aires v Argentíně a Boise v Idahu)	2
Chrámky v provozu.....	140

Starší Richard G. Scott
Kvorum Dvanácti apoštolů

Pokoj v domově

Jedno z největších požehnání, které můžeme nabídnout světu, je moc domova zaměřeného na Krista, ve kterém se učíme evangeliu a dodržujeme smlouvy a který oplývá láskou.

Mnoho hlasů ze světa, ve kterém žijeme, nám říká, že máme žít zbrblým tempem. Vždycky se toho dá udělat a dosáhnout více. Avšak každý z nás pociťuje hluboko v nitru potřebu mít útočiště, ve kterém vládne pokoj a klid, místo, kde si můžeme odpočinout a dobít energii, abychom byli připraveni na další těžkosti, které na nás dolehnou.

Ideální místo pro takovýto klid je mezi zdmi našeho domova, kde děláme vše, co můžeme, pro to, aby v něm byl ústředním bodem Pán Ježíš Kristus.

Některé domovy mají otce, který je způsobilým nositelem kněžství, a věrnou oddanou matku, která spolu s ním vede rodinu ve spravedlivosti. Mnoho domovů je uspořádáno jinak. Ať je vaše rodinná situace jakákoli, můžete svůj domov a svůj život zaměřovat na Pána Ježíše Krista, neboť On je zdrojem pravého pokoje v tomto životě.

Dbejte na to, aby každé rozhodnutí, které činíte, ať časné, nebo duchovní, bylo založeno na tom, co by chtěl Spasitel, abyste udělali. Když je Pán ústředním bodem vašeho domova, vládne v něm pokoj a klid. Domov je prostoupen duchem jistoty, kterého pociťují všichni, kteří v něm přebývají.

Následování této rady není jen na rodičích samotných, ačkoli vedení v domově je právě jejich úkolem. I děti mohou být v domově zodpovědné za zlepšování úsilí zaměřeného na Krista. Je důležité, aby rodiče učili děti rozpoznávat, jak jejich jednání ovlivňuje každého jednotlivce, který v jejich domově žije. Z dětí, které jsou vedeny k tomu, aby pociťovaly a přijímaly zodpovědnost za své činy – spravedlivé i nespravedlivé –, vyrostou důvěryhodní občané v království Božím.

Jsem si jist, že dokážete pojmenovat základní zásady, které zaměřují váš domov na Spasitele. Prorocké rady, abychom měli každodenní osobní a rodinné modlitby, každodenní osobní a rodinné studium písem a každotýdenní rodinný domácí večer, jsou nezbytné nosné trámy při budování domova zaměřeného na Krista. Bez těchto pravidelných činností bude obtížné dosáhnout onoho vytouženého a tolik potřebného pokoje a útočiště před světem.

Buďte poslušni prorockých zásad, kterými se máte podle Kristovy vůle řídit. Nepřipravujte se o budoucí štěstí ospravedlnováním zkratk namísto uplatňování spolehlivých zásad evangelia. Pamatujte – malé věci vedou k věcem velikým. Zdánlivě

Sydney, Austrálie

bezvýznamné prohřešky či zanedbávání mohou vést k velkým problémům. Co je důležitější – jednoduché, pravidelné a zdravé návyky vedou k životu plnému hojných požehnání.

Vy, děti v Primárnkách; vy, mladí muži a ženy v programech pro mládež; a vy, oddaní misionáři, kteří právě sloužíte, děláte mnoho věcí efektivněji, než jak jsem byl já schopen je dělat ve vašem věku. V předsmrtném životě jste dokázali, že jste věrní, poslušní a čistí. Pracovali jste tam pilně na tom, abyste rozvinuli své talenty a schopnosti, a připravovali jste se na to, abyste mohli čelit smrtelnosti s odvahou, důstojností, ctí a úspěchem.

Před nedávnem jste vstoupili do smrtelnosti se všemi těmito velkolepými schopnostmi a nekonečnými možnostmi. Avšak v prostředí, které vás obklopuje, číhá opravdové nebezpečí. Váš veliký potenciál a vaše schopnosti mohou být omezeny nebo zničeny, pokud se budete poddávat ďáblem inspirovaným nečistotám a

nákazám, jež jsou kolem vás. Satan však nemůže proti Spasiteli vyhrát. Jeho osud je zpečetěn. On ví, že prohrál, ale chce s sebou stáhnout co nejvíce lidí. Bude se snažit zničit vaši dobrotivost a vaše schopnosti tím, že bude využívat vaše slabosti. Zůstaňte na Pánově straně a pokaždé zvítězíte.

Žijete ve světě, ve kterém se technologie vyvíjejí ohromnou rychlostí. Pro mnohé z mé generace je obtížné udržet s těmito možnostmi krok. Podle toho, jak jsou technologie používány, může být tento pokrok buď požehnáním, nebo překážkou. Pokud jsou technologie správně pochopeny a jsou používány ke spravedlivým účelům, nemusí být pro nás hrozbou, nýbrž rozšířením duchovní komunikace.

Například – mnozí z nás mají nějaké osobní elektronické zařízení, které se nám vejde do kapsy. Málokdy jsme bez jeho společnosti a vydáváme ho mnohokrát za den. Tato zařízení mohou být naneštěstí zdrojem špíny a promrhaného času. Pokud je však používáme

disciplinovaně, může tato technologie sloužit jako ochranný nástroj před nehoršími výplody společnosti.

Kdo by si ještě před několika málo lety dokázal představit, že se vám vejdou do kapsy kompletní standardní díla a proslovy z mnoha let generálních konferencí? Pouze skutečnost, že je máte v kapse, vás sama o sobě neochrání, avšak budete-li je v klidných chvílích každý den studovat, přemítat o nich a naslouchat jim, prohloubí se vaše schopnost komunikovat skrze Ducha.

Buďte při používání technologií moudří. Označujte si ve svém zařízení důležité verše a často se k nim vraťte. Kdybyste si, mladí lidé, pročítali verše z písem se stejnou frekvencí, s jakou někteří z vás posílají textové zprávy, brzy byste uměli stovky veršů z písem nazpaměť. Tyto verše by pro vás byly mocným zdrojem inspirace a vedení Ducha Svatého ve chvílích, kdy byste to potřebovali.

Zatímco se snažíme zaměřovat svůj domov na Spasitele, je velmi důležité

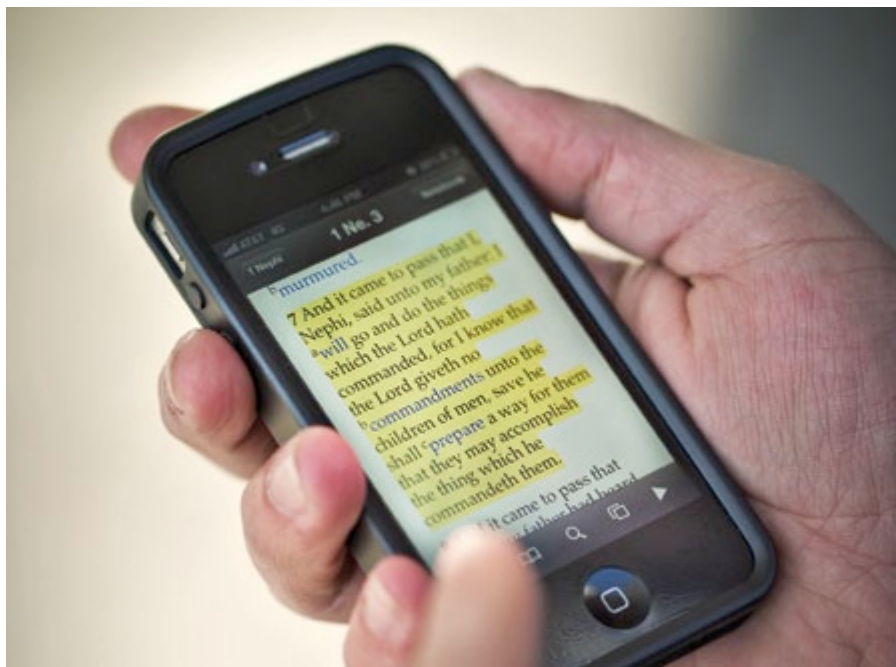
dělat vše, co můžeme, abychom do svého života přivolávali jemný vliv Ducha Svatého, jenž nás vede. A když podle těchto vnuknutí s poslušností jednáme, posiluje nás to ještě více.

Ještě větší pokoj budete pociťovat tehdy, když svou snahu být poslušní spojíte se službou druhým. Velmi mnoho jednotlivců, kteří nepovažují své talenty za nijak zvlášť významné, používá tyto talenty pokorně a štedře k tomu, aby žehnali lidem kolem sebe. Sobeckost je kořenem velkého zla. Protilek na toto zlo nacházíme v životě Spasitele. On nám ukazuje, jak máme svůj život zaměřovat na nesobeckou službu druhým.

Naučil jsem se pravdě, která se v mém životě opakovala tak často, že jsem poznal, že je absolutním zákonem. Určuje způsob, jak poslušnost a služba souvisejí s mocí Boží. Když jsme poslušni Pánových příkázání a sloužíme nesobecky Jeho dětem, je přirozeným důsledkem moc od Boha – moc dělat toho více, než bychom zvládli sami. Naše porozumění, talenty a schopnosti jsou umocněny, protože získáváme sílu a moc od Pána. Jeho moc je základním stavebním prvkem při budování domova naplněného pokojem.

Když zaměříte svůj domov na Spasitele, stane se přirozeně útočištěm – a to nejen pro vaši vlastní rodinu, ale i pro vaše přátele, kteří žijí v ještě obtížnějších podmínkách. Bude je přitahovat klid, který u vás budou pociťovat. Vítejte takovéto přátele ve svém domově. Budou v tomto prostředí zaměřeném na Krista vzkvétat. Spřátelte se s kamarády svých dětí. Buďte pro ně příkladem způsobilosti.

Jedno z největších požehnání, které můžeme nabídnout světu, je moc domova zaměřeného na Krista, ve kterém se učíme evangelium a dodržujeme smlouvy a který oplývá láskou.

New York City, New York, USA

Před několika lety mi má manželka Jeanene po naší cestě po jedné misií řekla o jednom starším, se kterým se seznámila. Jeanene se ho zeptala na jeho rodinu. Byla překvapená, když odpověděl, že žádnou rodinu nemá. Vysvětlil jí, že ho jeho matka po porodu předala do péče státu. Děství strávil stěhováním z jednoho pečovatelského ústavu do druhého. Měl to požehnání, že v době dospívání poznal evangelium. Laskavá rodina jeho sboru mu pomohla získat příležitost sloužit na misií.

Jeanene se později zeptala na tohoto milého staršího manželky presidenta misie. Dozvěděla se, že tento starší byl o několik měsíců dříve na několik dnů v misijním domě, protože byl nemocný. Během této doby se zúčastnil jejich rodinného domácího večera. Než se vrátil do misijního pole, požádal presidenta misie, zda by na konci své misie mohl znovu strávit dva nebo tři dny v misijním domě. Chtěl pozorovat, jak funguje rodina zaměřená na Krista. Chtěl se ve své budoucí rodině řídit jejich vzorem.

Dělejte vše, co můžete, abyste měli také takový domov. Projevujte zájem o lidi, kteří žijí v nepříznivých podmínkách. Buďte opravdovými přáteli.

Takovéto trvalé přátelství je jako asfalt, který vyplní díry na cestě života a vyrovná a zpříjemní naši cestu. Nemělo by být zdrojem k získání osobního prospěchu, ale spíše pokladem, kterého si máme vážit a dělit se o něj. Zvěte do svého domova lidi, kteří potřebují posílit takovouto zkušeností.

Posledních několik myšlenek bych chtěl věnovat těm, kteří mají milovaného člena rodiny, který nečiní správná rozhodnutí. To může být těžkou zkouškou naší trpělivosti a vytrvalosti. Musíme důvěřovat Pánu a Jeho načasování a věřit, že na naše modlitby a snahy o záchranu může přijít pozitivní odpověď. Dělejte vše, co můžeme, abychom druhým sloužili a žehnali, a pokorně ve všem uznávejme Boží vůli. Projevujeme víru a pamatujeme na to, že jsou určité věci, které musíme nechat na Pánovi. Pán nás vyzývá, abychom odložili svá břemena u Jeho nohou. S vírou můžeme vědět, že tato zbloudilá milovaná osoba není opuštěná, ale je v péči milujícího Spasitele.

Dívejme se na to dobré, co je v druhých, ne na jejich skvrny. Někdy je třeba, aby byla skvrně věnována určitá pozornost, aby mohla být vyčištěna, ale vždy stavějte na ctnostech daného člověka.

Když máte pocit, že už zbývá jen tenoučká nitka naděje, ve skutečnosti to není nitka, ale silné spojení, něco jako záchranný kruh, který vám dodá sílu a nadnese vás. Poskytne vám útěchu, abyste se již nemuseli bát. Usilujte o to, abyste žili způsobně, a vložte svou důvěru v Pána.

Nemusíme si dělat starosti, když se nám nedaří zvládat najednou všechny věci, které nám Pán radí dělat. Řekl, že všechno má svůj čas a načasování. V odpověď na naše upřímné modlitby, ve kterých prosíme o vedení, nám ukáže, čemu máme v té které životní fázi věnovat zvláštní pozornost. Můžeme se učit, růst a stát se takovými, jako je On, když děláme jeden pevný krok za druhým.

Vydávám svědectví o tom, že poslušný život, který je pevně zakouřený v evangeliu Ježíše Krista, nám poskytne to největší ujištění pokoje a útočiště v našem domově. I nadále budeme čelit mnoha zkouškám a zklamáním, avšak i uprostřed zmatků se můžeme těšit z vnitřního pokoje a hlubokého štěstí. Svědčím o tom, že zdrojem onoho velikého pokoje je Usmíření Ježíše Krista. Ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

Starší Quentin L. Cook
Kvorum Dvanácti apoštolů

Osobní pokoj – odměna za spravedlivost

Díky Spasitelovu Umíření a Jeho milosti bude spravedlivý život i přes životní zkoušky odměněn osobním pokojem.

Nedávné zážitky mě přiměly zamyslet se nad naukou o pokoji a obzvláště nad úlohou Ježíše Krista v tom, jak každému z nás pomáhá získat trvalý osobní pokoj.

V posledních pár měsících na mě hluboce zapůsobily dvě události. Zprv – mluvil jsem na pohřbu Emilie Parkerové, drahocenné šestileté dívky, která přišla o život spolu s dalšími 25 lidmi, včetně 19 dětí, při tragické střelbě v Newtownu ve státě Connecticut. Truchlil jsem spolu s její rodinou a uvědomil jsem si, že mnoho lidí bylo připraveno o pokoj. V jejich rodičích, Robertovi a Alisse Parkerových, jsem objevil sílu a víru.

Zadruhé – setkal jsem se s tisíci věrnými členy Církve ve městě Abidjan na Pobřeží slonoviny.¹ Tato francouzsky mluvící západoafrická země zažila ekonomické obtíže, vojenský převrat a dvě občanské války, které skončily v roce 2011. Přesto jsem v jejich přítomnosti pociťoval zvláštní pokoj.

Často dochází k událostem, které nás připraví o pokoj a prohloubí náš pocit zranitelnosti.

Kdo by dokázal zapomenout na zlovolné útoky z 11. září 2001 na několika místech Spojených států? Takové události nám připomínají, jak rychle můžeme být připraveni o pocit pokoje a bezpečí.

Náš nejstarší syn a jeho manželka, která čekala první dítě, bydleli jen tři bloky od Světového obchodního centra v New Yorku, když do severní věže narazilo první letadlo. Vylezli na střechu svého bytového domu a pohled na to, co jim připadalo jako nějaká tragická nehoda, je vyděsil. Potom spatřili, jak do jižní věže narazilo druhé letadlo. Okamžitě si uvědomili, že to není nehoda, a domnívali se, že na jižní část Manhattanu někdo útočí. Když se jižní věž zřítla, jejich bytový dům zahalil oblak prachu, který naplnil celou jižní část Manhattanu.

Byli zmatení ohledně toho, co právě viděli, a báli se dalších útoků, a tak se rychle přesunuli na bezpečnější místo

a poté do manhattanského střediska kůlu v komplexu Lincoln Center. Když tam dorazili, zjistili, že i desítky dalších členů z jižního Manhattanu se rozhodly shromáždit ve středisku kůlu. Zavolali nám, abychom věděli, kde jsou. To, že byli v pořádku, mi přineslo úlevu, ale nepřekvapilo mne, kde byli. Novodobé zjevení učí, že kůly Sionu slouží jako ochrana a „útočiště před bouří a před hněvem, až bude vylit bez zředění na celou zem“.²

Ještě více než týden se nemohli vrátit do svého bytu a byli zdrceni ztrátou nevinných životů, ale je samotné žádné trvalé škody nepostihly.

Když jsem o těchto událostech přemítal, zapůsobil na mě naukový rozdíl mezi všeobecným neboli světovým pokojem – mírem – a pokojem osobním.³

Při narození Spasitele velký nebeský zástup chválil Boha a hlásal: „Sláva na výsostech Bohu, a na zemi pokoj, lidem dobrá vůle.“⁴

Jak ale bylo dojemně zaznamenáno, právě v tomto období s věčným významem následujícím po narození Syna Božího nařídil král Heródes vyvraždění nevinných nemluvňat v Betlémě.⁵

Svoboda jednání je v plánu štěstí nezbytná. Umožňuje nám rozvíjet lásku, obět, osobní růst a zkušenosti, které jsou nezbytné pro náš věčný pokrok. Svoboda jednání také zohledňuje bolest a utrpení, které ve smrtelnosti zažíváme, i když jsou způsobeny faktory, kterým nerozumíme, nebo zničujícími a zlovolnými rozhodnutími druhých. I Válka v nebi byla svedena kvůli naší mravní svobodě jednání a je nezbytná pro pochopení Spasitelovy pozemské služby.

Jak se píše v 10. kapitole Matouše, když Spasitel mluvil k Dvanácti, potvrdil, že Jeho poslání nepovede k všeobecnému pokoji neboli míru v tomto smrtelném životě. Řekl apoštolům, aby

zanechávali pokoj na navštívených domovech, které si ho zaslouží, ale varoval je, že budou „mezi vlky ... [a] v nenávisti všechném pro jméno mé, ale kdož setrvá až do konce, tenť spasen bude“.⁶ Důležité oznámení je učiněno ve verši 34: „Nedomnívejte se, že bych přišel pokoj dáti na zemi.“⁷ Je zřejmé, že během Kristovy pozemské služby všeobecný pokoj na zemi nebyl a není zde ani nyní.

Pánova předmluva k Nauce a smlouvám nás učí řadě důležitých zásad. Ohledně těch, kteří nečiní pokání, je zde řečeno, že Jeho Duch (Duch Kristův), jenž je dán každému člověku, který přichází na tento svět,⁸ „se nebude neustále nesnaditi s člověkem“.⁹ A dále, že „mír bude odňat ze země“.¹⁰ Proroci oznámili, že mír již vskutku byl ze země odňat.¹¹ Lucifer však ještě nebyl spoután a uplatňuje v tomto panství svou moc.¹²

Nebeským cílem dobrých lidí po celém světě byl a vždy bude světový mír. Tohoto cíle se nikdy nesmíme vzdát. Avšak president Joseph F. Smith učil, že „onen duch míru a lásky ... na svět nikdy nepřijde, dokud lidstvo nepřijme Boží pravdu a Boží poselství pro něj a neuzná Jeho moc a pravomoc, která je božská“.¹³

Upřímně doufáme v mír neboli všeobecný pokoj a modlíme se o něj, avšak ten druh pokoje, který je odměnou slíbenou za spravedlivost, můžeme získat jen jako jednotlivci a rodiny. Tento pokoj je zaslíbeným darem Spasitelova poslání a smírné oběti.

Tato zásada je výstižně popsána v Nauce a smlouvách: „Ale naučte se, že ten, kdo činí díla spravedlivosti, obdrží odměnu svou, a to pokoj v tomto světě a věčný život ve světě, který přijde.“¹⁴

President John Taylor učil, že pokoj není jen něčím, po čem toužíme, ale je „darem Božím“.¹⁵

Pokoj, o kterém mluvím, není jen dočasným pocitem klidu. Je to trvalý pocit hlubokého štěstí a duchovního uspokojení.¹⁶

President Heber J. Grant popsal Spasitelův pokoj takto: „Jeho pokoj zmírní naše utrpení, ováže nám zlomené srdce, vymaže naše nenávisti a vyvolá v našem nitru lásku k bližním, která zaplaví naši duši klidem a štěstím.“¹⁷ Během svých schůzek s rodiči Emilie Parkerové jsem byl svědkem toho, jak Spasitelův pokoj zmírňoval jejich utrpení a pomáhal ovázat jejich zlomené srdce. Jistě stojí za zmínku, že bratr Parker ihned po střelbě projevil vůči pachateli odpuštění. Jak řekl president Grant, Spasitelův pokoj může „vymazat naše nenávisti“. Soud přísluší Pánovi.

Svatí z Pobřeží slonoviny nacházeli v době občanské války pokoj v tom, že se zaměřovali na život podle evangelia Ježíše Krista a kladli velký důraz na rodinnou historii a chrámovou práci za své předky.¹⁸

Po pokoji toužíme všichni. Pokoj není jen pocitem bezpečí nebo nepřítomností války, násilí, konfliktů či nesvárů. Pokoj pochází z poznání, že

Spasitel ví, kdo jsme, a ví, že v Něho věříme, milujeme Ho a dodržujeme Jeho přikázání i uprostřed zničujících zkoušek a neštěstí života, a obzvlášť během nich. Odpověď, kterou dal Pán Proroku Josephu Smithovi v žaláři v Liberty, vnáší do srdce útěchu:

„Synu můj, pokoj buď duši tvé; protivenství tvé a strasti tvé potrvají jen malou chvíli;

A potom, jestliže v tom vytrváš dobře, Bůh tě oslaví na výsosti.“¹⁹

Pamatujte, Bůh není původcem zmatku a nepořádku, ale pokoje.²⁰ Ti, kteří Boha zavrhnou, žádný pokoj nezískávají. Všichni jsme se účastnili rad v nebi, které nám poskytly mravní svobodu jednání, a věděli jsme, že kvůli zneužívání svobody jednání nastanou bolesti smrtelného těla a nevyslovitelné tragédie. Chápali jsme, že nám to může přivodit pocity zloby, zmatku, bezbrannosti a zranitelnosti. Věděli jsme však také, že Spasitelovo Usmíření překoná veškerou nespravedlivost smrtelného života, vynahradí nám ji a přinese nám pokoj. Starší Marion D. Hanks měl na zdi zarámované prohlášení Uga Bettiho: „Věřit v Boha znamená vědět, že všechna pravidla

budou spravedlivá a že přijdou nádherná překvapení.“²¹

Jaké jsou zdroje pokoje? Mnozí hledají pokoj světskými způsoby, které však nikdy nefungovaly a fungovat nebudou. Pokoj nezískáme dosažením velkého bohatství, moci ani postavení.²² Pokoj nezískáme vyhledáváním potěšení, zábavy nebo odpočinku. Nic z toho, i když toho získáme nadbytek, nám nedokáže zajistit trvalé štěstí ani pokoj.

Oblíbená náboženská píseň od Emmy Lou Thayneové obsahuje důležité otázky: „Kdo setře slzu mou? Kdo balzám vtírá? Když jenom radu zlou

svět umí dát?“²³ Odpověď zní: Spasitel, který je zdrojem a původcem pokoje. On je „Kníže pokoje“.²⁴

Jak můžeme být Spasiteli nablízku?

Mocnými příklady spravedlivosti, která je odměňována trvalým pokojem, jsou pokoření se před Bohem, neustálá modlitba, pokání z hříchů, sestoupení do vod křtu se zlomeným srdcem a zkroušeným duchem nebo to, že se staneme pravým učedníkem Ježíše Krista.²⁵ Poté, co král Beniamin pronesl své strhující kázání ohledně Kristova Usmíření, padl zástup k zemi. „Sestoupil na ně Duch Páně a byli naplněni radostí, obdrževše odpuštění

hříchů svých, majíce *pokoj svědomí* pro nesmírnou víru, kterou měli v Ježíše Krista.“²⁶ Pokání a spravedlivý život přináší *pokoj svědomí*, který je pro pocit uspokojení nezbytný.²⁷ Tam, kde byl spáchán závažný přestupek, je k dosažení pokoje vyžadováno vyznání.²⁸ Snad nic se nevyrovná pokoji přicházejícímu k duši sužované hříchem, která odkládá své břímě na Pána a dožaduje se požehnání Usmíření. Jak uvádí další oblíbená náboženská píseň: „Složím Mu své břímě k nohám a odejdu se zpěvem.“²⁹

Mé srdce se raduje, když pomyslím na to, že v dnešní době přijímají desítky tisíc mladých mužů, mladých žen a misionářů-seniorů povolání být vyslancem našeho Pána a Spasitele, Ježíše Krista. Přináší znovuzřízené evangelium pokoje světu, jednomu člověku za druhým a jedné rodině za druhou – konají dílo spravedlivosti, kterým je tento pokoj předáván dětem Nebeského Otce.

Církev je útočištěm, kde následovníci Krista získávají pokoj. Někteří mladí lidé ve světě říkají, že jsou založeni duchovně, ale ne nábožensky. Duchovnost je dobrý výchozí krok. Avšak právě v Církvi navazujeme přátelství a jsme vyučováni a vyživováni dobrým slovem Božím. A co je důležitější, v Církvi se nachází kněžská pravomoc, která umožňuje provádět posvátné obřady a smlouvy, které spojují rodiny a činí každého z nás způsobilým vrátit se do celestiálního království k Bohu Otci a Ježíši Kristu. Tyto obřady přináší pokoj, protože jsou smlouvami s Pánem.

Mnohé z těchto posvátných obřadů se odehrávají v chrámu, který je také zdrojem pokojného útočiště před světem. Tento pokoj mohou pocítit i ti, kteří navštíví chrámový pozemek nebo se zúčastní dne otevřených dveří. Vzpomínám si zvláště na jeden

zážitek se dnem otevřených dveří chrámu Suva na Fidži a jeho zasvěcením. Na Fidži probíhaly politické otřesy vedoucí k tomu, že vzbouřenci zapálili a vyrabovali centrum města Suva, obsadili budovy parlamentu a drželi zákonodárce jako rukojmí. V zemi bylo vyhlášeno stanné právo. Armáda udělila Církvi omezené povolení shromáždit lidi na den otevřených dveří a velmi malou skupinu lidí na zasvěcení. Pozvání všech členů bylo kvůli obavám o jejich bezpečnost zrušeno. Od zasvěcení původního chrámu v Nauvo to byl jediný chrám, jehož zasvěcení proběhlo za obtížných okolností.

Na den otevřených dveří byla pozvána i milá hinduistka indického původu, členka parlamentu, která byla zpočátku držena jako rukojmí, ale posléze byla jako žena propuštěna.

V celestiální místnosti oproštěné od světských nepokojů propukla v pláč, když vyjadřovala pocity pokoje, které jí přemohly. Pociťovala, jak ji Duch Svatý

utěšuje a vydává jí svědectví o posvátné povaze chrámu.

Zdrojem opravdového pokoje je Spasitel. Díky Spasitelovu Umíření a Jeho milosti bude spravedlivý život i přes životní zkoušky odměněn osobním pokojem. V důvěrném prostředí při oslavě přesnic Spasitel svým apoštolům slíbil, že budou požehnáni Utěšitelem neboli Duchem Svatým, a poté pronesl tato důležitá slova: „Pokoj zůstavuji vám, pokoj svůj dávám vám; ne jako svět dává, já dávám vám.“³⁰ Potom, těsně před Přimluvnou modlitbou, pravil: „Tyto věci mluvím vám, abyste ve mně pokoj měli. Na světě ssoužení mítí budete, ale doufejtež, jáť jsem přemohl svět.“³¹

Eliza R. Snowová tuto myšlenku krásně rozvedla:

*Pozvedněte své srdce v chvále k Bohu; nedejte svou radost zakalit, i když soužení běsnit mohou, Kristus říká: „Ve mně pokoj budete mít.“*³²

Kodaň, Dánsko

O tom svědčím ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

ODKAZY

1. V neděli 10. února 2013 byly v Abidjanu uspořádány dvě konference. Zúčastnilo se jich 9 693 lidí, z nichž 619 ještě nebylo členy Církve. Na Pobřeží slonoviny žije celkem přibližně 19 000 členů Církve.
2. Nauka a smlouvy 115:6.
3. Slovo *pokoj* má několik významů. V klasické řečtině znamená zastavení, přerušování nebo absenci válečného stavu mezi nepřátelými stranami. V hebrejštině má toto slovo komplexnější význam a někdy se jedná i o pouhou formu pozdravu. Pokoj je také „existenční stav, který je u člověka navozen pouze za podmínek stanovených Bohem“. (Howard W. Hunter, Conference Report, Oct. 1966, 14–17.)
4. Lukáš 2:14; zvýraznění přidáno.
5. Viz Matouš 2:16; viz také Ross Douthat, „The Loss of Innocents“, *New York Times*, Dec. 16, 2012, 12.
6. Matouš 10:16, 22.
7. Matouš 10:34.
8. Viz Nauka a smlouvy 84:46.
9. Nauka a smlouvy 1:33.
10. Nauka a smlouvy 1:35.
11. President Woodruff učinil toto prohlášení v roce 1894 a poté znovu v roce 1896. Viz *The Discourses of Wilford Woodruff*, ed. G. Homer Durham (1946), 251–252; viz také Marion G. Romney, Conference Report, Apr. 1967, 79–82.
12. Viz Joseph Fielding Smith, *The Predicted Judgments*, Brigham Young University Speeches of the Year (Mar. 21, 1967), 5–6. Avšak, jak uvedl starší Neal A. Maxwell, „vnitřní pokoj můžeme pociťovat i přesto, že byl pokoj ze země odňat ... [a] „veškeré věci [jsou] ve zmatku““. („Behold, the Enemy Is Combined“, *Ensign*, May 1993, 79.)
13. *Učení presidentů Církve: Joseph F. Smith* (2003), 400.
14. Nauka a smlouvy 59:23.
15. *Teachings of Presidents of the Church: John Taylor* (2001), 151.
16. Od dob dávného Řeka až po současnou dobu tato slova – *štěstí a uspokojení* – byla a jsou rozebírána, pitvána a je s nimi zápoleno nejen ohledně jejich významu, ale také ohledně vedení, které dávají našemu životu. Viz David Malouf, *The Happy Life: The Search for Contentment in the Modern World* (2011). Viz také recenze knihy pana Maloufa v článku R. Jay Magilla ml., „How to Live Well“, *Wall Street Journal*, Jan. 26–27, 2013, C6.
17. *Teachings of Presidents of the Church: Heber J. Grant* (2002), 226.

18. „Tři z pěti kůlů na Pobřeží slonoviny patří mezi 25 kůlů Církve s nejvyšším procentem dospělých [předkládajících] jména předků pro chrámové obřady,“ a kůl Cocody na Pobřeží slonoviny zaujímá první místo. (C. Terry Warner and Susan Warner, „Apostle Visits Ivory Coast, Is ‚Impressed with Exceptional Spirit‘“, *Church News*, Mar. 3, 2013, 4, 14.) Dosáhli toho bezprostředně po skončení občanské války, kdy nejbližší chrám byl až v Akkře v Ghaně, vzdálené 12 hodin cesty autobusem, a je to nádherný důkaz víry, která přinesla pokoj jednotlivcům i rodinám.
19. Nauka a smlouvy 121:7–8. President Harold B. Lee učil: „Musíme tedy být vytříbeni; musíme být zkoušeni, abychom ukázali, jaká je v nás moc a síla.“ (*Teachings of Presidents of the Church: Harold B. Lee* [2000], 208.)
20. Viz 1. Korintským 14:33.
21. Marion D. Hanks, „A Loving, Communicating God“, *Ensign*, Nov. 1992, 63.
22. Viz Jeffrey R. Holland, *For Times of Trouble* (2012), 79. Starší Holland učí, že „opravdová chudoba může přispět ke zničení lidského ducha více než jakákoli jiná okolnost vyjma hříchu samotného“. Avšak spravedlivé používání peněz může pokoj i posilovat.
23. „Where Can I Turn for Peace?“ *Hymns*, č. 129.
24. Izaiáš 9:6.
25. John Greenleaf Whittier jednoduše řekl: „Uvědom si, jak žiješ. Nechovej se ve dne tak, aby tě vzpomínka na tvé chování nepřipravila v noci o pokoj.“ („Conduct [From the Mahabharata]“, *The Complete Poetical Works of John Greenleaf Whittier* [1802], 484.)
26. Mosiáš 4:3; zvýraznění přidáno; viz také Marion G. Romney, Conference Report, Apr. 1967, 79–82.
27. Svědomí je mravním kompasem, který nás vede k pokoji. Je aktivován minimálně dvěma zdroji – Světlem Kristovým, vznešeným právem prvorozenství od Nebeského Otce (viz Nauka a smlouvy 88:6–13; 93:2) a darem Ducha Svatého (viz Nauka a smlouvy 39:6).
28. „Aby přestupník obdržel pokoj, musí získat dva druhy odpuštění – jedno od příslušných autorit Pánův Církve a druhé od samotného Pána. [Viz Mosiáš 26:29.]“ (*Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball* [2006], 41.)
29. „How Gentle God’s Commands“, *Hymns*, č. 125.
30. Jan 14:26–27.
31. Jan 16:33.
32. „Though Deepening Trials“, *Hymns*, č. 122.

Starší Stanley G. Ellis
Sedmdesátník

Pánův způsob

Pánův způsob spočívá v tom, že máme dbát učení svých vedoucích, chápat správné zásady a vést se sami.

Sedmdesátník

Sloužím jako Sedmdesátník. Sedmdesátníci jsou povoláni k tomu, aby byli posly – jsme povoláni hlásat slovo Páně tak, jak je přijímáme od apoštolů a proroků a od Ducha, a být zvláštěními svědky jména Kristova při kázání evangelia po celém světě, budování Církve a usměrňování jejich záležitostí. (Viz NaS 107:25, 34.)

Farmářský chlapec

Vyrůstal jsem na farmě blízko města Burley v Idahu – jsem pravý „idažský farmářský chlapec“! Díky tomu jsem se naučil:

1. Pracovat – kdo nezaseje, nesklízí.
2. Pracovat chytře – kdo zavlažuje a hnojí, má větší sklizeň.
3. Důležitosti správného načasování – když nezasejete v pravý čas, může úroda zničit první mráz.
4. Dělat to, co je potřeba nebo co se musí udělat, i když to není zábavné, příjemné nebo pohodlné – krávu musíte podojit, když je potřeba ji podojit, ne když se vám zachce.
5. Být přímočarý – s dobytkem a stroji nemáte čas „chodit kolem horké kaše“ nebo přemýšlet, zda jste politicky korektní. (V této souvislosti se během své služby v Církvi často ptám: „Chcete, abych k vám

mluvil bez obalu, nebo mám mít jen ‚pěkný‘ proslov?“ Svatí si vždy vybírají „bez obalu“! A tak budu i dnes mluvit bez obalu.)

6. A nakonec jsem se jako idažský farmářský chlapec naučil držet se základních zásad.

Nic není pro nás a naši nauku tak zásadní jako pravdy v prvním článku víry: „Věříme v Boha, Věčného Otce, a v Jeho Syna, Ježíše Krista, a v Ducha Svatého.“ (Články víry 1:1.)

On je navíc *naš* Nebeský Otec, který nás zná, miluje a přeje si, abychom se k Němu vrátili. Ježíš je *naš* Spasitel a Vykupitel, který skrze Usmíření zajistil, že překonáme smrt a budeme znovu žít, a umožnil *nám* získat oslavení a mít věčný život. Duch Svatý je *naš* utěšitel, zjevovatel, učitel, svědek a průvodce.

Zamyslete se nad tím, bratři a sestry – nejsme žádní duchovní sirotci! Nejsme sami.

Jaké výhody má to, že máme rodiče – že nejsme sirotci? Můžeme se od nich učit, těžit z jejich zkušeností, vyhýbat se nástrahám, před kterými nás varují, a lépe všemu rozumět díky jejich nadhledu. Nemusíme být ztraceni, zmateni, oklamani či méně úspěšní. Toto platí obzvláště v případech našeho Nebeského Otce, který nám

ukázal nejen jakousi cestu, ale tu *pravou* cestu a způsob.

Bůh má ten pravý způsob

Bůh vsutku zná ten pravý způsob jak žít,¹ milovat,² pomáhat,³ modlit se,⁴ hovořit,⁵ jednat s druhými,⁶ vést,⁷ uzavírat manželství,⁸ vychovávat děti,⁹ učit se,¹⁰ poznávat pravdu,¹¹ dělit se o evangelium,¹² moudře si vybírat, co jíme,¹³ atd.

Kromě písem existují další úžasné zdroje, které nám pomáhají najít Pánovu cestu neboli Jeho způsoby – brožurky *Věrní víře*, *Pro posílení mládeže* a další učení žijících apoštolů a proroků.

1. V písmech nás Pán učí například tomuto:
„Nejsouť zajisté myšlení má jako myšlení vaše, ani cesty vaše jako cesty mé, praví Hospodin.
Ale jakož vyšší jsou nebesa než země, tak převyšují cesty mé cesty vaše, a myšlení má myšlení vaše.“ (Izaiáš 55:8–9.)
2. Jedním z hříchů těchto posledních dnů je to, že „každý člověk kráčí po své vlastní cestě“. (NaS 1:16.) V Přísllovích jsme varováni: „Nebývej moudrý sám u sebe“ a „na rozumnost pak svou nezpolehej“. (Viz Příslloví 3:5–7.)
3. Učíme se, že když děláme věci Pánovým způsobem, je zavázán nám žehnat a my máme nárok na Jeho zaslíbení; když ale Jeho způsobem nejednáme, nemáme žádného zaslíbení. (Viz NaS 82:10.)
4. Pán porovnal svůj způsob s naším způsobem, když učil proroka Samuela, který byl vyslán najít nového krále: „Ale Hospodin řekl Samuelovi: Nehleď na [tvář] jeho a na zrůst postavy jeho, nebo jsem ho zavrhl; neboť nepatřím, nač patří člověk. Člověk zajisté hledí na to,

Sydney, Austrálie

což jest před očima, ale Hospodin hledí k srdci.“ (1. Samuelova 16:7.)

5. I v případě všeobecně přijímané touhy pomáhat chudým a potřebným Pán sice souhlasí s naším záměrem, ale varuje nás: „Ale to musí nezbytně býti učiněno mým vlastním způsobem.“ (NaS 104:16.) Jinak bychom jim mohli ve své snaze pomoci ve skutečnosti ublížit. Pán nás učí, že je nutné podporovat soběstačnost. I když jsme schopni potřebným pomoci, nemáme jim dávat či poskytovat to, co pro sebe mohou a mají udělat sami. Jsme toho svědky všude – svět objevuje zlo skrývající se v podpoře v nečinnosti a nezaměstnanosti. Bůh však zná tu nejlepší cestu.

Podívejme se na další příklady. Pán má svůj způsob, jak dělat misijnářskou práci. Je vysvětlen v písmech a v příručce *Kažte evangelium mé* a uplatňován na základě vedení Ducha.

Pán má svůj způsob, neboli ten *pravý* způsob, jak projevovat lásku. Lidé ze světa tvrdí, že jedině, na čem

opravdu záleží, je to, že se dva lidé mají rádi. Náš Otec v nebi nás učí, že to je důležité, ale učí nás ještě něco navíc – že existuje schválený způsob a čas, jak a kdy má být tato láska vyjadřována.

Ved'me se sami

Joseph Smith byl od mládí vyučován způsobům Páně. Když se ho zeptali, jak vede Církev, odpověděl, že učí správným zásadám a členové se vedou sami.¹⁴ Bratři a sestry, i naši žijící apoštolové a proroci učí správným zásadám. Otázka zní: „Používáme tyto zásady k tomu, abychom se sami vedli?“

Často jsme učeni, že máme kvést tam, kde jsme zasazeni. Někdy však můžeme mít pokušení přestěhovat se do nové oblasti, protože si myslíme, že tam naše děti budou mít více kamarádů, a tudíž i lepší programy pro mládež.

Bratři a sestry, opravdu si myslíme, že oblast, ve které žijeme, je důležitým faktorem pro spasení našich dětí? Apoštolové a proroci nás často učí

tomu, že to, co děti zažívají doma, je mnohem důležitější než to, s čím se setkávají mimo domov. *Jak* své děti vychováváme, je důležitější, než to, *kde* je vychováváme.

Určitě jsou i jiné faktory, které ovlivňují naše rozhodování, kde budeme žít, a Pán nás našťestí povede, budeme-li usilovat o Jeho potvrzení.

Další otázka zní: „Kde jsme potřeba?“ 16 let jsem sloužil v předsednictvu kůlu Houston Texas-sever. Během těch let se do naší oblasti přistěhovalo mnoho lidí. Často nám lidé telefonovali, aby nám oznámili, že se přistěhovali, a ptali se, který sbor je nejlepší. Jen jednou za těch 16 let mi někdo zavolaal a zeptal se: „Který sbor potřebuje dobrou rodinu? Kde můžeme pomoci?“

V prvních letech Církve Brigham Young a další vedoucí povolávali členy, aby šli na určité místo a buď dovali tam Církev. Ironií je, že i dnes

máme všude věrné členy Církve, kteří by šli kamkoli, kdyby je k tomu prorok vyzval. Opravdu očekáváme, že president Monson řekne jednotlivě více než 14 milionům z nás, kde je naší rodiny zapotřebí? Pánův způsob spočívá v tom, že máme dbát učení svých vedoucích, chápat správné zásady a vést se sami.

Obzvláště důležité

Při všem, co se v dnešní době v Církvi děje, a zatímco Pán ve všech ohledech urychluje své dílo, je ještě mnohem důležitější dělat vše, co děláme, Jeho způsobem!

Obzvlášť v souvislosti s dílem spasení se učíme, že „darem svého Syna Bůh připravil lepší cestu“. (Eter 12:11.) Nauka Kristova „je ta cesta; a není dáno žádné jiné cesty ani žádného jiného jména pod nebem, jímž by člověk mohl být spasen v království Božím“. (2. Nefi 31:21.)

Závěr

Když vidíme tolik lidí ve světě, kteří jsou zmatení nebo – ještě hůř – bloudí po zakázaných cestách a zbytečně trpí kvůli následkům špatných rozhodnutí, chce se mi zvolat spolu s Almou:

„Ó, kéž bych byl andělem a dostalo se mi přání srdce mého, abych mohl jíti a promlouvati pozounem Božím, hlasem, který by zachvíval zemí, a hlásati pokání všem lidem!

Ano, oznámil bych každé duši ... plán vykoupení, že mají činiti pokání a jíti k Bohu svému [a k Jeho cestám a způsobům], aby na celé tváři země již nebylo smutku.“ (Alma 29:1–2.)

Opakuji, že Pán má tu pravou cestu a ten pravý způsob! Nebeský Otec nás zná, miluje nás a chce nám pomáhat. On ví nejlépe, jak pomoci. Nejsme duchovní sirotci!

Náš Spasitel, Ježíš Kristus, je „ta cesta, i pravda, i život“. (Jan 14:6; viz také Alma 38:9.) Jeho cesta je založena na věčné pravdě a vede nás k získání „[pokoje] v tomto světě a [věčného života] ve světě, který přijde“. (NaS 59:23.) O tom svědčím ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

ODKAZY

1. Viz 2. Nefi 5:27; Mosiáš 4:27; Alma 7:23–25.
2. Viz Exodus 20:14; Deuteronomium 6:5; Jan 13:34–35; Římanům 1:24–32; 1. Těsalonicenským 4:3; Alma 39:3–5.
3. Viz Mosiáš 4:21–27; Nauka a smlouvy 104:15–18.
4. Viz Matouš 6:5–13; 2. Nefi 32:8–9; 3. Nefi 18:21; Nauka a smlouvy 10:5.
5. Viz Přísloví 15:1; Kolossenským 4:6; Jakub 5:12; 3. Nefi 11:29–30.
6. Viz Nauka a smlouvy 64:10–11; 121:41–46.
7. Viz Matouš 25:14–30; Jan 10:1–14; Nauka a smlouvy 50:26; 107:99–100; 121:34–40.
8. Viz Genesis 2:24; Jákob 2:27; Nauka a smlouvy 42:22; 132:19.
9. Viz Mosiáš 4:14–15; Nauka a smlouvy 68:25–28.
10. Viz Nauka a smlouvy 43:8–9; 88:77–79, 118.
11. Viz Moroni 7:15–19; 10:3–5; Nauka a smlouvy 9:7–9.
12. Viz Nauka a smlouvy 33:8–10; 100:3–8.
13. Viz Nauka a smlouvy 89.
14. Viz *Učení presidentů Církve: Joseph Smith* (2008), 283.

Starší John B. Dickson
Sedmdesátník

Evangelium celému světu

Církev [se] soustavně šíří po světě od národa k národu, od kultury ke kultuře, od jednoho lidu ke druhému podle Pánova plánu a v Jeho čase.

Spasitelovo působení ve smrtelnosti bylo dokončeno. Jeho utrpení v Getsemanech a na kříži skončilo. Z první kapitoly Skutků se dozvídáme, že působil po dobu 40 dní po svém Vzkříšení, „ukazuje se“ apoštolům a „mluvě o království Božím“. (Skutkové 1:3.)

Řekl jim: „Přijmete moc Ducha svatého, přicházejícího na vás, a budete mi svědkové, i v Jeruzalémě, i ve všem Judstvu, i v Samaří, a až do posledních končin země.“ (Skutkové 1:8.)

Krátce poté „zhůru vyzdvižen jest, a oblak vzal jej od očí jejich.

A když za ním v nebe jdoucím pilně hleděli, aj, dva muži postavili se podlé nich v rouše bílém,

a řekli: Muži Galilejští, co stojíte, hledíce do nebe? Tento Ježíš, kterýž zhůru vzat jest od vás do nebe, takt' přijde, jakž jste spatřili způsob jeho jdoucího do nebe.“ (Skutkové 1:9–11.)

Spasitel vskutku opět přijde při svém Druhém příchodu, ale mezitím musí evangelium Ježíše Krista přijít „až do posledních končin země“.

V Matoušovi se dozvídáme o zvláštním pověření apoštolů přinést evangelium všem národům:

„A přistoupiv Ježíš, mluvil jim, řka: Dána jest mi všeliká moc na nebi i na zemi.

Protož jdouce, učte všechny národy, křtíce je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého.“ (Matouš 28:18–19.)

V začátcích Církve, v zenitu času, bylo evangelium přinášeno pouze domu Izraele; pak Petr, služebně nejstarší apoštol, obdržel zjevení, že přišel čas šířit evangelium i mimo Izrael a k pohanům. Desátá a jedenáctá kapitola Skutků nám pomáhá porozumět procesu a vzoru, skrze nějž bylo toto potřebné rozšíření Církve k většímu počtu Božích dětí oznámeno jejím předsedajícím úředníkům a všem členům.

Za pomoci Kornélia, který byl pohan, důstojník a dobrý člověk, pomohl Pán Petrovi porozumět tomu, že evangelium má přijít i k pohanům, což byla pro Svaté v té době nová a neznámá myšlenka. Zjevení, které změnilo záležitosti Církve, obdržel Petr, služebně nejstarší apoštol. Víme, že poté se evangelium rychle rozšířilo mezi národy pohanů.

Příkladem rozšíření Církve v té době bylo obrácení Pavla, který se

stal velikým apoštolem působícím mezi pohany. Měl vidění na cestě do Damašku, kde spatřil světlo a uslyšel hlas, činil pokání ze svých hříchů, byl povolán Bohem (viz Skutkové 22:6–18) a poté se stal obrovským hybatelem v šíření evangelia Ježíše Krista.

Nyní se přesuňme o 1 800 let dále do doby Znovuzřízení evangelia neboli do doby obnovení všech věcí před Druhým příchodem. Dosvědčuji, že skrze Proroka Josepha Smitha byla Církev znovuzřízena a neustále pokračuje kupředu pod vedením Prvního předsednictva a Kvora Dvanácti apoštolů. Jejich povinnost přinášet evangelium světu je stejná, jako byla pro apoštoly za stara.

Od doby zorganizování Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů v roce 1830 se Církev soustavně šíří po světě od národa k národu, od kultury ke kultuře, od jednoho lidu ke druhému podle Pánova plánu a v Jeho čase.

Podle zavedeného vzoru pro získávání zjevení skrze služebně nejstaršího apoštola obdržel v roce 1978 prezident Spencer W. Kimball zjevení, tentokrát ohledně rozšíření požehnání kněžství na všechny způsobilé muže na celém světě. To znamená, že v naší době mohou všechny děti Nebeského Otce na celém světě přijímat všechna požehnání znovuzřízeného evangelia. Jak patřičné pro království Boží na zemi ve dnech blížícího se Kristova Druhého příchodu!

Co se týče mě osobně, byl jsem tehdy právě povolán jako prezident misie a se sestrou Dicksonovou jsme se chystali přestěhovat rodinu do Mexika, když mi starší Richard G. Scott, který byl v té době člen kvora Sedmdesáti, řekl o přijetí tohoto mimořádného zjevení. Vzpomínám si, jak se mi do očí draly slzy, když mi vyprávěl, co se stalo. Byl jsem nevýslovně potěšen

a věděl jsem, že to bylo správné a že přišel čas, aby mělo celé lidstvo přístup ke všem obradům, smlouvám a požeňáním evangelia.

To bylo téměř před 35 lety a v té době jsem nevěděl, že strávím několik let své služby jako Sedmdesátník v území Afrika-západ mezi věřícími, věrnými lidmi, jejichž životy tolik ovlivnilo toto zjevení z roku 1978 týkající se kněžství. Se sestrou Dicksonovou jsme tam žili čtyři roky a byla to úžasná zkušenost, která nám změnila život.

Západoafričané jako národ věří v Boha, vůbec se nestydí prohlašovat a sdílet svoji víru s ostatními a mají obrovskou schopnost vůdcovství.

Obracejí se do Církve po stovkách a zhruba každý týden vzniká někde v území Afrika-západ několik sborů nebo odboček s kněžským vedením a vedením pomocných organizací, jež sestává téměř ve všech případech z Afričanů.

Jak moc si přeji, abyste se mohli přidat ke Svatým v chrámu ve městě Aba v Nigérii nebo Accra v Ghaně, kde byste pocítili oddanost Svatých a poznali africká předsednictva chrámů. Nebo jak moc si přeji, abych vás mohl představit africkým územním sedmdesátníkům, kteří jsou s námi dnes shromážděni v tomto Konferenčním centru, a jsou to právníci, profesoři a manažeři, nebo abych vás mohl

seznámit s africkými vedoucími kůlů a sborů a s jejich rodinami.

Navštívit Nedělní školu nebo lekci kněžství nebo pomocné organizace kdekoli v Africe je posvátný zážitek, při kterém se učí podle studijních osnov Církve a evangelium je vyučováno i poznáváno Duchem.

Evangelium přichází v Africe ke šťastným lidem, nezátíženým vnějším pozlátkem, které tolik ovlivňuje život mnoha lidí na západní polokouli. Nemají starosti ohledně vlastnictví nekonečných materiálních statků.

O Afričanech se říká, že mají velmi málo toho, na čem nezáleží, a hodně toho, na čem záleží nejvíce. Jejich zájem o obrovské domy a nejlepší auta je

malý, ale mají velký zájem o poznání svého Nebeského Otce a Jeho Syna, Ježíše Krista, a o věčné rodiny. Přírodním důsledkem jejich víry je to, že Pán je významným způsobem pozvedá.

Jelikož je známe, nepřekvapuje nás, že jsou tak důležitou součástí rozšiřování Církve Ježíše Krista v posledních dnech. Starozákonní prorok Daniel viděl království Boží v posledních dnech, které se bude „valiti do končin země, bude se valiti jako kámen, který je vylomen z hory bez rukou, až naplní celou zemi“ (NaS 65:2), a je velmi příhodné, že naši úžasní afričtí bratři a sestry jsou důležitou součástí tohoto prorockví a že zjevení, která toto umožnila, se uskutečnila podle Pánova zavedeného vzoru.

Svědčím, že náš Nebeský Otec miluje všechny své děti, že Ježíš je Kristus a že evangelium je dostupné všem, živým i mrtvým. V posvátném jménu Ježíše Krista, amen. ■

Starší David A. Bednar

Kvorum Dvanácti apoštolů

Věříme, že máme být cudní

Poslušnost zákona cudnosti prohloubí naše štěstí ve smrtelnosti a umožní nám činit pokrok na věčnosti.

Mé poselství pojednává o základní otázce značného duchovního významu: Proč je tak důležitý zákon cudnosti? Modlím se o to, aby Duch Svatý potvrdil pravdivost zásad, o nichž budu hovořit.

Otcův plán štěstí

Věčnou důležitost cudnosti lze pochopit pouze v celkovém kontextu plánu štěstí, který připravil Nebeský Otec pro své děti. „Všechny lidské bytosti – muži a ženy – jsou stvořeny podle obrazu Božího. Každý je milovaný duchovní syn nebo dcera nebeských rodičů a ... má ... božskou podstatu a určení.“ („Rodina – prohlášení světu“, *Liahona*, listopad 2010, 129.) Všichni muži a všechny ženy žili s Bohem jako Jeho duchovní děti předtím, než přišli jako smrtelné bytosti na zemi. Otcův plán umožňuje Jeho duchovním synům a dcerám obdržet fyzické tělo, zažít smrtelnost a spět k oslavení.

Důležitost fyzického těla

Naše fyzické tělo umožňuje v plné šíři, hloubce a intenzitě prožít zkušenost, které jsme v předsmrtelné existenci prostě nemohli dosáhnout. Díky našemu fyzickému tělu jsou

tak umocňovány naše vztahy s druhými lidmi, naše schopnost rozeznávat a jednat v souladu s pravdou a naše schopnost být poslušni zásad a obřadů evangelia Ježíše Krista. Ve škole smrtelnosti zažíváme něhu, lásku, laskavost, štěstí, žal, zklamání, bolest, a dokonce i překážky v podobě fyzických omezení – a to vše zažíváme způsoby, jež nás připravují na věčnost. Jednoduše řečeno, existují ponaučení a zkušenosti, které musíme získat způsobem, který popisují písmo – „podle těla“. (1. Nefi 19:6; Alma 7:12–13.)

Moc plození

Poté, co byla stvořena země, byl Adam umístěn do zahrady Eden. Je však důležité, že Bůh řekl, že „není dobré, aby muž byl samotný“ (Mojžíš 3:18; viz také Genesis 2:18), a tak se Eva stala Adamovou společnicí a vhodnou pomocnicí. Aby byl uskutečněn plán štěstí, bylo zapotřebí jedinečné kombinace duchovních, tělesných, duševních a citových schopností jak mužů, tak žen. „A však ani muž bez ženy, ani žena bez muže v Pánu.“ (1. Korintským 11:11.) Muž a žena se mají jeden od druhého učit,

posilovat se, žehnat si a navzájem se doplňovat.

Způsob, kterým je tvořen smrtelný život, je božsky určený. „První přikázání, které dal Bůh Adamovi a Evě, se týkalo jejich možnosti být rodiči, a to jako manžel a manželka.“ (*Liahona*, listopad 2010, 129.) Přikázání, abychom se množili a naplnili zemi, je stále v platnosti. A tak je manželství mezi mužem a ženou schválenou cestou, po které předsmrtelní duchové vstupují do smrtelnosti. Úplná sexuální abstinence před manželstvím a naprostá věrnost v manželství chrání posvátnost této svaté cesty.

Moc plození má velký duchovní význam. Zneužívání této moci podkopává záměry Otcova plánu a naší smrtelné existence. Náš Nebeský Otec a Jeho Milovaný Syn jsou stvořitelé, kteří část své tvořivé moci svěřili každému z nás. Konkrétní pokyny pro správné používání schopnosti tvořit život jsou životně důležitými prvky Otcova plánu. To, jak na tuto nadpozemskou moc nahlížíme a jak ji používáme, do značné míry určuje míru našeho štěstí ve smrtelnosti a náš osud na věčnosti.

Starší Dallin H. Oaks vysvětlil:

„Moc tvořit smrtelný život je nejvznešenější mocí, kterou Bůh dal svým dětem. Její používání sice bylo nařízeno prvním přikázáním, avšak další důležité přikázání bylo dáno ohledně zákazu jejího zneužívání.

Důraz, který klademe na zákon cudnosti, je dán tím, že rozumíme účelu naší moci tvoření v uskutečňování Božího plánu. ...

Mimo manželský svazek je jakékoli používání schopnosti plození ať v té či oné míře hříšným zneuctěním a překroucením nanejvýš božského charakterového rysu mužů a žen.“ („The Great Plan of Happiness“, *Ensign*, Nov. 1993, 74.)

Měřitko sexuální morálky

Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů má prosté a neměnné měřitko sexuální morálky: intimní vztahy jsou oprávněné pouze mezi mužem a ženou v manželském vztahu definovaném v Božím plánu. Tyto vztahy nejsou pouhými zajímavostmi, které máme zkoumat, choutkami, které bychom mohli uspokojovat, nebo druhem odpočinku či zábavy, který bychom sobecky provozovali. Nejsou územím, které dobýváme, ani pouhým úkonem, který máme provádět. Spíše jsou ve smrtelnosti tím nejvyšším vyjádřením naší božské podstaty a potenciálu a způsobem, jak posilovat citové a duchovní pouto mezi manželem a manželkou. Jsme zmocněnci požehnání mravní svobodou jednání a definuje nás náš božský původ jakožto dětí Božích – a ne sexuální chování, současné postoje nebo světské filozofie.

Přirozený člověk

Přirozený člověk, jak ho popsal král Benjamin, žije do jisté míry v každém z nás a je tam spokojen. (Viz Mosiáš 3:19.) Přirozený člověk nečiní pokání, projevuje se tělesně a smyslně (viz Mosiáš 16:5; Alma 42:10; Mojžiš 5:13), požitkářský a přemrštěně a je pyšný a sobecký. President Spencer W. Kimball učil: „Přirozený člověk je v podstatě ‚zemitý člověk‘, který dovoluje, aby hrubé zvířecí vášně zastínily jeho duchovní sklony.“ („Ocean Currents and Family Influences“, *Ensign*, Nov. 1974, 112.)

Naopak, člověk Kristův (viz Helaman 3:29) je duchovní a drží všechny své vášně na uzdě (viz Alma 38:12), je umírněný, zdrženlivý, dobrotivý a nesobeký. Muži a ženy Kristovi se drží slova Božího, zapírají sami sebe, berou na sebe Jeho kříž (viz Matouš 16:24; Marek 8:34; Lukáš 9:23; NaS 56:2) a tlačí se kupředu po těsné a úzké cestě věrnosti, poslušnosti a oddanosti Spasiteli a Jeho evangelium.

Jako synové a dcery Boží jsme od Něho zdělili božské schopnosti. Nyní však žijeme v padlém světě. Samotné prvky, z nichž bylo naše tělo stvořeno, jsou svou přirozeností padlé a navždy podrobené vlivu hříchu, zkaženosti a smrti. Proto nás Adamův Pád a jeho duchovní a časné důsledky nejpříměji ovlivňují právě skrze naše fyzické tělo. Přesto jsme podvojnými bytostmi, neboť náš duch, který je naší věčnou součástí, je oděn fyzickým tělem, které podléhá Pádu. Jak zdůraznil Ježíš apoštola Petrovi: „Duchť zajisté hotov jest, ale tělo nemocno.“ (Matouš 26:41.)

Přesná podstata zkoušky smrtelnosti pak může být shrnuta touto otázkou: Podlehnu sklonům přirozeného člověka, nebo se poddám nutkáním Svatého Ducha, odložím přirozeného člověka a stanu se svatým

skrze Usmíření Krista Pána (viz Mosiáš 3:19)? V tom spočívá naše zkouška. Každá choutka, touha, tendence a každé nutkání přirozeného člověka mohou být skrze Usmíření Ježíše Krista překonány. Jsme zde na zemi proto, abychom si osvojovali božské vlastnosti a drželi na uzdě veškeré tělesné vášně.

Záměr protivníka

Cílem Otcova plánu je poskytnout Jeho dětem vedení, pomoci jim stát se šťastnými a dovést je bezpečně domů k Němu se vzkříšeným a oslaveným tělem. Nebeský Otec si přeje, abychom spolu přebývali ve světle a byli naplněni nadějí. Naopak, Lucifer se snaží syny a dcery Boží mást, učinit je nešťastnými a zastavit jejich věčný pokrok. Prvořadým záměrem otce lži je to, abychom se všichni stali „[bídny]mi, jako [je] on sám“. (2. Nefi 2:27.) Lucifer si přeje, abychom nakonec byli sami, v temnotě a bez naděje.

Satan neúnavně pracuje na zkreslování těch nejdůležitějších prvků Otcova plánu. Satan nemá tělo, a jeho věčný pokrok byl zastaven. Právě tak, jako je voda tekoucí korytem řeky zastavena přehradou, je i protivníkův věčný pokrok zmařen, protože nemá fyzické tělo. Kvůli své vzpouře se Lucifer sám připravil o veškerá požehnání a veškeré zkušenosti smrtelnosti, jež je možné zažívat v těle z masa a kostí. Nemůže získat poučení, která může získat pouze vtělený duch. Nese nelibě skutečnost doslovného a všeobecného vzkříšení celého lidstva. V písmech je jeden ze silných významů slova *zatracený* znázorněn v Luciferově neschopnosti nadále se rozvíjet a stát se takovým, jako je náš Nebeský Otec.

Protože fyzické tělo je v Otcově plánu štěstí i v našem duchovním rozvoji ústředním bodem, Lucifer se

snaží překazit náš pokrok tím, že nás pokouší, abychom se svým tělem zacházeli nevhodně. Jedna z největších ironií věčnosti je ta, že nás protivník, který strádá právě proto, že fyzické tělo nemá, svádí k tomu, abychom okusili jeho strádání tím, že budeme nesprávně zacházet se svým tělem. Přesně ten nástroj, který on nemá, je tudíž hlavním cílem jeho snahy zlákat nás k duchovnímu zničení.

Porušování zákona cudnosti je vážným hříchem a zneužíváním našeho fyzického stánku. Pro ty z nás, kteří známe plán spasení a rozumíme mu, představuje znesvěcení těla skutek vzpoury (viz Mosiáš 2:36–37; NaS 64:34–35) a popírá naši skutečnou

identitu coby synů a dcer Božích. Když se podíváme za hranice smrtelnosti a do věčnosti, můžeme snadno rozpoznat, že toto falešné společenství prosazované protivníkem je dočasné a prázdné.

Požehnání plynoucí z cudnosti

Alma radil svému synovi Šiblonovi, aby „držel na uzdě všechny vášně své, [aby] mohl býti naplněn láskou“. (Alma 38:12.) Je příznačné, že ukázňování přirozeného člověka umožňuje každému z nás zakoušet bohatší, hlubší a mnohem trvalejší lásku Boha a Jeho dětí. Láska se prohlubuje spravedlivou zdrženlivostí a vytrácí se impulzivní bezuzdností.

President Marion G. Romney prohlásil:

„Nenapadají mě žádná požehnání, po kterých máme toužit více, než ta, která jsou slíbena čistým a ctnostným. Ježíš mluvil o konkrétních odměnách za různé ctnosti, ale zdá se mi, že tu nejvyšší vyhradil pro ty, kteří jsou čistí v srdci, ‚nebo oni,‘ řekl, ‚Boha viděti budou‘. (Matouš 5:8.) A nejenže Pána uvidí, ale oni budou v Jeho přítomnosti pociťovat, že jsou doma.

Toto je ... Spasitelův slib: ‚Nechť ctnost zdobí myšlenky tvé neustále; potom bude růsti sebedůvěra tvá v přítomnosti Boží.‘ (NaS 121:45.)“ („Trust in the Lord“, *Ensign*, May 1979, 42.)

Bylo nám také přislíbeno, že půjdeme-li cestou ctností, „Duch Svätý bude [naším] stálým společníkem“. (NaS 121:46.) Dodržování zákona cudnosti tudíž přivolává některá z nejvyšších požehnání, jaká mohou muži a ženy ve smrtelnosti obdržet – přiměřenou duchovní jistotu v přítomnosti rodiny, přátel, známých z Církve a nakonec i Spasitele. Naše vrozená touha k někomu patřit je naplněna ve spravedlivosti, zatímco s nadějí kráčíme ve světě.

Zásada pokání

Někteří z vás, kteří toto poselství posloucháte nebo čtete, potřebují činit pokání ze sexuálních nebo jiných hříchů. Spasitel je často nazýván Velkým lékařem, a tento titul má význam symbolický i doslovný. Všichni jsme někdy zažili bolest, která doprovází fyzické zranění nebo úraz. Když nás něco bolí, obvykle usilujeme o úlevu a jsme vděční za léky a ošetření, které naše utrpení pomáhají zmírnit. Pohlížejte na hřích jako na duchovní ránu, která vyvolává pocity viny nebo, jak to popsal Alma, „výčitky svědomí“. (Alma 42:18.) Pocit viny je pro našeho ducha tím, čím je bolest pro tělo – varováním před nebezpečím a ochranou před další újmou. Ze Spasitelova Usmíření proudí hojivý balzám, který může naše duchovní rány uzdravit a zbavit nás viny. Tento balzám je však možné uplatnit pouze skrze zásady víry v Pána Ježíše Krista, pokání a důsledné poslušnosti. Výsledkem upřímného pokání jsou pokoj svědomí, útěcha a duchovní uzdravení a obnova.

Váš biskup nebo president odbočky je asistentem tohoto duchovního lékaře a má pravomoc pomoci vám činit pokání a uzdravit se. Pamatujte však prosím na to, že míra a hloubka vašeho pokání musí odpovídat povaze a závažnosti vašich hříchů – to platí obzvláště pro Sväté posledních dnů, kteří uzavřeli posvátné smlouvy. Vážné duchovní rány potřebují k naprostému a úplnému vyléčení souvislou léčbu a čas.

Slib a svědectví

Nauka, o které jsem hovořil, se bude zdát mnoha lidem ve světě, který se stále více vysmívá posvátnosti plození a snižuje cenu lidského života na minimum, zastaralá a nemoderní. Avšak módní výstřelky, popularita ani výzkumy veřejného mínění Pánovu pravdu nezmění. Slibuji, že poslušnost zákona cudnosti prohloubí naše štěstí ve smrtelnosti a umožní nám činit pokrok na věčnosti. Cudnost a ctnost jsou, vždy byly a vždy budou „nade vše drahé a cenné“. (Moroni 9:9.) O tom svědčím v posvátném jménu Pána Ježíše Krista, amen. ■

Starší Russell M. Nelson
Kvorum Dvanácti apoštolů

Svezte se na vlně

Děkuji Bohu a Jeho Synu, Ježíši Kristu, za Znovuzřízení a jeho sílu pohánět nádhernou vlnu pravdy a spravedlivosti po celé zemi.

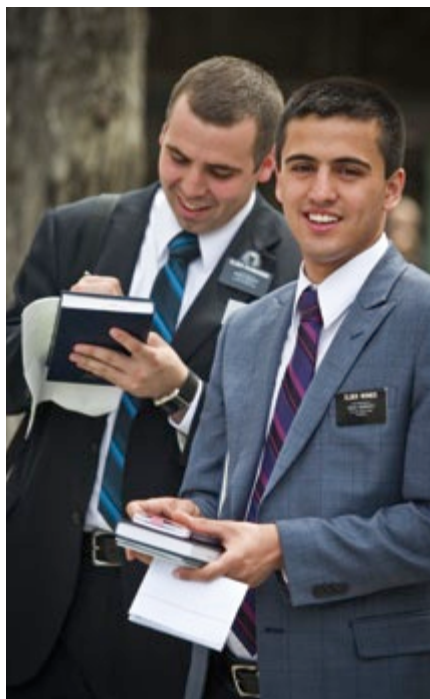
Drazí bratři a sestry, chtěl bych se připojit k prezidentu Thomasu S. Monsonovi a ostatním a vyslovit své uznání těm, kteří přijali prorokovu výzvu ohledně většího počtu způsobilých misionářů. Nyní zaplavuje celý svět nevídaná vlna nadšení pro misionářskou práci. Od té doby, kdy prezident Monson loni v říjnu učinil toto historické prohlášení, byly povolány tisíce starších, sester a manželských párů a mnozí další se připravují.¹ Lidé se nás nyní ptají: „A co budete se všemi těmi misionáři dělat?“ Odpověď je prostá. Budou dělat to, co misionáři dělali vždy. Budou kázat evangelium! Budou žehnat dětem Všemohoucího Boha!

Další z vás, mladí muži a mladé ženy, se budou moci svézt na této vlně, pokud se budete snažit být hodni toho, abyste byli na misií povoláni. Tato vlna je totiž vlnou pravdy a spravedlivosti. Budete mít příležitost svézt se na samotném hřebeni této vlny.

Vy, dospívající, se ponořte do nových studijních osnov a učte jeden druhého naukám Ježíše Krista. Nyní na dešel čas, abyste se připravili na to, že budete učit druhé o dobrotivosti Boží.

Mladí muži a mladé ženy, vaše vzdělání je velmi důležité – pro nás,

pro vás i pro Boha. Pokud chcete začít chodit na vysokou školu až *po* misií, chtěli bychom vás povzbudit, abyste si, je-li to možné, podali přihlášku na zvolenou školu ještě *před* misií. Mnoho institucí vyššího vzdělávání je ochotno poskytnout budoucím misionářům odklad na 18 až 30 měsíců. Toto vám, misionářům a misionářkám, umožní sloužit na misií, aniž byste museli mít obavy o to, kde pak začnete studovat. Jsme velmi vděční vedoucím představitelům vzdělávacích institucí, kteří mladým lidem umožňují takto plánovat!

Vy, rodiče, učitelé a ostatní, svezte se na této vlně, zatímco připravujete nastupující generaci na to, aby byla hodna sloužit na misií. Váš příkladný život bude zároveň vzbuzovat zájem vašich přátel a sousedů. Budte připraveni odpovědět těm, které bude zajímat, proč žijete tak, jak žijete. Budte připraveni jim vysvětlit důvod k naději a radosti, které si u vás povšimlí.² Až takové otázky přijdou, můžete odpovědět: „Zeptejte se misionářů! Ti vám mohou pomoci! A pokud budete chtít, budu tam s vámi, až vám misionáři budou odpovídat a budou vás učit.“

Vy, dospělí, svezte se na této vlně tím, že pomůžete připravit budoucí misionáře po stránce duchovní, fyzické i finanční. Střádání korunek do prasátka se stane běžnou součástí vašeho života. Vy, starší manželské páry, učíte si plány pro den, kdy i vy budete moci odjet na misií. Za vaši službu vám budeme nanejvýš vděční. Do té doby by možná někteří z vás mohli věnovat peníze na misií tím, že budete přispívat do Všeobecného misionářského fondu, jak to znovu navrhl prezident Monson dnes dopoledne.³

Čím dál větší počet vybraných mužů a jejich drahých společníků se vezou na této vlně tím, že jsou povoláváni předsedat misiím Církve. Během této služby budou určovat osud generací nynějších i těch, které teprve přijdou. Prezidenti misií drží klíče zodpovědnosti za blaho, bezpečí a úspěch svých misionářů. Každý prezident misie po pohovoru s prezidenty kůlů a okrsků ve své misií přiděluje jednotlivým kůlům, sborům a odbočkám misionáře, aby v nich sloužili.

Prezidenti kůlů a biskupové se na této vlně vezou tím, že tráví více a více hodin pohovory s potenciálními misionáři. Tito vedoucí kněžství drží

„Urychlím dílo své v čase jeho.“⁷ Tato vlna vznikla na základě božského prohlášení proneseného před 193 lety. Sestávalo z pouhých sedmi slov: „Toto je můj Milovaný Syn. Slyš jej!“⁸ Toto prohlášení, které bylo vyřčeno Všemohoucím Bohem, představilo mladého Josepha Smitha Pánu Ježíši Kristu. Těchto sedm slov započalo proces Znovuzřízení Jeho evangelia. Proč? Protože náš živý Bůh je Bohem milujícím! Chce, aby Jeho děti mohly poznat Jeho i Ježíše Krista, kterého poslal!⁹ A chce, aby Jeho děti získaly nesmrtelnost a věčný život!¹⁰

Abyste tento nádherný záměr mohli být naplněni, učí naši misionáři o Znovuzřízení. Vědí, že asi před 2 000 lety Pán založil svou Církev. Po Jeho Ukřižování a po smrti Jeho apoštolů lidé Církev i její nauku změnili. Pak, po generacích žijících v duchovní temnotě, jak bylo předpovězeno proroky,¹¹ Nebeský Otec a Ježíš Kristus Církev, její nauku a její kněžskou pravomoc znovuzřídili. Díky Znovuzřízení jsou všem lidem opět přístupny znalosti a obřady nezbytné pro jejich spasení a oslavení.¹² Toto oslavení nakonec každému z nás umožňuje žít na věky se svou rodinou v přítomnosti Boha a Ježíše Krista!

Nedokáží mluvit o Znovuzřízení klidným hlasem. Tato historická událost je naprosto fantastická! Je neuvěřitelná! Je úchvatná! Jak úžasné je, že přišli poslové z nebe, aby předali pravomoc a moc konat toto dílo!

Náš Věčný Otec a Ježíš Kristus se Proroku Josephu Smithovi zjevili několikrát.¹³ Pod Jejich vedením přišli i další nebesí poslové – každý s určitým záměrem. Například:

- Anděl Moroni odhalil Knihu Mormonovu.¹⁴
- Jan Křtitel znovuzřídil Aronovo kněžství.¹⁵

klíče zodpovědnosti za misionářskou práci ve své církevní jednotce a inspiroují členy k tomu, aby se do této práce zapojovali.

Bratři a sestry v každé radě sboru se také začínají na této vlně vézt. Členem této rady je i vedoucí misie sboru.⁴ Chtěl bych teď mluvit konkrétně k vám, vedoucím misie sboru. Byli jste povoláni biskupem, abyste vedli misionářskou práci ve sboru. A někteří z vás jsou natolik úspěšní, že byl povolán i asistent, který vám má pomáhat. Spolu s ostatními členy rady sboru vyhledáváte méně aktivní členy, částečně členské rodiny a zájemce. Pravidelně se setkáváte s misionáři na plný úvazek, kteří slouží ve vašem sboru. Radíte jim a pomáháte. Prosim vás, abyste jim pomáhali doplňovat jejich diáře cílenými a smysluplnými

příležitostmi k učení. Toto je vaše zodpovědnost. Vaše role v úspěšnosti této práce je klíčová, opravdu klíčová. Pokud se povežete na této vlně s vírou a nadšením, ostatní se k vám připojí. Vy, jakožto vedoucí misie sboru, jste *tím hlavním* spojovacím článkem mezi členy a misionáři v tomto posvátném díle, v němž jde o záchranu Božích dětí.⁵

Naši zvědaví přátelé a sousedé, kteří nejsou naší víry, se na této vlně mohou svězt také. Vyzýváme je, aby si ponechali vše to, co je v jejich životě dobré a pravdivé. A vybízíme je k tomu, aby přijali více, zejména pak onu nádhernou pravdu, že skrze Boží věčný plán může být rodina spolu na věky.⁶

Tato vlna pravdy a spravedlivosti je vskutku zázračná! *Nevytvořil* ji člověk! Pochází od Pána, jenž řekl:

- Petr, Jakub a Jan znovuzřídili Melchisedechovo kněžství.¹⁶
- Mojžíš udělil klíče ke shromažďování Izraele.¹⁷
- Elias předal klíče poznání o Abrahamovi.¹⁸
- Eliáš znovuzřídil klíče pečeticí pravomoci.¹⁹

Navíc jsme skrze Znovuzřízení získali znalosti, které měli Svatí v dávných dobách. Pán nám poskytl novou knihu písem. K Bibli svaté přidal Knihu Mormonovu – další svědectví o Ježíši Kristu. Je záznamem o proroctvích a o působení vzkříšeného Pána mezi lidmi v dávné Americe. Vysvětluje velkolepý Boží plán štěstí²⁰ – plán spasení.²¹ Kniha Mormonova je v naprostém souladu s Biblií. Oba posvátné záznamy potvrzují pravdivost

evangelia Ježíše Krista a důležitost Jeho Usmíření.²²

Skrze Znovuzřízení se naplňuje mnoho biblických proroctví. Například Izaiáš prorokoval, že dům Páně bude zřízen na vrcholku hor.²³ Exodus mormonských pionýrů do hor v západní části Ameriky je příběhem obětí a víry, jenž toto proroctví naplňuje. Izaiáš rovněž předpovídal, že Bůh vykoná podivuhodné a zázračné dílo.²⁴ Toto se nyní naplňuje skrze posvátnou práci rostoucí armády našich misionářů.

Bylo znovuzřízeno starozákonní učení o desátku.²⁵ V důsledku toho získává větší počet plátců desátku požehnání díky své poslušnosti. Písma z období Znovuzřízení vysvětlují zmínky o Melchisedechovi.²⁶ Proroctví o tom, že dřevo Jozefovo (Kniha

Mormonova) a dřevo Judovo (Bible) budou jako jedno v ruce Boží, se nyní vyplnila.²⁷

Znovuzřízení rovněž objasňuje novozákonní verše. Zmínky o křtu za mrtvé lze nyní pochopit lépe.²⁸ Obřady za naše zesnulé předky se v zastoupení provádějí ve 141 chrámech po celém světě! Neexistuje žádný jiný způsob, jak nabídnout spasení našim předkům, kteří zemřeli bez znalosti evangelia!²⁹ Janovo vidění „jiného anděla letícího po prostředku nebe, majícího evangelium věčné, aby je zvěstoval těm, kteříž bydlí na zemi,“ předpovědělo posláni anděla Moroniho a Knihu Mormonovu.³⁰

Kniha Mormonova je ústředním bodem Znovuzřízení. Byla napsána, uchovávána a předávána řízením Božím. Byla přeložena „darem a mocí Boží“.³¹ Kniha Nauky a smluv obsahuje mnohá další zjevení, která byla dána Proroku Josephu Smithovi. Skrze něj jsme obdrželi více stránek písem než skrze kteréhokoli jiného proroka. V jednom jistě pohnutém okamžiku řekl Svatým v Nauvoov ve státě Illinois: „Nikdy jsem vám neřekl, že jsem dokonalý; ale ve zjeveních, kterým jsem učil, nejsou chyby žádné.“³²

Členové a misionáři společně vyzývají všechny lidi, aby se učili o Bohu, o Ježíši Kristu a o Jeho evangeliu. Každý zvědavý člověk by měl upřímně usilovat a vroucně se modlit o ujištění, že tyto věci jsou pravdivé. A pravda mu bude zjevena mocí Ducha Svatého.³³

Děkuji Bohu a Jeho Synu, Ježíši Kristu, za Znovuzřízení a jeho sílu pohánět nádhernou vlnu pravdy a spravedlivosti po celé zemi. Kež se můžeme na této vlně svězt, a naplňovat tak Boží přikázání přinést evangelium „každému národu a pokolení a jazyku a lidu“.³⁴ O to se modlím ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

Starší Robert D. Hales
Kvorum Dvanácti apoštolů

ODKAZY

1. Viz Thomas S. Monson, „Vítejte na konferenci“, *Liahona*, listopad 2012, 4–5.
2. Viz 1. Petrova 3:15.
3. Viz Thomas S. Monson, „Je tu opět konference“, *Liahona*, květen 2011, 6.
4. Viz *Příručka 2: Správa Církve* (2010), oddíl 5.1.
5. Jsme vděční za Svaté, kteří upřímně usilují o zsvěcení. Snaží se být svatějšími. „[Usiluj] nejprve o to, [aby] budovali království Boží a utvrzovali spravedlivosti jeho.“ (Překlad Josepha Smitha, Matouš 6:38.)
6. Viz „Rodiny mohou spolu žít navždy“, *ZNPPD 2*, č. 39; další vysvětlení se nachází v *Nauce a smlouvách* 132:7, 19.
7. *Nauka a smlouvy* 88:73.
8. Joseph Smith–Životopis 1:17.
9. Viz Jan 17:3.
10. Viz Mojžiš 1:39.
11. Viz Matouš 17:11; Skutkové 3:20–21; Efezským 1:10; 2. Nefi 30:8; *Nauka a smlouvy* 132:40, 45.
12. Viz 3. Nefi 27:13–14, 21; *Nauka a smlouvy* 39:6; Články víry 1:4.
13. Viz Karl R. Anderson, *The Savior in Kirtland* (2012), 228–243.
14. Viz *Nauka a smlouvy* 27:5; viz také Joseph Smith–Životopis 1:33–34.
15. Viz *Nauka a smlouvy* 13.
16. Viz *Nauka a smlouvy* 20:2–3; 27:12; 128:20; viz také Larry C. Porter, „Dating the Restoration of the Melchizedek Priesthood“, *Ensign*, June 1979, 4–10.
17. Viz *Nauka a smlouvy* 110:11.
18. Viz *Nauka a smlouvy* 110:12.
19. Viz *Nauka a smlouvy* 110:13–16.
20. Viz *Alma* 42, zejména verš 8.
21. Viz například *Alma* 12:28–30.
22. Viz například 1. Korintským 15:22; *Alma* 34:9.
23. Viz *Izaiáš* 2:2.
24. Viz *Izaiáš* 29:14.
25. Viz *Genesis* 14:18–20; *Malachiáš* 3:8–10; *Nauka a smlouvy* 119–120.
26. Viz *Genesis* 14:18; *Žalm* 110:4; viz také *Alma* 13:14–18; *Nauka a smlouvy* 84:14–22.
27. Viz *Ezechiel* 37:16, 19; *Nauka a smlouvy* 27:5.
28. Viz 1. Korintským 15:29; *Nauka a smlouvy* 128.
29. Viz *Nauka a smlouvy* 137:7; 138:31–34.
30. *Zjevení* 14:6; viz také *Nauka a smlouvy* 133:36–39.
31. Titulní strana *Knihy Mormonovy*, autor: Moroni; *Nauka a smlouvy* 135:3.
32. *Učení presidentů Církve: Joseph Smith* (2008), 518.
33. Viz Moroni 10:4–5.
34. *Zjevení* 14:6; viz také 1. Nefi 19:17; *Nauka a smlouvy* 133:37.

Stůjme pevně na svatých místech

Jsme-li poslušně a pevně postaveni na nauce našeho Boha, stojíme na svatých místech, neboť Jeho nauka je posvátná a nezmění se.

Bratří, je čest být zde s nositeli královského kněžství Božího. Žijeme v posledních dnech, v „časech nebezpečných“. ¹ Jako nositelé kněžství máme zodpovědnost stát pevně se štítem víry, jenž chrání před ohnivými šípy protivníka. Pro svět jsme vzorem tím, jak ochraňujeme Bohem daná nezcizitelná práva a svobody. Stojíme nepohnutě při obraně svého domova a své rodiny.

Když jsem chodil do deváté třídy, vrátil jsem se se školním baseballovým družstvem ze svého prvního zápasu mimo město. Můj otec poznal, že jsem byl během dlouhé zpáteční cesty autobusem svědkem mluvy a chování, které nebyly v souladu s měřítky evangelia. Protože byl profesí výtvarník, posadil se ke stolu a začal kreslit rytíře – bojovníka, který dokázal bránit hrady a království.

Zatímco kreslil a četl z písem, naučil jsem se, jak být věrným nositelem kněžství – jak chránit a bránit Boží království. Mým vodítkem byla slova apoštola Pavla:

„A protož vezměte celé odění

Boží, abyste mohli odolati v den zlý, a všechno vykonajíce, *státi*.

Stůjtež tedy, majíce podpásaná bedra svá pravdou, a oblečení jsouce v pancíř spravedlnosti,

A obuté majíce nohy v hotovost k evangelium pokoje,

A zvláště pak vezmouce štít víry, kterýmž byste mohli všechny šípy ohnivé nešlechtníka toho uhasiti.

[Přílbic] také spasení vezměte, i meč Ducha, jenž jest slovo Boží.“²

Bratří, jsme-li věrní v kněžství, toto odění nám bude dáno jako dar od Boha. Potřebujeme toto odění!

Mladí muži, vaši otcové a dědečkové nikdy nečelili pokušením, se kterými se vy setkáváte pravidelně. Žijete v posledních dnech. Když se chtěl váš otec dostat do potíží, musel je jít hledat. Tak tomu už není! Dnes si vás pokušení najde samo! Pamatujte si to prosím! Satan touží po tom, aby vás měl, a „hřích ve dveřích leží“.³ Jak můžete odolati jeho agresivním taktikám? Oblečte se v celé odění Boží.

Dovolte mi, abych vás něco naučil z jiného zážitku z mého života:

V lednu roku 1982 jsem promlouval na zasvěcujícím shromáždění na univerzitě BYU v Provu v Utahu. Vyzval jsem studenty, aby si představili, že na jedné straně pódia, tady, je Církev a jen o necelý metr dále na druhé straně je svět. Toto představovalo „velmi krátkou vzdálenost mezi tím, kde byl svět a kde byla měřítka Církve,“ když jsem já byl na vysoké škole. Potom si měli představit, že před nimi stojím o 30 let později. Týmž způsobem jsem zvedl ruce a řekl jsem: „Svět se velmi vzdálil; [odcestoval; už ho není vidět;] posunul se velmi, velmi daleko, ven z této [budovy a kolem zeměkoule]. ... To, co si musíme my a naše děti a vnoučata pamatovat, je, že Církev zůstává stejná, [je stále tady; ale] svět se neustále vzdaluje – ona propast mezi nimi se neustále rozšiřuje. ... Proto buďte velmi opatrní. Pokud posuzujete své jednání a měřítka Církve podle toho, kde je svět a kam se ubírá, zjistíte, že se nenacházíte tam, kde byste měli být.“⁴

Tehdy jsem si nedokázal představit, jak daleko a jak rychle se svět vzdálí od Boha; bylo nemožné tomu rozumět, jak daleko se vzdálí od nauky, zásad a přikázání. A přesto se měřítka Krista a Jeho Církve nepohnula. Jak řekl: „A pravda *trvá* na věky věků.“⁵ Když tomu rozumíme a přijmeme to, jsme připraveni čelit společenskému tlaku, výsměchu, a dokonce i diskriminaci, která přijde ze světa a od některých lidí, kteří si říkají přátelé.

Většina z nás zná někoho, kdo říká: „Pokud chceš být můj přítel, musíš přijmout mé hodnoty.“ Opravdový přítel nebude chtít, abychom si vybrali mezi evangeliem a jeho přátelstvím. Když použiji Pavlova slova: „Od takových se odvracuj.“⁶ Opravdový přítel nás posiluje, abychom zůstali na těsné a úzké cestě.

Když zůstáváme na cestě evangelia, smluv, přikázání a obřadů, jsme

ochraňováni a připravujeme se tím na to, abychom mohli vykonávat Boží dílo na tomto světě. Když jsme poslušni Slova moudrosti, naše svoboda jednání je chráněna před závislostí na látkách jako jsou alkohol, drogy nebo tabák. Když platíme desátek, studujeme písmo, přijmeme křest a konfirmaci, žijeme tak, abychom mohli mít neustálé společenství Ducha Svatého, přijímáme způsobile svátost, jsme poslušni zákona cudnosti, připravujeme se na Melchisedechovo kněžství a obdržíme ho a uzavřeme posvátné smlouvy v chrámu, pak jsme připraveni sloužit.

V chrámu se připravujeme na to, že budeme žít podle zákona zasvěcení, a slibujeme to. Schopní mladí muži začínají podle tohoto zákona žít ve chvíli, kdy usilují o povolání na misii – dávají desátek z prvních let svého života tím, že slouží na plný úvazek Pánu. Tato oběť je posiluje, aby pokračovali k nejvyšší smlouvě v životě – pro mnohé to znamená oženit se, být zpečetěn v chrámu a založit věčnou rodinu.

Když se tlačíme kupředu po této těsné a úzké cestě, postupně budujeme duchovní sílu – sílu používat svobodu jednání k tomu, abychom jednali sami za sebe. Vám, mladým mužům i

mladým ženám, pomáhá v tomto růstu to, když se učíte naukám a dělíte se o svědectví za pomoci nových učebních osnov na internetu – *Come, Follow Me [Pojď, následuj mne]*.

Používejte svobodu jednání také k tomu, abyste se osobně rozvíjeli. Zatímco objevujete své dary a talenty, pamatujte na to, že rodiče a učitelé vám mohou pomáhat, ale musíte se nechat vést Duchem. Rozhodujte se a jednejte sami za sebe. Buďte motivováni zevnitř. Vytvořte si plán pro život, který bude zahrnovat i vzdělání nebo odborný výcvik. Rozvíjejte své zájmy

a dovednosti. Pracujte a staňte se soběstačnými. Stanovujte si cíle, překonávejte chyby, získávejte zkušenosti a dokončujte, co jste započali.

A cestou také dbejte na to, abyste se účastnili rodinných aktivit a akcí kvora, třídy a Vzájemného sdružení. Užívejte si společně hodnotnou zábavu. Díky těmto zážitkům se naučíte navzájem respektovat své duchovní dary a věčné a vzájemně se doplňující povahové rysy Božích synů a dcer a budete si jich vážit.

A především mějte víru ve Spasitele! Nemějte strach! Když žijeme

pilně podle evangelia, stáváme se silnými v Pánu. S Jeho silou jsme schopni odmítnout antikrista, který říká: „Jezte, pijte a veselte se,“ neboť „páchání několika hříchů [Bůh] ospravedlní; ... v tom není nic špatného ..., neboť zítra zemřeme.“⁷ V Pánově síle dokážeme vystoupit proti jakékoli filosofii či nauce, která popírá Spasitele a je v rozporu s velkým věčným plánem štěstí pro všechny Boží děti.

Nemáme pravomoc smlouvat o podmínkách tohoto věčného plánu. Vzpomeňte si na Nehemiáše, který měl postavit zeď, aby chránila Jeruzalém. Když chtěli, aby sestoupil dolů a slevil ze svého postavení, Nehemiáš odmítl. Nebyl vůči ostatním netolerantní; jen jim vysvětlil: „Dílo veliké dělám, protož nemohu odjít. Což se má [toto dílo] meškati ...?“⁸

Někdy se staneme hromosvodem a musíme „vydržet žár“ za to, že se pevně držíme Božích měřítek a konáme Jeho dílo. Svědčím o tom, že se nemusíme bát, když jsme pevně ukotveni na Jeho nauce. Můžeme se setkat s neporozuměním, kritikou, nebo dokonce falešnými obviněními, ale nikdy nejsme sami. Naším Spasitelem „lidé ... pohrda[li] a opovrh[ovali]“.⁹ Je naší posvátnou výsadou stát s Ním!

Stát pevně často paradoxně znamená vyhýbat se světu, nebo před ním dokonce uprchnout. Spasitel prohlásil: „Jdi pryč ode mne, satanáši.“¹⁰ Jozef egyptský uprchl před pokušením Putifarovy manželky¹¹ a Lehi opustil Jeruzalém a vzal svou rodinu do pustiny.¹²

Budte si jisti tím, že všichni proroci před námi stáli ve své době pevně:

Nefi konal podivné dílo Páně navzdory týrání Satanem a pronásledování jeho bratry Lamanem a Lemuelem.¹³

Abinadi svědčil o Kristu, přestože čelil podezření, pohrdání a jisté smrti.¹⁴

Dva tisíce mladých bojovníků bránilo své rodiny proti lidem, kteří pohrdali hodnotami evangelia.¹⁵

Moroni pozvedl zástavu svobody, aby uchránil rodiny svého lidu a jejich náboženskou svobodu.¹⁶

Samuel stál na zdi a prorokoval o Kristově příchodu, zatímco na něj létaly kameny a šípy.¹⁷

Prorok Joseph Smith znovuzřídil Spasitelovo evangelium a zpečetil své svědectví vlastní krví.¹⁸

A mormonští pionýři stáli pevně navzdory nesmírnému protivenství a útrapám a následovali proroka při svém velikém putování a osídlování západu.

Tito úžasní služebníci a Svatí Boží dokázali stát pevně, protože stáli se Spasitelem. Pomyslete na to, jak pevně stál sám Spasitel:

Jako mladý muž Ježíš věrně vykonával povolání svého Otce, když kázal evangelium vzdělaným mužům v chrámu.¹⁹ Během své služby vykonával dílo kněžství – učil, léčil, sloužil, žehnal druhým a pozvedal je. Když to bylo zapotřebí, odvážně povstal proti zlu, dokonce vyčistil chrám.²⁰ A také se stavěl za pravdu – ať už slovy, nebo důstojným mlčením. Když Ho přední kněží obvinili před Kaifášem, Ježíš moudře a statečně odmítl odpovědět na nepravdy a uchoval si svůj pokoj.²¹

V zahradě getsemanské se náš Spasitel a Vykupitel nestáhl před hořkým kalichem Usmíření.²² A na kříži znovu trpěl, aby vykonal vůli svého Otce, dokud nemohl říci: „Dokonáno! jest.“²³ Vytrval až do konce. V odpověď na Spasitelovu dokonalou poslušnost v tom, že stál pevně, náš Nebeský Otec prohlásil: „Hle, můj milovaný Syn, v němž se mi dobře zalíbilo a v němž jsem oslavil jméno své.“²⁴

Moji milovaní bratři v kněžství, mladí i staří, oslavujeme Boží jméno tím, že budeme stát pevně s naším Spasitelem Ježíšem Kristem. Vydávám své zvláštní svědectví o tom, že On žije a že my jsme „povoláni svatým povoláním“²⁵ k tomu, abychom se podíleli na Jeho díle. „Pročež, stůjte na svatých místech a nepohněte se.“²⁶ Jsme-li poslušně a pevně postaveni na nauce našeho Boha, stojíme na svatých místech, neboť Jeho nauka je posvátná a nezmění se ve společenském a politickém chaosu dnešních dnů. Prohlašuji, stejně jako apoštol Pavel: „Bděte, stůjte u víře, zmužile sobě počínejte, buďtež silní.“²⁷ To je má upřímná modlitba za vás, ve svatém jménu Ježíše Krista, amen. ■

ODKAZY

1. 2. Timoteovi 3:1.
2. Efezským 6:13–17; zvýraznění přidáno.

3. Mojžiš 5:23.
4. Robert D. Hales, „This Is the Way; and There Is None Other Way“, *Brigham Young University 1981–1982 Speeches* (1982), 3–4; dostupné na speeches.byu.edu.
5. Nauka a smlouvy 1:39; zvýraznění přidáno.
6. 2. Timoteovi 3:5.
7. 2. Nefi 28:8.
8. Nehemiáš 6:3.
9. Izaiáš 53:3; Mosiáš 14:3.
10. Lukáš 4:8.
11. Viz Genesis 39:7–12.
12. Viz 1. Nefi 2.
13. Viz například 1. Nefi 18.
14. Viz Mosiáš 11–17.
15. Viz Alma 53, 56–58.
16. Viz Alma 46:11–13.
17. Viz Helaman 13–16.
18. Viz Nauka a smlouvy 135.
19. Viz Lukáš 2:46–49.
20. Viz Matouš 21:12–13.
21. Viz Matouš 26:57, 59–63.
22. Viz Nauka a smlouvy 19:16–19.
23. Jan 19:30.
24. 3. Nefi 11:7.
25. Alma 13:3; viz také 2. Timoteovi 1:9.
26. Nauka a smlouvy 87:8.
27. 1. Korintským 16:13.

Starší Tad R. Callister
Předsednictvo Sedmdesáti

Moc kněžství mladého chlapce

Kněžství mladého chlapce je stejně mocné jako kněžství dospělého muže, pokud se používá ve spravedlivosti.

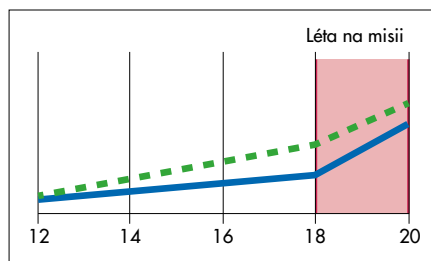
V roce 1878 bylo mému pradědečkovi Georgi F. Richardsovi 17 let. Jak se tehdy občas stávalo, byl již vysvěcen starším. Jednou v neděli jeho matku zachvátily silné bolesti. Jeho otec nebyl přítomen, a tak o požehnání pro uzdravení požádali biskupa a několik dalších bratrů. Bolesti však nepolevily. Matka proto požádala svého syna George, aby jí ruce na hlavu vložil on. Do deníku si zapsal: „Matčino utrpení a úkol předat požehnání, jež jsem ještě nikdy neuděloval, mě přivedly k slzám, a tak jsem se uchýlil do druhé místnosti, kde jsem plakal a modlil se.“

Když se uklidnil, vložil na matku ruce a dal jí velmi prosté požehnání. Později si poznamenal: „Maminka přestala naříkat a ulevilo se jí ještě ve chvíli, kdy mé ruce stále spočívaly na její hlavě.“ Pak si do deníku zapsal tento velmi moudrý postřeh. Řekl, že měl vždycky pocit, že matce se po požehnání od biskupa neulevilo ne proto, že by Pán nectil biskupovo požehnání, ale proto, že Pán toto požehnání vyhradil pro chlapce, aby ho naučil zásadě, že kněžství mladého chlapce je stejně mocné jako kněžství

dospělého muže, pokud se používá ve spravedlivosti.

Dnes večer bych chtěl hovořit právě o této moci. I když budu mluvit k presidentům kvor jáhnů, probírané zásady platí pro všechny mladé muže v Aronově kněžství a pro jejich vedoucí, včetně presidentů kvor učitelů a asistentů presidenta kvora kněží.

Když jsem sloužil jako president misie, všiml jsem si výrazného růstu duchovnosti a vůdcovských schopností u mladých mužů během jejich služby na misii. Kdybychom se nějak pokusili vyjádřit vývoj těchto vlastností během let v Aronově kněžství a na misii, vypadal by asi jako modrá křivka, kterou vidíte na tomto grafu. K tak překvapivému vzestupu během let na misii přispívají podle mého názoru nejméně tři hlavní faktory: 1) těmto

Duchovnost a vedení

mladým mužům důvěřujeme jako nikdy předtím, 2) máme vůči nim vysoká, ale láskyplná očekávání a 3) opakovaně je školíme, aby tato očekávání mohli plnit na výbornou.

Někdo by se mohl oprávněně zeptat: „Proč by se tytéž zásady nemohly uplatnit i v případě presidentů kvor jáhnů?“ Pokud by se tak stalo, tento růst by možná začal mnohem dříve a mohl by vypadat podobně jako zelená křivka na grafu. Chtěl bych nyní chvíli mluvit o tom, jak se tyto zásady mohou vztahovat i na presidenta kvora jáhnů.

Zprv – důvěra. Presidenty kvor jáhnů můžeme pověřit velkou zodpovědností. Pán tak rozhodně činí – jak je zřejmé z Jeho ochoty předat jim klíče, což znamená právo předsedat jejich kvoru a řídit jeho práci. Důkazem této důvěry je to, že presidenty kvor jáhnů povoláváme zjevením, a ne jen podle délky členství nebo jiného podobného faktoru. Každý vedoucí v této Církvi, včetně presidenta kvora jáhnů, má právo vědět, a má to vědět, že byl povolán na základě zjevení. Toto ujištění mu pomáhá vědět, že Bůh mu důvěřuje a podporuje ho.

Druhý a třetí bod mají mnoho společného – vysoká očekávání a odpovídající školení, aby bylo možné tato očekávání splnit. V misijním poli jsem se naučil důležité zásadě: misionáři obvykle stoupají nad nebo klesají pod úroveň očekávání svého presidenta misie, a to platí i v případě presidentů kvor jáhnů. Očekává-li se od nich jen to, že budou vést shromáždění kvora a účastnit se schůzek výboru biskupstva pro mládež, pak to je vše, co budou dělat. Ale vy, vedoucí, jim můžete poskytnout větší vizi – Pánovu vizi. A proč je vize tak důležitá? Protože s vyšší vizí přichází vyšší motivace.

Ke každému povolání v této Církvi patří právo získávat zjevení. Tito presidenti kvor jáhnů proto potřebují vědět, že mají právo obdržet zjevení, když doporučují své rádce, právo obdržet zjevení ohledně zachraňování ztracených a právo obdržet zjevení, když školí členy kvora ohledně jejich povinností.

Moudrý vedoucí bude presidenta kvora jáhnů učit zásadám, které mu při získávání zjevení pomohou. Může ho učit jasnému Pánovu slibu: „Budeš-li prositi, obdržíš zjevení za zjevením.“ (NaS 42:61.) Pán je při udělení zjevení velmi štědrý. Nepřipomněl

snad Josephu Smithovi a Oliveru Cowderymu: „Tak často, jak ses tázal, obdržel jsi poučení od Ducha mého?“ (NaS 6:14.) A tak tomu může být i s vámi, presidenti kvor jáhnů. Pán vás miluje a přeje si zjevovat vám své úmysly a svou vůli. Dokážete si představit, že by Pán měl problém, který by nedokázal vyřešit? Já ne. Protože máte nárok na zjevení, může vám Pán pomoci vyřešit jakoukoli otázku, kterou jako president kvora máte, pokud Ho jen požádáte o pomoc.

Vy, skvělí vedoucí, můžete tohoto presidenta kvora jáhnů učit, že zjevení nenahrazuje pilnou práci a důkladnou přípravu. President Henry B. Eyring se jednou zeptal presidenta Harolda B. Leeho: „Jak mám získat zjevení?“ President Lee odpověděl: „Chcete-li obdržet zjevení, nejprve se důkladně připravte.“¹ Moudrý vedoucí může se svým presidentem kvora jáhnů prodiskutovat něco z toho, jak se může duchovně připravit předtím, než doporučí své rádce. Mohl by si položit a zodpovědět otázky typu: Kdo by byl dobrým příkladem, který by pozvedal ostatní chlapce? Nebo kdo by

byl citlivý k potřebám těch, kteří čelí nějakým těžkostem?

A nakonec by ho tento moudrý vedoucí mohl naučit, jak zjevení rozpoznat a jednat podle něj, když přijde. Žijeme v akčním, hektickém světě, kde jsou standardem zářivá světla a hlasitý zvuk z reproduktorů. Ale tento mladý muž potřebuje vědět, že toto je světský způsob, ne Pánův. Spasitel se narodil v relativní anonymitě jeslí; ten nejpozoruhodnější čin všech dob, který byl zcela ojedinělý, vykonal v tichosti zahrady; a Joseph obdržel své První vidění v ústraní lesnatého háje. Odpovědi od Boha přicházejí tičným a jemným hlasem – jako pocity pokoje nebo útěchy, jako vnuknutí činit dobro, jako osvětlení – někdy jako malá seménka myšlenek, z nichž mohou díky úctě a péči vyrůst duchovní sekvoje. Někdy vás, presidenti kvor jáhnů, mohou tato vnuknutí nebo myšlenky vést k tomu, abyste za svého rádce doporučili nebo tímto úkolem pověřili mladého muže, který je v současné době méně aktivní.

Před lety jsme jako předsednictvo kůlu pocítili inspiraci povolání

referentem kůlu jednoho dobrého muže. V té době dočasně zápolil s pravidelnou účastí na shromáždění. My jsme však věděli, že pokud povolání přijme, bude odvádět skvělou práci.

Povolali jsme ho, a on odpověděl: „Ne, tohle já nedokážu.“

Pak přišlo vnuknutí. Řekl jsem: „Pak asi kůl Glendale nebude mít žádného referenta.“

On překvapeně namítl: „Ale prosím vás, referenta přece mít musíte!“

Já jsem řekl: „Chcete, abychom referentem kůlu povolali někoho jiného, když nás Pán inspiroval povolat vás?“

„Dobře,“ řekl, „budu to já.“

A opravdu jím byl. Je nejen mnoho mužů, ale i mnoho chlapců, kteří přijmou povolání, když budou vědět, že je povolává Pán a že je Pán potřebuje.

Dále můžete presidentovi kvora jáhnů sdělit, že Pán od něj také očekává, že bude zachraňovat ztracené, méně aktivní členy i nečleny. Pán vyjádřil své hlavní poslání těmito slovy: „Nebo přišel Syn člověka, aby hledal a spasil, což bylo zahynulo.“ (Matouš 18:11.) Pokud je pro Spasitele důležité zachraňovat ztracené, pokud je to důležité i pro presidenta Thomase S. Monsona, jak nám to dosvědčuje celý jeho život, nemělo by to být důležité i pro každého vedoucího a

každého presidenta kvora jáhnů v této Církvi? Jádrem našeho vedení, jako ústřední části naší služby, má být planoucí, neodbytné a neochabující odhodlání najít ztracené a přivést je zpět.

Jeden mladý muž, kterého navštívili členové jeho kvora, řekl: „Bylo to překvapení, ... když za mnou domů dnes přišlo 30 lidí. ... Díky tomu chci zase přijít na shromáždění.“ Jak by mohl mladý člověk odolat takové lásce a pozornosti?

Těší mě, když slyším tolik příběhů o presidentech kvora jáhnů, kteří získali onu vizi a občas učí lekce na shromáždění svého kvora – celé nebo alespoň část. Před několika týdny jsem se zúčastnil výuky v kvoru jáhnů. Dvanáctiletý chlapec odučil 25minutovou lekci o Usmíření. Na úvod se ostatních jáhnů zeptal, co podle nich Usmíření znamená. Pak přečetl několik souvisejících veršů z písem a položil otázky k zamyšlení, na něž ostatní odpovídali. Když ale zjistil, že zbývá více času, než kolik je v lekci látky, měl tolik duchapřítomnosti a možná i radu od svého otce, že přítomným vedoucím položil otázku, na co se jich lidé na misií ptali ohledně Usmíření a jak na to odpovídali. Pak lekci zakončil svědectvím. Naslouchal jsem s úžasem. Říkal jsem si: „Nepamatuji si, že bych já někdy

jako mladý muž v Aronově kněžství odučil větší část lekce.“ Můžeme těmto mladým mužům zvýšit laťku a vizi, a oni na to zareagují.

Vy, vedoucí, pozvedáte presidenty kvor jáhnů nejvíce tím, že je necháte vést a poodstoupíte stranou. Svě povolání zvelebujete nejvíce ne tím, že odučíte skvělou lekci, ale tím, když pomůžete jim mít skvělou lekci; ne tím, že někoho zachráníte, ale tím, když jim pomůžete někoho zachránit.

Existuje staré rčení: neumírejte, dokud vám v hrudi stále zní vaše píseň. V podobném tónu bych řekl vám, dospělým vedoucím: než budete uvolněni, předejte dál své vůdcovské schopnosti. Učte naše mladé při každé příležitosti; učte je, jak připravit program schůzky nebo shromáždění, jak vést shromáždění s důstojností a láskou, jak zachraňovat jednotlivce, jak připravit a odučit inspirovanou lekci a jak obdržet zjevení. To bude měřítkem vašeho úspěchu – odkaz vůdcovství a duchovnosti, jenž se díky vám zapíše do srdce a myslí těchto mladých mužů.

Budete-li vy, presidenti kvor jáhnů, zvelebovat své povolání, budete již nyní nástrojem v rukou Božích, neboť kněžství mladého chlapce je stejně mocné jako kněžství dospělého muže, pokud se používá ve spravedlivosti. A pak, až uzavřete smlouvy v chrámu a budou z vás misionáři a později vedoucí této Církve, budete vědět, jak obdržet zjevení, jak zachraňovat jednotlivce a jak učit nauce království s mocí a pravomocí. Pak se z vás stanou mladí lidé vznešeného původu. O tom svědčím ve jménu Ježíše Krista, který je Spasitel a Vykupitel světa, amen. ■

ODKAZ

1. Henry B. Eyring, „Waiting upon the Lord“, *Brigham Young University 1990–91 Devotional and Fireside Speeches (1991)*, 17.

David L. Beck
Generální prezident Mladých mužů

Vaše posvátná povinnost sloužit

Ve chvíli, kdy jste byli vysvěceni ke kněžství, jste obdrželi moc, pravomoc a posvátnou povinnost sloužit.

Radost ze služby

Mladí muži Aronova kněžství, jste milovanými syny Božími, a On má pro vás důležitou práci. Abyste mohli tuto práci vykonávat, musíte plnit svou posvátnou povinnost sloužit druhým.¹

Víte, co to znamená sloužit? Přemýšlejte o této otázce, zatímco vám budu vyprávět o dívce, která se jmenuje Chy Johnsonová.

Když Chy začala loni chodit na střední školu, stala se obětí kruté a bezohledné šikany. Když vešla do třídy, někteří studenti jí ubližovali, vráželi do ní a posmívali se jí – a někteří na ni dokonce házeli odpadky. Možná jste i vy ve své škole viděli někoho, kdo druhým podobně ubližoval.

Pro příliš mnoho lidí je dospívání dobou osamělosti a obav. Ale tak tomu být nemusí. Naštěstí pro Chy byli v její škole mladí muži, kteří věděli, co to znamená sloužit.

Chyina matka požádala učitele ve škole, aby pomohli šikanu zastavit, ale ta pokračovala. Obrátila se tedy na Carsona Jonese, nositele Aronova kněžství a hlavního zadáka v týmu hráčů amerického fotbalu. Požádala ho, aby jí pomohl zjistit, kdo je za šikanu zodpovědný.

Carson souhlasil, ale měl pocit, že by mohl udělat mnohem víc, než jen násilníky najít. Duch mu našeptával, že je nutné Chy ukázat, že ji druzí mají rádi.

Carson požádal některé své spoluhráče, aby spolu s ním Chy pomáhali. Nabídl jí, aby s nimi seděla při obědě. Doprovázeli ji do třídy, aby zajistili, že ji nikdo nebude ohrožovat. Nikoho nepřekvapí, že když měla Chy za kamarády hráče amerického fotbalu, už ji nikdo nešikanoval.

Tato sezóna byla pro fotbalový tým vynikající. Ale i když byli tito mladí muži nadšeni z toho, že nebyli poraženi, na Chy nezapomněli. Zvali ji, aby po zápasech přišla za nimi na hřiště. Chy věděla, že ji má někdo rád a váží si jí. Cítila se v bezpečí. Byla šťastná.

Fotbalový tým směřoval k vítězství v celostátní soutěži. Ale ve škole došlo k něčemu, co bylo mnohem důležitější než fotbalové mistrovství. Příklad těchto mladých mužů motivoval další studenty k tomu, aby byli vstřícnější a přátelštější. Nyní se k sobě chovají laskavěji a uctívěji.

Celostátní sdělovací prostředky si všimly toho, co tito mladí muži dokázali, a tak to vešlo ve známost po celé zemi. To, co začalo snahou sloužit jednotlivci, nyní inspiruje tisíce dalších k tomu, aby dělali totéž.

Chyina matka označuje tyto mladé muže za „anděly v přestrojení“. Carson a jeho přátelé bez zaváhání říkají, že Chy požehnala jejich život mnohem více než oni ten její. A právě toto nastává, když ztratíte sami sebe ve službě druhým – najdete sami sebe.² Měníte se a rostete tak, jak byste jinak nemohli. Tito mladí muži zažili radost

ze služby a dál vyhledávají příležitosti k tomu, aby mohli žehnat druhým. A těší se, že jejich služba bude mít ještě větší rozsah, až za několik měsíců budou sloužit jako misionáři na plný úvazek.³

Potřeba a povinnost

Po světě jsou tisíce Chy Johnsonových – těch, kteří potřebují pocítit lásku Nebeského Otce. Jsou ve vaší škole, ve vašem kvoru, a dokonce i ve vaší rodině. Na některé si vzpomeneme hned. Jiní mají potřeby, které jsou méně zjevné. V podstatě každému, koho znáte, by vaše služba mohla nějak požehnat. Pán se spoléhá na to, že o ně projevíte zájem.

Nemusíte být slavným sportovcem, abyste mohli sloužit druhým. Ve chvíli, kdy jste byli vysvěceni ke kněžství, jste obdrželi moc, pravomoc a posvátnou

povinnost sloužit. President James E. Faust učil: „Kněžství je pravomoc delegovaná člověku, aby *sloužil* ve jménu Božím.“⁴ Aronovo kněžství drží klíče služby andělů.⁵

Když budete mít rádi děti Nebeského Otce, Bůh vás povede a budou vám pomáhat andělé.⁶ Získáte moc žehnat druhým a zachraňovat duše.

Vaším příkladem je Ježíš Kristus. On „nepřišel, aby jemu slouženo bylo, ale aby on sloužil“.⁷ Sloužit znamená mít druhé rád a pečovat o ně. Znamená to starat se o jejich fyzické i duchovní potřeby. Jednoduše to znamená dělat to, co by dělal Spasitel, kdyby byl zde.

Vaše rodina

Začněte u sebe doma. Právě tam můžete konat tu nejdůležitější službu.⁸

Chcete vyzkoušet zajímavý experiment? Až vás příště maminka požádá o pomoc s nějakou domácí prací, řekněte něco jako: „Díky, mami, žeš mě o to požádala. Rád pomůžu.“ Pak sledujte její reakci. Někteří si možná předtím budete muset osvěžit znalosti týkající se poskytnutí první pomoci, protože jí tím pravděpodobně způsobíte šok. Až ji vzkřísíte, pocítíte nápadné zlepšení ve svém vztahu k ní a více Ducha u vás doma.

To je jen jeden způsob jak sloužit v rodině; je ale mnoho dalších. Sloužte tím, že se členy rodiny mluvíte laskavě. Sloužte tím, že se k sourozencům chováte jako ke svým nejlepším kamarádům.

A co je asi nejdůležitější – sloužte tím, že pomáháte svému otci v jeho povinnostech jakožto duchovního vedoucího ve vaší rodině. Plně podpořte rodinné domácí večery, rodinnou modlitbu a rodinné studium písem. Snažte se osobně zajistit, aby byl ve vašem domově přítomen Duch. To posílí vašeho otce v jeho roli, a vás to na roli otce připraví. Pokud ve svém domově otce nemáte, vaše zodpovědnost sloužit rodině je o to potřebnější.

Vaše kvorum

Máte také povinnost sloužit ve svém kvoru.

Kněžství se šíří po celém světě. Mnozí z vás se řídí výzvou presidenta Monsona zachraňovat druhé. V dnešní době je více aktivních nositelů Aronova kněžství než kdykoli dříve v historii Církve. Přesto někteří nejsou aktivní a potřebují vás.

Loni v červnu, když byla v Bangalore v Indii vytvořena nová odbočka, byl Gladwin, nedávno vysvěcený jáhen, jediným mladým mužem na kněžském shromáždění.

Společně s presidentem Mladých mužů a s presidentem odbočky začali

volat méně aktivním mladým mužům a navštěvovat je u nich doma. Brzy nato začal na shromáždění chodit další mladý muž – Samuel.

Každý týden Gladwin a Samuel volali těm, kteří nepřišli na shromáždění kvora, a vyprávěli jim, co se tam naučili. Také jim zavolali nebo je navštívili, když měli narozeniny. Postupně se tito méně aktivní mladí muži stali jejich přáteli a začali přijímat pozvání na akce a shromáždění kvora a nakonec začali sami sloužit. Dnes jsou všichni mladí muži v odbočce aktivní.

Písma učí, že kvora Aronova kněžství mají zasedat v radě a vzdělávat – neboli učit a posilovat – jeden druhého.⁹ Vzděláváte tím, že učíte pravdám evangelia, dělíte se o duchovní zážitky a vydáváte svědectví. Učební osnovy pro mládež toto jednání ve shromážděních kvora podporují, ale může k němu docházet jen tehdy, když se každý člen kvora cítí milován

a respektován. Pro zesměšňování a vysmívání není na shromáždění kvora místo – a zvláště když druzí otevřeně mluví o svých pocitech. Členové předsednictev kvor musí vést tak, aby zajistili, že shromáždění kvora jsou místem, kde se může každý bez obav zapojit.

Apoštol Pavel nabádal: „Žádná řeč mrzutá nevycházej z úst vašich, ale jestli jaká dobrá k vzdělání užitečnému, aby dala milost posluchačům.“¹⁰

Nositelé kněžství nikdy nemluví vulgárně nebo hrubě. Nikdy neponižují druhé ani jim neubližují. Vždy je povzbuzují a posilují. Toto je jednoduchý, ale mocný způsob služby.

V každé chvíli

Služba se neomezuje jen na obřady nebo na návštěvy domácího učení nebo na občasně projekty služby. Nositelům kněžství jsme vždy – nejen v neděli, a nejen když máme bílou

košili a kravatu. Máme povinnost sloužit, ať jsme kdekoli. Služba není jen to, co děláme – určuje i to, kým jsme.

Služte každý den. Příležitosti jsou všude kolem vás. Vyhledávejte je. Proste Pána, aby vám je pomohl rozpoznat. Zjistíte, že většinou se jedná o malé a upřímné skutky, které pomáhají druhým stát se následovníkem Ježíše Krista.¹¹

Když se budete snažit být hodni Ducha, rozpoznáte myšlenky a pocity, které vás budou nabádat ke službě. Když budete podle těchto nabádání jednat, budete jich dostávat víc, a vaše příležitosti a schopnosti sloužit budou růst a rozvíjet se.

Mladí bratři, svědčím o tom, že vám byla dána pravomoc a moc vznešeného Aronova kněžství, abyste sloužili v Božím jménu.

Svědčím o tom, že když tak budete činit, budete nástrojem v Božích rukou při pomáhání druhým. Váš život bude bohatší a smysluplnější. Získáte větší sílu odolávat zlu. Najdete opravdové štěstí – takové štěstí, které znají jen praví následovníci Ježíše Krista.

Kéž zažíváte radost plynoucí z plnění posvátné povinnosti sloužit, o to se modlím ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

ODKAZY

1. Viz Nauka a smlouvy 84:111.
2. Viz Marek 8:35.
3. Viz Trent Toone, „Kindness of Arizona High School QB Carson Jones and Teammates Has Gone Viral“, *Deseret News*, Nov. 9, 2012, deseretnews.com/article/865566351/Kindness-of-Arizona-high-school-QB-Carson-Jones-and-teammates-has-gone-viral.html.
4. James E. Faust, „Poselství mým vnukům“, *Liahona*, květen 2007, 54; zvýraznění přidáno.
5. Viz Nauka a smlouvy 13:1.
6. Viz Nauka a smlouvy 84:88.
7. Viz Matouš 20:27–28.
8. Viz *Příručka 2: Správa Církve* (2010), oddíl 2.4.5.
9. Viz Nauka a smlouvy 107:85.
10. Efezským 4:29.
11. Viz *Příručka 2*, oddíl 3.2.3.

President Dieter F. Uchtdorf
Druhý rádce v Prvním předsednictvu

Čtyři tituly

Dnes bych rád zmínil čtyři tituly, ... které nám mohou pomoci rozpoznat naše individuální role v Božím věčném plánu a náš potenciál jakožto nositelů kněžství.

Drazí bratři a milovaní přátelé, mé srdce je naplněno vděčností a radostí z toho, že zde mohu být s vámi. Chválím vás, otcové a dědečkové, že jste s sebou přivedli své syny a vnuky. A blahopřeji vám, mladí muži, že jste se rozhodli být dnes zde. Toto je to místo, kde máte být. Doufám, že pocítujete bratrství, které nás sjednocuje, a modlím se, abyste zde, mezi svými bratry, našli pocit sounáležitosti a podporu a přátelství.

My muži se někdy označujeme různými tituly. Mnozí z nás disponují hned několika tituly a každý z nich vypovídá něco důležitého o naší identitě. Některé tituly popisují naši roli v rodině – například *syn, bratr, manžel* či *otec*. Jiné tituly popisují naše světské zaměstnání – například *lékař, voják* nebo *řemeslník*. A další popisují naše postavení v Církvi.

Dnes bych rád zmínil čtyři tituly, o nichž se domnívám, že se týkají všech nositelů kněžství po celém světě – tituly, které nám mohou pomoci rozpoznat naše individuální role v Božím věčném plánu a náš potenciál jakožto nositelů kněžství v Církvi Ježíše Krista Svatých posledních dnů.

Syn Nebeského Otce

Jedním z titulů, který každého z nás zásadním způsobem definuje, je *syn Nebeského Otce*. Bez ohledu na to, čím jiným v životě jsme nebo co děláme, nikdy nesmíme zapomínat, že jsme doslovné duchovní děti Boží. Byli jsme Jeho dětmi před příchodem na tento svět a budeme jimi na věky. Tato základní pravda by měla změnit způsob, jakým pohlížíme na sebe, na své bratry a sestry i na život samotný.

Naneštěstí, nikdo z nás nežije zcela v souladu se vším, co tento titul zahrnuje, „neboť ... všichni jistě zhrželi, a nemají slávy Boží“.¹

Občas můžeme ztráct odvahu, když víme, co to znamená být synem Božím, a přesto se nám nedaří uspět. Protivník těchto pocitů rád zneužívá. Satan by byl raději, kdybyste se definovali podle svých hříchů spíše než podle svého božského potenciálu. Bratři, neposlouchejte ho.

Všichni jsme někdy viděli batole, jak se učí chodit. Udělá krůček a zavravorá. Spadne. Pokáráme ho za jeho snahu? Samozřejmě, že ne. Jaký otec by trestal batole za to, že klopýtlo? Povzbuzujeme ho, tleskáme mu a chválíme ho, protože toto dítě se s každým krůčkem stává více takovým, jako jsou jeho rodiče.

Bratři, v porovnání s Boží dokonalostí na tom my smrtelníci nejsme o nic lépe než neobratná a nejistá batolata. Ale náš milující Nebeský Otec chce, abychom se stali více takovými, jako je On, a to, drazí bratři, má být i naším věčným cílem. Bůh rozumí tomu, že to nedokážeme během okamžiku, ale tak, že budeme činit jeden krok za druhým.

Nevěřím v Boha, který by stanovoval pravidla a přikázání jen proto, aby si počkal, až selžeme, aby nás pak mohl potrestat. Věřím v milujícího a starostlivého Nebeského Otce, který se těší z každé naší snahy o to, abychom stáli zpříma a kráčeli k Němu. A i když klopýtáme, naléhá na nás, abychom neztráceli odvahu – nikdy neopouštěli své dané pole služby a nevzdávali se –, ale abychom sebrali odvahu, upevnili víru a dále se snažili.

Náš Otec v nebi vede a učí své děti a často posílá skrytou nebeskou pomoc těm, kteří touží následovat Spasitele.

Učedník Ježíše Krista

A to nás přivádí k dalšímu titulu, který náleží každému z nás – všichni, kteří se upřímně snaží následovat Krista, jsou nazýváni Jeho *učedníky*. Přestože víme, že nikdo z nás není dokonalý, nepoužíváme tuto skutečnost jako výmluvu pro to, abychom snižovali svá očekávání, žili pod úrovní svých výsad, odkládali den pokání nebo odmítali dorůstat v lepší, dokonalejší a vytríbenější následovníky našeho Mistra a Krále.

Pamatujte na to, že Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů není postavena pro muže a ženy, kteří jsou dokonalí nebo kterých se nedotýkají pokušení smrtelnosti, ale spíše pro přesně takové lidi, jakými jsme vy i já. A je postavena na skále našeho Vykupitele, Pána Ježíše Krista,² skrze Jehož Usmíření můžeme být očištěni a

můžeme se stát spoluměšťany a domá-
cími Božími.³

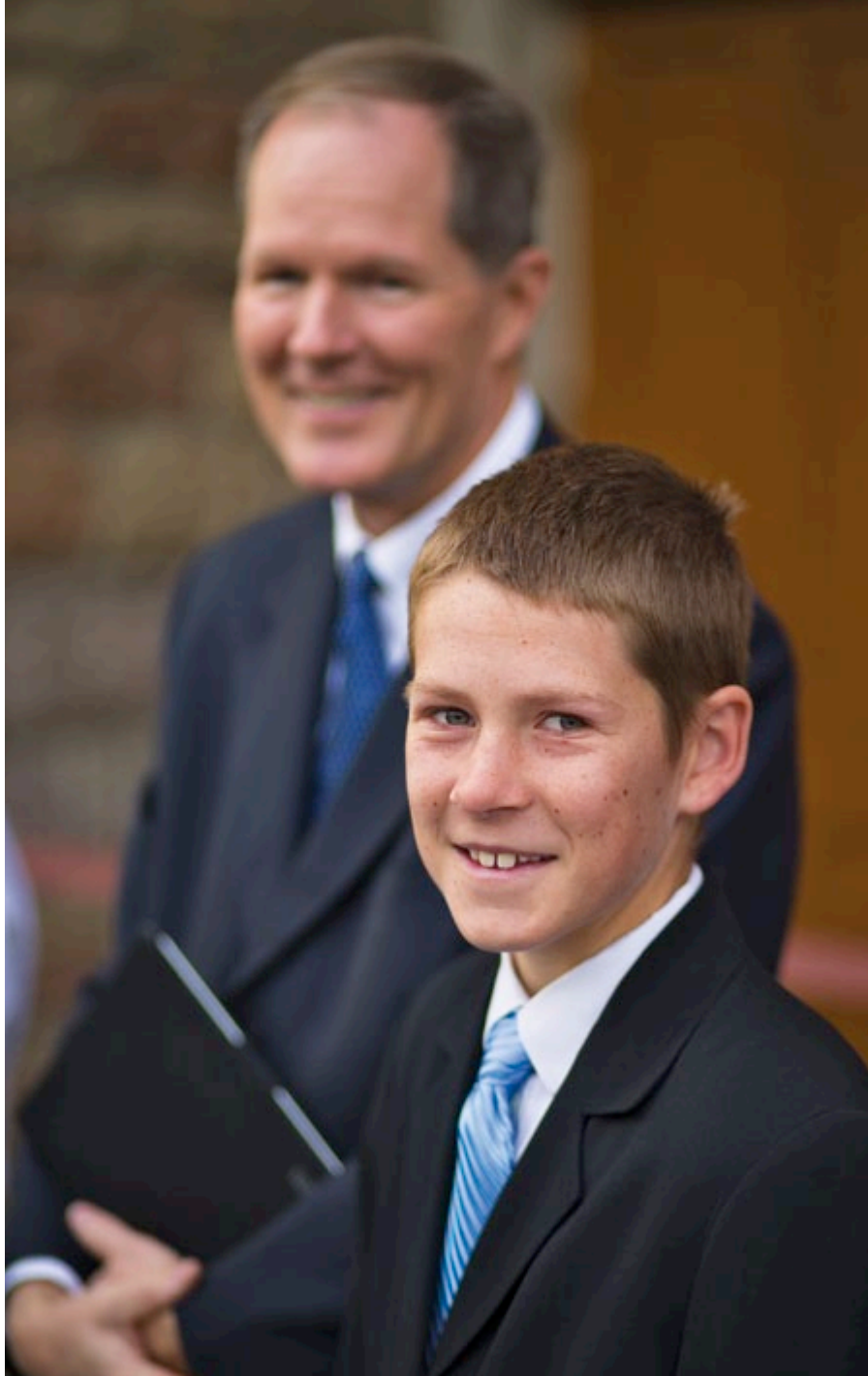
Bez Usmíření Ježíše Krista by náš život byl slepou uličkou bez naděje a budoucnosti. S Usmířením se život stává povznášející a inspirující cestou růstu a rozvoje, která vede k věčnému životu v přítomnosti našeho Nebeského Otce.

Ale i když má Usmíření každému z nás pomoci stát se více takovým, jako je Kristus, nemá nás všechny učinit stejnými. Někdy si rozdílné rysy osobnosti pleteme s hříchem. Můžeme dokonce udělat i tu chybu, že si budeme myslet, že když se od nás někdo liší, tak to musí znamenat, že s ním Bůh není spokojen. Tento způsob myšlení vede některé lidi k domněnce, že Církev chce, aby si členové byli podobní jako vejce vejci – že by všichni měli stejně vypadat, přemýšlet, jednat a mít tytéž pocity. To by odporovalo genialitě Boha, který stvořil každého muže tak, aby se lišil od svého bratra, a každého syna tak, aby se lišil od svého otce. Dokonce i identická dvojčata mají odlišné charakterové vlastnosti a duchovní identitu.

Odporuje to také záměru a účelu Církve Ježíše Krista, která uznává a ochraňuje mravní svobodu jednání každého Božího dítěte, se všemi dalekosáhlými následky, které z ní plynou. Jako učedníci Ježíše Krista jsme sjednoceni ve svém svědectví o znovuzřízení evangelia a ve svém závazku dodržovat Boží přikázání. Avšak naše kulturní, společenské a politické preference jsou rozmanité.

Církev prospívá, když této rozmanitosti využíváme a povzbuzujeme se navzájem k tomu, abychom rozvíjeli a používali své talenty k pozvedání a posilování svých spoluúčedníků.

Bratři, učednictví je cesta celoživotního následování Spasitele. Během

svého obrazného putování z Betléma na Golgotu budeme mít mnoho příležitostí tuto cestu opustit. Někdy se bude zdát, že od nás tato cesta vyžaduje víc, než bychom si přáli. Avšak jako nositelé kněžství musíme mít odvahu následovat svého Vykupitele, i když se nám náš kříž zdá být příliš těžký.

Každý krok, kterým budeme Syna Božího následovat, nám možná připomene, že ještě nejsme dokonalí. Budme však i přesto stálými a neochvějnými učedníky. Nevzdávejme to. Budme věrni svým smlouvám. Nikdy

neztrácejme ze zřetele svého Obhájce a Vykupitele, zatímco k Němu kráčíme, jeden nedokonalý krok za druhým.

Uzdravovatel duší

Bratři, pokud opravdu následujeme Pána Ježíše Krista, musíme přijmout třetí titul – *uzdravovatel duší*. My, kteří jsme byli vysvěceni ke kněžství Božímu, jsme povoláni se „lékařství učít“.⁴

Naším úkolem je budovat, opravovat, posilovat, pozvedat a uzdravovat. Jsme pověřeni následovat Spasitelův

příklad a nabízet pomocnou ruku těm, kteří trpí. „[Truchlíme] s těmi, kteří truchlí; ... a [utěšujeme] ty, kteří mají útechy zapotřebí.“⁵ Obvazujeme rány sužovaným. „[Pomáháme] slabým, [podvzduhujeme] ruce, které jsou skleslé, a [posilujeme] kolena zemdlená.“⁶

Jako domácí učitelé jsme uzdravovateli. Jako vedoucí kněžství jsme uzdravovateli. Jako otcové, synové, bratři a manželé máme být oddanými a zasvěcenými uzdravovateli. V jedné ruce neseme nádobku s olejem posvěceným pro žehnání nemocných; ve druhé neseme bochník chleba pro nasycení hladových; a v srdci neseme pokojné slovo Boží, „jež hojí zraněnou duši“.⁷

To je naší první a nejdůležitější zodpovědností coby nositelů kněžství – a týká se to nositelů kněžství Aronova i Melchisedechova. Znovuzřízené evangelium Ježíše Krista žehná životům nejen tehdy, když v něho věříme – ale ještě více tehdy, když podle něho žijeme. Právě používáním zásad evangelia jsou pozvedáni jednotlivci a posilovány rodiny. Naší výsadou a zodpovědností je nejen správné věci říkat, ale také je činit.

Spasitel je vykonavatel zázraků. Je veliký Uzdravovatel. Je naším příkladem a světlem i v těch nejtemnějších chvílích a ukazuje nám tu správnou cestu.

Následujme Ho. Chopme se své role a staňme se uzdravovatelem skrze službu Bohu a svým bližním.

Dědic věčného života

Čtvrtým společným titulem se vracíme k prvnímu titulu z našeho seznamu. Jako synové Nebeského Otce jsme *dědici* všeho, co má On.

„Tenť Duch osvědčuje duchu našemu, že jsme synové Boží.

A jestliže synové, tedy i dědicové, dědicové zajisté Boží, spolu pak

dědicové Kristovi, však jestliže spolu trpíme, abychom spolu i oslaveni byli.“⁸

Zamyslete se nad tím, drazí bratří. Jsme spoludědici s Kristem!

Dává potom smysl, aby mnozí z nás věnovali tolik hodnotného času, myšlenek, prostředků a energie usilování o prestiž, světský majetek nebo o to, aby se bavili nejnovějšími a nejoblíbenějšími elektronickými přístroji?

Pán nám předložil božský příslib, že „kdokoli je věrný, aby získal tato dvě kněžství, ... zveleboval povolání své, ... [přijme] mne, praví Pán; ... a ten, kdo přijímá mne, přijímá Otce mého; ... tudíž vše, co můj Otec má, mu bude dáno“.⁹

Můj rozum nestačí na to, abych si představil vše, co tento slib znamená. Víím však, že je velkolepý, božský a věčný a je hoden veškerého našeho úsilí v tomto životě.

Když toto víme, je snad možné, abychom nesloužili ochotně a

s radostí Pánu a svým bližním a abychom neplnili své zodpovědnosti v Božím kněžství?

Toto je ta nejušlechtlejší práce, která bude tříbit všechny naše smysly a která prověří každou naši schopnost. Toužíme spatřit nebesa otevřená a být svědkem toho, jak nám nabádání Svátého Ducha ukazuje cestu? Pak se chopme svého srpu a pusťme se do tohoto velkolepého díla, do této věci, která je mnohem vznešenější než my sami!

Služba Bohu a našim bližním pro nás bude výzvou a proměnění nás v něco velkolepějšího, než jsme kdy považovali za možné.

Možná si myslíte, že vás není zapotřebí, že jste přehlíženi nebo nechtěni, že na vás nezáleží.

Je mi upřímně líto, jestli se některý nositel kněžství takto cítí. Váš Nebeský Otec vás zcela jistě nepřehlídí a pro Něho nejste nechtěnými. Miluje vás.

A já vám říkám, že vaše Církev vás rozhodně potřebuje.

Nevíte snad, že „což bláznivého jest u světa, to vyvolil Bůh, aby zahanbil moudré, a to, což jest u světa mdlé, vyvolil Bůh, aby zahanbil silné“?¹⁰

Možná je pravda, že jsme slabí. Možná nejsme moudří ani mocní. Ale když skrze nás působí Bůh, nikdo a nic se nemůže postavit proti nám.¹¹

A to je důvod, proč je vás zapotřebí. Vy máte svůj jedinečný způsob, jak můžete přispívat, a Bůh může tento váš příspěvek mnohokrát znásobit. Vaše schopnost přispívat nezávisí na vašem povolání v Církvi. Příležitostí ke službě máte bezpočet. Pokud čekáte na pomezí čáře, pak vás povzbuzuji, abyste se zapojili do hry.

Nečekejte na určité povolání, abyste se mohli plně zapojit do budování království Božího. Jako nositelé kněžství už jste k dílu povolání. Studujte každý den slovo Boží, modlete se každý den k Nebeskému Otci, osvojujte si zásady znovuzřízeného

evangelia, vzdávejte Bohu díky a prostě Ho o vedení. Poté žijte podle toho, čemu jste se naučili, především v rodině, ale i v ostatních situacích v životě.

V symfonii velikého Skladatele je jedinečný part, který máte hrát právě vy – melodie, kterou máte zpívat jen a jen vy. Pokud svůj part nezahrajete, symfonie bude jistě pokračovat i bez vás. Když však povstanete, zapojíte se do hry a umožníte moci Boží, aby se skrze vás projevovala, spatříte otevřené prúduchy nebeské a Pán vylije „na vás požehnání, tak že neodoláte“.¹² Dosahujte svého opravdového potenciálu jakožto syna Božího a můžete být silou dobra ve své rodině, domově, společnosti, národě, a vskutku i po celém světě.

A když přitom ztratíte svou duši ve službě druhým,¹³ pak porostete a budete se rozvíjet, dokud nedosáhnete „postavy plného věku Kristova“.¹⁴ Pak budete připraveni zdědit s Kristem vše, co má váš Otec.

Pro Boha jste důležití

Drazí bratří, drazí přátelé, jste důležití. Jste milováni. Je vás zapotřebí. Toto dílo je pravdivé. Kněžství, jehož máte výsadu být nositeli, je vskutku od Boha.

Modlím se, abyste při přemítání o mnoha titulech způsobilého nositele kněžství pocítili v zádech božský vítr, který vás bude pozvedat výš a výš až k onomu velkolepému dědictví, které pro vás váš Nebeský Otec vyhradil. Zanechávám vám toto požehnání a své svědectví v posvátném jménu Ježíše Krista, amen. ■

ODKAZY

1. Římanům 3:23.
2. Viz Helaman 5:12.
3. Viz Efezským 2:19.
4. „Chci Tě následovat“, ZNPPD 2, č. 20.
5. Mosiáš 18:9.
6. Nauka a smlouvy 81:5.
7. Jákob 2:8.
8. Římanům 8:16–17.
9. Nauka a smlouvy 84:33, 35, 37–38.
10. 1. Korintským 1:27.
11. Viz Římanům 8:31.
12. Malachiáš 3:10.
13. Viz Matouš 16:25.
14. Efezským 4:13.

President Henry B. Eyring
První rádce v Prvním předsednictvu

Jsme sjednoceni

Modlím se o to, ať jsme kdekoli a ať máme jakékoli zodpovědnosti v kněžství Božím, abychom se sjednotili v tomto díle nést evangelium do celého světa.

Pán již na samém počátku této poslední dispensace jasně uvedl, že máme nést evangelium do celého světa. To, co v roce 1831 řekl několika málo nositelům kněžství, říká nyní mnohým. Nehledě na náš věk, schopnosti, církevní povolání nebo místo bydliště jsme všichni společně povoláni k práci, abychom Mu pomáhali v Jeho sklizni duší, dokud znovu nepřijde. Oněm prvním dělníkům na vinici řekl:

„A opět, pravím vám, dávám vám příkázání, aby každý člověk, jak starší, kněz, učitel, tak také člen, šli s mocí svou, s prací rukou svých, aby připravili a uskutečnili věci, které jsem přikázal.

A necht' kázání vaše je hlasem varovným, každý člověk bližnímu svému, v poklidu a v mírnosti.

A vyjděte z prostředku zlovolných. Zachraňte se. Buďte čistí, vy, již nosíte nádoby Páně.“¹

Vy, členové Aronova kněžství, vidíte, že tento Pánův příkaz zahrnuje i vás. A protože víte, že Pán vždy připravuje cestu, abychom mohli dodržovat Jeho příkázání, můžete očekávat, že ji připraví i pro každého z vás.

Chtěl bych vám vyprávět o tom, jak to Pán udělal pro jednoho chlapce, který je nyní knězem v Aronově

kněžství. Je mu 16 let. Žije v zemi, kam misionáři poprvé přijeli teprve před rokem. Misionáři byli přiděleni do dvou měst, ale ne do města, kde bydlí tento chlapec.

Když byl ještě velmi malý, jeho rodiče s ním kvůli bezpečí odjeli do Utahu. Misionáři tuto rodinu učili a pokřtili. On ale pokřtěn do Církve nebyl, protože mu ještě nebylo osm let.

Rodiče mu zahynuli při nehodě. A tak ho babička přiměla přijet domů, přes oceán, zpátky do města, kde se narodil.

Jednou, vloni v březnu, šel po ulici a pocítil, že má oslovit neznámou ženu. Promluvil na ni v angličtině, kterou si dosud pamatoval. Byla to zdravotní sestra, kterou do tohoto města poslal prezident misie, aby našla ubytování a zdravotní péči pro misionáře, kteří tam měli být zanedlouho posláni.

Začali si povídat a spřátelili se. Když se vrátila do ústředí misie, řekla o něm misionářům.

První dva misionáři dorazili v září roku 2012. Tento sirotek byl jejich prvním křtem do Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů. Letos v březnu byl členem už celé čtyři měsíce. Byl vysvěcen knězem v Aronově kněžství, a tak mohl pokřtít druhého obráceného do Církve. Byl prvním

pionýrským nositelem kněžství, který shromažďuje další děti Nebeského Otce, aby společně založili Církev ve městě, kde žije přibližně 130 000 lidí.

O velikonoční neděli, 31. března 2013, počet členů Církve v tomto městě vzrostl na šest – obrovské číslo. Byl jediným místním členem, který onu neděli přišel na shromáždění. Den předtím si zranil koleno, ale byl rozhodnutý, že přijde. Modlil se o to, aby byl schopen na shromáždění dojít. A tak přišel. Svátost přijímal se čtyřmi mladými misionáři a jedním misionářským manželským párem – víc shromážděných tam nebylo.

Tento příběh se nezdá být nějak pozoruhodným, pokud v něm nerozpoznáte způsob, kterým ruka Boží buduje království. Bývám toho svědkem často.

Jako mladý muž jsem toho byl svědkem v Novém Mexiku. Po celé generace nám proroci říkají, že musíme misionářům pomáhat nacházet a učit ty, kteří jsou čestní v srdci, a pak mít rádi ty, kteří přicházejí do království.

Sám jsem byl svědkem toho, co dokáží věrní vedoucí kněžství a členové. V roce 1955 jsem se stal důstojníkem vzdušných sil Spojených států. Než jsem odjel na svou první základnu v Albuquerque v Novém Mexiku, biskup mi dal požehnání.

V tomto požehnání mi řekl, že doba strávená ve vzdušných silách bude misionářskou službou. Během své první neděle jsem přišel na shromáždění v odbočce Albuquerque First. Přistoupil ke mně jakýsi muž, představil se jako prezident okrsku a řekl mi, že se mě chystá povolat, abych sloužil jako misionář okrsku.

Řekl jsem mu, že tam budu na výcviku jen několik týdnů a pak budu přeřazen na nějaké jiné místo ve světě. On odpověděl: „O tom nic nevím, my se vás ale chystáme povolat ke službě.“ Uprostřed vojenského

výcviku jsem byl zdánlivě náhodou vybrán ze stovek důstojníků, kteří se výcviku účastnili, abych nastoupil v ústředí na místo důstojníka, který tehdy náhle zemřel.

A tak jsem celé dva roky svého tamějšího pobytu pracoval v kanceláři. Většinu večerů a každý víkend jsem učil evangelium Ježíše Krista ty, které k nám přivedli ostatní členové.

Se společníky jsme průměrně věnovali misionářské službě více než 40

hodin měsíčně, aniž bychom museli klepat na dveře ve snaze najít někoho, koho bychom mohli učit. Členové nás zásobovali tak velkou měrou, že jsme často za večer učili dvě rodiny. Byl jsem osobně svědkem moci a požehnání spočívající v opakované výzvě proroků, že každý člen má být misionář.

Poslední neděli před mým odjezdem z Albuquerque byl v tomto městě vytvořen první kůl. Nyní tam

stojí posvátný chrám, dům Páně – ve městě, kde jsme se kdysi v jediné kapli setkávali se Svatými, kteří k nám přiváděli své přátele, abychom je učili a aby pocítili svědectví Ducha. Tito přátelé pocítovali, že v Pánově pravé Církvi našli vítaný domov.

Dále jsem toho byl svědkem v Nové Anglii, kde jsem chodil do školy. Byl jsem povolán rádcem jednoho skvělého presidenta okrsku, který se z někoho, kdo o Církev neměl zájem, stal mužem veliké duchovní moci. Jeho domácí učitel ho měl natolik rád, že ignoroval jeho doutníky a viděl v něm to, co v něm viděl Bůh. S presidentem okrsku jsme jezdili po pahorcích a podél pobřeží do maličkých odboček rozestvých po státech Massachusetts a Rhode Island, abychom budovali království Boží a žehnali členům.

Během oněch let, kdy jsem sloužil s tímto skvělým vedoucím, jsme sledovali, jak členové přivádějí přátele do Církve svým příkladem a výzvou, aby naslouchali misionářům. Mně osobně se zdálo, že tyto odbočky rostou jen pomalu a váhavě. Když jsem ale v neděli o pět let později odjížděl, přijeli dva apoštolové do kaple Longfellow Park ve městě Cambridge, aby náš okrsek přeměnili na kůl.

O řadu let později jsem se tam vrátil, abych vedl konferenci kůlu. President kůlu mě vzal na prohlídku skalnatého pahorku v Belmontu. Řekl mi, že by to bylo dokonalé místo pro chrám Boží. Dnes tam chrám stojí. Když se na něj dívám, vzpomínám na pokorné členy, s nimiž jsem sedával v malých odbočkách, na jejich sousedy, které zvali na shromáždění, a na misionáře, kteří je učili.

Dnes večer se tohoto shromáždění účastní jeden nový jáhen. Byl jsem s ním tutéž velikonoční neděli, kdy onen kněz, o kterém jsem mluvil dříve,

Los Angeles, Kalifornie, USA

šel pěšky na shromáždění, kde byl jediným členem. Tento jáhen se celý rozzářil, když mu otec řekl, že s ním dnes bude na tomto kněžském shromáždění. Tento otec byl skvělý misionář v téže misii, kde jeho otec sloužil jako president misie. Viděl jsem *Misionářskou příručku* jeho pradědečka z roku 1937. Nese si s sebou silný odkaz v přivádění druhých do Církve.

Mluvil jsem s biskupem tohoto jáhna, abych se dozvěděl, co tento chlapec může očekávat ve snaze naplňovat zodpovědnosti kněžství tím, že pracuje na shromažďování duší pro Pána. Biskup mi nadšeně popisoval, jak vedoucí misie sboru sleduje pokrok zájemců. Tyto informace získává díky pravidelným setkáním s misionáři.

Biskup a členové rady sboru diskutují o každém zájemci, který činí pokrok. Určují, co mohou udělat pro jednotlivé zájemce a jejich rodinu, aby se s nimi před křtem sprátelili, aby je zapojili do různých akcí a aby pečovali o ty, kteří jsou již pokřtěni. Řekl, že misionáři mají občas tolik domluvených schůzek, že na ně berou jako své

společníky nositele Aronova kněžství.

Plán misie sboru zahrnuje cíle pro členy kvoru, aby zvali ty, které znají, na schůzky s misionáři. Dokonce i předsednictvo kvora jáhnů je vyzýváno, aby si stanovilo cíle a pomáhalo členům kvora přivádět ty, které znají, do království Božího.

Možná se vám zdá, že jáhen v silném sboru a nový kněz – obrácený – v maličké skupině členů toho mají jen málo společného mezi sebou nebo s vámi. A možná že nenacházíte velkou podobnost mezi svými zážitky při budování Církve a tím, jakých zázraků jsem byl svědkem já v Novém Mexiku a v Nové Anglii.

V jednom ohledu jsme ale ve svých zodpovědnostech v kněžství sjednoceni. Posvěcujeme se a vykonáváme své osobní zodpovědnosti týkající se příkázání přinášet evangelium všem dětem Nebeského Otce.

Máme společné zážitky týkající se toho, jak Pán buduje své království na zemi. V Jeho Církvi, přes všechny úžasné nástroje a organizaci, kterou jsme dostali, přesto zůstává základní pravda, které učí proroci a která se

týká toho, jak máme naplňovat své kněžské pověření ohledně misionářské práce.

Na generální konferenci v dubnu 1959 učil této zásadě president David O. McKay – podobně jako jí učili ostatní proroci od té doby, včetně presidenta Thomase S. Monsona. President McKay na závěr popisoval, že v roce 1923 byly v Britské misii vydány všeobecné pokyny, které byly rozslány členům Církve. Bylo jim řečeno, aby nevydávali peníze za jakoukoli reklamu, s níž by bojovali proti špatným pocitům ohledně Církve, které lidé měli. President McKay řekl, že ony pokyny zněly takto: „Vložte na každého člena Církve zodpovědnost, že v následujícím roce 1923 bude každý člen misionářem. Každý člen misionářem! Možná do Církve přivedete svou matku nebo možná svého otce; možná svého spolupracovníka v dílně. Někdo uslyší radostné poselství pravdy díky vám.“

A president McKay pokračoval: „A právě to je to dnešní poselství. *Každý člen* – milion a půl – *misionářem!*“²

Když bylo v roce 2002 oznámeno, že misionářská práce se stane zodpovědností biskupů, žasl jsem. Byl jsem asi jediný. Připadalo mi, že biskupové jsou při službě členům a při řízení organizací ve sboru již beztak na pokraji maximálního vytížení.

Jeden biskup, kterého jsem znal, to ale nepovažoval za přidanou povinnost, ale za možnost spojit členy sboru v tomto velikém díle, kde se každý člen stává misionářem. Povolal vedoucího misie sboru. Sám se každou sobotu setkával s misionáři, aby se seznámil s jejich prací, aby je povzbudil a aby se informoval o pokroku jejich zájemců. Členové rady sboru zjistili, jak mohou organizace a kvora využívat projekty služby pro misionářskou přípravu. A jako soudce v Izraeli pomáhal biskup mladým členům pocítovat požehnání plynoucí z Usmíření, aby zůstali čistí.

Nedávno jsem se ho zeptal, jak si vysvětloval nárůst křtů obrácených ve svém sboru a vzrůstající počet mladých členů, kteří jsou připraveni nést evangelium Ježíše Krista do světa a těší se na to. Řekl, že se mu zdá, že se to nestalo díky úkolům, které každý plnil, ale díky tomu, jak se všichni stali sjednocenými ve svém nadšení převádět druhé do společenství Svätých, což jim přineslo tolik štěstí.

Pro některé to znamenalo i něco více. Podobně jako synové Mosiášovi i oni pocítili následky hříchu ve svém životě a zázračné uzdravení skrze Usmíření v Církví Boží. Z lásky a z vděčnosti za dar, který jim dal Spasitel, chtěli pomáhat každému, komu mohli, uniknout zármutku hříchu, pocítit radost z odpuštění a přivést je do bezpečí v království Božím.

To, co je sjednocovalo ve snaze sloužit lidem, byla láska k Bohu a

láska k přátelům a bližním. Přáli si přinést evangelium každému, kdo žije v jejich části světa. A připravili své děti, aby byly hodny toho, aby je Pán povolal učit, svědčit a sloužit v dalších částech své vinice.

Ať již se jedná o velký sbor, kde se nový jáhen zhostí své zodpovědnosti dělit se o evangelium a budovat království, nebo o maličkou skupinu v daleké zemi, kde slouží onen nový kněz, budou ve svém záměru sjednoceni. Onen jáhen bude inspirován láskou k Bohu, aby oslovil kamaráda, který dosud není členem. Zapojí ho do nějaké služby nebo akce v Církví a pak mu a jeho rodině nabídne, že je mohou učit misionáři. Pro ty, kteří jsou pokřtěni, se stane přítelem, kterého budou potřebovat.

Onen kněz nabídne ostatním, aby se k němu připojili v jeho malé skupině Svätých, kde pocítuje lásku Boží a blažený pokoj plynoucí z Usmíření.

Pokud bude dál věrně vykonávat své kněžské zodpovědnosti, bude svědkem toho, jak se ze skupiny stane odbočka, a posléze bude v jeho městě kůl Sionu. Bude tam sbor s laskavým biskupem. A možná jeden z jeho synů nebo vnuků vezme jednoho dne služebníka Božího k nedalekému pahorku a řekne: „Tohle by bylo úžasné místo pro chrám.“

Modlím se o to, ať jsme kdekoli a ať máme jakékoli zodpovědnosti v kněžství Božím, abychom se sjednotili v tomto díle nést evangelium do celého světa a abychom povzbuzovali ty, které máme rádi, aby se očistili od hříchu a pocítovali spolu s námi štěstí v království Božím. Ve jménu Ježíše Krista, jehož Církev toto je, amen. ■

ODKAZY

1. Nauka a smlouvy 38:40–42.
2. David O. McKay, Conference Report, Apr. 1959, 122.

President Thomas S. Monson

Pojďte, vy všichni synové Boží

Kéž každý z nás bádá pilně v písmech, plánuje svůj život smysluplně, učí pravdě pomocí svědectví a slouží Pánu s láskou.

Dvakrát ročně k nám toto velkolepé Konferenční centrum jakoby naléhavě promlouvá: „Pojďte, vy všichni synové Boží, kteří jste kněžství obdrželi.“¹ Všeobecným kněžským shromážděním Církve prostupuje typický duch.

Dnes večer mnoho tisíc z nás po celém světě slouží Pánu jako Jeho misionáři. Jak jsem již zmínil ve svém proslovu dnes dopoledne, v současnosti máme v misijním poli přes 65 000 misionářů a tisíce dalších buď čekají na nástup do misionářského výcvikového střediska, nebo se právě vyřizují jejich žádosti. Máme moc rádi ty, kteří jsou ochotní a dychtí sloužit, a chválíme je.

Svatá písmena neobsahují významnější prohlášení, závaznější zodpovědnost, ani přímočařejší pokyny než slova, která pronesl vzkříšený Pán, když se v Galileji ukázal jedenácti učedníkům. Řekl:

„Protož jdouce, učte všechny národy, kritíce je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého.

Učíte je zachovávatí všecko, což jsem koli přikázal vám. A aj, já s vámi jsem po všechny dny, až do skonání světa.“²

Tento božský příkaz spojený s úžasným zaslíbením je naším motem i v dnešní době, stejně jako tomu bylo v zenitu času. Misionářská práce je charakteristickým rysem Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů. Tak tomu vždy bylo a vždy bude. Prorok Joseph Smith prohlásil: „Po všem, co bylo řečeno, je největší a nejdůležitější povinností hlásat evangelium.“³

Za dva krátké roky všichni misionáři na plný úvazek, kteří nyní slouží v této královské armádě Boží, skončí svou práci a vrátí se domů a ke svým blízkým. Pokud jde o bratry misionáře, jejich nástupci se dnes večer nacházejí mezi nositeli Aronova kněžství Církve. Mladí muži, jste připraveni tuto výzvu přijmout? Jste ochotni pracovat? Jste připraveni sloužit?

Misionářská práce přinejmenším vyžaduje drastickou změnu životního stylu dotyčného člověka. Vyžaduje schopnost usilovně pracovat a velkou oddanost, nesobeckou obět a upřímnou modlitbu. V důsledku toho přináší oddaná misionářská služba dividendy v podobě věčné radosti, která přetrvává celou smrtelnost a zasahuje až do věčnosti.

Výzva zní – být užitečnějšími služebníky na Pánově vinici. To se týká nás všech, nehledě na věk, a nevztahuje se to jen na ty, kteří se připravují sloužit jako misionáři na plný úvazek, neboť nařízení dělit se o evangelium Kristovo spočívá na každém z nás.

Dovolu mi uvést návod, který nám přinese úspěch: zaprvé – **bádejte pilně v písmech**; zadruhé – **plánujte svůj život smysluplně** (a mohl bych dodat, plánujte svůj život nehledě na svůj věk); zatřetí – **učte pravdě pomocí svědectví**; a začtvrté – **služte Pánu s láskou**.

Pojďme se nyní zamyslet nad každou ze čtyř částí tohoto návodu.

Zaprvé – **bádejte pilně v písmech**.

Písma svědčí o Bohu a obsahují slova věčného života. Stávají se základem našeho poselství.

Církevní studijní osnovy, které jsou uspořádány a koordinovány v rámci korelačního úsilí, kladou důraz na svatá písmena. Jsme rovněž povzbuzováni, abychom studovali písmena každý den – osobně i se svou rodinou.

Dovolu mi zmínit jeden odkaz, který se přímo týká našeho života. V Knize Mormonově, v 17. kapitole Almy, čteme o Almově radosti, když se znovu setkal se syny Mosiášovými a všiml si jejich neochvějnosti ve věci pravdy. V písmech se píše, že „zesílili v poznání pravdy; neboť to byli muži zdravého rozumu a zkoumali pilně písmena, aby znali slovo Boží.

Ale to není vše; věnovali se vělice modlitbě a půstu; tudíž měli ducha proroctví a ducha zjevení, a když učili, učili s mocí a pravomocí Boží.“⁴

Bratří, **bádejte pilně v písmech**.

Druhá část našeho návodu zní: **plánujte svůj život smysluplně**.

Snad žádná generace mládeže se nepotýkala s tak dalekosáhlými rozhodnutími jako ta dnešní. Je potřeba věnovat pozornost škole, misií a

manželství. Pro některé k tomu patří i služba v armádě.

Příprava na misi začíná brzy. Kromě duchovní přípravy moudrý rodič poskytuje mladému synovi prostředky, díky nimž si tento syn může začít na misi šetřit. V pozdějších letech může být povzbuzován i k tomu, aby studoval nějaký cizí jazyk, aby mohl, bude-li to potřeba, své jazykové schopnosti využít. A nakonec přichází onen slavný den, kdy biskup a president kůlu pozvou mladého muže na pohovor. Ověří se jeho způsobilost a vyplní se doporučení na misi.

Nikdy jindy celá rodina tak nedočkavě nevyhlíží poštáka a nečeká na dopis, který má jako zpáteční adresu uvedeno *47 East South Temple, Salt Lake City, Utah*. Dopis nakonec dorazí; napětí vrcholí; povolání je přečteno. Přidělená oblast působení se často nachází daleko od domova. Nehledě na to, kde se tato oblast nachází, je ale odpověď připraveného a poslušného misionáře tatáž: „Budu sloužit.“

Začnou přípravy na odjezd. Mladí muži, doufám, že si vážíte obětí, které pro vás rodiče tak ochotně přinášejí, abyste mohli sloužit. Jejich práce vás bude finančně podporovat, jejich víra vás bude povzbuzovat a jejich modlitby vás budou podpírat. Misie je rodinnou událostí. I když vás mohou oddělovat kontinenty či oceány, v srdci jste sjednoceni.

Bratří, zatímco smysluplně plánujete svůj život, pamatujte na to, že misionářské příležitosti se neomezují jen na dobu oficiálního povolání. Pokud jde o vás, kteří sloužíte v armádě, toto období pro vás může a má být užitečné. Každý rok naši mladí muži v uniformě přivádějí mnoho duší do království Božího tím, že ctí své kněžství, žijí podle přikázání Božích a učí druhé Pánovu božskému slovu.

Nepřehlížejte výsadu být misionáři, zatímco se snažíte dosáhnout formálního vzdělání. Vašeho příkladu jakožto Svatých posledních dnů si budou druzí všímat, bude na ně mít vliv a často ho budou napodobovat.

Bratří, ať již je váš věk jakýkoli, ať již se nacházíte v jakékoli situaci, nabádám vás, abyste **plánovali svůj život smysluplně**.

Nyní několik slov k třetímu bodu v našem návodu: **učte pravdě pomocí svědectví**.

Budte poslušni rady apoštola Petra, který vybízel: „[Připravení] pak budete vždycky k [odpovědi každému], kdož by od vás požádal [důvod pro tu naději], kteráž jest v vás.“⁴⁵ Pozdvihněte svůj hlas a vydávejte svědectví o pravé

podstatě Božstva. Hlásejte své svědectví o Knize Mormonově. Oznamujte vznešené a nádherné pravdy obsažené v plánu spasení.

Když jsem před více než 50 lety sloužil jako president misie v Kanadě, jeden mladý misionář, který pocházel z malé zemědělské obce, žasl nad velikostí Toronta. Byl malý vzrůstem, ale velký svým svědectvím. Nedlouho po svém příjezdu navštívil se svým společníkem pana Elmera Pollarda ve městě Oshawa v kanadské provincii Ontario. Pan Pollard se slitoval nad těmito mladými muži, kteří ve sněhové vánici chodili od domu k domu, a pozval misionáře dál. Misionáři mu přednesli své poselství. On ale ducha jejich poselství nepocítil. Po určité době je

požádal, aby odešli a už se nevraceli. Svá poslední slova určená starším, kteří se vzdalovali od jeho verandy, pronesl posměšným tónem: „Stejně mi nemůžete říct, že skutečně věříte, že Joseph Smith byl prorok Boží!“

Dveře se zavřely. Misionáři odcházeli. Chlapec z venkova řekl svému společníkovi: „Starší, my jsme panu Pollardovi neodpověděli. Řekl, že nevěříme, že Joseph Smith je opravdový prorok. Pojdme se vrátit a vydat mu svědectví.“ Zkušenější misionář zprvu váhal, ale nakonec souhlasil s tím, že svého společníka doprovodí. Když se blížili ke dveřím, odkud byli před chvílí vyhnáni, srdce měli sevřené strachem. Zakleпали, znovu se ocitli před panem Pollardem, přečkali mučivý okamžik a pak náš nezkušený misionář s mocí zrozenou z Ducha promluvil: „Pane Pollarde, řekl jste, že ve skutečnosti nevěříme, že Joseph Smith je prorok Boží. Svědčím vám o tom, že Joseph *byl* prorok. A *skutečně* přeložil Knihu Mormonovu. Viděl Boha Otce a Syna Ježíše. Vím to.“

Po nějaké době pan Pollard, nyní již bratr Pollard, vystoupil na kněžském shromáždění a vyprávěl: „Toho večera jsem nemohl usnout. V uších mi zněla slova: Joseph Smith byl prorok Boží. Vím to. Vím to. Vím to.‘ Druhý den jsem zavolał misionářům a požádal je, aby se vrátili. Jejich poselství spojené s jejich svědectvím změnilo život můj i život mé rodiny.“ Bratři, **učte pravdě pomocí svědectví.**

A poslední bod v našem návodu zní: **služte Pánu s láskou.** Láska se nedá ničím nahradit. Úspěšní misionáři mají rádi své společníky, misijní vedoucí i drahocenné zájemce, které učí. Ve čtvrtém oddílu Nauky a smluv Pán stanovil požadavky pro působení v této službě. Zamysleme se nad několika málo verši:

„Ó vy, kteří vstupujete do služby Boží, hleďte, abyste mu sloužili celým svým srdcem, mocí, myslí a silou, abyste posledního dne mohli státi před Bohem bez úhony. ...

A víra, naděje, pravá láska a láska, s okem upřeným na slávu Boží, uschopňují ho pro toto dílo.

Pamatujte na víru, ctnost, poznání, zdrženlivost, trpělivost, bratrskou laskavost, zbožnost, pravou lásku, pokoru, píli.“⁶

Každý v dosahu mého hlasu by si mohl položit tuto otázku: „Prohloubil jsem dnes svou víru, ctnost, poznání, zbožnost, lásku?“

Díky své oddané službě doma či v zahraničí mohou být duše, které pomůžete spasit, právě těmi, k nimž chováte největší lásku.

Před mnoha lety jedni moji drazí přátelé – Craig Sudbury a jeho matka Pearl – přišli před Craigovým odjezdem do Australské misie Melbourne za mnou do kanceláře. Očividně tam chyběl Fred Sudbury, Craigův otec. Craigova matka si vzala Freda před pětadvaceti lety, ale on nesdílel její lásku k Církvi – ve skutečnosti nebyl ani členem.

Craig se mi svěřil, že k rodičům chová hlubokou a velkou lásku a že doufá, že se jeho otce nějakým způsobem dotkne Duch, a on otevře srdce evangeliu Ježíše Krista. Modlil jsem se o inspiraci ohledně toho, jak by se

toto přání mohlo splnit. Inspirace přišla a já jsem Craigovi řekl: „Služ Pánu celým svým srdcem. Buď ve svém posvátném povolání poslušný. Napiš rodičům každý týden dopis a občas napiš i osobně tatínkovi a dej mu najevo, jak moc ho máš rád, a řekni mu, proč jsi vděčný, že jsi jeho syn.“ Poděkoval mi a společně s matkou z kanceláře odešli.

Craigovu matku jsem pak viděl až asi za 18 měsíců, když za mnou přišla do kanceláře a ve větách přerušovaných slzami mi řekla: „Jsou to už téměř dva roky, kdy Craig odjel na misi. Nevynechal jediný týden, kdy by nám nenapsal dopis. Nedávno můj manžel Fred poprvé vystoupil na svědeckém shromáždění a překvapil a šokoval mě i všechny přítomné oznámením, že se rozhodl stát se členem Církve. Řekl, že společně poletíme do Austrálie, abychom se setkali s Craigem na konci

jeho misie, aby tak Fred mohl být posledním Craigovým křtem v jeho povolání misionáře na plný úvazek.“

Žádný misionář nepocítoval takovou hrdost jako Craig Sudbury, když v daleké Austrálii pomáhal svému otci sejít do po pás hluboké vody, když zvedl pravou ruku do pravého úhlu a pronesl tato posvátná slova: „Fredericku Charlesi Sudbury, byv pověřen Ježíšem Kristem, křtím tě ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého.“

Láska zvítězila. **Služte Pánu s láskou.**

Bratří, kež každý z nás **bádá pilně v písmech, plánuje svůj život smysluplně, učí pravdě pomocí svědectví a slouží Pánu s láskou.**

Dokonalý Pastýř naší duše, misionář, který vykoupil lidstvo, nám dal své božské ujištění:

„Pakliže budete pracovat po všechny dny své při hlásání pokání

tomuto lidu a přivedete jen jednu duši ke mně, jak veliká bude radost vaše s ní v království mého Otce!

A nyní, jestliže budete mít velikou radost s jednou duší, kterou jste přivedli ke mně do království mého Otce, jak velikou budete mít radost, jestliže přivedete mnoho duší ke mně!“⁷

O tom, kdo pronesl tato slova, vydávám své svědectví – je to Syn Boží, náš Vykupitel a Spasitel.

Modlím se o to, abychom vždy přijímali Jeho laskavou výzvu: „[Pojď] za mnou.“⁸ V Jeho svatém jménu – ve jménu Pána Ježíše Krista – amen. ■

ODKAZY

1. „Come, All Ye Sons of God“, *Hymns*, č. 322.
2. Matouš 28:19–20.
3. *Učení presidentů Církve: Joseph Smith* (2008), 328.
4. Alma 17:2–3.
5. 1. Petrova 3:15.
6. Nauka a smlouvy 4:2, 5–6.
7. Nauka a smlouvy 18:15–16.
8. Jan 21:22.

President Dieter F. Uchtdorf
Druhý rádce v Prvním předsednictvu

Naděje Božího světla

Když se budeme snažit prohlubovat lásku k Bohu a budeme se snažit mít rádi svého bližního, obklopí nás světlo evangelia a bude nás pozvedat.

Brána k osvícení

Ve své kanceláři mám oblíbený obraz, který má název *Brána k osvícení*. Namaloval ho jeden můj přítel, dánský malíř Johan Benthin, který byl prvním presidentem kůlu v Kodani v Dánsku.

Na obraze je znázorněna tmavá místnost s otevřenými dveřmi, ze kterých září světlo. Přijde mi zajímavé, že světlo, které dveřmi prochází, neosvětluje celou místnost – pouze prostor přímo před dveřmi.

Tma a světlo na této malbě jsou podle mě metaforou života. K našemu životu ve smrtelnosti patří i to, že občas máme pocit, jako kdybychom byli obklopeni temnotou. Možná jsme ztratili někoho blízkého; naše dítě možná zbloudilo; možná nám lékaři oznámili znepokojivou diagnózu; možná máme problémy se zaměstnáním a tíží nás dluhy či obavy; nebo se možná cítíme osamělí nebo nemilovaní.

Ale i když se ve své současné životní situaci možná cítíme ztraceni, Bůh nám dává naději v podobě svého světla – slibuje nám, že ozáří cestu před námi a ukáže nám, kudy se dostat ven z temnoty.

Zatemnělá místnost

Rád bych vám vyprávěl o jedné ženě, která vyrůstala v zatemnělé místnosti – budu jí říkat Jane.

Od svých tří let byla Jane opakovaně bita, ponižována a týrána. Vyhrožovali jí a vysmívali se jí. Když se každé ráno probudila, nevěděla, jestli přežije do druhého dne. Ti, kteří ji měli chránit, ji trýznili nebo dopouštěli, aby byla dál týrána.

Jane se bránila tím, že se naučila přestat cokoli pociťovat. Neměla naději na záchranu, a tak se před tou strašlivou realitou uzavřela. V jejím světě nebylo žádné světlo, a tak se poddala temnotě. Následkem otupělosti, která vzniká jedině z neustálého a neúprosného kontaktu se zlem, přijala skutečnost, že jakýkoli okamžik může být její poslední.

Pak, v 18 letech, Jane poznala Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů. Radost a naděje plynoucí ze znovuzřízeného evangelia jí pronikly hluboko do srdce a ona přijala výzvu dát se pokřtít. Poprvé jí do života vstoupilo světlo a ona před sebou spatřila ozářenou cestu. Opustila temnotu svého světa a rozhodla se navštěvovat školu daleko od toho,

kdo ji týral. Konečně měla pocit, že se vymanila z temného a zlého prostředí – a mohla se svobodně těšit ze Spasitelova nádherného klidu a zázračného uzdravení.

Avšak o mnoho let později, poté, co její trýznitel zemřel, začaly Jane znovu znepokojovat strašlivé události z mládí. Hrozilo, že nesmírný smutek a hněv zničí ono podivuhodné světlo, které v evangeliu našla. Uvědomila si, že kdyby dopustila, aby ji pohltila temnota, její mučitel by nakonec dosáhl vítězství.

Vyhledala poradenství a lékařskou pomoc a začala si uvědomovat, že pro ni osobně je nejlepší cestou k uzdravení vědět a přijmout, že temnota sice existuje, ale že v ní nebude setrvávat. Protože nyní již věděla, že existuje i světlo – a právě v něm se rozhodla setrvat.

Jane se vzhledem ke své temné minulosti mohla snadno stát pomstychtivá, zlomyslná či násilnická. Ale ona se nestala. Odolala pokušení šířit temnotu a nechtěla rozsévat hněv, bolest či cynismus. Místo toho se pevně držela naděje, že s Boží pomocí může být uzdravena. Rozhodla se, že bude vyzařovat světlo a že zasvětit život pomáhání druhým. Toto rozhodnutí jí umožnilo zapomenout na minulost a vkročit do nádherné jasné budoucnosti.

Stala se učitelkou a dnes, o několik desetiletí později, svou láskou ovlivňuje život stovek dětí a pomáhá jim poznat, že mají svou hodnotu a že jsou důležité. Stala se neúnavným obhájcem slabých, diskriminovaných a sklíčených. Pozvedá, posiluje a inspirovuje každého, s kým se setkává.

Jane poznala, že uzdravení se dostavuje tehdy, když se vzdálíme od temnoty a kráčíme směrem k naději jasnějšího světla. A právě díky praktickému uplatnění víry, naděje a právě

Generální autority Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů

PRVNÍ PŘESEDNICTVO

Henry B. Eyring
První rádce

Thomas S. Monson
Prezident

Dieter F. Uchtdorf
Druhý rádce

KVORUM DVANÁCTI APOŠTOLŮ

Boyd K. Packer

L. Tom Perry

Russell M. Nelson

Dallin H. Oaks

M. Russell Ballard

Richard G. Scott

Robert D. Hales

Jeffrey R. Holland

David A. Bednar

Quentin L. Cook

D. Todd Christofferson

Neil L. Andersen

PŘESEDNICTVO SEDMDESÁTI

Ronald A. Rasband

L. Whitney Clayton

Donald L. Hallstrom

Tod R. Callister

Richard J. Maynes

Craig C. Christensen

Ulisses Soares

PRVNÍ KVORUM SEDMDESÁTI

(v abecedním pořádku)

Marcos A. Adlakonis

Jose L. Alonso

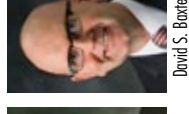
Carlos H. Amador

Ion S. Ardem

Mervyn B. Arnold

David S. Baxter

Shyne M. Bowen

Craig A. Cardon

Yoon Hwan Choi

Don R. Clarke

Carl B. Cook

Lawrence E. Condré

Claudio R. M. Costa

Leonard R. Curtis Jr.

Beniamín De Hoyos

John B. Dickson

Edward Dubé

Kevin R. Duncan

Larry J. Echo Hawk

Stanley G. Ellis

David F. Evans

Enrique R. Fababella

Eduardo Gavaret

Robert C. Gay

Carlos A. Goady

Christofal Golden Jr.

Gerri W. Gong

Walter F. González

C. Scott Grow

James J. Hamula

Daniel L. Johnson

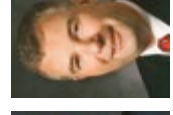
Paul V. Johnson

Patrick Kearon

Paul E. Koelliker

Erich W. Kopschke

Marcus B. Nash

S. Gifford Nielsen

Brent H. Nielson

Allan F. Packer

Kevin W. Pearson

Anthony D. Perkins

Paul B. Pieper

Rafael E. Pino

Bruce D. Porter

Dale G. Reiland

Michael T. Ringwood

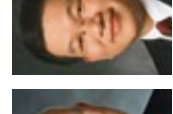
Lynn G. Robbins

Joseph W. Sitari

Steven E. Snow

Michael John U. Teh

José A. Teixeira

Juan A. Urceda

Arnulfo Valenzuela

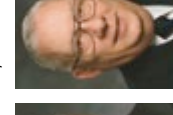
Francisco J. Vinas

W. Christopher Watfield

William R. Walker

F. Michael Watson

Scott D. Whiting

Kazuhiko Yamashita

Jorge E. Zaballo

Wilford W. Andersen

Koichi Aoyagi

Randall K. Bennett

Bruce A. Carlson

J. Devin Cornish

Timothy J. Dyches

Bradley D. Foster

Randy D. Funk

O. Vincent Haleck

Kevin S. Hamilton

Larry R. Lawrence

Per G. Malm

James B. Martino

Jaro Mazzagari

Adrián Ochoa

Kent F. Richards

Gregory A. Schwitzer

Terence M. Vinson

Kent D. Watson

Larry Y. Wilson

PŘESEDÁJÍCÍ BISKUPSTVO

Gérald Cussé
První náčelník

Gary E. Stevenson
Předsedající biskup

Dean M. Davies
Druhý náčelník

Svatí posledních dnů se shromažďují po celém světě, aby se zúčastnili 183. výroční generální konference. Shora zleva ve směru hodinových ručiček jsou vyobrazeni členové Církve a misionáři z Guayaquilu v Ekvádoru, z Pretorie v Jihoafrické republice, ze Santiaga v Chile, z Kodaně v Dánsku, z New Yorku v USA, z Brasílie v Brazílii a z Edinburhu ve Skotsku.

lásky nejen proměnila svůj život, ale také navždy požehnala život mnoha dalších lidí.

Světlo se přimyká ke světlu

Možná, že někteří z vás máte pocit, že na vás dopadá temnota. Možná pocítujete tíhu starostí, obav či pochybností. Vám i nám všem opakují tuto úžasnou a zaručenou pravdu – Boží světlo je skutečné. Je dostupné všem! Dává všem věcem život.¹ Má moc zmírnit bolest i té nejhlubší rány. Může se stát hojivým balzámem na opuštěnost a bolest v naší duši. Do brázd zoufalství může zasadit seménka jasnější naděje. Může osvětlit ta nejhlubší údolí zármutku. Může ozářit cestu ležící před námi a vést nás tou nejtemnější nocí k příslibu nového svítání.

Toto je „Duch Ježíše Krista“, který dává „světlo každému člověku, jenž přichází do světa“.²

Nicméně duchovní světlo jen zřídka přichází k těm, kteří jen sedí v temnotě a čekají na to, až někdo rozsvítí. K tomu, aby se nám otevřely oči a my jsme viděli Světlo Kristovo, je zapotřebí skutek víry. Duchovní světlo nelze rozpoznat fyzickými očima. Sám Ježíš Kristus učil: „Já jsem to světlo, jež svítí v temnotě, a temnota ho nechápe.“³ Neboť „tělesný člověk nechápe těch věcí, kteréž jsou Ducha Božího; nebo jsou jemu bláznovství, aniž jich může poznati, proto že ony duchovně mají rozsuzovány býti“.⁴

Jak tedy můžeme otevřít oči a vidět naději Božího světla?

Zaprvé – začněte tam, kde jste.

Není snad úžasné vědět, že k tomu, abychom získali požehnání a dary od Nebeského Otce, nemusíme být dokonalí? Abychom obdrželi Boží požehání, nemusíme čekat na to, až projdeme cílovou páskou. Ve skutečnosti se nebesa začínají otevírat

a požehnání nebes se na nás začíná snášet hned při prvních krocích, které směřem ke světlu podnikneme.

Nejlepší místo, kde začít, je přesně tam, kde jste právě teď. Nezáleží na tom, jak nezpůsobilí podle svého názoru jste nebo jak daleko za ostatními se cítíte být. Přesně v okamžik, kdy začnete hledat Nebeského Otce, právě v ten okamžik začne naděje Jeho světla probouzet, oživovat a zušlechťovat vaši duši.⁵ Temnota se možná nerozptýlí hned najednou, ale tak jistě, jako noc pokaždé ustoupí svítání, přijde světlo.

Zadruhé – obraťte srdce k Pánu.

Pozvedněte svou duši v modlitbě a vysvětlete Nebeskému Otci, jak se cítíte. Uznejte své slabosti. Vylijte Mu své srdce a vyjádřete vděčnost. Řekněte Mu o zkouškách, s nimiž se

potýkáte. Ve jménu Krista Ho naléhavě žádejte o sílu a pomoc. Proste Ho, aby vám byly otevřeny uši, abyste mohli slyšet Jeho hlas. Proste Ho, aby vám byly otevřeny oči, abyste mohli vidět Jeho světlo.

Zatřetí – krácejte ve světle.

Váš Nebeský Otec ví, že budete dělat chyby. Ví, že klopýtnete – možná i mnohokrát. To Ho zarmucuje, ale přesto vás miluje. Nepřeje si zlomit vašeho ducha. Právě naopak – přeje si, abyste povstali a stali se tím, kým se máte stát.

Proto poslal na zem svého Syna, aby nám ozářil cestu a ukázal, jak se bezpečně dostat přes kameny úrazu, které jsou nám vloženy do cesty. Dal nám evangelium, které nás učí cestě ucedníka. Učí nás tomu, co musíme znát a dělat a kým musíme být,

abychom chodili v Jeho světle a kráčeli ve stopách Jeho milovaného Syna, našeho Spasitele.

Světlo překonává temnotu

Ano, budeme dělat chyby.

Ano, budeme klopýtát.

Ale když se budeme snažit prohlubovat lásku k Bohu a budeme se snažit mít rádi svého bližního, obklopí nás světlo evangelia a bude nás pozvedat. Temnota se dozajista ztratí, protože nemůže existovat v přítomnosti světla. Budeme-li se přibližovat Bohu, On se bude přibližovat nám.⁶ A den za dnem v nás bude sílit naděje Božího světla a bude „jasnější a jasnější, až přijde dokonalý den“.⁷

Vás všechny, kteří máte pocit, že kráčíte v temnotě, vyzývám, abyste se spoléhali na zaručené zaslíbení, které pronesl Spasitel lidstva: „Já jsem světlo světa. Kdož mne následuje, nebude chodit v temnostech, ale bude mít světlo života.“⁸

Světlo v Africe

Před několika lety jsme s manželkou Harriet měli nezapomenutelný zážitek, kdy jsme byli svědky naplnění tohoto zaslíbení. Byli jsme v západní Africe, překrásné části světa, kde Církev roste a Svatí posledních dnů jsou tam úžasní. Západní Afrika se ale také potýká s mnoha těžkostmi. Zarmucovala mě zejména chudoba, kterou jsem tam viděl. Ve městech je vysoká nezaměstnanost a rodiny mají často problém zaopatřit si každodenní potřeby a zajistit si bezpečí. Bolelo mě u srdce, když jsem zjistil, že v takovém nedostatku žije i mnoho našich drahých členů Círky. Také jsem se ale dozvěděl, že tito ušlechtilí členové si vzájemně pomáhají, takže jejich břemena jsou lehčí.

Nakonec jsme přijeli k jednomu našemu sborovému domu poblíž velkého města. Místo toho, abychom tam našli lidi, kteří jsou obtíženi a zahlceni temnotou, našli jsme lidi radostné,

ze kterých zářilo světlo! Radost, kterou jim přinášelo evangelium, byla nakažlivá a pozvedla nás na duchu. Láska, kterou vůči nám projevovali, nás naplnila pokorou. Jejich úsměv byl upřímný a nakažlivý.

Vzpomínám si, že jsem v tu chvíli přemýšlel, zda na této planetě vůbec mohou existovat šťastnější lidé. Přestože tito drazí Svatí byli obklopeni těžkostmi a zkouškami, byli naplněni světlem!

Shromáždění bylo zahájeno a já jsem začal mluvit. Krátce nato ale v budově přestala fungovat elektřina, a my jsme se ocitli v úplné tmě.

Na chvíli jsem před sebou nedokázal téměř nikoho rozpoznat, ale viděl jsem a pociťoval zářivé a nádherné úsměvy našich Svatých. Bylo tak nádherné být v přítomnosti těchto úžasných členů!

Stále byla v kapli tma, a tak jsem si sedl vedle své ženy a čekali jsme, až dodávku elektřiny obnoví. A zatímco jsme čekali, stalo se něco pozoruhodného.

Ozvalo se několik hlasů, které začaly zpívat jednu z náboženských písní Znovuzřízení. A pak se přidaly další. A pak další. Zanedlouho kapli naplnil nádherný a mohutný sbor hlasů.

Tito členové Círky nepotřebovali zpěvníky – u všech písní, které zpívali, znali každé slovo. A zpívali jednu píseň za druhou s energií a s duchem, který mě dojímal.

Nakonec se světla znovu rozsvítila a místnost se zalila světlem. S Harriet jsme se na sebe podívali a tváře jsme měli mokré od slz.

Uprostřed naprosté tmy tito krásní a úžasní Svatí naplnili církevní budovu i naši duši světlem.

Byl to pro nás nesmírně dojemný okamžik, na který s Harriet nikdy nezapomeneme.

Přijďte ke světlu

Ano, čas od času se nám může zdát, že se našeho života dotýká temnota, či ho dokonce pohlcuje. Někdy se noc, která nás obklopuje, zdá být tíživá, skličující a děsivá.

Zarmucují mě mnohá trápení, se kterými se někteří z vás potýkáte, a bolestivá samota a vyčerpávající obavy, které možná prožíváte.

Přesto však vydávám svědectví, že naše živoucí naděje spočívá v Kristu Ježíši! On je tou pravou, čistou a mocnou branou k božskému osvětlení.

Svědčím o tom, že s Kristem temnota nemůže uspět. Temnota nikdy nezvítězí nad světlem Kristovým.

Vydávám svědectví, že temnota nemůže obstát před zářivým světlem Syna žijícího Boha!

Vyzývám každého z vás, abyste Mu otevřeli své srdce. Hleďte Ho studiem a modlitbou. Přijďte do Jeho Církve – do Církve Ježíše Krista Svätých posledních dnů. Učte se o Ném a o Jeho evangeliu, aktivně se zapojte, pomáhejte druhým a radostně služte Bohu.

Bratři a sestry, dokonce i poté nejtemnější noci vás Spasitel světa dovede k postupnému, krásnému a jasnému svítání, které se dozajista rozzáří ve vašem nitru.

Když budete kráčet k naději Božího světla, objevíte soucit, lásku a dobrotivost milujícího Nebeského Otce, v němž není žádné temnoty.⁹ O tom svědčím v posvátném jménu Ježíše Krista, amen. ■

ODKAZY

1. Viz Nauka a smlouvy 88:11–13.
2. Nauka a smlouvy 84:45–46.
3. Nauka a smlouvy 6:21.
4. 1. Korintským 2:14.
5. Viz Alma 34:31.
6. Viz Jakub 4:8; Nauka a smlouvy 88:63.
7. Nauka a smlouvy 50:24.
8. Jan 8:12.
9. 1. Janova 1:5.

Starší Neil L. Andersen

Kvorum Dvanácti apoštolů

Je to zázrak

Pokud nejste misionáři na plný úvazek s misionářskou jmenovkou přišpendlenou na oblečení, nyní je čas namalovat si ji na srdce – namalovat si ji „ne černidlem, ale Duchem Boha živého“, jak řekl Pavel.

S mrtelný život Ježíše Krista byl naplněn zázraky: matka byla pannou, ukázala se nová hvězda, andělé se zjevili pastýřům, slepý viděl, chromý chodil, andělé byli v Getsemanech a u hrobu a největší zázrak ze všech – Jeho slavné Vzkříšení.

Dovedete si představit scénu s jedenácti apoštoly na hoře poblíž Galileje, když k nim přišel vzkříšený Pán a řekl jim: „Protož jdouce, učte všechny národy, křtíce je ve jméno Otce i Syna i Ducha svätého?“¹ „Jdouce po všem světě, kažte evangelium všemu stvoření.“²

„Všecky národy?“ „Po všem světě?“ „Všemu stvoření?“ Bylo to možné? I když je Ježíš ujišťoval o tom, že je při šíření evangelia budou ve skutečnosti doprovázet zázraky, určitě o tom pochybovali.³

Víra překonala pochyby a Petr pozvedl hlas, rka:

„Všickni, kteříž bydlíte v Jeruzalémě, ... ušima pozorujte slov mých. ...

... Ježíše toho Nazaretského, ... toho ... zvavše, a skrze ruce nešlechtných ukřižovavše, zamordovali jste. ...

Toho Ježíše vzkřísil Bůh, [a] my všickni svědkové jsme.“⁴

Onoho dne došlo k nepopíratelnému duchovnímu výlevu, a bylo pokřtěno 3 000 duší. Tak jak Ježíš slíbil, víru věřících následovaly znamení a zázraky.

Když byla Církev Ježíše Krista před 183 lety na zemi znovuzřízena, v Pánově příkazu Jeho malé skupině učedníků se opakovala Jeho slova pronesená před staletími: „Hlas varování bude pro veškerý lid.“⁵ „Neboť, vpravdě, hlas musí vycházeti ... do celého světa a do nejzazších částí země.“⁶

„Pro veškerý lid?“ „Do celého světa?“ „Do nejzazších částí země?“ Bylo to možné?

Spasitel ujišťoval své Sväté posledních dnů⁷ o rozsahu a určení tohoto podivuhodného díla, ale byli to vůbec schopni pochopit? Určitě pochybovali o tom, zda je budou při šíření evangelia skutečně doprovázet zázraky.

Víra opět překonala pochyby a tisíce lidí byly pokřtěny. Starší Wilford Woodruff našel v Anglii celou komunitu, která čekala na jeho příchod. Spočinul na nich Duch Páně, a starší Woodruff během svých prvních měsíců na farmě Benbow pokřtil 45 kazatelů a několik set členů.⁸

Dnes tomu není jinak. Když jsme asi před 40 lety byli se starším

Davidem A. Bednarem misionáři (a mohu vás ujistit, že my nejsme těmi nejstaršími navráťivšími se misionáři, kteří sedí v těchto červených křeslech), sloužilo tehdy 16 000 misionářů. Jak řekl včera prezident Thomas S. Monson, v dnešní době jich máme 65 000 – více než kdy předtím. Tehdy bylo v Církvi 562 kůlů. Dnes jich je více než 3 000. Tehdy se naše sbory a odbočky nacházely v 59 zemích. Dnes máme kongregace ve 189 zemích a teritoriích světa z celkového počtu 224. Co do počtu je nás málo, jak to předpověděl Nefi.⁹ Ale současně jsme vy i já očitými svědky Danielových prorockých slov o tom, že „se utrhł kámen, kterýž nebýval v rukou, ... [a naplňuje] všecku zemi“.¹⁰

Naše doba je pozoruhodná doba zázraků. Před šesti měsíci, když prezident Monson oznámil snížení věku pro mladé muže a mladé ženy, kteří si přejí sloužit na misii, došlo k nepopíratelnému duchovnímu výlevu. Víra překonala pochyby a mladí muži a ženy vykročili vpřed. Ve čtvrtek po konferenci jsem byl pověřen doporučit misionářská povolání Prvnímú předsednictvu. Byl jsem ohromen, když jsem viděl žádosti 18letých mužů a 19letých žen, kteří již upravili své plány, navštívili lékaře, měli pohovor se svým biskupem a presidentem kůlu a odeslali své misionářské přihlášky – a to všechno za pouhých pět dnů. Nyní se k nim připojují tisíce dalších. Je to zázrak.

Jsme vděční za povzbuzující víru našich sester, za rostoucí počet misionářů, kteří se hlásí z celého světa, a za rostoucí počet manželských párů připravených sloužit. Bylo oznámeno 58 nových misíí a naše přeplněné Misionářské výcvikové středisko v Provu překvapivě našlo nového společníka v Mexico City.

President Thomas S. Monson řekl: „Bereme nanejvýš vážně Spasitelovo zmocnění ... ‚Protož jdouce, učte všecky národy, křtíce je ve jménu Otce i Syna i Duchu svatého‘.“¹¹ „Tato ... věc ... půjde dál a bude měnit život druhých a žehnat jim. ... Žádná síla v celém světě nemůže zastavit dílo Boží.“¹²

Zatímco se Pánovo evangelium šíří po celém světě, jsme svědky mnoha Jeho zázraků.

Bratři a sestry, tak jak Pán inspiruje více misionářů ke službě, tak také bezesporu probouzí mysl a otevírá srdce většího počtu dobrých a čestných lidí, kteří Jeho misionáře přijmou. Vy je již znáte nebo je poznáte. Jsou mezi členy vaší rodiny a mezi vašimi sousedy. Míjejí vás na ulici, sedí vedle vás ve škole a jsou s vámi v kontaktu na internetu. I vy jste důležitou součástí tohoto rozvíjejícího se zázraku.

Pokud nejste misionáři na plný úvazek s misionářskou jmenovkou přišpendlenou na oblečení, nyní je čas namalovat si ji na srdce – namalovat si ji „ne černidlem, ale Duchem Boha živého“, jak řekl Pavel.¹³ A vy, navráťivší se misionáři, najděte svou starou jmenovku. Nenoste ji, ale dejte

si ji někam, kde ji budete mít na očích. Pán vás nyní potřebuje více než kdy předtím, abyste byli nástrojem v Jeho rukou. My všichni máme k tomuto zázraku čím přispět.

Každý spravedlivý člen Církve přemýšlí o tom, jak se dělit o evangelium. Někteří se o evangelium dělí přirozeně, a od nich se můžeme mnohému naučit.¹⁴ Jiní s tím zápasí a přemýšlejí, jak to dělat lépe, a přejí si, aby nás opustil pocit provinění, který kvůli tomu někdy máme.

Naše touha dělit se o evangelium nás všechny přivádí na kolena, a tak to má být, protože potřebujeme Pánovu pomoc.

President Monson nás požádal, abychom se modlili za ty „oblasti, kde je naše působení omezeno a kde nám není dovoleno sdílet evangelium svobodně“.¹⁵ Budeme-li naléhavě a v jednotě prosit našeho Otce v nebi, bude nám Pán i nadále otevírat důležité dveře.

Také se modlíme za své vlastní příležitosti ke sdílení evangelia. Apoštol Petr řekl: Budte vždy připraveni dát odpověď každému, kdo vás požádá o zdůvodnění naděje, která je ve vás.¹⁶

Se všemi těmi nepokoji¹⁷ a zmatky¹⁸ dnešního světa nikoho nepřekvapí, že stále méně lidí navštěvuje své bohoslužby. Ačkoli mnozí si přejí být blíže Bohu a lépe rozumět účelu života, mají nezodpovězené otázky. Mnozí mají srdce otevřené pravdě, ale jak to vyjádřil prorok Amos: „[Toulají se sem a tam,] hledající slova Hospodínova, však [nemohou je najít].“¹⁹ Se zodpovězením těchto otázek jim můžete pomoci vy. Při svých každodenních rozhovorech můžete vždy něco doplnit k jejich víře v Krista.²⁰

Spasitel řekl: „Vyzdvihněte světlo své, aby mohlo svítiti světu. Vizte, já jsem to světlo, které budete vyzdvihovati.“²¹

Tyto páry z Mosambiku, které byly v pátek oddány a v sobotu pokřtěny spolu se svými staršími dětmi, se rozhodly následovat Spasitele Ježíše Krista.

Slibuji vám, že když se budete modlit o to, koho máte oslovit, budou se vám v mysli vybavovat konkrétní jména a tváře. Slova, která máte vyslovit, vám budou dána právě v tu chvíli, kdy je budete potřebovat.²² Budete mít spoustu příležitostí. Víra překoná pochyby a Pán vám bude žehnat vašimi čistě osobními zázraky.

Spasitel nás učil, jak se dělit o evangelium. Mám rád příběh o Ondřejovi, který se zeptal: „Mistře, kde bydlíš?“²³ Ježíš mohl uvést místo, kde bydlí. Ale místo toho Ondřejovi řekl: „Pod a viz.“²⁴ Rád si představuji, že Spasitel řekl: „Pod a viz nejen to, kde bydlím, ale také jak žiji. Pod a viz, kdo jsem. Pod a pocitůj Ducha.“ Nevíme vše o tom, co se onoho dne dělo, ale víme, že když Ondřej našel svého bratra Šimona, prohlásil: „Nalezli jsme ... [Krista].“²⁵

Ty, kteří při rozhovoru s námi projeví nějaký zájem, můžeme podle Spasitelova příkladu vyzvat slovy „pod a viz“. Někteří naši výzvu přijmou, jiní ne. Všichni známe někoho, kdo byl vyzván několikrát, než výzvu „pod a viz“ doopravdy přijal. Pomysleme také

na ty, kteří byli kdysi s námi, ale nyní je vídáme jen výjimečně, a vyzvěme je, aby se vrátili a znovu „viděli“.

U každého respektujeme jeho rozhodnutí i načasování. Pán řekl: „Nechť se každý člověk rozhoduje sám za sebe.“²⁶ Když někdo neprojevuje zájem, nemusí to oslabit pouta našeho přátelství a lásky. Ať už je výzva přijata, nebo ne, když druhé vyzvete slovy „pod a viz“, pocítíte souhlas Pána a s tímto souhlasem také přidanou víru k tomu, abyste se stále znovu a znovu dělili o své přesvědčení.

Ti, kteří používají internet a mobilní telefony, mají navíc další způsoby, jak mohou druhým říkat „pod a viz“. Učinné ze sdílení své víry na internetu ve větší míře součást svého každodenního života. LDS.org, Mormon.org, Facebook, Twitter – to vše jsou příležitosti.

Mladí členové v Bostonu, kteří se chtěli dělit o evangelium, založili několik blogů.²⁷ Ti, kteří vstoupili do Církve, se o ní začali učit na internetu. Pak následovaly misionářské lekce. Díky této zkušenosti získali tito mladí také větší víru k osobním rozhovorům

o evangeliu. Jeden z nich řekl: „Toto není misionářská práce. Toto je misionářská zábava!“²⁸

My všichni jsme do toho zapojeni. S dalšími členy ze sboru a s misionáři plánujeme, modlíme se a navzájem si pomáháme. Prosim, vyhrazujte misionářům na plný úvazek místo ve svých myšlenkách a modlitbách. Se svou rodinou a přáteli jim důvěřujte. Pán jim důvěřuje a povolal je, aby učili ty, kteří Ho hledají, a aby jim žehnali.

President Paulo Kretly z misie Mozambik Maputo se podělil o tento zážitek: „V Mozambiku je běžné, že páry žijí spolu, [aniž by byly oddány,] protože tradice v Africe vyžaduje při svatbě velmi nákladné věno, věno, které si většina párů nemůže dovolit.“²⁹

Členové a misionáři s modlitbou přemýšleli o tom, jak pomoci.

Odpověď na jejich modlitby spočívala v tom, že budou zdůrazňovat zákon cudnosti a důležitost manželství a věčné rodiny. A zatímco budou pomáhat párům činit pokání a zákonně uzavřít sňatek, budou učit o štěstí, které přichází jedině následováním Ježíše Krista.

Toto je obrázek manželských párů ze dvou různých měst v Mozambiku. V pátek měli svatbu a v sobotu byli se svými staršími dětmi pokřtěni.³⁰ Přátelé a rodina byli pozváni, aby „přišli a viděli“, a stovky skutečně „přišly a viděly“.

Po křtu jedna sestra řekla: „Museli jsme se rozhodnout, zda se budeme řídit tradicemi svých otců, nebo zda budeme následovat Ježíše Krista. Rozhodli jsme se následovat Krista.“³¹

Nemusíte žít v Mozambiku, ale znovuzřížené evangelium Ježíše Krista můžete šířit svým vlastním způsobem i ve své vlastní kultuře.

Modlete se k Nebeskému Otci. Toto je Jeho posvátné dílo. On vás povede v tom, co máte dělat. Bude otevírat dveře, odstraňovat zábrany a pomáhat vám překonávat překážky. Pán prohlásil: „Hlas varování bude pro veškerý lid, skrze ústa učedníků mých, ... a nikdo je nezastaví.“³²

Svědčím o tom, že „hlas Páně [bude dosahovati] do končin země, aby všichni, kteří chtějí slyšeti, mohli slyšeti“.³³ Je to zázrak. Je to zázrak! Ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

ODKAZY

1. Matouš 28:19.
2. Marek 16:15.
3. Viz Matouš 28:20; Marek 16:17–18.
4. Skutkové 2:14, 22–23, 32.
5. Nauka a smlouvy 1:4.
6. Nauka a smlouvy 58:64.
7. Viz Nauka a smlouvy 1:5.
8. Viz *Teachings of Presidents of the Church: Wilford Woodruff* (2004), 89–92.
9. Viz 1. Nefi 14:12.
10. Daniel 2:34–35.
11. Thomas S. Monson, „Vítejte na konferenci“, *Liahona*, květen 2009, 5.
12. Thomas S. Monson, „Opět se scházíme“, *Liahona*, květen 2012, 4.
13. 2. Korintským 3:3.
14. Viz Clayton M. Christensen, *The Power of Everyday Missionaries: The What and How of Sharing the Gospel* (2013).
15. Thomas S. Monson, „Vítejte na konferenci“, *Liahona*, listopad 2009, 6.
16. Viz 1. Petrova 3:15.
17. Zjišťují, že pravdy prověřené minulostí

jsou předefinovány nebo ignorovány; viz Nauka a smlouvy 1:16; viz také Nauka a smlouvy 132:8.

18. Viz Nauka a smlouvy 45:26; 88:91.
19. Amos 8:12.
20. Prorok Joseph Smith řekl: „Mají presbyteriáni nějakou pravdu? Ano. Mají baptisté, metodisté atd. nějakou pravdu? Ano. ... My máme shromáždit veškeré dobré a pravdivé zásady na světě a uchovávat je jako poklad.“ (*History of the Church*, 5:517.) „Nežádáme po nikom, aby odvrhl jakékoli dobro, které má; pouze lidi žádáme, aby přišli a získali více. Co kdyby celý svět přijal toto evangelium? Potom by uzřeli okem v oko, a na lid by byla vylita požehnaní Boží, což je touhou celé mé duše.“ (*Učení presidentů Církve: Joseph Smith* [2008], 153.) President Gordon B. Hinckley řekl: „Dovolte mi říci, že oceňujeme pravdu ve všech církvích i dobro, které dělají. My v zásadě říkáme lidem – vezměte s sebou veškeré dobro, které máte, a podívejme se, zda k tomu můžeme něco přidat. V tom spočívá duch tohoto díla. To je podstata naší misionářské služby.“ („Slova žijícího proroka“, *Liahona*, duben 1999, 19.) „Musíme být přátelskými lidmi. Musíme ve všech lidech rozpoznávat to dobré. Nechodíme po světě a nekritizujeme druhé církve. Kážeme a učíme v pozitivním a povzbuzujícím duchu. My v zásadě říkáme těm, kteří jsou jiného náboženského vyznání – vezměte s sebou veškeré dobro, které máte, a podívejme se, zda k tomu můžeme něco přidat. To je skutečná podstata našeho velkolepého misionářského programu, a přináší to výsledky.“ („Messages of Inspiration from President Hinckley“, *Church News*, Nov. 7, 1998, 2; viz ldschurchnews.com.)
21. 3. Nefi 18:24.
22. Viz Nauka a smlouvy 84:85; 100:6.
23. Jan 1:38.
24. Jan 1:39.
25. Jan 1:41.
26. Nauka a smlouvy 37:4.
27. Viz například youngandmormon.com.
28. Telefonní rozhovor s Jacksonem Haightem, 22. března 2013.
29. Osobní e-mail od presidenta Paula V. Kretlyho z 6. března 2013.
30. Fotografie poskytl prezident Paulo V. Kretly. První skupina byla z Maputa; byli oddáni 30. listopadu 2012 a pokřtěni 1. prosince 2012. Druhá skupina byla z Beiry; byli oddáni 1. března 2013 a pokřtěni 2. března 2013.
31. Osobní e-mail od presidenta Paula V. Kretlyho z 6. března 2013.
32. Nauka a smlouvy 1:4–5.
33. Nauka a smlouvy 1:11.

Rosemary M. Wixomová
Generální presidentka Primárek

Slova, která říkáme

Způsob, jakým mluvíme se svými dětmi, a slova, která používáme, mohou děti povzbuzovat a pozvedat a mohou posilovat jejich víru.

Jeden mladý otec se nedávno dozvěděl, že zemřela jeho vynikající učitelka ze základní školy. V upomínku na ni napsal: „Ze všech pocitů a zážitků, které si pamatuji, v mé mysli nejvíce převládá pocit ‚pohody‘. Učila mě pravopis, gramatiku a matematiku, ale co je mnohem důležitější, učila mě mít radost z toho, že jsem dítětem. V její třídě nebyl problém, když jste občas napsali nějaké slovo nesprávně. ‚Zpracujeme na tom,‘ říkala. Nebyl problém, když jste něco rozlili, roztrhli nebo umazali. ‚Spravíme to a uklidíme,‘ odpovídala. Bylo v pořádku něco zkoušet, překonávat sám sebe, snít a radovat se z potěšení, která pocházejí ze všech těch nedůležitých věcí, jež budí nadšení pouze u dětí.“

Jeden z největších vlivů, které člověk může na tomto světě mít, je vliv na dítě. Názory dítěte a pocit vlastní hodnoty jsou formovány v raném období jeho života. Každý v dosahu mého hlasu má moc zvětšovat sebedůvěru dítěte a rozvíjet jeho víru v Nebeského Otce a Ježíše Krista skrze slova, která promlouvá.

V Helamanovi, v 5. kapitole, čteme: „A nyní, synové moji, pamatujte, pamatujte, že na skále Vykupitele našeho, jenž jest Kristus, Syn Boží, musíte postavit základ svůj.“⁴¹

To jsou *slova*, kterými Helaman učil své syny. A dále čteme: „A oni na jeho *slova* pamatovali; a ... vyšli, ... aby učili slovu Božím mezi veškerým lidem.“²

Přestože Helamanovi synové byli pronásledováni a uvrženi do vězení, tato slova, která slyšeli, nikdy nezapomněli. Byli ochráněni a obklopeni sloupem ohně. Poté přišel hlas promlouvající k jejich věznilům:

„Čiňte pokání a již neusilujte o to, abyste zničili služebníky mé. ...

... [Nebyl to] hlas hromu, ani to nebyl hlas velikého hřmotného hluku, ale vizte, byl to tichý hlas dokonalé

mírnosti, jako by to byl šepot, a pronikal až do nitra duše.“³

Od tohoto hlasu z nebe se můžeme poučit. Nebyl hlučný, nespílal ani neponižoval; byl to tichý hlas dokonalé mírnosti, který udával pevný směr, a přitom dával naději.

Způsob, jakým mluvíme se svými dětmi, a slova, která používáme, mohou děti povzbuzovat a pozvedat a mohou posilovat jejich víru, aby zůstaly na cestě zpět k Nebeskému Otci. Na tuto zemi přicházejí připraveny naslouchat.

Příklad dítěte, které naslouchalo, popisuje jedna příhoda v obchodě s látkami. V obchodě plném zákazníků začalo být v jednu chvíli každému jasné, že jedna z žen panikaří, protože se jí ztratil malý syn. Nejdříve volala jeho jméno. „Connore,“ volala, zatímco rychle prohledávala obchod. Jak ubíhal čas, její hlas byl hlasitější a zoufalejší. Brzy byla přivolána bezpečnostní služba a každý v obchodě se zapojil do hledání dítěte. Uběhlo několik minut bezúspěšného hledání. Connorova matka byla pochopitelně minutu od minuty zoufalejší a znovu a znovu vykřikovala jeho jméno.

Jednu stálou zákaznici poté, co se tiše pomodlila, napadlo, že Connor je možná vystrašený z toho, jak matka křičí jeho jméno. Řekla to další ženě, která byla do hledání také zapojena, a společně rychle vymyslely plán. Procházely mezi stoly s látkami a potichu opakovaly tato slova: „Connore, jestli slyšíš můj hlas, řekni ‚Tady jsem‘.“ Když pomalu procházely do zadní části obchodu a opakovaly tuto větu, skutečně zaslechly bojácný hlásek, jak říká: „Tady jsem“. Connor se schovával mezi rolemi látek pod stolem. Byl to hlas dokonalé mírnosti, který Connora povzbudil, aby odpověděl.

Modlete se, abyste poznali potřeby dítěte

Abychom mohli mluvit k srdci dítěte, musíme znát jeho potřeby. Když se modlíme o poznání těchto potřeb, sama slova, která říkáme, mohou mít moc dotknout se jeho srdce. Naše snaha je navíc podpořena, když usilujeme o vedení Ducha Svatého. Pán pravil:

„Říkejte myšlenky, jež vložím do srdce vašeho. ...

Neboť vám bude dáno v pravou hodinu, ano, v pravou chvíli, co budete říkati.“⁴

Vypněte elektroniku a naslouchejte s láskou

Rušivé vlivy v tomto světě naneštěstí mnoha dětem brání v tom, aby naslouchaly povzbudivým slovům, která by mohla ovlivnit to, jak na sebe nahlížejí.

Dr. Neal Halfon, lékař a ředitel Centra pro zdravější děti, rodiny a obce z Kalifornské univerzity v Los Angeles hovoří o „rodičovském nezhoubném zanedbávání“. V jedné studii pozoroval 18měsíční batole a jeho rodiče:

„Jejich syn vypadal šťastně, čile a zaměstnaně a zjevně si vychutnával čas a pizzu se svými rodiči. ... Na konci večere se maminka zvedla, aby si něco zařídila, a předala péči tatínkovi.“

Tatínek ... si začal číst esemesky a batole se snažilo upoutat jeho pozornost tím, že rozhazovalo kousky pizzy. Pak se tatínek znovu zapojil, otočil se k dítěti a hrál si s ním. Brzy však společnou hru nahradil videem na mobilním telefonu, které s dítětem sledoval až do návratu manželky.

V obou případech [Dr.] Halfon pozoroval, jak se ztlumilo vnitřní světlo dítěte a oslabilo se propojení mezi rodičem a dítětem.“⁵

Odpovědí na naše modlitby, jak uspokojovat potřeby našich dětí, může být častější omezení elektronické zábavy. Když jsme zaneprázdnění různými rušivými vlivy, rozplynou se ony vzácné chvíle, kdy máme příležitost působit na děti a hovořit s nimi. Což takhle vypnout každý den na chvíli veškerou elektroniku a znovu navázat spojení jeden s druhým? Jednoduše všechno vypněte. Když to uděláte, možná vám zpočátku bude váš domov připadat příliš tichý; možná budete mít i pocit, že není co dělat nebo o čem mluvit. A pak, když budete věnovat plnou pozornost dětem, se spustí konverzace a vy se budete moci radovat z naslouchání jeden druhému.

Pište, abyste přesvědčili své děti

Na děti můžeme působit také pomocí slov, která jim napíšeme. Nefi napsal: „Neboť se snažíme pilně psát, abychom přesvědčili děti své ..., aby [věřily] v Krista a aby [byly smířeny] s Bohem.“⁶

President Thomas S. Monson vyprávěl zážitek vojína-letce Jaye Hesse, který byl v 60. letech minulého století sestřelen nad severním Vietnamem: „Po dva roky jeho rodina neměla ponětí o tom, zda padl, nebo žije. Jeho vězňatelé v Hanoji mu nakonec dovolili napsat domů, ale jeho vzkaz omezili na 25 slov.“ President Monson se ptá: „Co bychom, vy i já, sdělili své rodině, kdybychom byli v takovéto situaci – kdybychom je neviděli více než dva roky a nevěděli bychom, zda je ještě někdy uvidíme? Bratr Hess chtěl poslat něco, z čeho by jeho rodina poznala, že je to od něj, a také jim chtěl dát užitečnou radu,

proto napsal [tato slova]: „Tyto věci jsou důležité: sňatek v chrámu, misie, vysoká škola. Vytrvejte, stanovte si cíle, pište si deník, dvakrát za rok se vyfotografujte.“⁷

Jaká slova byste napsali svým dětem, kdybyste měli 25 slov nebo méně?

Onen mladý otec, o kterém jsem mluvila na začátku a který sepsal své vzpomínky na učitelku ze základní školy, nyní vychovává nádhernou malou dceru. Pociťuje nebeskou důvěru, která v něj byla vložena. Až dcera vyroste, jaká bude její budoucnost? Jaká slova jí řekne, aby se jí zapustila hluboko do srdce? Jaká slova ji povzbudí, povznesou a pomohou jí zůstat na cestě? Bude mít nějaký význam to, když jí bude šeptat: „Jsi dítě Boží“? Vzpomene si jeho dcera jednou na to, jak jí otec často říkával: „Mám tě moc rád“?

Není to právě to, co náš Nebeský Otec řekl svému Synovi i nám všem, když pravil: „Tentoť jest ten můj milý Syn,“ a pak dodal „v němž mi se dobře zalíbilo“?⁸

Kéž slova, která říkáme a píšeme svým dětem, odrážejí lásku, jakou chová Nebeský Otec ke svému Synovi, Ježíši Kristu, a k nám. A poté kéž se zastavíme a budeme naslouchat, protože dítě má velkou schopnost dát nám v odpověď veliké a úžasné věci. To říkám ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

ODKAZY

1. Helaman 5:12.
2. Helaman 5:14; zvýraznění přidáno.
3. Helaman 5:29–30.
4. Nauka a smlouvy 100:5–6.
5. Lois M. Collins, „Baby’s Development Potentially Harmed by Parents Texting“, *Deseret News*, June 4, 2012, deseretnews.com/article/print/865556895/Babys-development-potentially-harmed-by-parents-texting.html.
6. 2. Nefi 25:23.
7. Thomas S. Monson, „Nacházejte radost na cestě“, *Liahona*, listopad 2008, 86.
8. Matouš 3:17.

Starší L. Whitney Clayton
Předsednictvo Sedmdesáti

Manželství – dívejte se a učte se

Pánovy přísliby se vztahují na ty, kteří se řídí vzorem života, jenž jim umožňuje budovat šťastné a svaté manželské vztahy.

Jednou večer před několika lety jsem byl s manželkou na večeři u jednoho z našich synů a jeho manželky a dětí. Byla to typická situace v rodině s malými dětmi – všude bylo plno hluku a ještě více legrace. Krátce po večeři jsem zůstal s naší čtyřletou vnučkou Annou sedět u stolu. Uvědomila si, že mě má nyní pro sebe, postavila se zpříma na lavici a upřeně se na mě zadívala. Jakmile si byla jistá, že se na ni dívám, se vši vážností mi přikázala: „Dívej se a uč se.“ Poté mi zatancovala a zaspívala písničku.

Annin pokyn „dívej se a uč se“ byla moudrost z úst dítěte. Pozorováním a následným přemýšlením o tom, co jsme viděli a pocítili, se *můžeme* mnohému naučit. V tomto duchu bych se s vámi rád podělil o několik zásad, které jsem vysledoval, když jsem pozoroval skvělá a věrná manželství a učil se od nich. Tyto zásady budují silná a uspokojivá manželství, jež jsou v souladu s nebeskými zásadami. Vyzývám vás, abyste se dívali a učili se se mnou.

Zaprvé – vypozeroval jsem, že v těch nejšťastnějších manželstvích považují oba manželé svůj vztah za perlu nevyčísitelné ceny, za poklad nezměrné hodnoty. Oba opustili svého

otce a matku a vydali se společně na cestu budování manželství, které bude vzkvétat po celou věčnost. Rozumějí tomu, že krácejí po božsky určené cestě. Vědí, že žádný jiný vztah jim nemůže přinášet tolik radosti, vyvolávat tolik dobra a v takové míře tříbit jejich osobnost. Dívejte se a učte se – v nejlepších manželstvích považují oba manželé svůj vztah za drahocenný.

Zadruhé – víra. Úspěšná věčná manželství jsou vybudována na základech víry v Pána Ježíše Krista a oddanosti Jeho učení.¹ Vypozeroval jsem, že páry, jejichž manželství je drahocenné, uplatňují určité prvky víry – navštěvují každý týden shromáždění svátosti a další shromáždění, mají rodinné domácí večery, modlí se a studují písma jak společně, tak jednotlivě a platí poctivý desátek. Jejich společným cílem je být poslušný a věrný. Na přikázání se nedívají jako na stánek s občerstvením, kde si mohou vybírat a zvolit si pouze ty nejlákavější nabídky.

Víra je základem každé mravní hodnoty, která posiluje manželství. Posilováním víry posilujeme i manželství. Víra roste dodržováním přikázání. A stejně tak se v manželství prohlubují i soulad a radost. Dodržování

váhou hlasu.⁵ Soustředí se v prvé řadě na domov a na vzájemnou pomoc s plněním zodpovědností, které přísluší jim oběma.⁶ Jejich manželství je založeno na spolupráci, ne na smlouvání. Společná večeře a následný čas pro rodinu jsou hlavním bodem jejich dne a směřují k němu veškeré své úsilí. Vypnou veškerou elektroniku a odloží osobní zábavu, aby si mohli navzájem pomoci s povinnostmi v domácnosti. Do té míry, do jaké je to možné, si se svými dětmi každý večer čtou a oba se podílejí na uložení dětí do postele. Ke spánku uléhají také společně. Pokud jim to jejich povinnosti a okolnosti dovolují, manžel a manželka pracují bok po boku v té nejdůležitější práci ze všech – té, kterou děláme ve vlastním domově.

Kde je úcta, tam je také otevřenost, což je nejdůležitější prvek šťastného manželství. V manželstvích založených na vzájemné úctě a otevřenosti neexistují žádná tajemství ohledně důležitých otázek. Veškerá finanční rozhodnutí činí manžel s manželkou společně a oba mají přístup ke všem informacím.

Formou úcty je také oddanost. Proroci učí, že v úspěšném manželství jsou si partneři „naprosto oddaní“.⁷ Na sociálních sítích se chovají ve všech směrech způsobile. Nedopřávají si žádné tajné zážitky na internetu. Navzájem znají svá přístupová hesla na sociálních sítích. Neprohlížejí si profily jiných lidí způsobem, kterým by mohli jakkoli zradit posvátnou důvěru svého manželského partnera. Nikdy nedělají ani neříkají nic, ani na internetu, ani v reálném životě, co by se byl jen náznakem zdálo být nevhodné. Dívejte se a učte se – v úžasných manželstvích panuje naprostá úcta, otevřenost a oddanost.

Zapáté – láska. Ta nejšťastnější manželství, která znám, vyzařují poslušnost k jednomu z nejradostnějších

příkázání je tudíž nezbytné pro vybudování silného věčného manželství. Dívejte se a učte se – víra v Pána Ježíše Krista je základem šťastného věčného manželství.

Zatřetí – pokání. Poznal jsem, že šťastné manželství se spoléhá na dar pokání. Pokání je podstatným prvkem každého dobrého manželského vztahu. Manželé a manželky, kteří pravidelně provádějí upřímnou sebe-reflexi a okamžitě činí nezbytné kroky k pokání a ke zlepšení se, se ve svém vztahu těší hojivému balzámu. Pokání pomáhá obnovit a udržovat harmonii a mír.

Podstatou pokání je pokora. Pokora nejedná zjištěně ani sobecky. Neprosazuje pouze své vlastní názory a nechová se nadřazeně. Pokora naopak odpovídá vlídně² a naslouchá laskavě se snahou porozumět, ne ospravedlňovat. Pokora připouští, že nikdo nemůže změnit druhého člověka, ale s vírou, úsilím a Boží pomocí *můžeme*

zakusit *vlastní* mocnou proměnu srdce.³ Prožítí mocné proměny srdce způsobí, že s druhými, a především se svým manželským partnerem, budeme jednat s mírností.⁴ Pokora znamená, že manžel i manželka se snaží si navzájem žehnat, pomáhat a pozvedat se a dávat toho druhého vždy na první místo. Dívejte se a učte se – pokání a pokora budují šťastné manželství.

Začtvrté – úcta. Vypozoroval jsem, že v nádherných, šťastných manželstvích spolu manžel s manželkou jedná jako rovnocenní partneři. Případy, kdy manžel svou manželku ovládá nebo s ní v jakémkoli ohledu jedná jako s druhořadým partnerem, ať je to kdekoli nebo kdykoli, nejsou v souladu s božským zákonem a mají být nahrazeny správnými zásadami a vzory chování.

Ve skvělých manželstvích činí manžel s manželkou rozhodnutí jednomyslně a oba jsou při rozhodování rovnocennými účastníky se stejnou

příkázání – „žiti s druhými v lásce“.⁸ Když Pán promlouval k manželům, přikázal jim: „Budeš milovati manželku svou celým srdcem svým a přilneš k ní a k nikomu jinému.“⁹ Církevní příručka učí: „Slovo *lnout* ... znamená být vůči někomu naprosto oddaný a věrný. Manžel a manželka lnou k Bohu i k sobě navzájem tím, že si vzájemně slouží a jeden druhého milují, a tím, že s naprostou věrností dodržují smlouvy vůči sobě navzájem i vůči Bohu.“ Manžel i manželka „se vzdávají života za svobodna a manželství přikládají ... nejvyšší prioritu. ... Nedovolují žádnému jinému člověku ani zájmu, aby měl ... větší prioritu než dodržování smluv, které uzavřeli s Bohem a mezi sebou navzájem.“¹⁰ Dívejte se a učte se – v úspěšných manželstvích k sobě manžel s manželkou chovají hlubokou lásku a jsou si naprosto oddaní.

Jsou lidé, jejichž manželství není tak šťastné, jak by si přáli, nebo lidé, kteří nikdy manželství neuzavřeli, jsou rozvedení, jsou osamoceným rodičem nebo z různých důvodů nemají příležitost uzavřít manželství. Tyto okolnosti mohou být velmi náročné a trýznivé, ale nemusí trvat věčně. Kéž nebesa bohatě požehnají ty z vás, kteří se v takové situaci nacházíte, a kteří přesto „vesele [činíte] všechny věci, jež leží [ve vaší] moci,“¹¹ abyste vytrvali. Usilujte o ideál manželství na věčnost, což zahrnuje i vaše úsilí být způsobilým manželským partnerem nebo se na to připravovat. Dodržujte příkázání a důvěřujte Pánu a Jeho dokonalé lásce, kterou k vám chová. Jednoho dne se budete těšit ze všech zaslíbených požehnaní týkajících se manželství.¹²

Jeden z nejhezčích veršů v Knize Mormonově obsahuje tato prostá slova: „A ženili se a vdávaly a byli požehnáni podle množství příslibů, které jim Pán dal.“¹³ Pánovy přísliby

se vztahují na ty, kteří se řídí vzorem života, jenž jim umožňuje budovat šťastné a svaté manželské vztahy. Taková požehnaní přicházejí jako radostné a předvídatelné následky věrného života podle evangelia Ježíše Krista.

Jsem vděčný za svou úžasnou manželku Kathy, která je láskou mého života.

Manželství je dar, který nám dal Bůh; kvalita našeho manželství je dar, který my dáváme Bohu. Vydávám svědectví o úžasném plánu našeho milujícího Nebeského Otce, který nám poskytuje možnost věčného a

neobyčejného manželství. Ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

ODKAZY

1. Viz „Rodina – prohlášení světu“, *Liahona*, listopad 2010, 129.
2. Viz Přísloví 15:1.
3. Viz Alma 5:11–12, 26–31.
4. Viz Moroni 7:43–48; 8:25–26.
5. Viz Nauka a smlouvy 107:27–31.
6. Viz „Rodina – prohlášení světu“, 129.
7. Viz Thomas S. Monson, „Kněžská moc“, *Liahona*, květen 2011, 68; Gordon B. Hinckley, „Life’s Obligations“, *Liahona*, May 1999, 4.
8. Nauka a smlouvy 42:45.
9. Nauka a smlouvy 42:22.
10. *Příručka 2: Správa Církve* (2010), oddíl 1.3.1.
11. Nauka a smlouvy 123:17.
12. Viz *Příručka 2*, oddíl 1.3.3.
13. 4. Nefi 1:11.

Starší L. Tom Perry
Kvorum Dvanácti apoštolů

Poslušnost zákona znamená svobodu

*Muži a ženy dostávají od Boha dar svobody jednání,
ale jejich svoboda a hned nato i jejich věčné štěstí
se dostávají poslušností Jeho zákonů.*

Vloni o Vánocích jsem dostal zvláštní dárek, který ve mně vyvolal vlnu vzpomínek. Dala mi ho má neter. Byl mezi věcmi, které jsem zanechal ve starém domě své rodiny poté, co jsem se oženil a odstěhoval. Tím dárkem je tato hnědá knížečka, kterou držím. Tuto knížku dostávali vojáci Svatých posledních dnů, kteří vstupovali do armády během 2. světové války. Já osobně jsem v té knize spatřoval dar od presidenta Hebera J. Granta a jeho rádců, J. Reubena Clarka ml. a Davida O. McKaye.

Na začátku knížky tito tři proroci Boží napsali: „Okolnosti služby v ozbrojených silách nám nedovolují, abychom s vámi byli v neustálém osobním kontaktu, ať již přímo, nebo v osobním zastoupení. Druhým nejlepším krokem je vložit do vašich rukou výběr z novodobých zjevení a vysvětlení zásad evangelia, který vám přinese jak obnovenou naději a víru, tak útěchu a klid v duši, ať už jste kdekoli.“¹

Dnes se nacházíme uprostřed jiné války. Tentokrát se vede beze zbraní. Je to válka myšlenek, slov a skutků.

Je to válka s hříchem, a dnes je nutné, více než kdykoli dříve, abychom si připomínali příkázání. Sekularismus se stává normou, a mnohé z jeho zásad a praktik jsou v přímém rozporu s těmi, které byly ustanoveny samotným Pánem k užítku Jeho dětí.

V té hnědé knížečce následuje hned po dopisu Prvního předsednictva „Úvodní poselství pro muže ve vojenské službě“ nazvané „*Poslušnost zákona znamená svobodu*“. Toto poselství nastiňuje paralely mezi vojenským zákonem, jenž je „pro dobro všech, kteří jsou ve službě,“ a zákonem Božím.

Píše se zde: „I ve vesmíru, kterému vládne Bůh, existuje zákon – všeobecný, věčný ... zákon – s určitými požehnáními a neměnnými tresty.“

Závěrečná slova poselství se zaměřují na poslušnost Božího zákona: „Chcete-li se vrátit ke svým blízkým se vztyčenou hlavou, ... chcete-li být mužem a žít šťastně – pak dodržujte Boží zákon. Budete-li tak činit, můžete k těmto neocenitelným svobodám, za jejichž zachování bojujete, přidat ještě jednu, o kterou se ostatní mohou opírat, a to svobodu od hříchu; neboť

vpravdě ‚poslušnost zákona znamená svobodu‘.“²

Proč mně slova „poslušnost zákona znamená svobodu“ tehdy zněla tak pravdivě? Proč nám všem znějí tak pravdivě i dnes?

Možná proto, že nám bylo zjeveno, co se odehrálo v naší předsmrtné historii. Víme, že když nám Bůh, Věčný Otec, na počátku času představil svůj plán, Satan chtěl tento plán pozměnit. Řekl, že vykoupí veškeré lidstvo. Ani jedna duše by nebyla ztracena, a Satan si byl jist, že svůj plán dokáže splnit. Cena za to však byla nepřijatelná – zničení lidské svobody jednání, která byla a je darem od Boha. (Viz Mojžíš 4:1–3.) President Harold B. Lee o tomto daru pravil: „Vedle života samotného je svoboda jednání největším darem Boha člověku.“³ Satanovo nerespektování lidské svobody jednání tedy nebylo nic zanedbatelného. Ve skutečnosti to byla ta zásadní věc, o kterou se vedla Válka v nebi. Vítězství v této válce bylo vítězstvím pro lidskou svobodu jednání.

Satan tím však neskončil. Jeho záložním plánem – tím, který vykonává už od časů Adama a Evy – bylo pokoušet muže a ženy, aby tím v podstatě dokázal, že si Boží dar svobody jednání nezasloužíme. Satan má pro to, co dělá, mnoho důvodů. Snad nejsilnějším důvodem je pomsta, ale zároveň chce, aby muži a ženy byli tak bídni, jako je on sám. Nikdo z nás by neměl nikdy podceňovat to, jak moc chce Satan uspět. Jeho role v Božím věčném plánu tvoří „protiklad ve všech věcech“ (2. Nefi 2:11) a podrobuje naši svobodu jednání zkoušce. Každé volba, kterou vy i já činíme, je zkouškou naší svobody jednání – tím, že se rozhodujeme, zda budeme poslušni příkázání Božích, či nikoli, se v podstatě rozhodujeme mezi „svobodou a životem“ a „zajetím a smrtí“.

Tato elementární nauka je jasně vysvětlena ve 2. Nefim, ve druhé kapitole: „Pročež, lidé jsou svobodni podle těla; a vše je jim dáno, co je člověku nezbytné. A jsou svobodni, aby si zvolili svobodu a věčný život skrze velikého Prostředníka všech lidí, nebo aby si zvolili zjetí a smrt podle zjetí a moci ďáblů; neboť ten se snaží, aby všichni lidé byli bídní jako on sám.“ (2. Nefi 2:27.)

Tento svět byl v mnoha ohledech vždy ve válce. Domnívám se, že když mi členové Prvního předsednictva posílali onu hnědou knížečku, byli znepokojeni mnohem větší válkou než tou 2. světovou. Rovněž se domnívám, že doufali, že tato kniha bude v této větší válce – válce proti hříchu – štítem víry proti Satanovi a jeho armádám a že mi bude sloužit jako připomínka toho, že mám žít podle přikázání Božích.

Jedním ze způsobů, jak se můžeme poměřovat a srovnávat s předchozími generacemi, je použití jedné z nejstarších norem známých člověku – Desatera přikázání. Pro velkou část

civilizovaného světa, zejména židovsko-křesťanského světa, je Desatero přikázání nejuznávanějším a nejtrvalejším vytyčením hranice mezi dobrem a zlem.

Dle mého úsudku se čtyři z těchto deseti přikázání berou dnes stejně vážně jako kdykoli předtím. Naše kultura opovrhne vraždou, krádeží i lži a zavrhuje je; a stále věříme, že děti mají určité zodpovědnosti vůči rodičům.

Avšak širší společnost běžně opomíjí těch zbylých šest přikázání:

- Pokud mají světské priority nějakou vypovídací hodnotu, pak máme bezesporu „jiné bohy“, které stavíme před pravého Boha.
- Děláme si modly z celebrit, životního stylu, bohatství a ano, občas i z rytin a zpodobení.
- Používáme jméno Boží různými neuctivými způsoby, například když zvýšíme hlas nebo když klejeme.
- V den sabatu se konají naše největší hry, plně se věnujeme zábavě, děláme obrovské nákupy

a věnujeme se prakticky čemukoli jinému, jen ne uctívání Boha.

- Sexuální vztahy mimo manželství považujeme za odpočinek a zábavu.
- A žádostivost se stala naprosto běžnou součástí života. (Viz Exodus 20:3–17.)

Proroci všech dispensací neustále varovali před porušováním dvou z nejzávažnějších přikázání – těch, která se týkají vraždy a cizoložství. V těchto dvou klíčových přikázáních spatřuji společný základ – víru v to, že samotný život je výsadou od Boha a že fyzická těla, chrámy smrtelného života, mají být tvořena v rámci hranic, které stanovil Bůh. Když člověk nahrazuje zákony Boží svými vlastními pravidly na kterémkoli konci života, je to vrchol troufalosti a nejzávažnější hřích.

Hlavním důsledkem tohoto znevažování posvátnosti manželského svazku je dopad na rodiny – rodiny jsou hrozivým tempem oslabovány. A toto oslabování všeobecně poškozuje celou společnost. Vidím v tom přímou příčinu a následek. Když

porušujeme závazky a věrnost vůči svému manželskému partnerovi, odstraňujeme lepidlo, které drží naši společnost pohromadě.

Na přikázání je dobré pomýšlet jako na láskyplné rady od našeho moudrého a vševědoucího Nebeského Otce. Jeho cílem je naše věčné štěstí a Jeho přikázání jsou mapou, kterou nám poskytl, abychom se k Němu mohli navrátit, což je jediný způsob, jak budeme moci být na věky šťastní. Jak důležité jsou pro naše věčné štěstí domov a rodina? Na straně 141 mojí hnědé knížečky se píše: „Nebe je ve skutečnosti o málo víc než to, když naše domovy promítneme do věčnosti.“⁴

Nauka o rodině a domově byla nedávno velmi jasně a působivě zopakována v dokumentu „Rodina – prohlášení světu“. Byla v něm potvrzena věčná podstata rodiny a rovněž vysvětlena spojitost s uctíváním v chrámu. V prohlášení se také hovoří o zákonu, kterým je podmíněno věčné

štěstí rodiny, totiž: „Posvátné moci pložení [má být] používáno pouze mezi mužem a ženou, kteří jsou zákonně oddáni jako manžel a manželka.“⁵

Bůh zjevuje svým prorokům, že existují absolutně platné morální zásady. Hřích bude vždy hřichem. Neposlušnost Božích přikázání nás bude vždy připravovat o Jeho požehnání. Svět se neustále a dramaticky mění, ale Bůh, Jeho přikázání a zaslíbená požehnání se nemění. Jsou pevná a neměnná. Muži a ženy dostávají od Boha dar svobody jednání, ale jejich svoboda a hned nato i jejich věčné štěstí se dostávají poslušností Jeho zákonů. Jak Alma učil svého nezdrábného syna Koriantona: „Zlovolnost nikdy nebyla štěstím.“ (Alma 41:10.)

V této době, kdy bylo evangelium znovuzřízeno ve své plnosti, Bůh znovu zjevil požehnání, která jsou nám přislíbena, budeme-li poslušni Jeho přikázání.

V Nauce a smlouvách, ve 130. oddíle, čteme:

„Je zákon, neodvolatelně ustanovený v nebi před založením tohoto světa, na němž jsou všechna požehnání založena –

A když získáme jakékoli požehnání od Boha, je to skrze poslušnost onoho zákona, na němž je založeno.“ (NaS 130:20–21.)

V písmech zajisté neexistuje nauka, která by byla více zdůrazňována než ta o neměnných přikázáních Páně a jejich spojitosti s naším blahem a štěstím jakožto jednotlivců, rodin a celé společnosti. Existují absolutně platné morální zásady. Neposlušnost Božích přikázání nás bude vždy připravovat o Jeho požehnání. Tyto věci se nemění.

Ve světě, kde morální kompas společnosti selhává, znovuzřízené evangelium Ježíše Krista nikdy nezakolísá. A kolísat nesmějí ani kůly a sbory, ani rodiny, ani jednotliví členové. Nesmíme si vybírat přikázání, o kterých si myslíme, že je důležité je dodržovat – musíme brát v potaz všechna Boží přikázání. Musíme stát pevně a neochvějně, být zcela přesvědčeni o Boží stálosti a mít naprostou důvěru v Jeho zaslíbení.

Kéž jsme stále světlem na hoře, příkladem v dodržování přikázání, která se nikdy nezměnila a nikdy nezmění. Tak jako tato knížka povzbuzovala vojáky Svatých posledních dnů, aby zůstávali morálně silní v době války, kéž jsme i my v této válce posledních dnů majákem pro celou zemi a zvláště pro Boží děti, které usilují o Pánova požehnání. O tom svědčím ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

ODKAZY

1. První předsednictvo, *Principles of the Gospel* (1943), i.
2. *Principles of the Gospel*, v, vii, viii.
3. *Teachings of Presidents of the Church: Harold B. Lee* (2000), 4.
4. Stephen L Richards, *Principles of the Gospel*, 141.
5. „Rodina – prohlášení světu“, *Liahona*, listopad 2010, 129.

President Thomas S. Monson

Poslušnost přináší požehnání

Poznání pravdy i odpovědi na naše nejhlubší otázky k nám přicházejí, jsme-li poslušni příkázání Božích.

Milovaní bratři a sestry, jsem velice vděčný za to, že mohu být dnes dopoledne s vámi. Prosím vás o víru a modlitby, zatímco k vám budu promlouvat, což je pro mne výsadou.

Muži i ženy v průběhu věků vždy hledali poznání a porozumění týkající se smrtelné existence a svého místa a smyslu v ní, stejně jako způsobu toho, jak získat pokoj a štěstí. A takovému hledání se věnuje i každý z nás.

Toto poznání a porozumění je dostupné všem lidem. Je obsaženo v pravdách, které jsou věčné. V Nauce a smlouvách v 1. oddíle ve verši 39 čteme: „Vizte a hledte, Pán je Bůh a Duch vydává svědectví a svědectví je pravdivé a pravda trvá na věky věků.“

Básník napsal:

*Kdyby nebesa zmizela a
rozpukla se zem,
pravda, jako základ všeho,
vždy přetrvá.
Pravda, ta nikdy se nezmění.¹*

Někteří se ptají: „Kde lze takovou pravdu najít, a jak ji máme rozpoznat?“ Ve zjevení daném skrze Proroka

Josepha Smitha v květnu 1833 v Kirtlandu ve státě Ohio Pán prohlásil:

„Pravda je poznání věcí, jak jsou a jak byly a jak přijdou; ...

Duch pravdy je od Boha. ...

A žádný člověk nezískává plnost, pokud nezachovává příkázání jeho.

Ten, kdo zachovává příkázání [Boží], získává pravdu a světlo, až je oslaven v pravdě a zná všechny věci.“²

Jak úžasné zaslíbení! „Ten, kdo zachovává příkázání [Boží], získává pravdu a světlo, až je oslaven v pravdě a zná všechny věci.“

V tomto osvíceném věku, kdy byla znovuzřízena plnost evangelia, není nutné, abychom, vy nebo já, při hledání pravdy pluli po nezmapovaných mořích nebo cestovali nevyznačenými cestami. Milující Nebeský Otec nám stanovil směr a poskytl nám bezpečného průvodce – a to *poslušnost*. Poznání pravdy i odpovědi na naše nejhlubší otázky k nám přicházejí, jsme-li poslušni příkázání Božích.

Poslušnosti se učíme po celý život. Začínáme v útlém mládí a ti, kteří jsou zodpovědní za péči o nás, stanovují pokyny a pravidla, aby zajistili naši bezpečnost. Kdybychom byli takových pravidel zcela poslušni, život by byl

pro každého z nás snazší. Mnozí z nás se však tomu, jak je moudré být poslušný, učí až životními zkušenostmi.

Když jsem byl malý, trávil naše rodina každé léto od začátku července do začátku září na chatě v parku Vivian v kaňonu Provo v Utahu.

Jedním z mých nejlepších kamarádů během těchto bezstarostných dnů v kaňonu byl Danny Larsen, jehož rodina také vlastnila v parku Vivian chatu. Každý den jsme měli v tomto klučičím ráji co dělat – rybařili jsme v potoku i v řece, sbírali jsme kamínky a jiné poklady, chodili jsme na výlety, lezli po skalách a prostě jsme si užívali každou minutu každé hodiny každého dne.

Jednou ráno jsme se s Dannym rozhodli, že si večer se všemi kamarády v kaňonu uděláme táborák. Jen bylo třeba vyčistit prostor na nedaleké louce, kde bychom se mohli všichni sejít. Červnová tráva na louce už uschla a byla pichlavá, a proto byla louka pro náš záměr nevhodná. Začali jsme vysokou travu škrabat se záměrem vyčistit velikou kruhovou plochu. Trhali jsme a škrabali jsme ze všech sil, ale podařilo se nám vytrhat jen několik hrstí houževnatého plevelu. Uvědomili jsme si, že tento úkol by zabral celý den, a naše síly a nadšení se již začaly vytrácet.

A poté mě v mé osmileté mysli napadlo, jak jsem si myslel, geniální řešení. Řekl jsem Dannymu: „Stačí, když ten plevel zapálíme. Prostě v tom plevelu *vypálíme* kruh!“ Okamžitě souhlasil, a já jsem běžel do chaty pro pár zápalek.

Abyste si někdo z vás nemyslel, že jsme v tomto útlém věku osmi let směli používat zápalky, chci, aby bylo jasné, že oba, Danny i já, jsme měli zakázáno je používat bez dozoru dospělých. Oba jsme byli opakovaně varováni před nebezpečím ohně. Nicméně já jsem věděl, kam rodiče

zápalky dávali, a my jsme potřebovali tu louku vyčistit. Bez dalšího přemýšlení jsem běžel do chaty, sebral jsem několik zápalek a ujistil se, že mě nikdo nevidí. Pak jsem si je rychle strčil do kapsy.

Doběhl jsem zpátky k Dannymu s nadšením, že mám v kapse řešení našeho problému. Vzpomínám si, jak jsem si myslel, že oheň se rozšíří jen tak daleko, jak jsme chtěli, a pak se nějak zázračně sám uhasí.

Škrtl jsem zápalkou o kámen a suchá červnová tráva vzplála. Vzňala se, jako by byla politá benzínem. Zpočátku, když jsme s Dannym sledovali, jak plevel mizí, jsme byli nadšeni, ale brzy bylo jasné, že oheň nemá v úmyslu uhasit se sám. Když jsme si uvědomili, že oheň nejsme schopni zastavit, propadli jsme panice. Hrozivé plameny začaly stoupat po úbočí a ohrožovaly borovice a vše ostatní, co jim stálo v cestě.

Nezbylo nám nic jiného než běžet pro pomoc. Zakrátko všichni schopní muži a ženy v parku Vivian běhali sem a tam s mokkými jutovými pytlí a házeli je na plameny ve snaze uhasit je. Po několika hodinách byly uhašeny poslední uhlíky. Letité borovice byly zachráněny, stejně jako domy, které by plameny postupně také pohltily.

S Dannym jsme onoho dne získali několik těžkých, ale důležitých ponaučení – k nimž patřila v neposlední řadě i důležitost poslušnosti.

Existují pravidla a zákony, které nám pomáhají zajistit fyzickou bezpečnost. Podobně nám Pán poskytuje i pokyny a příkázání, které nám pomáhají zajistit bezpečnost duchovní, abychom mohli úspěšně kráčet touto často záludnou smrtelnou existencí a nakonec se navrátit k Nebeskému Otcí.

Před staletími Samuel odvážně prohlásil k pokolení, které bylo důrazně učeno tradici zvířecích obětí:

„Aj, poslouchati lépe jest, nežli obětovati, a ku poslušenství státi, nežli tuk skopců přinášeti.“³

V této dispensaci Pán zjevil Proroku Josephu Smithovi, že požaduje „srdce a ochotnou mysl; a ochotní a poslušní budou jísti dobré věci země Sion v těchto posledních dnech“.⁴

Všichni proroci, dávní i novodobí, věděli, že poslušnost je nezbytná pro naše spasení. Nefi prohlásil: „Půjdu a učiním věci, které přikázal Pán.“⁵ Ačkoli jiní ve víře a v poslušnosti kolísali, Nefi se nikdy nevyhnul tomu, aby udělal to, o co ho Pán požádal. Výsledkem bylo to, že byly požehnány nesčíslné generace.

Velmi inspirující a dojmavá je zpráva o poslušnosti Abrahama a Izáka. Jak bolestivě těžké muselo být pro Abrahama to, že na základě poslušnosti Božího příkazu vzal svého milovaného Izáka do země Moria a nabídl ho jako oběť. Dokážeme si představit, jak těžké měl Abraham srdce, když putoval na určené místo? Když Izáka svazoval, pokládal ho na oltář a bral nůž, aby ho zabil, určitě musela úzkost svírat jeho tělo a trýznit jeho mysl. Avšak s neochvějnou vírou a absolutní důvěrou v Pána na Pánův příkaz zareagoval. Jak úžasná pak byla slova, která zaslechl, a jak nevýslovně šťastný byl, když je uslyšel: „Nevztahuj ruky své na dítě, aniž mu co číň; neboť jsem již poznal, že se Boha bojíš, když jsi [mi neodepřel syna svého, jediného syna svého].“⁶

Abraham byl vyzkoušen a prověřen, a díky jeho věrnosti a poslušnosti mu Pán dal tento úžasný slib: „Požehnání budou v semeni tvém všickni národové země, proto že jsi uposlechl hlasu mého.“⁷

Ačkoli po nás se nepožaduje, abychom svou poslušnost prokázali tak dramatickým a srdcervoucím způsobem, je poslušnost vyžadována i od nás.

V říjnu 1873 prohlásil prezident Joseph F. Smith: „Poslušnost je prvním zákonem nebes.“⁸

A prezident Gordon B. Hinckley řekl: „Šťěstí Svatých posledních dnů, pokoj Svatých posledních dnů, blahobyt Svatých posledních dnů a věčné spasení a oslavení tohoto lidu spočívá v tom, že kráčí v poslušnosti rad ... Božích.“⁹

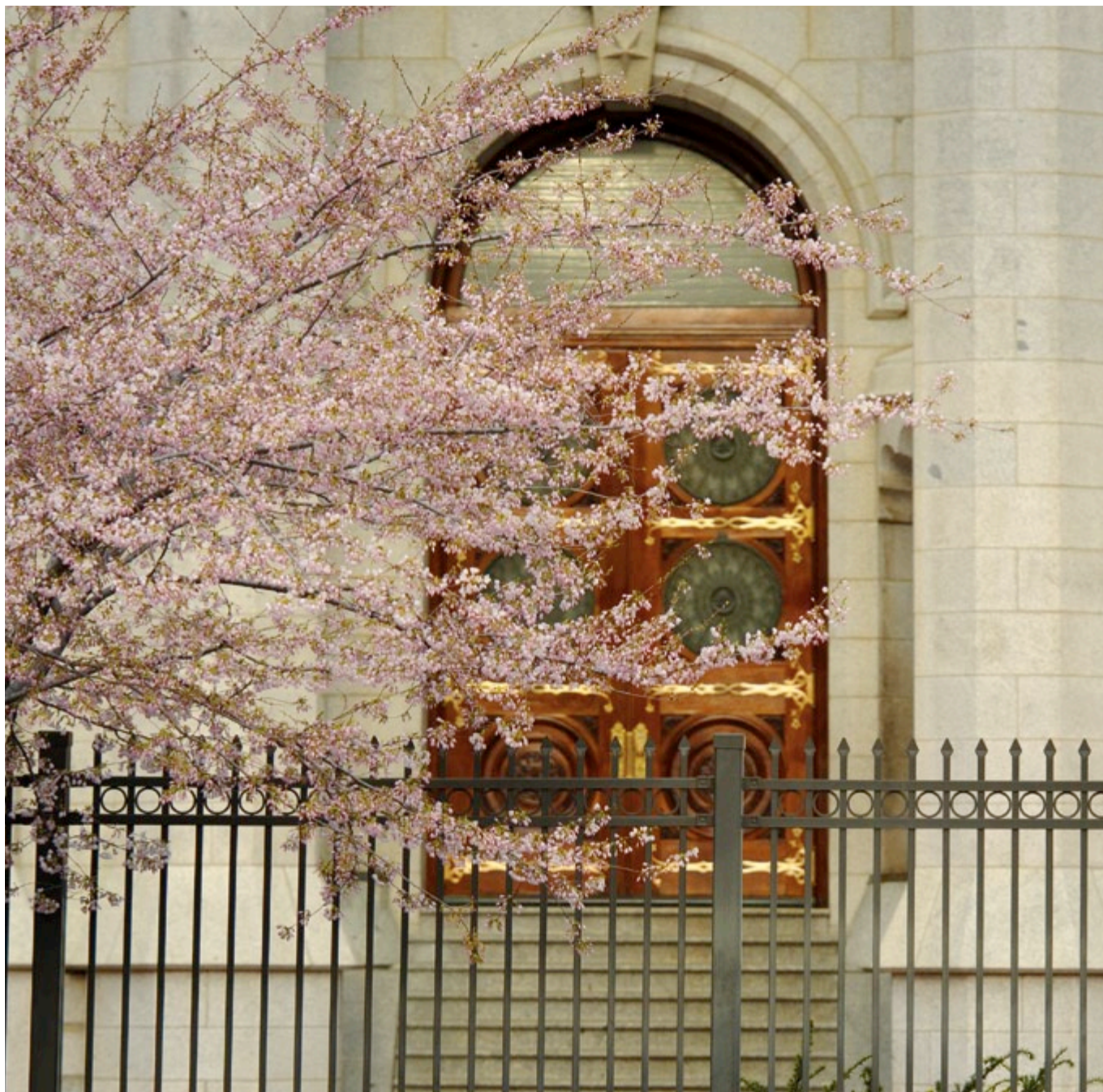
Poslušnost je znakem proroků; v průběhu věků jim poskytuje sílu a poznání. Je velmi důležité, abychom si uvědomili, že na tento pramen síly a poznání máme nárok i my. Dnes je snadno dostupný pro každého z nás, jsme-li poslušni Božích příkázání.

Během let jsem poznal bezpočet lidí, kteří byli a jsou obzvláště věrní a poslušní. Byl jsem jimi požehnan a inspirován. Dovolte mi, abych se zmínil o dvou z nich.

Walter Krause byl věrným členem Církve, který se svou rodinou žil v zemi, která byla po druhé světové válce známá jako Východní Německo. Navzdory těžkostem, jimž tehdy bratr Krause čelil kvůli nedostatku svobody v oné části světa, byl mužem, který miloval Pána a sloužil Mu. Věrně a svědomitě plnil každý úkol, který mu byl dán.

Druhý muž, Johann Denndorfer, rodilý Maďar, byl obrácen do Církve v Německu a v roce 1911, když mu bylo 17 let, tam byl pokřtěn. Zanedlouho poté se vrátil do Maďarska. Po druhé světové válce se stal fakticky vězněm ve své rodné zemi, ve městě Debrecín. I lidem v Maďarsku byla upřena svoboda.

Bratr Walter Krause, který bratra Denndorfera neznal, byl pověřen, aby byl jeho domácím učitelem a pravidelně ho navštěvoval. Bratr Krause zavolał svému společníkovi pro domácí učení a řekl mu: „Dostali jsme pověření navštívit bratra Johanna

Denndorfera. Měl bys čas jet ho se mnou tento týden navštívit a předat mu nějaké poselství evangelia?“ A pak dodal: „Bratr Denndorfer žije v Maďarsku.“

Jeho překvapený společník se zeptal: „Kdy odjíždíme?“

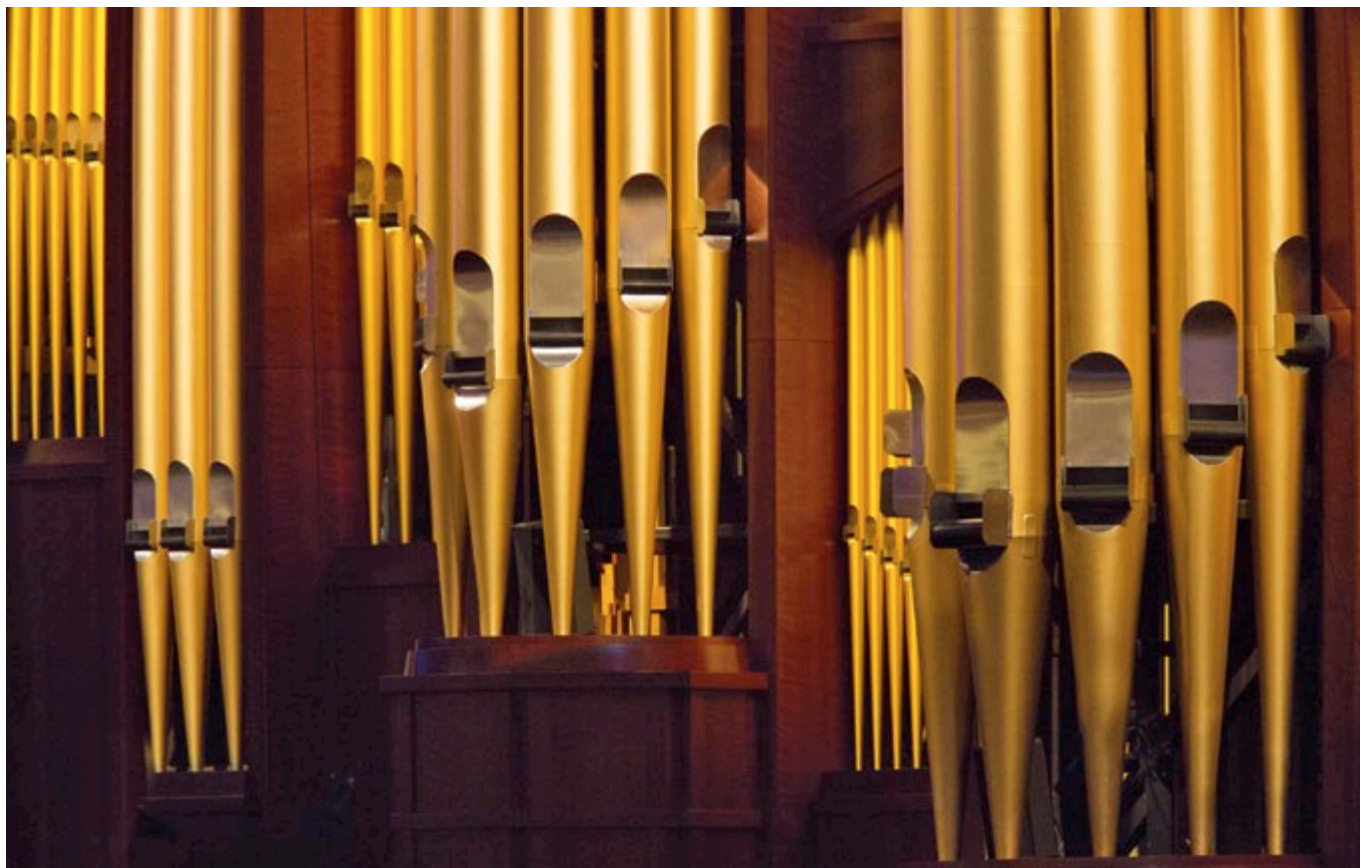
„Zítřa,“ zněla odpověď bratra Krauseho.

„A kdy se vrátíme?“ zeptal se společník.

Bratr Krause odpověděl: „Asi tak za týden – pokud se vůbec vrátíme.“

Tito dva domácí učitelé odjeli navštívit bratra Denndorfera – jeli vlakem a autobusem ze severovýchodní části Německa do Debrecínu v Maďarsku, což je pořádný kus cesty. Bratr Denndorfer se naposledy setkal se svými domácími učiteli před válkou. Když nyní uviděl tyto služebníky Páně, byl přemožen vděčností za to, že přijeli. Nejprve jim odmítl podat ruku. Místo toho šel do ložnice a z malé skříňky vzal krabici se svými desátkami, které po léta schraňoval.

Desátky předal svým domácím učitelům a řekl: „Nyní jsem s Pánem vyrovnán. *Nyní* již mám pocit, že jsem hoden podat ruku služebníkům Páně!“ Bratr Krause mi později vyprávěl, že se slovy nedá vyjádřit jeho dojetí, když pomyslel na to, že tento věrný bratr, který neměl kontakt s Církví po mnoho let, poslušně a soustavně odděloval ze svého skromného platu deset procent na zaplacení desátku. Ukládal je, aniž by věděl, kdy nebo zda vůbec bude mít výsadu je zaplatit.

Bratr Walter Krause zemřel před devíti lety ve věku 94 let. Sloužil věrně a poslušně po celý svůj život a byl inspirací pro mne i pro všechny, kteří ho znali. Když byl požádán, aby splnil nějaký úkol, nikdy nic nenamítal, nikdy nereptal a nikdy se nevymlouval.

Bratři a sestry, poslušnost je velikou zkouškou tohoto života. „A budeme je tím zkoušeti,“ řekl Pán, „abychom viděli, budou-li činiti všechny věci, jež jim Pán, jejich Bůh, přikáže.“¹⁰

Spasitel prohlásil: „Neboť všichni, kteří chtějí mít požehnání z rukou mých, se budou řídit zákonem, jenž byl určen pro ona požehnání, a podmínkami jeho, jak byly ustanoveny před založením světa.“¹¹

Neexistuje větší příklad poslušnosti než příklad našeho Spasitele. Pavel o Něm poznamenal:

„Ačkoli byl Syn Boží, z toho však, což strpěl, naučil se poslušenství.

A tak dokonalý jsa, učiněn jest [původcem] spasení věčného [pro všechny, kteří ho poslouchají].“¹²

Spasitel projevoval ryzí lásku k Bohu tím, že vedl dokonalý život, a

tím, že ctil své posvátné poslání. Nikdy nebyl domýšlivý. Nikdy se nepozvedal v pýše. Nikdy nebyl nepoctivý. Vždy byl pokorný. Vždy byl upřímný. Vždy byl poslušný.

Ačkoli byl pokoušen mistrem klamu – ďáblem, ačkoli byl fyzicky oslaben půstem trvajícím 40 dní a 40 nocí, a byl vyhladovělý, přesto, když Mu onen zlý činil ty nejlákavější a nejsvůdnější návrhy, Ježíš nám dal božský příklad poslušnosti tím, že se odmítl odchýlit od toho, o čem věděl, že je správné.¹³

Když čelil utrpení v Getsemanech, kde trpěl takovou bolestí, že Jeho pot byl jako velké krůpěje krve kanoucí na zem,¹⁴ ztělesnil poslušného Syna řka: „Otče, chceš-li, přenes kalich tento ode mne, ale však ne má vůle, ale tvá staň se.“¹⁵

Tak jak Spasitel poučoval své první apoštoly, stejně tak poučuje vás i mne: „Následujte mne.“¹⁶ Jsme ochotni uposlechnout?

Poznání, o něž usilujeme, odpovědi, po nichž toužíme, a sílu, s níž si dnes přejeme čelit překážkám

složitého a měnícího se světa, můžeme získat tehdy, když jsme ochotně poslušni Pánových přikázání. Ještě jednou cituji slova Páně: „Ten, kdo zachovává přikázání [Boží], získává pravdu a světlo, až je oslaven v pravdě a zná všechny věci.“¹⁷

Pokorně se modlím o to, abychom mohli být požehnáni bohatými odměnami, které jsou slíbeny poslušným. Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána a Spasitele, amen. ■

ODKAZY

1. „Oh Say, What Is Truth?“ *Hymns*, č. 272.
2. Nauka a smlouvy 93:24, 26–28.
3. 1. Samuelova 15:22.
4. Nauka a smlouvy 64:34.
5. 1. Nefi 3:7.
6. Genesis 22:12.
7. Genesis 22:18.
8. Joseph F. Smith, „Discourse“, *Deseret News*, Nov. 12, 1873, 644.
9. Gordon B. Hinckley, „If Ye Be Willing and Obedient“, *Ensign*, Dec. 1971, 125.
10. Abraham 3:25.
11. Nauka a smlouvy 132:8.
12. Židům 5:8–9.
13. Viz Matouš 4:1–11.
14. Viz Lukáš 22:44.
15. Lukáš 22:42.
16. Jan 21:22.
17. Nauka a smlouvy 93:28.

Starší Jeffrey R. Holland
Kvorum Dvanácti apoštolů

„Věřím, Pane“

Upřímně uznejte své otázky a obavy, ale nejprve a navždy rozdmýchejte plameny své víry, protože všechno je možné pro ty, kteří věří.

J ežíš se jednou setkal se skupinou lidí, kteří se o něčem horlivě dohadovali s Jeho učedníky. Když se Spasitel zajímal o příčinu sporu, vystoupil otec postiženého dítěte a řekl, že se obrátil na Ježíšovy učedníky, aby požehnali jeho synovi, ale ti toho nebyli schopni. Chlapec dál skřípal zuby, z úst mu vycházela pěna a svíjel se před nimi na zemi, a tak se otec obrátil na Ježíše a jeho hlas byl dozajista naplněn zoufalstvím z této poslední možnosti:

„Můžeš-li co,“ řekl, „spomoz nám, slituje se nad námi.“

A Ježíš řekl jemu: Můžeš-li tomu věřiti; všeckoť jest možné věřícímu.

A i hned zvolav otec mládence toho s slzami, řekl: Věřím, Pane, spomoz nedověře mé.¹

Počáteční přesvědčení tohoto muže je podle jeho vlastního doznání omezené. Má však naléhavé a hluboké přání, které se týká jeho jediného dítěte. Je nám řečeno, že pro začátek toto stačí. „Nemůžete-li činiti ničeho více, nežli si *přátí, abyste uvěřili,*“ říká Alma, „nechte toto přání v sobě působiti.“² Tomuto otci již nezbyvá žádná jiná naděje, a tak se drží víry, kterou má, a naléhavě prosí Spasitele světa: „Můžeš-li

co, spomoz *nám*, slituje se nad *námi.*“³ Stěží dokáží přecházet tato slova, aniž bych byl dojat k slzám. Množné číslo vyjádřené zájmenem *nám* je očividně použito záměrně. Tento muž v podstatě říká: „Celá naše rodina tě prosí. Naše úsilí nikdy nekončí. Jsme vyčerpaní. Náš syn padá do vody. Padá do ohně. Neustále mu hrozí nebezpečí a my se o něho neustále bojíme. Nevíme, kam jít jinam se obrátit. Můžeš nám pomoci *ty*? Budeme vděční za *cokoli* – za částečné požehnání, jen za špetku naděje, za maličké nadlehčení břemene, které matka tohoto chlapce nese každý den svého života.“

Slova „*můžeš-li co*“, která pronesl tento otec, se mu vrací v podobě slov „*můžeš-li tomu věřiti*“, která pronesl Mistr.⁴

„I hned“, píše se v písmech – nikoli pomalu, nikoli skepticky, nikoli cynicky, ale „ihned“ – otec ve své nepředstírané rodičovské bolesti zvolá: „Věřím, Pane, spomoz nedověře mé.“ V reakci na tuto nově nabytou, i když stále neúplnou víru, Ježíš chlapce uzdravuje – v podstatě ho téměř křísí z mrtvých, jak tuto příhodu popisuje Marek.⁵

Na pozadí tohoto dojemného příběhu z písem bych rád mluvil přímo k mladým členům Církve – mladým věkem, či mladým podle počtu let členství v Církvi, či mladým podle počtu let života s vírou. Ať tak či onak, mělo by to zahrnovat v podstatě každého z nás.

První poznatek z tohoto příběhu se týká toho, že když tento otec čelí zkoušce víry, nejprve trvá na své síle a až poté uznává své omezení. Jeho první slova jsou vyřčena kladně a bez zaváhání: „Věřím, Pane.“ Rád bych řekl všem těm, kteří si přejí mít více víry, vzpomeňte si na tohoto muže! Ve chvílích obav, pochybností, či těžkostí se držte pozice, kterou jste již dobyli, i tehdy, kdy je tato pozice omezená.

Během růstu, kterým musíme ve smrtelnosti všichni projít, se každý z nás setká s duchovní obdobou postižení tohoto chlapce nebo zoufalství tohoto rodiče. Až nastanou tyto okamžiky a přijdou tyto situace, jejichž řešení není ihned zřejmé, *držte se pevně toho, co již víte, a zůstaňte silní, dokud nepříjde dodatečné poznání*. Právě o této příhodě, o tomto konkrétním zázraku Ježíš řekl: „Budete-li mít víru jako zrno horčičné, díte hoře této: Přejdi odsud tam, i přejde, a nebude vám nic nemožného.“⁶ Nejde o velikost vaší víry, ani o stupeň vašeho poznání – jde o bezúhonnost, se kterou přistupujete k víře, kterou máte, a k pravdě, kterou již znáte.

Druhý poznatek je obměnou toho prvního. Když přicházejí problémy a vyvstávají otázky, nezačněte usilovat o víru tím, že budete mluvit o tom, kolik víry se vám *nedostává* – nezačínajte takřkajíc se svou „nevírou“. To je podobné, jako kdybyste do krůty chtěli nádivku nacpat zobákem! Dovolte mi to říci jasně – nežádám vás, abyste předstírali, že máte víru, kterou nemáte. *Žádám* vás o to, abyste byli věrni víře, kterou již *máte*. Někdy jednáme tak, jako kdyby upřímné přiznání pochyb bylo vyšším projevem morální odvahy než upřímné prohlášení víry. Tak tomu není! Všichni proto pamatujme na jasné poselství tohoto

příběhu z písem: buďte ohledně svých otázek tak upřímní, jak jen musíte; život je plný otázek ohledně té či oné záležitosti. Pokud ale chcete být vy a vaše rodina uzdraveni, nedopusťte, aby tyto otázky bránily víře konat zázraky.

Kromě toho máte více víry, než si myslíte, díky tomu, co Kniha Mormonova nazývá „velikostí důkazů“.⁷ „Po ovocích jejich poznáte je,“ řekl Ježíš,⁸ a ovoce získané životem podle evangelia je patrné v životě Svätých posledních dnů všude po celém světě. Podobně jako Petr a Jan řekli svým posluchačům kdysi, říkám i já dnes vám, že „nemůžeme nemluvití toho, co jsme viděli a slyšeli“, a to, co jsme viděli a slyšeli, je, že v životě milionů členů této Církve „zjevný zázrak [se] stal“. To nelze popřít.⁹

Bratři a sestry, toto je božské dílo, které je v pohybu a které se všude projevuje hojností požehnání, a tak prosím nebudte přespříliš znepokojeni, když čas od času vyvstanou věci, které je třeba prozkoumat, pochopit a vyřešit. A ony vyvstávají a vyřeší se. *V této Církvi je to, co víme, vždy důležitější než to, co nevíme. A pamatujte na to, že v tomto telesiálním světě se máme řídit podle víry.*

A tak buďte shovívaví vůči lidským slabostem – k těm svým i ke slabostem těch, kteří s vámi slouží v této Církvi vedené smrtelnými dobrovolníky

a dobrovolnicemi. Bůh musí vždy, vyjma v případě svého dokonalého Jednorozeného Syna, pracovat pouze s nedokonalými lidmi. To pro Něj musí být nesmírně frustrující, ale On to snáší. Měli bychom to snášet i my. A tak když uvidíte nějakou nedokonalost, pamatujte na to, že *nejde* o nedostatek božskosti tohoto díla. Jeden nadaný spisovatel podotkl, že když se do něčeho nalije neomezená plnost, není chybou oleje, dojde-li k určitým ztrátám kvůli tomu, že omezené nádoby ho nedokáží všechno pojmout.¹⁰ Mezi tyto omezené nádoby patříme vy i já, a proto buďte trpěliví a laskaví a odpouštějící.

Poslední poznatek – když přijde nějaká pochybnost nebo těžkost, nebojte se požádat o pomoc. Budeme-li si ji přát tak pokorně a upřímně jako tento otec, můžeme ji získat. V písmech se tato upřímná touha popisuje jako touha s „opravdovým záměrem“, o kterou člověk usiluje „s celým úmyslem srdce, jednajíce před Bohem bez pokrytectví a bez podvodu“.¹¹ Svědčím o tom, že v odpověď na *takto* naléhavou prosbu Bůh vždy sešle pomoc z obou stran závoje, která posílí naši víru.

Řekl jsem, že budu mluvit k mladým. A stále mluvím. Jeden čtrnáctiletý chlapec mi nedávno trochu váhavě řekl: „Bratře Holande, nemohu ještě říci, že vím, že Církev je pravdivá, ale věřím, že je.“ Objal jsem ho tak silně, až mu málem vypadly oči z důlků. Řekl jsem mu celou silou své duše, že *víra* je vzácné slovo, a dokonce ještě vzácnější skutek, a že se nikdy nemusí omlouvat za to, že „jen věří“. Řekl jsem mu, že sám Kristus pravil: „Neboj se, toliko věř.“¹² Tato slova pomáhala dokonce i mladému Gordonu B. Hinckleymu v misijním poli.¹³ Řekl jsem tomuto chlapci, že víra je vždy první krok k přesvědčení a že články,

kteří definují naši společnou víru, všechny důsledně začínají slovy „věříme“.¹⁴ A řekl jsem mu, jak moc jsem na něj hrdý za jeho upřímné úsilí.

Díky výhodě téměř šedesáti let od doby, kdy jsem byl nově věřícím čtrnáctiletým chlapcem, chci říci, co nyní vím. Víím, že Bůh je vždy, v každém ohledu a za každé situace náš milující a odpouštějící Otec v nebi. Víím, že Ježíš byl Jeho jediným dokonalým dítětem a že Jeho život byl dán z lásky, podle vůle Otce i Syna, za vykoupení

nás všech ostatních, kteří dokonalí nejsou. Víím, že byl z této smrti vzkříšen, aby znovu žil, a protože vstal z mrtvých On, vstaneme i vy a já. Víím, že Joseph Smith, který si uvědomoval, že není dokonalý,¹⁵ byl přesto vyvoleným nástrojem v Božích rukou, aby na zemi znovuzřídil věčné evangelium. Také víím, že tím, že toto vykonal – a zvláště skrze přeložení Knihy Mormonovy –, mě učí o Boží lásce, o Kristově božskosti a o kněžské moci více než kterýkoli jiný prorok, o kterém jsem

kdy v průběhu života četl, kterého jsem kdy poznal nebo o kterém jsem kdy slyšel. Víím, že president Thomas S. Monson, který se oddaně a optimisticky blíží k 50. výročí svého vysvěcení apoštolem, je v dnešní době právoplatným nástupcem onoho prorockého povolání. Tento prorocký plášť jsme na něm opět viděli během této konference. Víím, že 14 dalších mužů, kterým vyjadřujete podporu jako prorokům, vidoucím a zjevovatelům, ho podporují svými rukama, srdcem i vlastními apoštolskými klíči.

Toto vám předávám s přesvědčením, které Petr nazýval jistějším slovem proctví.¹⁶ To, co pro mě kdysi bylo malým semínkem víry, vyrostlo ve strom života, takže pokud je vaše víra v této či v jakékoli jiné chvíli trochu zkoušena, vybízím vás, abyste se opřeli o tu mou. Víím, že toto dílo je vskutku Boží pravda, a víím také, že pouze na vlastní nebezpečí bychom mohli dovolit pochybám či ďáblům, aby nás smetli z cesty. Uchovávejte si naději. Jděte dál. Upřímně uznejte své otázky a obavy, ale nejprve a navždy rozdmýchejte plameny své víry, protože všechno je možné pro ty, kteří věří. Ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

ODKAZY

1. Marek 9:22–24; viz také verše 14–21.
2. Alma 32:27; zvýraznění přidáno.
3. Marek 9:22; zvýraznění přidáno.
4. Marek 9:22, 23; zvýraznění přidáno.
5. Viz Marek 9:24–27.
6. Matouš 17:20.
7. Helaman 5:50.
8. Matouš 7:16.
9. Viz Skutkové 4:16, 20.
10. Upraveno z Alfred Edersheim, *The Life and Times of Jesus the Messiah*, 2 vols. (1883), 2:108.
11. 2. Nefi 31:13.
12. Marek 5:36.
13. Viz Gordon B. Hinckley, Conference Report, Oct. 1969, 114.
14. Viz Články víry 1:1–13.
15. Viz *Učení presidentů Církve: Joseph Smith* (2008), 518.
16. Viz 2. Petrova 1:19.

Starší Dallin H. Oaks
Kvorum Dvanácti apoštolů

Následovníci Krista

Následování Krista není ledabylou či občasnou praktikou, nýbrž stálým závazkem a způsobem života, který je platný za všech dob a na všech místech.

Jedna z našich nejoblíbenějších náboženských písní, kterou dnes dopoledne zazpíval sbor Tabernaculu, začíná slovy:

*Pán řekl: „Pojď, následuj mne!“
Tak v Jeho stopách kráčeje.
Jen tak zajedno být můžem’
s vlastním Božím milým Synem.¹*

Tato slova, inspirovaná první výzvou, kterou Spasitel dal svým učedníkům (viz Matouš 4:19), napsal John Nicholson, obrácený ze Skotska. Tak jako mnoho dalších prvních vedoucích, ani on neměl téměř žádné vzdělání, ale zato velmi miloval Spasitele a plán spasení.²

Všechna poselství z této konference nám pomáhají kráčet ve stopách Spasitele, Jehož příklad a učení vymezují cestu pro každého následovníka Ježíše Krista.

Stejně jako všichni ostatní křesťané, i členové Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů studují záznamy o životě Spasitele uvedené v Novém zákoně, v knihách Matouše, Marka, Lukáše a Jana. Některé příběhy a učení z těchto čtyř knih Bible svaté dnes zopakují a každého z nás i všechny ostatní křesťany vyzvu, abychom zvážili, zda jsme způsobilí být

následovníkem Krista a zda je k tomu způsobilá i tato znovuzřízená Církev.

Ježíš učil, že křest je nezbytný pro vstup do království Božího. (Viz Jan 3:5.) Svou službu začal tím, že se sám dal pokřtít (viz Marek 1:9), a spolu se svými následovníky křtil druhé (viz Jan 3:22–26). My činíme totéž.

Ježíš své kázání zahájil tím, že své posluchače vyzval k pokání. (Viz Matouš 4:17.) Jeho služebníci hlásají totéž poselství světu i dnes.

Ježíš během své služby dával lidem příkázání. A učil: „Milujete-li mne, příkázání mých ostříhejte.“ (Jan 14:15; viz také verše 21, 23.) Prohlásil, že dodržování Jeho příkázání bude vyžadovat, aby Jeho následovníci zanechali toho, „což jest u lidí vysokého“ (Lukáš

16:15), a opustili „ustanovení lidská“ (Marek 7:8; viz také verš 13). Také varoval: „Byste byli z světa, svět, což jest jeho, miloval by: že pak nejste z světa, ale já z světa vyvolil jsem vás, protož vás svět nenávidí.“ (Jan 15:19.) Jak později prohlásil apoštol Petr, následovníci Ježíše mají být „lid [zvláštní]“. (1. Petrova 2:9.)

Svatí posledních dnů rozumějí tomu, že nemáme být „ze světa“ nebo se řídit „ustanoveními lidskými“, ale tak jako pro další následovníky Krista, i pro nás je někdy těžké se oddělit od světa a jeho tradic. Někteří lidé si berou za příklad způsoby světa, neboť, jak řekl Ježíš některým z těch, které učil, „[miluj] slávu lidskou více než slávu Boží“. (Jan 12:43.) Takových neúspěchů v následování Krista je příliš mnoho a jsou příliš osobní na to, abychom je zde jmenovali. Sahají od světských praktik, jakými jsou politická korektnost a výstřelky v oblékání a vzhledu, až po odklonění se od základních hodnot, jakou je například věčná podstata a funkce rodiny.

Ježíšovo učení nemělo být pouhou teorií. Vždy měl podle něho člověk jednat. Ježíš učil: „Protož každého, kdož slyší slova má tato a plní je, připodobním muži moudrému.“ (Matouš 7:24; viz také Lukáš 11:28.) A „blahoslavený služebník ten, kteréhož přijda

pán jeho, nalezl by, an tak činí.“ (Matouš 24:46.) V další oblíbené náboženské písni zpíváme:

*Spasiteli, miluji Tě,
chci dle Tvého vzoru jít, ...
Spasiteli, miluji Tě,
chci Tě následovat.*³

Tak jak Ježíš učil, ti, kteří Ho milují, dodržují Jeho přikázání. Jsou poslušní, jak nás dnes dopoledne učil prezident Thomas S. Monson. Následování Krista není ledabylou či občasnou praktikou, nýbrž stálým závazkem a způsobem života, který je platný za všech dob a na všech místech. Spasitel učil této zásadě a tomu, jak si ji máme připomínat a posilovat se v jejím následování, když ustanovil obřad svátosti (svatého přijímání, jak ho někteří nazývají). Z novodobého zjevení víme, že svým následovníkům přikázal, aby na Jeho památku přijímali určité symboly. (Viz Překlad Josepha Smitha, Matouš 26:22, 24; Překlad Josepha Smitha, Marek 14:21–24.) Členové Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů toto přikázání dodržují tím, že každý týden navštívujeme bohoslužbu, při níž přijímáme chléb a vodu a zavazujeme se, že na Něho budeme vždy pamatovat a budeme dodržovat Jeho přikázání.

Ježíš učil, že lidé se mají „vždycky ... modlití“ (Lukáš 18:1.) Také nám v tom byl sám příkladem, například když „byl ... přes noc na modlitbě Boží“ (Lukáš 6:12) předtím, než povolal Dvanáct apoštolů. I my se jako ostatní křesťané na všech svých bohoslužbách modlíme. Také se modlíme o vedení a učíme, že máme často pronášet osobní modlitby a denně poklekat k modlitbě i s rodinou. I my se po vzoru Ježíše modlíme k Otci v nebi a činíme tak v posvátném jménu Ježíše Krista.

Spasitel povolal Dvanáct apoštolů, aby v Jeho Církvi pomáhali, a dal jim klíče a pravomoc k tomu, aby pokračovali i po Jeho smrti. (Viz Matouš 16:18–19; Marek 3:14–15, 6:7; Lukáš 6:13.) Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů jako znovuzřízená Církev Ježíše Krista následuje tento příklad ve svém uspořádání i v předávání klíčů a pravomoci apoštolům.

Někteří z těch, které Ježíš povolal, aby Ho následovali, neuposlechli okamžitě a žádali o odklad, aby dostali závazkům v rodině. Ježíš odpověděl: „Žádný, kdož vztáhna ruku svou k pluhu, ohlídal by se nazpět, není způsobilý k království Božímu.“ (Lukáš 9:62.) Mnozí Svatí posledních dnů tuto prioritu, které Ježíš učil, uplatňují. Patří k nim i nádherný příklad tisíců

misionářů-seniorů a dalších, kteří opouštějí děti a vnoučata, aby mohli plnit misionářské povinnosti, k nimž byli povoláni.

Ježíš učil, že Bůh stvořil muže a ženu a že *muž* má opustit své rodiče a má lnout ke své *manželce*. (Viz Marek 10:6–8.) Naše oddanost tomuto učení je dobře známá.

Ve známém podobenství o ztracené ovci Ježíš učil, že máme vynakládat zvýšené úsilí při vyhledávání těch, kteří sešli z cesty. (Viz Matouš 18:11–14; Lukáš 15:3–7.) Jak víme, prezident Thomas S. Monson klade na tento pokyn velký důraz skrze svůj pozoruhodný příklad a své učení o zachraňování našich spolubližních mužů a žen.⁴

Zatímco se snažíme zachraňovat a sloužit, následujeme jedinečný příklad našeho Spasitele a Jeho působivé učení o lásce. „Milovati budeš bližního svého jako sebe samého.“ (Matouš 22:39.) Dokonce nám přikázal, abychom milovali i své nepřátele. (Viz Lukáš 6:27–28.) A na konci svého působení ve smrtelnosti ve svém mocném učení řekl:

„Přikázání nové dávám vám, abyste se milovali vespolek; jakož já miloval jsem vás, abyste i vy milovali jeden druhého.

Po tomť poznají všickni, že jste moji učedníci, budete-li míti lásku jedni k druhým.“ (Jan 13:34–35.)

Ježíš učil, že součástí naší lásky jednoho ke druhému je to, že když nám někdo ublíží, my mu odpustíme. (Viz Matouš 18:21–35; Marek 11:25–26; Lukáš 6:37.) I když mnohým toto těžké přikázání činí obtíže, my známe inspirující příklady Svatých posledních dnů, kteří láskyplně odpustili i ta nejtěžší provinění. Například Chris Williams čerpal ze své víry v Ježíše Krista, aby odpustil opilému řidiči, který zavinil smrt jeho manželky a dvou dětí. Jen dva dny po tragédii, kdy byl tento muž projevující odpuštění, který tehdy sloužil jako biskup, ještě velmi rozrušený, řekl: „Jako učedník Krista jsem neměl jinou možnost.“⁵

Většina křesťanů dává chudým a potřebným, jak tomu učil Ježíš. (Viz Matouš 25:31–46; Marek 14:7.) Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů a její členové v následování tohoto učení našeho Spasitele vynikají. Naši členové dávají štědré příspěvky charitativním organizacím a osobně poskytují službu a další dary chudým a potřebným. Kromě toho se členové každý měsíc postí po dobu dvou jídel a částku představující minimálně hodnotu těchto dvou jídel darují jako postní oběť, kterou biskupové a presidenti odboček používají k tomu, aby pomohli členům v nouzi. Naš

půst na pomoc hladovým je skutkem pravé lásky, a když to činíme s čistými úmysly, je to duchovní hostina.

Méně známá je celosvětová humanitární služba naší Církev. Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů používá prostředky věnované štědrymi členy k zaslání potravin, oblečení a dalších nezbytných věcí, aby ulevily trpícím dospělým a dětem po celém světě. Tyto humanitární dary, které v posledních deseti letech dosáhly stovek milionů dolarů, jsou poskytovány bez ohledu na náboženství, rasový původ nebo národnost.

Naše rozsáhlá pomoc Japonsku, zasaženému v roce 2011 zemětřesením a vlnou tsunami, čítala 13 milionů dolarů v hotovosti a ve formě další humanitární pomoci. Kromě toho poskytlo více než 31 000 dobrovolníků sponzorovaných Církví více než 600 000 hodin služby. Naše humanitární pomoc obětem hurikánu Sandy na východě Spojených států zahrnovala velké dary různých prostředků a téměř 300 000 hodin služby, které poskytlo přibližně 28 000 členů Církev při úklidových pracích. Mezi další četné příklady z minulého roku patří poskytnutí 136 000 kilogramů oblečení a obuvi uprchlíkům v africkém Čadu. Za poslední čtvrt století jsme pomohli téměř 30 milionům lidí ve 179 zemích.⁶ Lidé nazývaní „mormoni“ opravdu vědí, jak dávat chudým a potřebným.

Ve svém posledním učení v Bibli Spasitel vedl své následovníky k tomu, aby Jeho učení zanesli do každého národa a každému stvoření. Již od počátku Znovuzřízení se Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů snaží toto učení následovat. I v době, kdy jsme byli chudou a rozrůstající se novou církví jen s několika tisíci členy, naši první vedoucí vysílali misionáře za oceán, na východ i na západ. Jako lid pokračujeme ve výuce křesťanského poselství až do současnosti, kdy má náš jedinečný misionářský program více než 60 000 misionářů na plný úvazek a tisíce dalších, kteří slouží na úvazek částečný. Máme misionáře ve více než 150 zemích a teritoriích po celém světě.

Ve svém mocném Kázání na hoře Ježíš učil: „Budtež vy tedy dokonalí, jako i Otec váš, kterýž jest v nebesích, dokonalý jest.“ (Matouš 5:48.) Účelem tohoto učení a účelem následování Spasitele je přijít k Otci, kterého Spasitel nazval Otcem svým a Otcem naším, Bohem svým a Bohem naším. (Viz Jan 20:17.)

Z novodobých zjevení, která jsou pro znovuzřížené evangelium příznačná, víme, že přikázání, abychom usilovali o dokonalost, je součástí plánu spasení, který připravil Bůh Otec pro spasení svých dětí. V tomto plánu jsme všichni *dědici* našich nebeských rodičů. „Jsme [dětí] Boží,“ učil apoštol Pavel, „a jestliže [dětí], tedy i dědicové, dědicové zajisté Boží, spolu pak dědicové Kristovi.“ (Římanům 8:16–17.) To znamená, jak nám vysvětluje Nový zákon, že jsme „dědicové ... života věčného“ (Titovi 3:7) a že pokud přijdeme k Otci, pak obdržíme „dědičně všecko“ (Zjevení 21:7) – vše, co má On – to je myšlenka, kterou mysl smrtelníka dokáže stěžít pochopit. Můžeme však porozumět alespoň tomu, že dosažení nejvyššího určení ve

věčnosti je možné, jen pokud následujeme našeho Spasitele, Ježíše Krista, který učil, že „žádný nepřichází k Otci než skrze mne“. (Jan 14:6.) Snažíme se Ho následovat a stát se více takovými, jako je On, zde i ve světě, který přijde. Proto v posledním verši náboženské písně „Pán řekl: ‚Pojď‘“ zpíváme:

*Postačí nám samotným znát,
že Ho máme následovat
cestou slzavým údolím?
Ne, pojďme k sférám svatějším! ...*

*Vždyť trůny, panství, království
pro naši slávu se už stkví,
jen když vždy uposlechneme
ta slova: „Pojď, následuj mne.“¹⁷*

Vydávám svědectví o našem Spasiteli, Ježíši Kristu, Jehož učení a příklad se snažíme následovat. On vyzývá nás všechny, kteří neseme břímě, abychom k Němu přišli, učili se od Něho a následovali Ho, a tak našli odpočinutí pro svou duši. (Viz Matouš 4:19; 11:28.) Svědčím o pravdivosti Jeho poselství a o božském poslání a pravomoci Jeho znovuzřízené Církve. Ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

ODKAZY

1. „Pán řekl: ‚Pojď‘“, ZNPPD 2, č. 17.
2. Viz Karen Lynn Davidson, *Our Latter-day Hymns: The Stories and the Messages* (1988), 142–143, 419.
3. „Chci Tě následovat“, ZNPPD 2, č. 20.
4. Viz například Heidi S. Swinton, *To the Rescue: The Biography of Thomas S. Monson* (2010), 149–161; Thomas S. Monson, „Záchranná akce“.
5. Chris Williams, v článku Jessicy Henriové, „Father Relies on Faith to Forgive Intoxicated Teen Driver“, *Deseret News*, Aug. 1, 2012, deseretnews.com/article/865559847/Let-It-Go-Chris-Williams-shares-his-story-of-tragedy-and-forgiveness.html; viz také Chris Williams, *Let It Go: A True Story of Tragedy and Forgiveness* (2012).
6. Viz „Emergency Response: Church Assists Worldwide“, *Church News*, Mar. 9, 2013, 9; Welfare Services Emergency Response, „2012 Year in Review“, 8.
7. ZNPPD 2, č. 17.

Starší Christoffel Golden ml.
Sedmdesátník

Otec a Syn

Ústřední zásadou evangelia Ježíše Krista a jeho moci nás spasit je správné porozumění Otci a Synu.

Milovaní bratři a sestry, jsem velmi vděčný za to, že k vám dnes odpoledne mohu promlouvat během této inspirující generální konference!

Budu mluvit o tématu, které je pro mě nanejvýš posvátné, a nejprve bych chtěl vyjádřit vděčnost za mnoho oddaných křesťanů v průběhu celé

historie, k nimž patřili i moji vlastní předkové – francouzští protestanti a irští katolíci. Kvůli své víře a uctívání Boha mnozí z nich obětovali postavení, majetek, a dokonce i život při obraně svého Boha a své víry.¹

Jako Svatí posledních dnů a jako křesťané máme rovněž silnou a hlubokou víru v Boha, Věčného Otce,

a Jeho Syna, Ježíše Krista. Oddanost Bohu je a navždy bude posvátnou a osobní záležitostí mezi námi a naším Stvořitelem.

Naše úsilí o získání věčného života není ničím jiným než úsilím porozumět tomu, kdo je Bůh, a navrátit se k Němu, abychom s Ním mohli žít. Spasitel se modlil ke svému Otci: „Totť jest pak věčný život, aby poznali tebe samého pravého Boha, a kteréhož jsi poslal, Ježíše Krista.“²

Dokonce i ve světle tohoto prohlášení samotného Spasitele se převládající názor většiny lidí ohledně povahy Otce a Syna po mnohá staletí zjevně neshoduje s tím, čemu učí svatá písma.

S úctou prohlašujeme, že ústřední zásadou evangelia Ježíše Krista a jeho moci nás spasit je správné porozumění Otci a Synu.³

Důležitost této naprosto základní zásady evangelia Ježíše Krista byla potvrzena Prvním viděním Proroka Josepha Smitha v roce 1820. Prorok napsal: „Spatřil jsem dvě Bytosti, jejichž jas a sláva se vymyká veškerému popisu, stojící nade mnou ve vzduchu. Jedna z nich ke mně promluvila, nazývají mne jménem a řekla, ukazujíc na druhou – *Toto je můj Milovaný Syn. Slyš její!*“⁴

Tento zážitek chlapce Josepha, po němž následovala mnohá další vidění a zjevení, nám prozrazuje, že Bůh skutečně existuje; že Otec a Jeho Syn, Ježíš Kristus, jsou dvě samostatné a odlišné bytosti; že člověk je stvořen k obrazu Božímu; že náš Nebeský Otec je doslovným Otcem Ježíše Krista; že Bůh se i nadále zjevuje člověku; a že Bůh je nám stále nablízku a zajímá se o nás a že odpovídá na naše modlitby.

Ačkoli Otec a Syn se ve svatých písmech podobným způsobem zjevují poměrně zřídka, je pozoruhodné, jak moc se První vidění shoduje s jinými

událostmi, jež byly ve svatých písmech zaznamenány.

Například v Novém zákoně se dočítáme o posledním svědectví Štěpána před jeho mučednickou smrtí. Řekl: „Aj, vidím, nebesa otevřená a Syna [muže] stojícího na pravici Boží.“⁵

Když měl apoštol Jan na ostrově Patmos mocné vidění, uzřel „Pána Boha Všemohoucího“⁶ spolu s Beránkem Božím, který nás „[vykoupil] ... krví svou“.⁷

Nauka o Otci a Synu je rovněž obsahem velkolepého svědectví, které nalezneme v Knize Mormonově, jež stojí po boku Bible svaté. Kniha Mormonova obsahuje zprávu o tom, jak náš Spasitel navštívil Nefity – tehdy v přítomnosti asi 2 500 Nefitů zazněl hlas Otce, který ohlásil vzkříšeného Krista: „Hle, můj Milovaný Syn, v němž se mi dobře zalíbilo a v němž jsem oslavil jméno své – slyšte jej.“⁸

Ve čtyřech evangelích se sám Kristus zmiňuje o svém Otci v nebi 160krát, zatímco během své krátké služby mezi Nefity, jež podle záznamů v Knize Mormonově trvala tři dny, se o svém Otci zmiňuje 122krát.

Například v Matoušovi Ježíš říká: „Ne každý, kdož mi říká: Pane, Pane,

vejde do království nebeského, ale ten, kdož činí vůli *Otce mého*, kterýž v nebesích jest.“⁹

V Janovi Spasitel dosvědčuje: „Nemůžeť Syn sám od sebe nic činiti, jedině což vidí, an *Otec* činí.“¹⁰

A v Lukášovi volá: „*Otče*, v ruce tvé poroučím ducha svého.“¹¹

Pokaždé, když Pán hovoří o svém Nebeském Otci, činí tak s tou nejhlubší úctou a pokorou.

Doufám, že nedojde k nějakému nedorozumění. Ježíš Kristus je veliký Jehova, Bůh Izraelský a zaslíbený Mesiáš, a díky svému nekonečnému Usmíření je také náš Spasitel a Vykupitel světa. Apoštol Pavel o Ném prohlásil: „Potom bude konec, když [Kristus] vzdá království Bohu a Otci, když [Kristus] vyprázdní všeliké knížatstvo, i všelikou vrchnost i moc.“¹²

V předvečer Usmíření pronesl Spasitel ke svému Otci nádhernou Přímluvnou modlitbu. Modlil se těmito slovy:

„Ne za tytoť [jinými slovy své apoštolů] pak toliko prosím, ale i za ty, kteříž skrze slovo jejich mají uvěřiti ve mne.

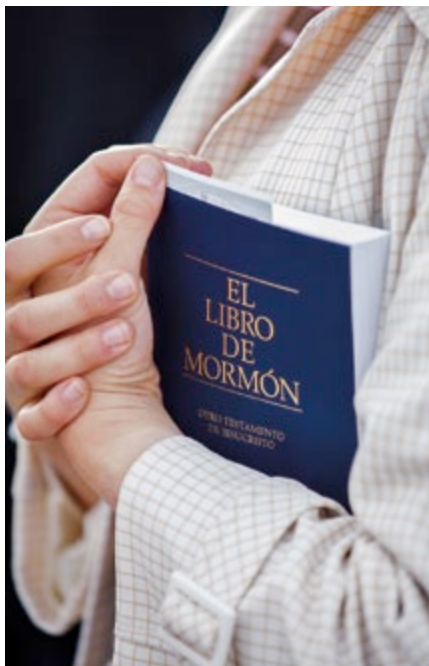
Abý všickni *jedno* byli, jako ty, Otče, ve mně, a já v tobě, aby i oni *v nás jedno* byli, aby uvěřil svět, že jsi ty mne poslal.

A já slávu, kterouž jsi mi dal, dal jsem jim, aby byli jedno, jako my jedno jsme.“¹³

Otec a Syn jsou zcela zjevně samostatné bytosti, které jsou však dokonale sjednoceny v moci a záměru. Tuto jednotu si neosobují jen pro sebe – naopak si přejí, aby stejně jednotní byli všichni ti, kteří se oddané řídí Jejich příkázáními a jsou jich poslušni.

Jak mohou ti, kteří upřímně hledají Boha, poznat Otce a Syna? Spasitel nám slíbil: „Utěšitel pak, ten Duch svatý, ... vás naučí všemu.“¹⁴

Když Nefi v Knize Mormonově

hovořil o nauce Kristově, prohlásil, že Duch Svätý „svědčí o Otci a Synu.“¹⁵

Je pravdou, že moc či vliv Ducha Svätého může podle Pánovy vůle příležitostně pocítit kdokoli, bez ohledu na to, jakého je náboženského vyznání. Ale v plné míře, neboli jako dar, přichází Duch Svätý až poté, co člověk se „srdcem zlomeným a duchem zkroušeným“¹⁶ obdržel obřady křtu a daru Ducha Svätého¹⁷ vkládáním rukou. Tyto a další posvátné obřady směji být vykonávány pouze pod vedením a mocí kněžství Božího. V této souvislosti se učíme:

„A toto větší kněžství spravuje evangelium a drží klíč tajemství království, a to klíč poznání Boha.

Tudíž, v obřadech jeho se projevuje moc božskosti.“¹⁸

Díváme-li se na nauku o Otci a Synu v pravém světle, zjišťujeme, že se jedná o nauku o věčné rodině. Každá lidská bytost žila již dříve jako

duchovní dítě nebeských rodičů,¹⁹ přičemž Kristus je v této nebeské rodině Prvorozeným Otcovým.²⁰

A tak je tomu s námi všemi. Jsme děti Nebeského Otce.

President Ezra Taft Benson s prorockým porozuměním uvedl: „Nic nás nepřekvapí více, když projdeme závojem na druhou stranu, než že si uvědomíme, jak dobře známe našeho Otce [v nebi] a jak dobře známá je nám Jeho tvář.“²¹

Poznal jsem, že jazykem smrtelníka nelze vyjádřit to, co je zjevováno pouze Duchem Svätým a mocí Boží. A v tomto duchu vydávám posvátné svědectví o tom, že náš Věčný Otec a Jeho svätý Syn Ježíš Kristus skutečně žijí, jsou nám nablízku a jsou dobrotiví. Ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

ODKAZY

1. Viz Kenneth Scott Latourette, *A History of Christianity, Volume 1: Beginnings to 1500*, rev. ed. (1975) a *A History of*

Christianity, Volume 2: Reformation to the Present, rev. ed. (1975); viz také Diarmaid MacCulloch, *The Reformation* (2003).

2. Jan 17:3.
3. Viz *Lectures on Faith* (1985), 38–44.
4. Joseph Smith–Životopis 1:17.
5. Skutkové 7:56.
6. Zjevení 4:8.
7. Zjevení 5:9.
8. 3. Nefi 11:7.
9. Matouš 7:21; zvýraznění přidáno.
10. Jan 5:19; zvýraznění přidáno.
11. Lukáš 23:46; zvýraznění přidáno.
12. 1. Korintským 15:24. Další informace o Spasiteli a Jeho poslání najdete v dokumentu „Žijící Kristus – svědectví apoštolů“, *Liahona*, duben 2000, 2–3.
13. Jan 17:20–22; zvýraznění přidáno.
14. Jan 14:26.
15. 2. Nefi 31:18.
16. 3. Nefi 9:20; Moroni 6:2.
17. Viz Jan 3:5; 3. Nefi 11:31–38.
18. Nauka a smlouvy 84:19–20.
19. Viz „Rodina – prohlášení světu“, *Liahona*, listopad 2010, 129.
20. Viz Kolossenským 1:15; Nauka a smlouvy 93:21.
21. Ezra Taft Benson, „Jesus Christ – Gifts and Expectations“, *Speeches of the Year, 1974* (1975), 313; viz také „Jesus Christ – Gifts and Expectations“, *Tambuli*, May 1977, 24.

Starší Enrique R. Falabella
Sedmdesátník

Domov – škola života

Zásadám se učíme v domově – na místě, které se může stát kouskem nebe zde na zemi.

Někteří rodiče se omlouvají za chyby, kterých se dopouštějí ve svém domově, a říkají, že důvodem je to, že neexistuje žádná škola rodičovství.

Ve skutečnosti ale taková škola existuje a může být tou nejlepší ze všech. Tato škola se nazývá *domov*.

Když na křídlech paměti cestuji do minulosti, vybavují se mi drahocenné chvíle, které jsem zažil se svou manželkou. Zatímco budu o těchto vzpomínkách hovořit, mohou se vám vybavit vaše vlastní vzpomínky – radostné i smutné; z každé se něčemu učíme.

1. Chrám je tím pravým místem

Po návratu z misie jsem poznal krásnou mladou ženu s dlouhými černými vlasy, které jí sahaly až po pás. Měla nádherné velké oči medově barvy a nakažlivý úsměv. Okouzila mě od první chvíle, kdy jsem ji spatřil.

Moje manželka měla za cíl, že uzavře sňatek v chrámu, ačkoli tehdy byl nejbližší chrám vzdálený přes 6 400 km.

Náš občanský sňatek byl radostný a smutný zároveň, neboť jsme byli

oddáni jen na dobu určitou. Oddávající pronesl slova: „Tímto váš sňatek prohlašuji za uzavřený,“ ale ihned poté dodal: „dokud vás smrt nerozdělí.“

S jistou obětí jsme se tedy vypravili zakoupit jednosměrnou jízdenku do chrámu Mesa v Arizoně.

Když jsme v chrámu poklekli u oltáře, oprávněný služebník pronesl slova, po kterých jsem tolik toužil, a oddal nás jako manžela a manželku na čas a na celou věčnost.

Jeden přítel nás vzal na Nedělní školu. Během lekce vstal a představil nás celé třídě. Poté, co lekce skončila, za mnou přišel bratr, který mi podal ruku a vložil mi do dlaně 20dolarovou bankovku. Nedlouho poté mi podal ruku další bratr a k mému překvapení mi také vložil do ruky bankovku. Rychle jsem se podíval na manželku, která byla na druhé straně místnosti, a zvolal jsem: „Blanquy, podej si s každým ruku!“

Brzy jsme nashromáždili dost peněz na návrat do Guatemaly.

„V celestiální slávě jsou tři nebesa neboli stupně;

A aby člověk získal nejvyšší, musí vstoupiti do tohoto řádu kněžství.“¹

2. K hádce je třeba dvou lidí

Moje manželka vyznává motto: „K hádce je třeba dvou lidí, a já nikdy nebudu jedním z nich.“

Pán jasně popsal vlastnosti, které mají řídit naše jednání s druhými lidmi. Jsou jimi přesvědčování, shovívavost, jemnost, mírnost a nepředstíraná láska.²

Fyzické zneužívání a týrání v rodině je něco, co se v některých společnostech vyskytuje již méně často, a z toho máme radost. Stále daleko však máme k vymýcení citového zneužívání a týrání. Újma způsobená touto formou zneužívání přetrvává v naší paměti, zraňuje naši osobnost, zasévá nám do srdce nenávisť, snižuje naši sebeúctu a naplňuje nás strachem.

Mít za sebou obřad celestiálního sňatku nestačí. Musíme také vést celestiální život.

3. Dítě, které si zpívá, je šťastné

Toto je další motto, které moje manželka často zmiňuje.

Spasitel rozuměl důležitosti posvátné hudby. V písmech se píše, že poté, co s učedníky oslavil přesnice, „sezpívavše písničku, vyšli na horu Olivetskou“.³

A když Spasitel promlouval skrze Proroka Josepha, řekl: „Neboť duši mou těší píseň srdce; ano, píseň spravedlivých je pro mne modlitbou a bude zodpověděna požehnáním na hlavu jejich.“⁴

Jak dojemné je slyšet zpívat malé dítě, které rodiče naučili píseň „Jsem dítě Boží“!⁵

4. Potřebuji, abys mě objal

Výrazy „miluji tě“, „moc ti děkuji“ a „odpusť mi“ jsou jako balzám pro duši. Mění slzy v pocity štěstí. Dodávají útěchu sklíčené duši a potvrzují láskyplné pocity našeho srdce. Tak jako rostliny chřádnou nedostatkem vody, i naše

láska chřadne a umírá, když přestáváme používat slova a skutky lásky.

Pamatuji dny, kdy jsme si milostné dopisy posílali poštou, kdy jsme sbírali mince, abychom svým blízkým mohli zavolat z telefonní budky, nebo kdy jsme milostné básně skládali a psali na obyčejný papír.

Dnes to všechno zní jako pozvánka do muzea!

Technologie nám v této době a v tomto věku umožňují dělat divy. Je tak snadné poslat esemesku vyjadřující lásku a vděčnost! Mládež to dělá pořád. Říkám si ale, zdali nám tyto a další krásné zvyky vydrží i poté, co založíme domov. V jedné esemesce,

kteřou mi nedávno poslala manželka, stálo: „Objetí jako nebe, polibek jako slunce a večer jako měsíc. Krásný den, miluji tě.“

Kdykoli obdržím takovou zprávu, nemohu si pomoci a cítím se jako v nebi.

Dokonalým příkladem ve vyjadřování lásky je náš Otec v nebi. Při představování svého Syna použil tato slova: „Tentot jest ten můj milý Syn, v němž se mi dobře zalíbilo.“⁶

5. Miluji Knihu Mormonovu a svého Spasitele, Ježíše Krista

Když svou manželku vidím každý den číst Knihu Mormonovu, naplňuje

mě to dojetím. Zatímco tak činí, pociťuji její svědectví už jen z radosti, která jí vyzařuje z tváře, když pročítá pasáže, které svědčí o poslání Spasitele.

Jak moudrá jsou slova Spasitele: „Ptejte se na písmo; nebo vy domníváte se v nich věčný život míti, a ta svědectví vydávají o mně.“⁷

Inspirován těmito slovy jsem se zeptal své vnučky Raquel, která se nedávno naučila číst: „Co bys řekla tomu, kdyby sis dala za cíl přečíst Knihu Mormonovu?“

Odpověděla: „Ale dědo, to je moc těžké. Je to tlustá kniha.“

Poté jsem ji požádal, aby mi přečetla jednu stránku. Měřil jsem jí čas na stopkách. Řekl jsem: „Zabralo ti to jen tři minuty a španělská verze Knihy Mormonovy má 642 stran, takže budeš potřebovat 1 926 minut.“

To ji mohlo ještě více odradit, a tak jsem toto číslo vydělil 60 minutami a řekl jsem jí, že bude na přečtení potřebovat pouze 32 hodin – ani ne den a půl!

Poté mi řekla: „Tak to je lehké, dědo.“

Nakonec to Raquel, jejímu bratrovi Estebanovi a našim dalším vnoučatům zabralo více času, protože tuto knihu je třeba číst s duchem modlitby a rozjímání.

Když se postupem času naučíme těšit se z písem, zvoláme spolu s Žalmistou: „Ó jak jsou [sladká] dásním mým [slova tvá], nad med ústům mým.“⁸

6. Nestačí písmo znát, musíme podle nich žít

Vzpomínám si, že po návratu z misie jsem si díky tomu, že jsem pilně studoval písmo, myslel, že už všechno vím. Během námluv jsme s Blanquy často studovali písmo společně. Využil jsem mnohé ze svých zápisků a odkazů, abych se s ní podělil o svou

znalost evangelia. Po sňatku jsem od ní dostal jedno velké ponaučení a uvědomil jsem si něco velmi důležitého: já jsem se možná pokoušel *učit* ji evangeliu, ale ona mě učila jak podle něho *žít*.

V závěru Kázání na hoře nám Spasitel dal tuto moudrou radu: „A protože každého, kdož slyší slova má tato a plní je, připodobním muži moudrému, kterýž ustavěl dům svůj na skále.“⁹

Ti, kteří žijí podle celestiálních zásad, které se nacházejí v písmech, přinášejí útěchu trpícím. Sklíčeným přinášejí radost, ztraceným poskytují vedení, zarmouceným přinášejí pokoj a s jistotou vedou ty, kteří hledají pravdu.

Abych to shrnul:

1. Chrám je tím pravým místem.
2. K hádce je třeba dvou lidí, a já nikdy nebudu jedním z nich.
3. Dítě, které si zpívá, je šťastné.
4. Potřebuji, abys mě objal.
5. Miluji Knihu Mormonovu a svého Spasitele, Ježíše Krista.
6. Nestačí písma znát, musíme podle nich žít.

Těmto a mnoha dalším zásadám se učíme v domově – na místě, které se může stát kouskem nebe zde na zemi.¹⁰ Svědčím o tom, že evangelium Ježíše Krista a plán našeho Nebeského Otce nám poskytují jisté vedení v tomto životě a zaslíbení věčného života. Ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

ODKAZY

1. Nauka a smlouvy 131:1–2.
2. Viz Nauka a smlouvy 121:41.
3. Marek 14:26.
4. Nauka a smlouvy 25:12.
5. „Jsem dítě Boží“, *ZNPPD 1*, str. 96.
6. Matouš 3:17; viz také Marek 1:11; 3. Nefi 11:7.
7. Jan 5:39.
8. Žalm 119:103.
9. Matouš 7:24.
10. Viz *Teachings of Presidents of the Church: David O. McKay* (2003), 43, 150.

Starší Erich W. Kopischke
Sedmdesátník

Přijati Pánem

Budeme-li usilovat o Pánovo přijetí a dostane-li se nám ho, poznáme, že si nás vyvolil a že nám žehná.

Když jsem byl malý, otec mě někdy brával s sebou, abych mu pomáhal při práci. Několik kilometrů od našeho bydliště jsme měli zahrádku, na které byla s příchodem každého ročního období spousta práce. Pracovali jsme na altánku nebo jsme stavěli a opravovali ploty. Pokud si to dobře pamatuji, téměř vždy jsme pracovali za velkých mrazů, v silném sněžení nebo lijáku. Ale mně se to líbilo. Otec mě učil postupovat při práci trpělivě a odevzdaně.

Jednou mi řekl, abych utáhl šroub, a přitom mě upozorňoval: „Dej pozor, pokud to utáhneš moc, šroub se zlomí.“ Chtěl jsem mu hrdě předvést, co umím. Šrouboval jsem vši silou a šroub se samozřejmě zlomil. Otec prohodil něco legračního a začali jsme nanovo. I když jsem něco pokazil, vždy jsem věděl, že mě má rád a věří mi. Přestože zemřel před více než 10 lety, stále slyším jeho hlas a pocituji jeho lásku, povzbuzení a to, že mě přijímá.

Pocit, že nás ti, které máme rádi, přijímají, je základní lidskou potřebou. Přijímají-li nás dobří lidé, motivuje nás to. Zvyšuje to naši sebeúctu a sebevědomí. Ti, kterým se nedostává přijetí z žádoucích zdrojů, ho často hledají jinde. Mohou vzhlížet k lidem, kterým nezáleží na jejich blahu. Mohou se

připojit k falešným přátelům a dělat pochybné věci ve snaze získat uznání, po kterém touží. Mohou usilovat o přijetí nošením určité značky oblečení, aby tak měli pocit, že někam patří nebo že mají určité postavení. U některých lidí je výrazem touhy po přijetí to, že usilují o význačnou úlohu nebo funkci. Svou hodnotu mohou odvozovat od funkce, kterou zastávají, nebo od postavení, jehož dosáhli.

Ani v Církvi se pokaždé neubráníme takovému smýšlení. Pokud usilujeme o přijetí u špatných zdrojů nebo z nesprávných důvodů, ocitáme se na nebezpečné stezce – a ta nás pravděpodobně svede na scestí, a dokonce i k záhubě. Namísto uznání a sebevědomí se nakonec budeme cítit opuštěni a méněcenní.

Alma radil svému synu Helamanovi: „Hleď, abys pohlížel k Bohu a žil.“¹ Nejvyšším zdrojem vnitřní síly a trvalého přijetí jsou náš Nebeský Otec a Jeho Syn, Ježíš Kristus. Znají nás. Milují nás. Nepřijímají nás kvůli našemu titulu či funkci. Nehledí na naše postavení. Hledí do našeho srdce. Přijímají nás pro to, kdo jsme a čím se snažíme stát. Budeme-li vyhledávat přijetí u Nich a obdržíme-li ho, vždy nás to pozvedne a povzbudí.

Podělím se s vámi o jednoduchý návod, který, budeme-li podle něj

postupovat, nám pomůže dosáhnout nejvyššího přijetí. Tento návod nám dal Pán skrze Proroka Josepha Smitha: „Vpravdě pravím vám, všichni ti, již vědí, že srdce jejich je upřímné a zlomené a duch jejich zkroušený, a jsou ochotni dodržovati smlouvy své skrze obětování – ano, každou oběť, kterou já, Pán, přikáži – jsou mnou přijati.“²

Tento návod tvoří tři jednoduché kroky:

1. Vědět, že naše srdce je upřímné a zlomené,
2. vědět, že náš duch je zkroušený, a
3. být ochoten dodržovat své smlouvy skrze obětování, jak Pán přikáže.

Nejprve musíme vědět, že naše srdce je upřímné a zlomené. Jak to poznáme? Začneme upřímným zpytováním sebe sama. Srdce je středem našich pocitů. Když nahlédneme do svého srdce, prověříme sami sebe. Víme jistě i to, co nikdo kolem nás neví. Známe své motivy a touhy. Pokud budeme upřímně zpytovat sami sebe, nebudeme si nic rozumově odůvodňovat, ani si nebudeme lhát.

Můžeme také posoudit, zda je naše srdce zlomené. Srdce zlomené je jemné, otevřené a vnímavé. Když slyším Spasitele říkat: „Aj, stojím u dveří, a tluku,“³ slyším Ho tlouci na dveře svého srdce. Pokud Mu tyto dveře otevřu, jsem citlivější k nabádání Ducha a ve větší míře přijímám Boží vůli.

Budeme-li upřímně a s modlitbou zkoumat, do jaké míry je naše srdce upřímné a zlomené, Duch Svatý nás bude učit. Obdržíme buď láskyplné ujištění, nebo jemné napomenutí vybízející nás k jednání.

Zadruhé – musíme zjistit, zda máme zkroušeného ducha. Slovo *zkroušený* je v Oxfordském slovníku definováno jako „pocitující

nebo vyjadřující výčitky svědomí kvůli špatnému jednání“.⁴ Máme-li zkroušeného ducha, vyznáváme své hříchy a slabosti. Jsme ochotni se učit „o [všech] věcech týkajících se spravedlivosti“.⁵ Pocitujeme zbožný zármutek a jsme ochotni činit pokání. Zkroušený duch je ochoten naslouchat „nutkáním Svatého Ducha“.⁶

Zkroušený duch se projevuje naší ochotou a odhodláním jednat. Jsme ochotni se pokořit před Bohem, ochotni činit pokání, ochotni se učit a ochotni se změnit. Jsme ochotni se modlit: „Ne má vůle, ale tvá staň se.“⁷

Třetím krokem k tomu, abychom byli přijati Pánem, je naše vědomé rozhodnutí dodržovat smlouvy, které jsme uzavřeli, skrze obětování, „ano, každou [oběť], kterou já, Pán, přikáži“.⁸ Až příliš často si myslíme, že slovo *oběť* označuje něco velkého nebo těžkého. V určitých situacích to může být pravda, ale většinou je tím myšleno to, abychom každý den žili jako praví uředníci Kristovi.

Jedním ze způsobů, jak dodržujeme smlouvy skrze obětování, je to,

že každý týden způsobíme přijímáme svátost. Vědomě se na tento posvátný obřad připravujeme. Obnovujeme a potvrzujeme své posvátné sliby dané Pánu. Tímto způsobem pocítujeme Jeho přijetí a dostává se nám od Něj ujištění, že naše úsilí uznává a že nám jsou odpuštěny hříchy skrze Usmíření Ježíše Krista. Během tohoto obřadu nám Pán slibuje, že budeme-li ochotni vzít na sebe jméno Jeho Syna a vždy na Něj pamatovat a zachovávat Jeho přikázání, budeme moci vždy mít Jeho Ducha, aby byl s námi. Schopnost mít Ducha Svatého jako stálého společníka je tím nejlepším ukazatelem toho, že nás Bůh přijímá.

Další způsoby, jak dodržovat smlouvy skrze obětování, jsou velmi jednoduché – například přijmout povolání v Církvi a věrně v něm sloužit nebo následovat výzvu našeho proroka Thomase S. Monsona a podávat pomocnou ruku těm, kteří stojí podél cesty a potřebují duchovně zachránit. Své smlouvy dodržujeme skrze obětování tím, že neokázale sloužíme ve svém okolí či obci, nebo tím, že

vyhledáváme jména předků a vykonáváme za ně chrámové obřady. Své smlouvy dodržujeme skrze obětování tím, že jednoduše usilujeme o spravedlivost, jsme otevření a v každodenním životě nasloucháme nabádáním Ducha. Dodržovat smlouvy někdy neznamená nic víc, než že budeme pevně a věrně stát, zatímco kolem nás zuří bouře života.

Poté, co Pán vysvětluje, jak nás může přijmout, ukazuje nám pomocí názorného příkladu, jaký užitek máme my, jako jednotlivci i jako rodiny, když usilujeme o Jeho přijetí. Řekl: „Neboť já, Pán, způsobím, aby plodili jako velmi plodný strom, jenž je zasazen v dobré zemi u čistého potoka, kterýžto strom vydává mnoho cenného ovoce.“⁹

Jsmen-li v souladu s Duchem Páně a pocítujeme-li, že nás Pán přijímá, budeme požehnáni nad naše chápání

a budeme moci přinášet mnohé ovoce spravedlivosti. Budeme patřit k těm, kterým říká: „To dobře, služebníče dobrý a věrný, nad málem byl jsi věrný, nad mnohem tebe ustanovím. Vejdiz v radost pána svého.“¹⁰

Budeme-li usilovat o Pánovo přijetí a dostane-li se nám ho, poznáme, že si nás vyvolil a že nám žehná. Získáme tak větší důvěru v to, že nás bude vést a směřovat k dobrému. Jeho láskyplné milosrdenství se bude projevovat v našem srdci, v našem životě i v naší rodině.

Z celého srdce vás vyzývám, abyste usilovali o Pánovo přijetí a abyste se těšili z Jeho slíbených požehnaní. Budeme-li se řídit tím jednoduchým návodem, který nám Pán dal, poznáme, že nás přijímá bez ohledu na naši funkci, postavení nebo omezení smrtelného života. Jeho milující přijetí nás bude motivovat, posílí naši víru

a pomůže nám vyrovnat se se vším, čemu v životě čelíme. Navzdory těžkostem budeme úspěšní, bude se nám dařit¹¹ a budeme šťastní.¹² Budeme patřit k těm, kterým Pán řekl:

„Nebojte se, malé děti, neboť jste moje a já jsem přemohl svět, a vy jste z těch, které mi Otec můj dal;

„A žádný z těch, které mi Otec můj dal, nebude ztracen.“¹³

Ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

ODKAZY

1. Alma 37:47.
2. Nauka a smlouvy 97:8.
3. Zjevení 3:20.
4. *Oxford Dictionaries Online*, „contribute“, oxforddictionaries.com.
5. Alma 21:23.
6. Mosiáš 3:19.
7. Lukáš 22:42.
8. Nauka a smlouvy 97:8.
9. Nauka a smlouvy 97:9.
10. Matouš 25:21.
11. Viz Mosiáš 2:22.
12. Viz Mosiáš 2:41.
13. Nauka a smlouvy 50:41–42.

Starší Bruce D. Porter
Sedmdesátník

Nádherná rána

Nemusíme se bát budoucnosti a naše naděje a dobrá mysl nemusí ochabovat, protože je s námi Bůh.

Ježíš a Jeho učedníci se shromáždili ve čtvrtek večer v horní místnosti v Jeruzalémě, aby oslavili přesnice. Muži, kteří tam s Ježíšem byli, nevěděli, že tato večere bude jednou nazývána Poslední večeří. Kdyby to věděli a znali její význam, určitě by plakali.

Jejich Mistr však dokonale rozuměl tomu, že zanedlouho započne Jeho utrpení v Getsemanech a na Golgotě. Nejtemnější hodiny v historii světa se hrozivě přibližovaly; avšak Ježíš jim řekl: „Na světě soužení mítí budete, ale doufejtež, jáť jsem přemohl svět.“ (Jan 16:33.)

Dnes žijeme v době nepokojů a nejistoty, v době, o níž Pán prorokoval Enochovi, že bude označována jako „dny zlovolnosti a odplaty“. (Mojžíš 7:60.) Před námi jsou možná strasti a těžkosti, ale máme také důvod být dobré mysli a radovat se, neboť žijeme v poslední dispensaci, kdy Bůh znovuzřídil svou Církev a království na zemi v přípravě na návrat svého Syna.

President Boyd K. Packer jednou mluvil o svých vnučatech a o stále problematictějších světech, ve kterém žijí. Řekl: „V průběhu svého života budou svědky mnoha událostí. Některé z nich budou vyžadovat jejich odvahu a prohloubí jejich víru. Pokud však budou s modlitbou usilovat o

pomoc a vedení, získají moc nad protivenstvími.“

A později dodal: „Morální hodnoty, na nichž musí záviset civilizace jako taková, se propadají ve spirále stále se zrychlujícím tempem. Přesto se však budoucnosti nebojím.“ („Nebojte se“, *Liahona*, květen 2004, 77, 78.)

Bratři a sestry, nemusíme se bát budoucnosti a naše naděje a dobrá mysl nemusí ochabovat, protože je s námi Bůh. Mezi prvními zaznamenanými radami, které dal Ježíš svým nově povoláním učedníkům v Galileji, bylo toto dvouslovné nabádání: „Nebojž se.“ (Lukáš 5:10.) Tuto radu zopakoval během svého působení mnohokrát. Svým Svatým v naší době Spasitel řekl: „Buďte dobré mysli a nebojte se,

neboť já, Pán, jsem s vámi a budu státí při vás.“ (NaS 68:6.)

Pán bude stát při své Církvě a při svém lidu a bude je udržovat v bezpečí až do svého příchodu. V Sionu a v jeho kůlech bude vládnout pokoj, protože Pán prohlásil: „A aby shromáždění v zemi Sion a v kůlech jeho mohlo být jako ochrana a jako útočiště před bouří a před hněvem, až bude vyelit bez zředění na celou zem.“ (NaS 115:6.)

Církev stojí jako ochranný val zajišťující bezpečí svých členů. Ačkoli okolnosti ve světě mohou být čas od času velmi znepokojující, věrní Svatí posledních dnů naleznou útočiště v kůlech Sionu. Pán prohlásil, že kámen vylomený z hory bez rukou se bude valit, až naplní celou zemi. (Viz Daniel 2:31–45; NaS 65:2.) A žádná lidská moc nemůže zastavit jeho pohyb, neboť autorem tohoto díla je Bůh a Ježíš Kristus je jeho základním kamenem.

Prorok Nefi spatřil ve vidění, že v posledních dnech sestoupí moc Beránka Božího „na lid smlouvy Páně“ a že tito lidé budou „ozbrojeni spravedlivostí a mocí Boží ve veliké slávě.“ (1. Nefi 14:14.)

Každý z nás, i naše rodina, může být ozbrojen mocí Boží jakožto

ochranou, pokud jen zůstaneme věrní Církvi Ježíše Krista Svatých posledních dnů a dovolíme Duchu, aby byl naším průvodcem. Mohou přijít zkoušky a možná že nebudeme rozumět všemu, co se nám nebo kolem nás děje. Ale pokud pokorně a tiše důvěřujeme Pánu, dostane se nám od Něho síly a vedení při všech zkouškách, kterým čelíme. Je-li naší jedinou touhou těšit Pána, budeme požehnáni hlubokým vnitřním klidem.

V prvních dnech Znovuzřízení museli členové Církve čelit těžkým zkouškám. President Brigham Young o tomto období řekl: „Když jsem obklopen lůzou, smrtí a zničením hrozcím ze všech stran, neuvědomuji si to, ale jsem právě tak plný radosti, je mi právě tak dobře v duchu, jako je tomu nyní. Vyhledky se mohou zdát chmurné a velmi temné, ale nikdy jsem v tomto evangeliu neviděl dobu, ve které bych nevěděl, že výsledek prospěje věci pravdy.“ (*Učení presidentů Církve: Brigham Young* [2004], 357.)

Můj společník na misi, Paul, byl člověk, který vždy vyzařoval dobrou náladu. Když byl mladým otcem, postihla ho roztroušená skleróza. Navzdory protivenstvím, která následovala, však nepřestával sloužit druhým s radostí a humorem. Jednou mě

navštívil v kanceláři na svém prvním invalidním vozíku a prohlásil: „Život začíná až s motorizovaným vozíkem!“ Budu si ho navždy pamatovat, jak několik let předtím, než zemřel, jel na invalidním vozíku a držel olympijskou pochodeň, zatímco ho povzbuzovaly stovky lidí. Tak jako stále hořící pochodeň, ani Paulova víra v bouři života nikdy nevyhasla.

Když jsem studoval na Univerzitě Brigham Younga, bydlel jsem v domě s několika mladými muži. Můj spolubydlicí, Bruce, byl ten nejoptimističtější člověk, jakého jsem kdy poznal. Nikdy jsme ho neslyšeli říci nic negativního o někom druhém nebo o nějaké situaci, a v jeho přítomnosti jste se nemohli cítit jinak než příjemně. Jeho dobrá nálada pramenila z nepomíjející důvěry ve Spasitele a v Jeho evangelium.

Můj další kamarád, Tom, kráčel jednoho chladného zimního dne po areálu univerzity. Bylo teprve 7 hodin ráno a areál byl opuštěný a potemnělý. Padal těžký sníh a foukal ostrý vítr. Tom si pomyslel: „To je hrozné počasí!“ Pokračoval v chůzi a najednou ze tmy a ve sněhové vánici uslyšel někoho zpívat.

A jak možná tušíte, sněhovou vánici kráčel náš stále optimistický kamarád Bruce. Paže měl zvednuté

k obloze a zpíval píseň z broadwayského muzikálu *Oklahoma*: „Ó, jaké nádherné ráno! Ó, jaký nádherný den! Cítím se tak nádherně, všechno se daří mi jen.“ (Richard Rodgers a Oscar Hammerstein II, „Oh, What a Beautiful Morning“ [1943].)

V dalších letech se pro mě onen jasný hlas v temné bouři stal symbolem toho, co víra a naděje skutečně znamenají. My, Svatí posledních dnů, můžeme i ve stále potmělejší světě radostně zpívat, protože víme, že moci nebes jsou s Boží Církví a Jeho lidem. Můžeme se radovat z poznání, že před sebou máme nádherné ráno – úsvit dne milénia, kdy Syn Boží povstane na východě a bude opět vládnout na zemi.

Přemýšlím ještě o dvou dalších nádherných ránech v historii světa. Na jaře roku 1820, zrána krásného jasného dne v Palmyře ve státě New York, vešel mladý muž, který se jmenoval Joseph Smith, do lesíka a poklekl k modlitbě. V odpověď na tuto modlitbu se mu zjevili Otec a Syn a ohlásili dispensaci plnosti časů a Znovuzřízení Církve Ježíše Krista na zemi.

A další nádherné ráno nastalo téměř před 2 000 lety těsně za městskými zdmi Jeruzaléma. Slunce onoho velikonočního rána bezpochyby zářilo s nebývalou jasností. Skupinka žen přišla k zahradnímu hrobu doufajíc, že pomáží tělu svého ukřižovaného Pána. Spatřily dva anděly, kteří prohlásili: „Co hledáte živého s mrtvými? Není ho tady, ale vstalť jest.“ (Lukáš 24:5–6.)

Vydávám svědectví o vítězství Ježíše Krista nad hříchem a nad smrtí. Svědčím o milosrdném plánu našeho Věčného Otce a o Jeho věčné lásce. Kéž každé ráno po probuzení vzhledneme ve víře k nebi a zvoláme: „Ó, jak nádherné ráno!“ O to se modlím ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

Starší D. Todd Christofferson
Kvorum Dvanácti apoštolů

Vykoupení

Pokud následujeme Krista, snažíme se podílet na Jeho vykupitelském díle a šířit ho dál.

V koloniální době byla v Americe velká poptávka po práci. V 18. a na začátku 19. století byli ve Velké Británii, Německu a dalších evropských zemích najímání potenciální přistěhovalečtí pracovníci, ale mnozí z těch, kteří byli ochotní odjet, si nemohli dovolit zaplatit náklady na cestu. Bylo běžné, že tito lidé odcestovali se závazkem nebo smlouvou pracovat po svém příjezdu po určitou dobu bez mzdy, aby si cestovné odpracovali. Jiní odjeli s příslibem, že jízdenku zaplatí po jejich příjezdu rodinní příslušníci, kteří již v Americe byli, ale pokud by se tak nestalo, nově příchozí museli splatit své náklady na cestu smlouvenou prací. Přistěhovalcům s takovou smlouvou se říkalo „vykupitelníci“. Museli splatit náklady na svou cestu a v určitém smyslu si prací vykoupit svobodu.¹

Mezi nejvýznamnější tituly Ježíše Krista patří označení Vykupitel. Jak jsem naznačil ve svém krátkém pojednání o přistěhovaleckých „vykupitelnicích“, slovo *vykoupit* znamená splatit závazek či dluh. *Vykoupit* může také znamenat zachránit nebo osvobodit někoho zaplacením výkupného. Dopustí-li se někdo chyby a pak ji napraví nebo odškodní, říkáme, že se takzvaně vykoupil. Všechny tyto významy popisují různá hlediska

onoho velikého Vykoupení, jež přinesl Ježíš Kristus svým Usmířením, mezi něž patří, podle slovníku, i schopnost „osvobodit od hříchu a jeho trestu skrze obět přinesenou za hříšníka“.²

Spasitelovo Vykoupení má dvě části. Zaprvé – smiřuje Adamův přestupek a následný Pád člověka překonáním takzvaných přímých důsledků Pádu – fyzické a duchovní smrti. Fyzické smrti rozumí každý; duchovní smrt je odloučení člověka

od Boha. Slovy Pavla: „Nebo jakož v Adamovi všickni umírají, tak i skrze Krista všickni obživeni budou.“ (1. Korintským 15:22.) Toto vykoupení z fyzické i duchovní smrti je univerzální a bezpodmínečné.³

Druhým hlediskem Spasitelova Usmíření je vykoupení z takzvaně nepřímých důsledků Pádu – z našich hříchů, na rozdíl od Adamova přestupku. Následkem Pádu jsme se narodili do smrtelného světa, kde převládá hřích neboli neposlušnost božsky stanovených zákonů. Pán ve vztahu k nám všem říká:

„Když začínají dorůstat, hřích je počat v srdci jejich, a ony ochutnávají hořké, aby mohly vědět, jak oceňovati dobré.“

A je jim dáno, aby rozeznávaly dobro od zla; pročež jednájí samy za sebe.“ (Mojžíš 6:55–56.)

Vzhledem k tomu, že máme odpovědnost a rozhodujeme se, vykoupení z našich hříchů je podmíněné – je podmíněno vyznáním a zanecháním

hříchu a obrácením se ke zbožnému životu, neboli, jinými slovy, je podmíněno pokáním. (Viz NaS 58:43.) „Pročež,“ přikazuje Pán, „[učte] tomu děti své, že všichni lidé, všude, musejí činit pokání, jinak nemohou nikterak zdědit království Boží, neboť žádná nečistá věc tam nemůže přebývat, nebo přebývat v přítomnosti jeho.“ (Mojžíš 6:57.)

Spasitelovo utrpení v Getsemanech a Jeho muka na kříži nás vykupují z hříchu tím, že uspokojují nároky, které si na nás činí spravedlnost. Těm, kteří činí pokání, nabízí milosrdenství a odpuštění. Usmíření také smazává dluh, který nám dluží spravedlnost, tím, že nás uzdravuje a vynahrazuje nám každé utrpení, které nevinně snášíme. „Neboť vizte, on vytrpí bolesti všech lidí, ano, bolesti každého živého stvoření, jak mužů, tak žen a dětí, kteří patří do rodiny Adamovy.“ (2. Nefi 9:21; viz také Alma 7:11–12.)⁴

Pokud následujeme Krista, snažíme se podílet na Jeho vykupitelském díle a šířit ho dál. Tou největší službou, kterou můžeme v tomto životě prokázat druhým, počínaje členy vlastní rodiny, je přivést je skrze víru a pokání ke Kristu, aby mohli zakusit Jeho vykoupění – pokoj a radost nyní a nesmrtelnost a věčný život ve světě, který přijde. Velkolepým vyjádřením

Pánovy vykupitelské lásky je práce našich misionářů. Jakožto Jeho oprávnění poslové nabízejí jedinečná požehnání plynoucí z víry v Ježíše Krista, pokání, křtu a daru Ducha Svatého a otevírají cestu k duchovnímu znovuzrození a vykoupění.

Také můžeme pomáhat Pánovi při vykoupění těch, kteří jsou již po smrti. „Věrní starší této dispensace, když opustí smrtelný život, pokračují ve své práci kázání evangelia pokání a vykoupění skrze obět Jednorozeného Syna Božího mezi těmi, již jsou v temnotě a pod porobou hříchu ve velkém světě duchů mrtvých.“ (NaS 138:57.) Díky zástupným obřadům, které jim nabízíme v chrámech Božích, mohou být dokonce i ti, kteří zemřeli v poutech hříchu, osvobozeni.⁵

Ačkoli ty nejdůležitější aspekty vykoupění souvisejí s pokáním a odpuštěním, skrývá se zde i jeden velmi důležitý časný aspekt. O Ježíšovi se říká, že chodil a konal dobro (viz Skutkové 10:38), což zahrnovalo uzdravování nemocných a nemo-houcích, nasycení hladových zástupů a výuku druhých vyšší cestě. „Syn člověka nepřišel, aby jemu slouženo bylo, ale aby on sloužil, a aby dal život svůj mzdu na vykoupění za mnohé.“ (Matouš 20:28.) I my můžeme skrze vliv Svatého Ducha chodit

a konat dobro podle Mistrova vykupitelského vzoru.

Tato vykupitelská práce znamená pomáhat druhým s jejich problémy. Znamená to přátelit se s chudými a slabými, ulevovat trpícím, napravovat nepravosti, hájit pravdu, posilovat dorůstající pokolení a zajišťovat bezpečí a štěstí v rodině. Většina naší vykupitelské práce na zemi spočívá v tom, že pomáháme druhým růst a dosahovat jejich spravedlivých nadějí a tužeb.

Vždy mne dojímal a inspiroval jeden příklad z románu Victora Huga *Bídníci*, i když je smyšlený. Na začátku tohoto příběhu biskup Bienvenu dává jídlo a místo k přenocování bezdomovci Jeanu Valjeanovi, který byl po devatenácti letech propuštěn z galejí za to, že ukradl bochník chleba, aby nasycil hladovějící děti své sestry. Zatvrzelý a zahořklý Valjean se za laskavost biskupa Bienvenua odvděčí tím, že mu ukradne stříbrné věci. Když Valjeana později zadrží podezřívající četníci, Valjean lživě tvrdí, že stříbro dostal darem. Když ho četníci přivádějí zpátky k biskupovi, biskup Bienvenu k velkému překvapení Valjeana potvrzuje jeho slova a kvůli větší přesvědčivosti dodává: „Vždyť jsem ti dal ještě svícný, které jsou také stříbrné a vynesly by ti dvě stě franků. Proč sis je nevzal s těmi podnosy?“ ...

Biskup k němu přistoupil a tlumeným hlasem řekl:

„Nezapomeň, nikdy nezapomeň, že jsi mi slíbil, že toto stříbro použiješ k tomu, aby ses stal čestným člověkem.“

Jean Valjean, který si na takový slib vůbec nepamatoval, tam stál zmatený. Biskup ... vážným hlasem dodal:

„Jeane Valjeane, bratře – teď už nepatříš zlu, ale dobru. Kupuji od tebe tvou duši. Odebírám ji od temných myšlenek a od ducha zatracení a přechovávám ji Bohu!“

Jean Valjean se vskutku stal novým člověkem, čestným mužem a dobrodincem pro mnohé. Celý život měl u sebe ony dva stříbrné svícníky, které mu připomínaly, že jeho duše byla vykoupena a věnována Bohu.⁶

Některé podoby časného vykoupení se uskutečňují společným úsilím. Právě toto je jedním z důvodů, proč Spasitel vytvořil církve. Když jsme organizováni v kvorech a pomocných organizacích v kůlech, sborech a odbočkách, můžeme se nejen vzájemně učit a povzbuzovat v evangeliu, ale také používat lidi a zdroje k zaopatřování životních potřeb. Lidé, kteří jednájí jen sami za sebe nebo v improvizovaných skupinách, nedokáží vždy zajistit prostředky v míře potřebné pro řešení velkých problémů. Jakožto následovníci Ježíše Krista jsme společenstvem Svatých, které je zorganizováno k tomu, aby pomáhalo naplňovat potřeby ostatních Svatých i mnoha dalších po celém světě.

Díky našemu humanitárnímu úsilí, o němž blíže mluvil starší Dallin H. Oaks, konkrétně v loňském roce, má 890 000 lidí v 36 zemích čistou vodu, 70 000 lidí v 57 zemích má invalidní vozík, 75 000 lidem v 25 zemích se zlepšil zrak a lidé v 52 zemích získali pomoc po zasažení přírodními katastrofami. Církev ve spolupráci s dalšími organizacemi pomohla očkovat přibližně 8 milionů dětí a pomáhá zajišťovat životní potřeby Syřanů v uprchlických táborech v Turecku, Libanonu a Jordánsku. Zároveň v průběhu roku 2012 obdrželi potřební členové Církve miliony dolarů z postních obětí a z dalších forem sociální pomoci. Děkujeme vám za vaši štědrost.

Toto vše ale ještě nezahrnuje osobní skutky laskavosti a podpory – dary v podobě potravin, oblečení, peněz, péče a tisíců dalších forem útechy a soucitu –, kterými se můžeme zapojit do Kristova díla vykoupení.

Jako chlapec jsem zažil, jak jednání mé matky přineslo vykoupení jedné potřebné ženě. Před mnoha lety, když byly její děti ještě malé, podstoupila maminka náročnou operaci, která ji téměř připravila o život, a musela skoro rok trávit většinu času na lůžku. Během této doby mamince a naší rodině pomáhali příbuzní i členové sboru. Presidentka Pomocného sdružení sboru, sestra Abrahamová, navíc doporučila mým rodičům, aby si najali jednu ženu ze sboru, která zoufale potřebovala práci. Při vyprávění tohoto příběhu použiji pro tuto ženu a její dceru smyšlená jména – budu jim říkat Sára a Annie. Toto je vyprávění mé matky:

„Vidím ji tak jasně, jako kdyby to bylo včera. Ležela jsem v posteli a sestra Abrahamová přivedla Sáru ke dveřím ložnice. Pocítila jsem úzkost. Stála tam ta nejméně přitažlivá osoba, kterou jsem kdy viděla – hubená; neudržovaná, rozčuchané vlasy; nahrbená;

se skloněnou hlavou se dívala k podlaze. Na sobě měla o čtyři čísla větší zástěru. Ani nezvedla obličej a mluvila tak potichu, že jsem jí nerozuměla. Za ní se schovávala asi tříletá dívka. Co jsem pro všechno na světě měla s touto osobou dělat? Když z místnosti odešly, dala jsem se do pláče. Potřebovala jsem pomoc, ne další problémy. Sestra Abrahamová s ní u nás chvíli zůstala a za chvíli měly dům uklizený a uvařily něco dobrého k jídlu. Sestra Abrahamová mě pak požádala, abych to na pár dní zkusila – [řekla mi,] že tato dívka měla opravdu těžký život a potřebovala pomoc.

Druhý den ráno, když Sára přišla, jsem ji konečně přiměla k tomu, aby přišla k mé posteli, abych ji vůbec slyšela. Zeptala se mě, co si přeji, aby udělala. Řekla jsem jí to a pak jsem dodala: „Ale to nejdůležitější jsou moji synové; věnujte jim čas, čtete jim – jsou důležitější než dům.“ Byla dobrá kuchařka a dům udržovala uklizený, prádlo měla vyprané a k chlapcům se chovala pěkně.

V průběhu několika týdnů jsem poznala Sářin životní příběh. [Protože špatně slyšela, nedařilo se jí ve škole a nakonec z ní odešla. Jako mladá se provdala za muže, který pil. Narodila se jí Annie, která se pro ni stala jedinou radostí v životě. Jednou v zimě v noci přišel manžel domů opilý, přinutil Sáru a Annie, aby v pyžamu

nasedly do auta, a pak je vysadil u silnice. Od té doby ho už neviděly. Bosé a v mrazu šly Sára s Annie několik kilometrů k její matce.] Sářina matka jim dovolila zůstat výměnou za to, že se postará o domácí práce a vaření a že se bude starat o svou sestru a bratra, kteří byli na střední škole.

Vzali jsme Sáru k ušnímu lékaři a dostala naslouchadlo. ... Zajistili jsme pro ni vzdělání pro dospělé, a ona dokončila střední školu. Navštěvovala večerní školu a později promovala na vysoké škole a učila speciální pedagogiku. Koupila si malý dům. Annie se vdala v chrámu a měla dvě děti. Sára nakonec podstoupila několik operací uší a konečně dobře slyšela. O mnoho let později odešla do důchodu a sloužila na misii. ... Sára nám často děkovala a říkala, že se toho ode mě hodně naučila, zvláště když jsem jí řekla, že moji synové jsou důležitější než dům. Řekla, že jí to učilo chovat se podobně i k Annie. ... Sára je velmi výjimečná žena.“

Jako učedníci Ježíše Krista bychom měli dělat vše, co je v našich silách, abychom druhé vykoupili z jejich utrpení a břemen. Naše největší vykupitelská služba bude ale spočívat v tom, že je přivedeme ke Kristu. Bez Jeho vykoupení ze smrti a hříchu nám zbývá jen evangelium sociální spravedlnosti. To sice může v současnosti poskytnout určitou pomoc a smíření, ale nemá moc přivolat z nebe dokonalou spravedlnost a nekonečné milosrdenství. Skutečné vykoupení spočívá v Ježíši Kristu a jedině v Něm. Pokorně a s vděčností Ho uznávám jako Vykupitele, ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

ODKAZY

1. Viz *Merriam-Webster's Collegiate Dictionary*, 10th ed. (1993), „redemption“.
2. *Webster's New World College Dictionary*, 3rd ed. (1988), „redeem“.
3. „Syn Boží usmířil původní vinu, čímž hříchy rodičů nemohou být zodpověděny na hlavu

děti, neboť ony jsou zdravé od založení světa.“ (Mojžíš 6:54.) Skrze Kristovo vykoupení všichni překonávají fyzickou smrt a jsou vzkříšeni k nesmrtelnosti. Kromě toho všichni překonávají i duchovní smrt tím, že jsou přivedeni do přítomnosti Boha, aby byli souzeni. Ježíš řekl: „Jako já jsem byl lidmi pozvednut [na kříž], právě tak byli lidé pozvednuti Otcem, aby stanuli přede mnou, aby byli souzeni za skutky své.“ (3. Nefi 27:14.) Ti, kteří jsou očištěni od hříchu, zůstanou s Bohem v nebeském království, ale ti, kteří pokání nečinili, a jsou nečistí, nemohou přebývat se svatým Bohem a po Soudu musí odejít, a tudíž znovu vytrpět duchovní smrt. Tomuto se někdy říká druhá smrt, neboli že tito lidé utrpí podruhé duchovní smrt. (Viz Helaman 14:15–18.)

4. V písmech se ve vztahu k našim hříchům píše o tom, že někteří lidé nebudou mít prospěch z vykoupení: „Zlovlní zůstanou, jako kdyby nebylo učiněno žádného vykoupení, kromě toho, že budou uvolněna pouta smrti.“ (Alma 11:41.) „Ten, kdo neuplatňuje víru ku pokání, je vystaven celému zákonu požadavků spravedlnosti; tudíž pouze pro toho, kdo má víru ku pokání, se uskuteční veliký a věčný plán vykoupení.“ (Alma 34:16.) Pokud člověk odmítne Spasitelovo Usmíření, musí se vykoupit z dluhu vůči spravedlnosti sám. Ježíš řekl: „Nebot viz, já, Bůh, jsem vytrpěl tyto věci za všechny, aby oni nemuseli trpět, jestliže budou činit pokání; Ale jestliže nebudou činit pokání, musejí trpět stejně jako já.“ (Nauka a smlouvy 19:16–17.) Utrpení nevykoupeného člověka kvůli hříchu je známé jako peklo. Znamená to, že takový člověk je poddán ďáblu, a v písmech se obrazně popisuje, že je spoután řetězy nebo že je v jezeru ohně a síry. Lehí naléhal na své syny, aby si zvolili Kristovo vykoupení „a nezvolili si věčnou smrt podle vůle těla a zla, jež je v něm, jež dává duchu ďáblu moc uvádět do zajetí, svěští vás do pekla, aby mohl vládnouti nad vámi ve svém vlastním království“. (2. Nefi 2:29.) Přesto přese všechno, díky Usmíření Ježíše Krista, i peklo má svůj konec a ti, kteří jím musí projít, jsou „vykoupeni od ďábla [v] posledním vzkříšením“. (Nauka a smlouvy 76:85.) „Synové zatracení“, kterých bude relativně málo, jsou „jediní, nad nimiž bude míti druhá smrt jakoukoli moc; ano, vpravdě, jediní, kteří nebudou vykoupeni v příhodném čase Páně po vytrpění hněvu jeho“. (Nauka a smlouvy 76:32, 37–38.)
5. Prorok Joseph Smith radostně prohlásil: „Nechť mrtví pronášejí chorály věčné chvály Králi Immanuelovi, jenž ustanovil, dříve než byl svět, to, co nám umožní vykoupiti je z vězení jejich; neboť věžňové půjdou svobodní.“ (Nauka a smlouvy 128:22.)
6. Viz Victor Hugo, *Les Misérables* (1992), 91–92.

President Thomas S. Monson

Než se sejdeme zas

Modlím se o to, aby vám Pán žehnal a podporoval vás, bratři a sestry. Kéž s vámi nyní i nadále zůstává Jeho zaslíbený pokoj.

Bratři a sestry, toto byla úžasná konference. Víím, že se mnou budete souhlasit, že všechna poselství byla inspirující. Pociťovali jsme Ducha Páně, který se dotýkal našeho srdce a upevňoval naše svědectví o tomto božském díle. Kéž si dlouho

pamatujeme to, co jsme v těchto dvou dnech slyšeli. Naléhávám na vás, abyste tato poselství studovali ještě více do hloubky, až budou vytištěna v časopisech *Ensign* a *Liahona*.

Vyjadřujeme vděčnost každému, kdo k nám promlouval, stejně jako

těm, kteří pronášeli modlitby. Také hudba byla povznášející a inspirující. Máme náš úžasný sbor Tabernaclu moc rádi a děkujeme i dalším, kteří nás svou hudbou potěšili.

Společně vyjadřujeme vděčnost za členky předsednictva a generální komise Mladých žen, které byly včera uvolněny. Odvedly vynikající službu a ve své službě byly naprosto oddané.

Pozvednutím ruky jsme vyjádřili podporu bratřím a sestrám, kteří byli během této konference povoláni do nových úřadů. Přejeme si, aby věděli, že se těšíme na naši společnou službu na Mistrově díle.

Jsme celosvětová Církev, bratři a sestry. Naši členové se nacházejí na celém světě. Nabádám vás, abyste byli dobrými občany v zemi, ve které žijete, a dobrými sousedy ve své obci; pomáhejte lidem jiné víry stejně jako

lidem víry naší. Kéž jsme tolerantní vůči těm, kteří nesdílejí naše přesvědčení a naše měřítka, a jedneje s nimi laskavě a láskyplně. Spasitel přinesl na zemi poselství lásky a dobré vůle všem mužům i ženám. Kéž se vždy řídíme Jeho příkladem.

Modlím se o to, abychom si všímali potřeb lidí kolem sebe. Jsou mezi nimi lidé, zvláště mezi mladými, kteří se potýkají s tragickými neduhy v podobě drog, nemorálnosti, pornografie a tak dále. Jsou další lidé, kteří jsou osamělí, včetně vdov a vdovců, kteří touží po společnosti a zájmu druhých. Budme vždy připraveni nabídnout jim pomocnou ruku a milující srdce.

Žijeme v době světové historie, kdy čelíme mnoha obtížným problémům, ale také máme ohromné příležitosti a mnoho důvodů k radosti. Samozřejmě přicházejí i chvíle, kdy zažíváme zklamání, zármutek, a dokonce i životní

tragédie. Když však budeme vkládat důvěru v Pána, pomůže nám naše těžkosti překonat, ať jsou jakékoli. Žalmista poskytl toto ujištění: „Z večera potrvá pláč, ale z jitra navrátí se prozpěvování.“¹

Bratři a sestry, přeji si, abyste věděli, že jsem velmi vděčný za evangelium Ježíše Krista, jež bylo znovuzřízeno v těchto posledních dnech skrze Proroka Josepha Smitha. Je klíčem k našemu štěstí. Kéž jsme pokorní a naplnění modlitbou a máme víru v to, že náš Nebeský Otec nás může v životě vést a žehnat nám.

Vydávám vám osobní svědectví, že Bůh žije a že slyší modlitby pokorného srdce. Jeho Syn, náš Spasitel a Vykupitel, každému z nás říká: „Aj, stojím u dveří, a tluku. Jestliže by kdo uslyšel hlas můj, a otevřel dveře, vejduť k němu.“² Věřme těmto slovům a využívejme tohoto zaslíbení.

Na závěr této konference prosím o to, aby na každém z vás spočinula požehnání nebes. Kéž je váš domov naplněn pokojem, harmonií, ohleduplností a láskou. Kéž je naplněn Duchem Páně. Kéž neustále vyživujete a posilujete své svědectví o evangeliu, aby pro vás mohlo být ochranou před týráním Satanem.

Modlím se o to, aby vám v následujících šesti měsících, než se opět sejdeme, Pán žehnal a podporoval vás, bratři a sestry. Kéž s vámi nyní i nadále zůstává Jeho zaslíbený pokoj. Děkuji vám za vaše modlitby v prospěch můj i v prospěch všech generálních autorit. Jsme za vás hluboce vděční. Ve jménu našeho Spasitele a Vykupitele, kterému sloužíme, a to Ježíše Krista, našeho Pána, amen. ■

ODKAZY

1. Žalm 30:5.
2. Zjevení 3:20.

Ann M. Dibbová

Druhá rádkyně v generálním předsednictvu Mladých žen

Vaše svatá místa

Ať se [v případě vašich svatých míst] jedná o místa geografická, nebo o časové okamžiky, jsou stejně posvátná a mají nesmírně posilující moc.

Naše téma Vzájemného sdružení pro rok 2013 vychází z 87. oddílu Nauky a smluv. Tento pokyn se nachází ve třech různých oddílech – očividně je toto nabádání důležité. Vysvětluje, jak můžeme obdržet ochranu, sílu a pokoj v neklidné době. Inspirovaný pokyn zní: „Stůjte na svatých místech a nepohněte se.“¹

Když přemýšlím o tomto tématu, musím se ptát: „Jaká svatá místa má Nebeský Otec na mysli?“ President Ezra Taft Benson řekl: „Mezi svatá místa patří chrámy, kaple, domov a kůly Sionu, které slouží ... jako ochrana a jako útočiště.“² Myslí, že kromě nich můžeme každá najít mnoho dalších svatých míst. Pod slovem *místo* si v prvé řadě asi představujeme fyzické prostředí nebo geografické umístění. *Místo* si však lze představit i jako „určitý postoj nebo stav mysli“.³ To znamená, že mezi svatá místa patří také *časové okamžiky* – okamžiky, kdy nám Duch Svatý vydává svědectví, kdy pocítujeme lásku Nebeského Otce nebo kdy dostáváme odpověď na modlitbu. Dokonce si myslím, že kdykoli, kdy máte odvahu stát si za tím, co je správné, zvláště v situacích, kdy to není ochoten udělat nikdo jiný, vytváříte svaté místo.

Joseph Smith v průběhu svého krátkého, ale velkolepého života vskutku „[stál] na svatých místech“ a nepohnul se. Jako dospívající byl zmaten náboženským rozruchem ve společnosti, kde žil, a chtěl poznat, která ze všech církví je pravá. Lesnatá oblast blízko jeho domova se stala svatým místem v okamžiku, kdy poklekl mezi stromy a poprvé se nahlas pomodlil. Jeho modlitba byla zodpovězena a Svatí posledních dnů dnes tuto oblast nazývají Posvátným hájem.

Mladé ženy po celém světě stojí na svatých místech v přírodě na táborech Mladých žen. Jedna vedoucí

mi vyprávěla o zážitku jedné mladé ženy. Tato dívka byla méně aktivní a nezdálo se jí, že by mohla mít v lese duchovní zážitky. Po prvním dni hlásila své vedoucí: „Je to tady skvělé, ale mohly bychom prosím vynechat všechno to povídání o Duchu? Přijela jsem tábořit, užívat si přírodu, být s kamarádkami a zažít zábavu!“ Na závěrečném svědeckém shromáždění ale tatáž dívka se slzami v očích připustila: „Nechci jet domů. Jak můžu mít to, co právě teď pocítuji, tohoto Ducha, neustále?“ Tato mladá žena objevila svaté místo.

Dalším svatým místem v životě Josepha Smitha byl jeho pokoj. Tomu lze možná těžko uvěřit, protože, podobně jako mnozí z vás, sdílel pokoj se svými sourozenci. Když se tam modlil s velkou vírou, pokorou a naléhavostí, stal se jeho pokoj svatým místem. Řekl: „Poté, co jsem odešel na své lože k spánku, odebral [jsem se] k modlitbě a úpěnlivé prosbě k Všemohoucímu Bohu o odpuštění všech svých hříchů a bláhosť.“⁴ Ony tři roky od chvíle, kdy měl Joseph vidění v Posvátném háji, nebyly snadné. Sedmnáctiletý Joseph snášel nekonečný výsměch, urážky a šikanu. Oné noci se ale v Josephově pokoji zjevil v odpověď na jeho prosby anděl Moroni. Joseph obdržel poznání a útěchu. Oné noci se jeho pokoj stal svatým místem.

V jednom mormonském videoposelství pro mládež jsem viděla další dětský pokoj, který se stal svatým

místem. Video zobrazuje Ingrid Delgado, mladou ženu ze San Salvadoru, která hovoří o tom, co pro ni znamená chrám. Říká: „Je dobré vědět, že máme místo, kde můžeme uniknout věcem tohoto světa a obdržet posvátné obřady a pomoci těm, kteří je nemohli obdržet v tomto životě.“ Během jejich slov video zobrazuje Ingrid, jak ve svém pokoji čte písma a všude kolem jsou mormonská poselství, citáty, brožurka Osobního pokroku, fotografie její rodiny a chrámu a také její oblíbení plyšáci.⁵ Aniž by si to možná uvědomila, vytvořila si vlastní svaté místo, stranou od věcí tohoto světa. Zajímalo by mě, kolikrát na tomto svatém místě Ingrid četla písma, pocítovala Ducha a získala odpovědi na modlitby.

Dalším nečekaným svatým místem v životě Josepha Smitha byl žalář v Liberty. Starší Jeffrey R. Holland řekl: „V životě Josepha [nebylo] tíživějšího období než toto nelidské a nezákonné uvěznění.“ Starší Holland dále vysvětlil, že žaláři v Liberty se říká „vězeňský chrám“ kvůli posvátným zážitkům, které tam Prorok Joseph Smith prožil.⁶

Možná, že některé z vás, mladých žen, prožíváte vlastní žalář v Liberty – místo, kde čelíte ponížení, místo, kde nepocítujete milující laskavost, místo, kde se vám druzí vysmívají, šikanují vás, nebo vám dokonce fyzicky ubližují. Vám, mladé ženy, nabízím tato slova staršího Hollanda: „Můžete mít posvátné, zjevující a nesmírně poučné

zážitky s Pánem i v těch nejtěžších chvílích svého života, ... kdy zakoušíte tu nejbolestivější nespravedlnost a kdy čelíte nepředstavitelně drtící nepřizní a protivenství.“⁷ Jinak řečeno, podobně jako Prorok Joseph Smith si i vy můžete vytvořit svatá místa a stát na nich, dokonce i v těch nejtěžších chvílích, které vás kdy potkají.

Jedna mladá dospělá žena, Kirsten, mi vyprávěla o svých bolestivých zážitcích. Žalářem v Liberty pro ni byla střední škola. Naštěstí nacházela úlevu v hudební zkušebně. Řekla: „Když jsem do této místnosti vstoupila, bylo to jako kdybych vstoupila na bezpečné místo. Nezněly tam žádné zahanbující ani ponižující poznámky, žádné klení. Místo toho jsme slyšeli povzbudivá a láskyplná slova. Chovali jsme se laskavě. Bylo to radostné místo. Když jsme nacvičovali a hráli, zkušebna byla naplněna Duchem. Ta místnost byla taková do značné míry díky vlivu instruktora hudební skupiny. Byl to dobrý křesťan. Když na to vzpomínám, střední škola byla místem tříbení. Bylo to těžké, ale naučila jsem se houževnatosti. Budu navždy vděčná za své útočiště, za své svaté místo – hudební zkušebnu.“⁸

Přemýšlíte dnes večer o svých svatých místech? Požádala jsem stovky mladých žen, aby mi řekly o svém svatém místě. Ať se jedná o místa geografická, nebo o časové okamžiky, jsou stejně posvátná a mají nesmírně posilující moc. Toto je devět jejich emotivních odpovědí:

- První: „Byla jsem v nemocnici a chovala jsem si novorozeného brášku.“
- Druhá: „Pokaždé, když si čtu patriarchální požehnání, mám pocit, že mě Nebeský Otec zná a miluje.“
- Třetí: „V den mých dvanáctých narozenin mi mladé ženy ze sboru

ozdobily dveře srdíčky z papíru.⁹ Pociťovala jsem jejich lásku a byla jsem šťastná!“

- Čtvrtá: „Když jsem četla písma, jedna věta mi zazářila před očima. Dostala jsem odpověď na své modlitby.“
- Pátá: „Přišla jsem na večírek, kde ostatní pili a dělali další nepříjemné věci. Duch mi řekl, abych se obrátila a šla domů. Udělala jsem to a samozřejmě to mělo společenské důsledky. Tento okamžik mi ale dodal sebedůvěru, kterou jsem potřebovala, abych věděla, že dokážu žít podle evangelia.“
- Šestá: „Při svátosti jsem přemýšlela o Usmíření. Uvědomila jsem si, že musím odpustit někomu, na koho jsem se zlobila. Mé rozhodnutí odpustit bylo pozitivním činem, který do mého každodenního života vnese Usmíření.“
- Sedmá: „Poté, co jsem se s mamkou zúčastnila Nových začátků, políbila mě na tvář a řekla mi, že mě má ráda. To bylo poprvé, co si pamatuji, že by něco takového udělala.“
- Osmá: „Díky ujištění od svého biskupa jsem poznala, že toto zaslíbení uvedené v písmech je pravdivé: „Budou-li hříčkové vaši jako červec dvakrát barvený, jako sníh zbělejší.“¹⁰ Pociťovala jsem naději a poznala jsem, že se mohu vydat na dlouhou cestu svého pokání.“
- A poslední: „Jednou večer jsem sebrala odvalu a podělila se s nejlepší kamarádkou o své pocity ohledně evangelia a dala jsem jí Knihu Mormonovu. Později jsem měla tu výsadu zúčastnit se jejího křtu. A teď chodíme na shromáždění spolu.“

Mohu vám říci o jednom svém svatém místě? Jednou jsem měla pocit, že je vše nad mé síly, bála jsem

se a cítila jsem se osaměle. V duchu jsem se modlila: „Nebeský Otče, nevím, jak to mám zvládnout. Prosím, prosím, pomoz mi!“ Brzy poté ke mně nečekaně přišel jeden člověk, položil mi ruku na rameno a upřímně a povzbudivě si se mnou popovídal. V tom okamžiku jsem pociťovala klid. Pociťovala jsem, že mě někdo bere na vědomí. Vše se změnilo. Vzpomněla jsem si na slova presidenta Spencera W. Kimballa: „Bůh si nás všímá a bdí nad námi. Naše potřeby ale obvykle uspokojuje skrze druhého člověka.“¹¹ Pro mě osobně se ten okamžik, to místo, stalo svaté.

Milé mladé ženy, existuje bezpočet dalších svatých míst, o kterých bych si s vámi přála povídat. Až se dnes vrátíte domů, vyzývám vás, abyste si do deníku napsaly o místech, která považujete za svatá a na která jako na svatá vzpomínáte. Je mi jasné, že tisíce z *vás* stojí na svatých místech. Tato místa vám poskytují ochranu, sílu a pokoj v neklidné době. A vaše svědectví se stává silnějším, protože *úžasným* způsobem stojíte za pravdou a spravedlivostí.

Vy, vznešené mladé členky Církve, jste mé hrdinky. Mám vás ráda. Pociťuji nesmírnou lásku, kterou k vám chová Nebeský Otec, a vydávám vám svědectví, že evangelium Ježíše Krista je pravdivé. Bůh na vás čeká a je připraven vás podpírat, zatímco stojíte na svatých místech a snažíte se nepohnout. Mám ráda presidenta Thomase S. Monsona, našeho pravého a povzbuzujícího proroka, a podporuji ho. A to říkám ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

ODKAZY

1. Nauka a smlouvy 87:8; viz také Nauka a smlouvy 45:32; 101:22.
2. Ezra Taft Benson, „Prepare Yourself for the Great Day of the Lord“, *New Era*, May 1982, 50; viz také Nauka a smlouvy 115:6.
3. Merriam-Webster Online, „place“, merriam-webster.com/dictionary/place.
4. Joseph Smith–Životopis 1:29.
5. Viz „Practice, Celebration, Dedication: Temple Blessings in El Salvador“, lds.org/youth/video.
6. Jeffrey R. Holland, „Lessons from Liberty Jail“, *Ensign*, Sept. 2009, 26, 28.
7. Jeffrey R. Holland, „Lessons from Liberty Jail“, 28.
8. Osobní rozhovor s autorkou.
9. Tomuto se ve Spojených státech občas říká „srdeční příhoda“.
10. Izaiáš 1:18.
11. Spencer W. Kimball, „The Abundant Life“, *Tambuli*, June 1979, 3.

San Salvador, Salvador

Mary N. Cooková

První rádkyně v generálním předsednictvu Mladých žen

Když zachráníte dívku, zachráníte generace

Váš ctnostný život požehná vašim předkům, současné rodině a i členům rodiny v budoucnu.

Je pro mne ctí promlouvat ke statečným mladým ženám Církve. Vidíme, jak kráčíte cestou těch, kteří ctí smlouvy, a víme, že váš ctnostný život požehná vašim předkům, současné rodině a i členům rodiny v budoucnu, neboť, jak řekl prezident Gordon B. Hinckley, „když zachráníte dívku, zachráníte generace“.¹

Vaše cesta smlouvy započala v době, kdy jste byly pokřtěny a obdržely jste dar Ducha Svatého. A pokračuje dál každý týden na shromáždění svátosti – na svatém místě, kde obnovujete smlouvu křtu. Nyní je ten čas, abyste se připravovaly uzavřít i chrámové smlouvy. „Posvátné obřady a smlouvy, které lze obdržet ve svatých chrámech, [nám] umožňují vrátit se do přítomnosti Boží a [našim] rodinám umožňují, aby byly sjednoceny na věčnost.“²

Stůjte na svatých místech v zájmu svých předků. „Každá lidská bytost, která přichází na tuto zem, je výsledkem generací rodičů. Máme přirozenou touhu se se svými předky spojit.“³ Když pracujete na rodinné historii a v chrámu, protkáváte svůj život s životem svých předků tím, že jim poskytnete spásné obřady.

Stůjte na svatých místech v zájmu svém i v zájmu členů nejbližší rodiny. Váš spravedlivý příklad bude zdrojem veliké radosti, bez ohledu na vaši rodinnou situaci. Díky spravedlivým rozhodnutím budete hodny uzavřít a dodržovat posvátné smlouvy, které spojí vaši rodinu na věky.

Stůjte na svatých místech v zájmu své budoucí rodiny. Dejte si závazek, že začnete vytvářet věčnou rodinnou jednotku tím, že budete v chrámu s manželem zpečetění skrze svaté kněžství. Vaše děti budou požehnány pravdou, když vetkáte svůj ctnostný příklad a neochvějně svědectví do jejich života a ukážete jim, jak kráčet cestou smlouvy.

Tyto věčné zásady jsem viděla zobrazené na nedávné Mezinárodní výtvarné soutěži pro mládež. Megan Warner Taylorová digitálně vytvořila fotografické dílo znázorňující moderní přístup ke Kristovu podobenství o deseti pannách.⁴ Setkala jsem se s Megan a ona mi vysvětlila symboliku desáté panny, kterou popsala jako mladou ženu naplněnou ctností a vírou, která je připravena uzavřít a dodržovat posvátné chrámové smlouvy. Její osobní příprava, podobně jako u všech

moudrých panen, spočívala v tom, že kapku po kapce přidávala olej do lampy svým důsledně spravedlivým životem. Všimla jsem si krásného copu ve vlasech této panny. Megan mi vysvětlila, že tento cop symbolizuje vetkání ctnostného života této mladé ženy do nesčetných generací. Jeden pramen vlasů představoval vetkání její lásky a úcty k předkům, druhý pramen protkání jejího spravedlivého vlivu do její současné rodiny a třetí pramen vetkání její připravenosti do života budoucích generací.

Setkala jsem se ještě s jinou mladou ženou, jejíž včasná duchovní příprava vetkala spravedlivý život do mnoha generací.

Jednoho krásného zářijového odpoledne jsme byli s manželem v chrámu a čekali jsme na příležitost zúčastnit se chrámových obřadů. Do místnosti vstoupil náš přítel Chris. Bylo skvělé vidět tohoto mladého muže, který se nedávno vrátil z misie v Rusku.

Když mělo zasedání začít, přisedla si ke mně krásná mladá žena. Celá zářila, usmívala se a byla naplněná světlem. Chtěla jsem se s ní seznámit, a tak jsem se v tichosti představila. Zašeptala mi své jméno – Kate – a její příjmení mi připomnělo jednu rodinu, která bydlela v Michiganu, kde jsme s rodinou kdysi žili. Kate byla jejich dospělá dcera, která se před pěti týdny vrátila z misie v Německu.

Během zasedání mi na mysli několikrát vytanula myšlenka: „Představ Kate Chrisovi.“ Odsunovala jsem toto nabádání stranou a říkala jsem si: „Kdy, kde, jak?“ Když jsme byli na odchodu, Chris se s námi přišel rozloučit a já jsem využila příležitosti. Pozdržela jsem Kate u nás a zašeptala jsem: „Vy jste dva ctnostní mladí lidé, kteří se potřebují seznámit.“ Odcházela jsem z chrámu spokojena s tím, že jsem jednala podle nabádání.

Queen Creek, Arizona, USA

Cestou domů jsme si s manželem povídali o těžkostech, které potkaly Kateinu rodinu. Od té doby jsem se s Kate seznámila blíže a ona mi pomohla pochopit, proč má tak radostný výraz, kterého jsem si tehdy v chrámu všimla.

Kate se vždy snažila zůstat na cestě smlouvy tím, že vyhledávala svatá místa. Vyrůstala v rodině, kde rodinný domácí večer, společné modlitby a studium písem vytvářely z jejího domova svaté místo. Již jako dítě se učila o chrámu a píseň „Tak rád se dívám na chrám“ byla její oblíbenou písní při rodinném domácím večeru.⁵ Jako malá dívka sledovala rodiče, kteří jí byli dobrým příkladem ve vyhledávání svatých míst tím, že večer během víkendu chodili místo do kina nebo na večeri do chrámu.

Měla moc ráda svého tatínka, který jí svou kněžskou pravomocí pomohl při křtu uzavřít její první smlouvu. Poté jí vložil ruce na hlavu a ona obdržela Ducha Svatého. Kate řekla: „Těšila

jsem se, že obdržím Ducha Svatého, a věděla jsem, že mi pomůže zůstat na cestě vedoucí k věčnému životu.“

Život se pro Kate ubíral velmi početně a radostně. Když jí bylo 14, začala chodit na střední školu a měla moc ráda seminář – další svaté místo, kde se mohla učit o evangeliu. Jednou začal učitel mluvit o zkouškách a řekl, že my všichni jim budeme bezpochyby čelit. Pomyslela si: „Já ale nechci zkoušky; nechci o tom nic slyšet.“

O pouhých pár týdnů později se její otec o velikonoční neděli probudil vážně nemocný. Kate vyprávěla: „Tatínek byl velmi zdravý člověk – běhal maratón. Maminku natolik vyděsilo, že mu bylo tak špatně, že ho zavezla do nemocnice. Během 36 hodin měl mrtvici, která ochromila většinu jeho těla. Mohl mrkat očima, ale zbytek těla mu nefungoval. Vzpomínám si, jak jsem ho uviděla a pomyslela si: „Ale ne, už je to tady. Učitel semináře měl pravdu. Začíná mi zkouška.“ Po

několika dnech její otec zemřel.

Kate dále vyprávěla: „Bylo to nesmírně těžké. Nikdo v životě nechce ztratit svého hrdinu. Věděla jsem, že z toho buď mohu udělat odrazový můstek k růstu, nebo dopustit, aby se z toho stal zátaras. Nechtěla jsem, aby mi to zničilo život, protože mi bylo teprve 14 let. Snažila jsem se být co nejbližší Pánu. Četla jsem hodně písmo. 40. kapitola Almy mě ujistila o tom, že vzkříšení je skutečné a že skrze Kristovo Usmíření budu moci být znovu s tatínkem. Hodně jsem se modlila. Psala jsem si co nejčastěji deník. Uchovávala jsem si silné svědectví tím, že jsem si ho zapisovala. Chodila jsem každý týden na shromáždění a na Mladé ženy. Obklopila jsem se dobrými přáteli. Udržovala jsem blízký vztah s laskavými příbuznými a zvláště s maminkou, která byla v naší rodině kotvou. Požádala jsem o kněžské požehnání od dědečka a ostatních nositelů kněžství.“

Tato důsledná rozhodnutí, podobně jako v případě oné moudré panny, přidávala Kate olej do její lampy. Motivovala ji touha být znovu s tatínkem. Kate věděla, že její otec si je vědom jejích rozhodnutí, a nechtěla ho zklamat. Chtěla si s ním vytvořit věčný vztah a chápala, že když zůstane na cestě smlouvy, její život bude úzce protkáán s životem tatínka.

Zkoušky ale neskončily. Když bylo Kate 21 let a ona odeslala formuláře pro povolání na misi, lékaři zjistili, že její maminka má rakovinu. Kate čelila důležitému životnímu rozhodnutí. Má zůstat doma a pomáhat mamince, nebo má jít na misi? Maminka dostala kněžské požehnání, v němž jí bylo slíbeno, že nemoc přežije. Uklidněna tímto požehnáním Kate vykročila kupředu s vírou a pokračovala v úmyslu jít sloužit na misi.

Kate řekla: „Byl to krok do tmy, ale když jsem byla na misi, světlo nakonec tuto tmu rozehnalo, když jsem

dostala zprávu o tom, že mamičino požehnání se naplnilo. Byla jsem moc ráda, že jsem neodložila službu Pánu. Když přicházejí těžkosti, myslím, že je snadné zůstat nečinný a nejit vpřed, ale když dáte Pána na první místo, mohou protivenství vést k nádherným požehnáním. Můžete spatřit Jeho ruku a být svědkem zázraků.“ Kate zakusila pravdivost slov presidenta Thomase S. Monsona: „Naše nejvýznamnější příležitosti se objeví v časech největších těžkostí.“⁶

Kate měla takovou víru díky tomu, že rozuměla plánu spasení. Věděla, že jsme žili již předtím, že země je zkušební dobou a že budeme žít znovu. Měla víru, že maminka bude požehnána, ale díky zkušenosti s tatínkem věděla, že i kdyby maminka zemřela, vše bude v pořádku. Řekla: „Nejde o to, že bych tatínkovu smrt jen přežila – stala se navždy součástí mého já, a kdyby odešla i maminka, mělo by to stejný účinek. Můj život by byl protkáán ještě větším svěděctvím.“⁷

Když jsem se onoho večera setkala s Kate v chrámu, chtěla být na svatém místě. Tím, že si přála pevně protkat věčné vztahy, které vznikají díky službě v chrámu, následovala příklad, který jí dali její rodiče, když pravidelně navštěvovali chrám.

Když jsem onoho večera představila Kate Chrisovi, k ničemu nedošlo, ale když Kate následující neděli chtěla být na jiném svatém místě, všimla si Chrise mezi stovkami mladých svobodných dospělých na zasvěcujícím shromáždění institutu. Blíže se seznámili. O několik týdnů později ji Chris pozval, aby s ním sledovala generální konferenci. Během svých námluv dál vyhledávali místa, která přivolávala Ducha, a nakonec byli zpečetěni v chrámu – na onom svatém místě, kde byli jeden druhému představeni. Oba nyní plní posvátné zodpovědnosti spojené s rodičovstvím a vetkávají své svědectví o plánu spasení do života svých tří malých synů, a tím jim ukazují směr cesty smlouvy.

„Když zachráníte dívku, zachráníte generace.“ Rozhodnutí, které Kate učila, když jí bylo 14 let, že zůstane na této cestě, že bude důsledně přidávat olej do své lampy a že bude stát na svatých místech, *zachraňuje a zachrání* celé generace. Vyhledávání předků a služba v chrámu protkávají jejich srdce s jejím. Když pracujete na rodinné historii a v chrámu, i vaše srdce se protká se srdcem vašich předků, jimž poskytnete možnost získat věčný život.

Život podle evangelia v rodině bude také přidávat olej do vaší lampy a dodá vašemu domovu duchovní sílu a požehná vaší budoucí rodině nesčetnými způsoby. Navíc, jak řekl starší Robert D. Hales, „pokud naši rodiče pro nás nebyli dobrým příkladem, je naší zodpovědností tento koloběh přerušit ... a učit správným tradicím generace, které teprve přijdou“.⁸

Rozhodněte se již nyní, že uděláte vše pro to, abyste plnily svou lampu, aby vaše silné svědectví a příklad byly vetkány do života mnoha generací – minulých, současných i budoucích. Svědčím o tom, že váš ctnostný život zachrání nejen generace, ale zachrání i *váš* věčný život, neboť je to ta jediná cesta, jak se vrátit k Nebeskému Otci a najít opravdovou radost nyní i po celou věčnost. Ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

ODKAZY

1. Gordon B. Hinckley, „Stůjme pevně a nepohnutě“, *Celosvětové školení vedoucích*, 10. ledna 2004, 13; viz také Gordon B. Hinckley, „Our Responsibility to Our Young Women“, *Ensign*, Sept. 1988, 10.
2. „Rodina – prohlášení světa“, *Liahona*, listopad 2010, 129.
3. Russell M. Nelson, „Generace spojené láskou“, *Liahona*, květen 2010, 92.
4. Viz Matouš 25:1–13.
5. Viz „I Love to See the Temple“, *Children's Songbook*, 95.
6. Thomas S. Monson, „Meeting Your Goliath“, *New Era*, June 2008, 7.
7. Osobní rozhovor s autorkou, 2013.
8. Robert D. Hales, „How Will Our Children Remember Us?“ *Ensign*, Nov. 1993, 10.

Elaine S. Daltonová

Generální presidentka Mladých žen

Nepohněte se!

Bud'te stálé. Bud'te neochvějné. „Stůjte za pravdou a spravedlivostí.“ Stůjte jako svědkové. Bud'te korouhví světu. Stůjte na svatých místech.

Dnes stojím u tohoto řečnického pultu na tomto svatém místě v přítomnosti proroků, vidoucích a zjevovatelů a královských dcer Božích. Je úžasné být v tuto dobu na zemi a být mladou ženou. Jste vyvolené dcery našeho Otce v nebi. Doufám, že svou identitu vnímáte a že víte, jak moc vás Otec v nebi miluje. Má rád každou z vás. A mám vás ráda i já.

Na stole v kanceláři mám bronzovou repliku sochy jedné mladé ženy, která se jmenuje Kristina. Původní socha Kristiny v životní velikosti stojí na molu v Kodani v Dánsku a je postavená tak, aby se dívala přes moře směrem k Sionu. Rozhodnutí Kristiny vstoupit do Církve a odejít z domova

nebylo snadné a je vidět, jak proti ní nelítostně vanou nepřátelské větry. Ona ale stojí pevně na místě, a i když je to velmi těžké, dělá to, o čem ví, že je správné. Její potomci umístili tuto sochu na molo jako poctu Kristině, neboť její tehdejší rozhodnutí mělo věčný význam pro celé generace.

Podle mě tato socha Kristiny představuje každou z vás. Podobně jako Kristina i vy stojíte na prahu mnoha důležitých rozhodnutí a rozhodujete se každý den – některá rozhodnutí jsou těžká, ale tato rozhodnutí neuvrtávají jen vaši budoucnost, ale i úděl celých generací. I vy čelíte vichřicím protivenství, nepřízně, vlivu vrstevníků a mravního znečištění. A přesto stojíte nepohnutě a žijete podle evangelia tváří v tvář bouřím, které zuří v naší společnosti. Podobně jako Kristina jste i vy vedeny Duchem Svatým. Číníte správná rozhodnutí. Jste oddané a vznešené.

Nevim o žádné důležitější radě od milujícího Nebeského Otce, než je Jeho nabádání určené každé z vás, abyste stály na svatých místech a nepohnuly se.¹ Říká vám: Bud'te stálé. Bud'te neochvějné.² „Stůjte za pravdou a spravedlivostí.“³ Stůjte jako svědkové.⁴ Bud'te korouhví světu. Stůjte na svatých místech. A tak je mé poselství,

určené každé z vás, jednoduché: Nepohněte se.

Zaprvé – nepohněte se, když se rozhodujete pro to, co je správné. V těchto posledních dnech neexistují žádná nevýznamná rozhodnutí. Rozhodnutí, která činíte právě teď, jsou nesmírně důležitá. Svoboda jednání neboli schopnost rozhodovat se je jedním z největších darů, který Bůh uděluje svým dětem. Je součástí plánu štěstí,

kteřý jsme si vy i já vybraly a hájily v předsmrtelné existenci. Žijte tak, abyste dokázaly naslouchat Duchu Svatému a slyšet Ho, a On vám pomůže rozhodovat se správně. Řekne vám totiž „vše, co máte činit“.⁵

Před několika týdny jsem se poprvé po letech vrátila na svou střední školu. Účastnila jsem se konference kůlu konané v aule školy. Když jsem procházela jejími chodbami,

začaly mne zaplavovat vzpomínky. Vzpomněla jsem si, jak přesně jsem se cítila, když jsem tam jako mladá žena studovala – byla jsem nejistá, nesmělá, pochybovala jsem o sobě a moc jsem si přála zapadnout mezi ostatní. Vstoupila jsem do auly. Znovu mě zaplavily vzpomínky. Zнала jsem každé místečko této auly. Změnilo se jen jedno – já.

Onoho dne jsem měla možnost stát na podiu, jako tolikrát během studia na střední, kdy jsem byla členkou studentské rady. Dokonce jsem v publiku viděla několik bývalých spolužáků – s některými z nich jsem i chodila! Tentokrát jsem však nevedla schůzku rady, ale měla jsem – zde v aule své střední školy – výsadu stát jako svědek⁶ a vydávat svědectví o Spasiteli Ježíši Kristu.

Mladé ženy, dbejte na to, aby vaše vztahy s druhými byly takové, abyste se o 40 let později nemusely za nic stydět. Jakkoli velký vliv vrstevníků, jakkoli velká touha po přijetí a popularitě nestojí za kompromisy. Váš vliv na mladé muže jim pomůže v tom, aby zůstali hodni kněžské moci a chrámových smluv a mohli sloužit na misii. A kdo ví? Za 40 let za vámi jeden z nich může přijít, přímo v aule vaší střední školy, a poděkovat vám za to, že jste mu pomohla zůstat způsobilým, aby mohl vykonat svou kněžskou povinnost a sloužit se ctí na misii. A kdo ví? Možná dokonce dostanete dopis od manželky jednoho z oněch mladých mužů, v němž *vám* poděkuje za vliv, který jste měla na jejího manžela a na jejich budoucí rodinu v době, kdy jste chodila na střední školu. Na vašem rozhodnutí velmi záleží. Vaše rozhodnutí neovlivňují jen vás, ale i ostatní. Mají věčný význam. Nepohněte se!

Zadruhé – nepohněte se ve svém přání a závazku zůstat ctnostné a

sexuálně čisté. Važte si ctnosti. Vaše osobní čistota je jedním z největších zdrojů vaší moci. Když jste přišly na zem, dostaly jste drahocenný dar v podobě těla. Vaše tělo je nástrojem vaší mysli a božský dar, díky němuž můžete používat svobodu jednání. Toto je dar, který byl Satanovi odepřen, a tak zaměřuje téměř veškeré své útoky na vaše tělo. Chce, abyste svým tělem opovrhovaly, abyste ho zneužívaly a špatně s ním zacházely. Necudnost, pornografie, nemravnost, tetování a piercing, užívání drog a veškeré možné závislosti, to vše jsou snahy zmocnit se tohoto vzácného daru – vašeho těla – nebo vám znemožnit používat svobodu jednání. Pavel se ptá: „Zdaliž nevíte, že chrám Boží jste, a Duch Boží v vás přebývá?“⁷

Vaše tělo je chrám. Proč? Protože má schopnost být schránkou nejen vašeho věčného ducha, ale také věčného ducha ostatních, kteří přijdou na zem v rámci vaší věčné rodiny. Starší Dallin H. Oaks učil: „Moc tvořit smrtelný život je oslavená moc.“⁸ Vaše role je role oslavená. Bůh ve vás vkládá posvátnou důvěru! Připravujete se na to, že se stanete matkami generací, které přijdou. Zůstaňte čisté a způsobilé a

ochraňujte to, co je „nade vše drahé a cenné“ – svou ctnost a cudnost.⁹ Nebeský Otec vám, svým vyvoleným dcerám, moudře radí, že máte před Ním „kráčetí ... po stezkách ctnosti“.¹⁰

Ctnost je zlatým klíčem k chrámu. *A tak se, zatřetí, nepohněte ve snaze být způsobilé uzavřít a dodržovat posvátné smlouvy.* Smlouva, kterou uzavíráte při křtu, vás připoutá k cestě ctnosti a štěstí tím, že ji budete každý týden obnovovat přijímáním svátosti. Když budete dodržovat smlouvu křtu, budete vypadat jinak, budete se oblékat jinak a budete se svým jednáním lišit od světa. Dodržování této smlouvy vám umožní, abyste byly vedeny Duchem Svätým. Stůjte na svatých místech a ani se nepřibližujte k prostředí či hudbě, médiím či lidem, kvůli kterým byste mohly společenství Ducha Svätého ztratit.¹¹ A když budete své smlouvy dodržovat, zůstanete způsobilé a připravené vstoupit do Pánova svätého chrámu.

A nakonec, nepohněte se ve svém přijetí Spasitelova Usmíření. Usmíření je určeno pro vás i pro mne. Má uschopňující i vykupující moc. Pokud se necítíte hodny stát na svatých místech, nevlácejte s sebou toto břemeno

ani o den déle. Ve smrtelnosti všichni děláme chyby. Buďte si jisty tím, že Spasitel vás natolik miluje, že vám umožňuje se změnit a činit pokání, pokud jste udělaly nějakou chybu. Satan nechce, abyste si myslely, že se můžete změnit.¹² Bude se vás snažit přesvědčit, že vše je ztraceno. To je lež. Můžete se vrátit. Můžete činit pokání. Díky Spasitelovu nekonečnému Usmíření můžete být čisté a svaté.

Dovoďte mi zakončit jedním z největších milostných příběhů, který kdy byl vyprávěn. Možná se ptáte: „Co má milostný příběh co do činění s tím, že máme stát na svatých místech?“ S tím, že máme stát na svatých místech, souvisí velmi. Je to příběh o jedné mladé ženě, která se jmenovala Rebeka.¹³

V tomto příběhu Abraham dává svému služebníkovu za úkol najít svému synovi Izákovi za manželku způsobilou mladou ženu. Musí to být žena, která je hodna vstoupit do manželství založeného na smlouvě – musí být ctnostná, čistá a způsobilá. A tak vyslal služebníka na dlouhou a nebezpečnou cestu na místo zvané Háran. Proč tam musí jít, je zřejmé – svatí muži potřebují svaté ženy, které budou stát po jejich boku. Když se

Brasilia, Brazílie

služebník přiblížil k městu Náchor, zastavil se u studny, aby napojil velbloudy, a pomodlil se, aby byl veden k té pravé mladé ženě a aby ji poznal podle toho, že se nabídne, že přinese vodu jemu i jeho deseti velbloudům. Já jsem na velbloudovi jela, a tak vím jistě jednu věc – že velbloudi vypijí *spoustu* vody!

V Genesis čteme, že Rebeka se nejen vydala pro vodu ke studni, ale „běžela“¹⁴ neboli pospíchala, aby svůj úkol splnila. Služebník pak dal Rebecu náramky a klenoty a zeptal se jí, zda je u jejího otce v domě místo, kde by se mohl ubytovat. Určitě pomohlo, že jí dal klenoty! V písmech se píše: „I běžela děvečka, a oznámila v domě matky své tak, jakž se stalo.“¹⁵ Rebeka musela být dobrá běžkyně!

Služebník vyprávěl rodině Rebeky o účelu své dlouhé cesty a Rebeka souhlasila s tím, že se stane Izákovou ženou. Služebník chtěl již druhý den odejít s Rebekou, ale její rodina na ni naléhala, aby s nimi zůstala alespoň dalších deset dní. Pak se ptali Rebeky, co chce dělat, a její odpověď byla

prostá: „Půjdu.“¹⁶ Připomíná vám tato odpověď to, jak reagovaly tisíce členů, kteří odhodlaně prohlásili: „Půjdu a učiním“¹⁷, když náš prorok, prezident Thomas S. Monson, oznámil, že mladí muži a mladé ženy mají nyní možnost sloužit na misi v mladším věku?

A nyní ponaučení a závěr tohoto milostného příběhu: Rebeka byla připravena a byla hodna uzavřít a dodržovat posvátné smlouvy a stát se smluvní manželkou Izáka. Nemusela čekat na to, až se připraví. Než odešla od rodiny, dostala požehnání, a slova tohoto požehnání mě dojmají, neboť jí bylo slíbeno, že se stane matkou „tisíce tisíců“.¹⁸ Nejlepší část tohoto milostného příběhu je ale ta, když Rebeka poprvé spatřila Izáka a on poprvé spatřil ji. V Bibli se o tom nepíše, ale myslím, že to byla láska na první pohled! Neboť „ctnost miluje ctnost; [a] světlo se přimyká ke světlu“.¹⁹ Když Izák vyšel karavaně naproti, Rebeka „[sesedla] z velblouda“.²⁰ A dále se píše: „A miloval ji.“²¹ To mě pokaždé dojme!

Pro Kristinu ani pro Rebeku nebylo snadné stát na svatých místech. Nebylo

snadné nepohnout se. Vichřice nelítnostně vála, voda ze studny byla těžká a opuštění důvěrně známého domova a minulého života bezpochyby nebylo snadné. Ony se ale rozhodly správně. Vedl je Duch Svatý. Byly ctnostné a připravily se na to, aby mohly uzavřít a dodržovat posvátné smlouvy. Skrze rodovou linii Rebeky se narodil Spasitel. Věděla tehdy, že toto se jednou stane? Nikoli! Záleží na vašich dnešních rozhodnutích? Určitě ano!

Mladé ženy, na vašich rozhodnutích, na vaší čistotě a na vašem způsobitelném životě závisejí celé generace. Nepohněte se. Máte před sebou velkolepou budoucnost. Přišel váš čas! Opravdu věřím, že jedna ctnostná mladá žena, vedená Duchem, může změnit svět!

Svědčím o tom, že Spasitel žije! Bude s vámi. Dodá vám potřebné schopnosti. A v obtížných chvílích „[Jeho] andělé [budou] kolem vás, aby vás podpírali“.²² Ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

ODKAZY

1. Viz Nauka a smlouvy 87:8.
2. Viz Mosiáš 5:15.
3. Motto Mladých žen, *Mladé ženy – osobní pokrok* (brožurka, 2009), 2.
4. Viz Mosiáš 18:9.
5. 2. Nefi 32:5.
6. Viz Mosiáš 18:9.
7. 1. Korintským 3:16.
8. Dallin H. Oaks, „The Great Plan of Happiness“, *Ensign*, Nov. 1993, 74.
9. Moroni 9:9.
10. Nauka a smlouvy 25:2.
11. Viz 1. Korintským 6:9; 1. Tessalonicenským 5:22; 2. Timoteovi 2:22; Nauka a smlouvy 9:13.
12. Viz *Pro posílení mládeže* (brožurka, 2012), 28–29.
13. Viz Genesis 24.
14. Genesis 24:20.
15. Genesis 24:28.
16. Genesis 24:58.
17. Viz 1. Nefi 3:7.
18. Genesis 24:60.
19. Nauka a smlouvy 88:40.
20. Genesis 24:64.
21. Genesis 24:67.
22. Nauka a smlouvy 84:88.

President Dieter F. Uchtdorf
Druhý rádce v Prvním předsednictvu

Vaše podivuhodná cesta domů

Když budete s radostí používat mapu, kterou vám na vaši cestu poskytl milující Otec, povede vás na svatá místa a dosáhnete svých nadpozemských možností a schopností.

Je pro nás ctí, že tu je dnes večer s námi president Thomas S. Monson, náš milovaný prorok. Bratře presidente, neustále se za vás modlíme.

Drahé sestry, děkuji za nádhernou hudbu a za slova, která zde zazněla. Bylo to inspirující a tak příhodné k posvátnému období Velikonoc, které tento týden slavíme.

Přináší nám radost, že můžeme být s vámi, vzácné mladé sestry, a s vašimi matkami a úžasnými vedoucími. Máte radostného ducha a nakažlivý úsměv. Pán na vás dozajista pamatuje a shlíží na vás láskyplně z nebe.

Vyrůstal jsem ve Zwickau, v bývalém Východním Německu. Když mi bylo asi jedenáct, otec se jako politický disident dostával pod čím dál přísnější dohled, a tak rodiče napadlo, že jediná bezpečná alternativa pro naši rodinu bude utéct do Západního Německa. Bylo rozhodnuto, že nejbezpečnější bude odejít v různých časech a dostat se na Západ různými cestami, a opustit tak všechny náš majetek.

Vzhledem k tomu, že otec postupoval největší riziko, vydal se nejrychlejší cestou – přes Berlín.

Moji starší bratři se vydali na sever a každý z nich se dostal na Západ jinou cestou. Má sestra – které bylo asi tolik, kolik je mnohým z vás dnes – nastoupila s Helgou Fassmannovou, svou učitelkou z Mladých žen, a s několika dalšími na vlak, který krátce projížděl Západním Německem. Zaplatili průvodčímu, aby jim odemkl jedny dveře, a když se vlak dostal přes hranici Západního Německa, vyskočili z jedoucího vlaku a dostali se na svobodu. Velmi jsem sestru pro její odvalu obdivoval.

Já jsem byl nejmladší dítě, a tak se maminka rozhodla, že společně přejdeme horské pásmo, které tyto dvě země oddělovalo. Vzpomínám si, že zabalila něco k obědu, jako kdybychom šli na nějaký výlet nebo jsme měli mít v horách piknik.

Dojeli jsme vlakem, kam až to šlo, a pak jsme pěšky putovali mnoho hodin a blížili se čím dál víc hranicím se Západním Německem. Hranice byly přísně střežené, ale měli jsme mapu a znali jsme čas a místo, kde mělo být bezpečně hranice překročit. Všiml jsem si mamičiny nervozity. Pečlivě sledovala okolí, aby se přesvědčila, že za námi nikdo nejde. Každým dalším krokem jí nohy a kolena slábly. Když jsme stoupali na poslední vysokou horu, pomáhal jsem jí nést těžké tašky s jídlem, s osobními dokumenty a rodinnými fotografiemi. Teď si již byla jistá, že jsme se dostali přes hranice. Když měla nakonec pocit, že jsme v bezpečí, sedli jsme si a začali jsme obědovat. Jsem si jist, že tehdy poprvé v onen den dýchala s úlevou.

A právě v té chvíli jsme si všimli pohraniční značky. Byla stále daleko před námi! Měli jsme piknik na špatné straně hranice. Byli jsme stále ve Východním Německu!

Sobral, Brazílie

Každou chvíli se mohla objevit pohraniční stráž!

Maminka zběsile zabalila oběd a co nejrychleji jsme pospíchali po svahu nahoru. Tentokrát jsme se neodvážili zastavit, dokud jsme s jistotou nevěděli, že už jsme na druhé straně hranice.

I když se jednotliví členové naší rodiny vydali různými cestami a zažili při tom různé těžkosti, nakonec jsme se všichni dostali do bezpečí. Nakonec jsme se jako rodina znovu sešli. Byl to úžasný den!

Příběhy o cestách

Zážitek, který jsem vám vyprávěl, je pro mne velmi cenným putováním. Dnes se již mohu ohlédnout za svým životem a rozpoznat řadu podobných „cest“, na které jsem se vydal. Ne všechny se týkaly překonávání horského pásma nebo politických hranic; některé se spíše týkaly překonávání zkoušek nebo posílení mé duchovnosti. Ale všechno to byly cesty. Jsem přesvědčen, že život každého z nás je sbírkou jednotlivých „příběhů o cestách“.

Určitě víte, že každá kulturní tradice oplývá příběhy o cestách. Vy například možná znáte putování Dorotky

a jejího psa Tota v příběhu *Čaroděj ze země Oz*. Dorotku a Tota přenese tornádo do země Oz. Tam Dorotka nachází cestu ze žlutých cihel, která označuje směr putování, které ji nakonec dovede domů.

Pak zde máme Ebenezera Scrooge od Charlese Dickense, jehož putování není z místa na místo, ale z jedné doby do jiné. Právě tato cesta nitrem jeho srdce mu pomohla pochopit, proč se stal takovým, jakým se stal, a uvidět, co by se mu stalo, kdyby se dál ubíral po cestě sobeckosti a nevděčnosti.¹

Jedním z významných klasických čínských románů je kniha *Putování na západ*. Byla napsána v 16. století a nádherně popisuje dobrodružství a pouť mnicha, který se s pomocí čtyř přátel vydává na cestu za duchovním osvícením.

A samozřejmě zde máme Bilba Pytlíka, malého skromného hobita, který by mnohem radši zůstal doma a vychutnával si polévku. Avšak poté, co u něho někdo zaklepá na dveře, jde za voláním velkého neznáma a vydává se, společně s čarodějem a s tlupou trpaslíků, do světa, aby se zhostili nebezpečného, ale životně důležitého poslání.²

Univerzální příběh

Nemáme tyto příběhy o cestách rádi právě proto, že v poutnících můžeme vidět sami sebe? Jejich úspěchy i neúspěchy nám mohou pomoci najít vlastní cestu životem. Video, které jsme před chvílí viděli, také vypráví nádherný příběh o cestě. Možná, že nám tyto příběhy také připomínají cestu, kterou již všichni známe – příběh cesty, v němž všichni hrajeme důležitou roli.

Tento příběh začíná velmi, velmi dávno, dlouho předtím, než země začala obíhat po své oběžné dráze, dlouho předtím, než slunce začalo svými ohnivými rukama pronikat chladný vesmír, dlouho předtím, než naši planetu osídlila velká a malá stvoření. Na začátku tohoto příběhu jste žily na jednom vzdáleném, nádherném místě.

Neznáme mnoho detailů ohledně života v oné předsmrtné sféře, ale něco málo víme. Náš Nebeský Otec nám zjevil, kdo je On, kdo jsme my a kým se můžeme stát.

Tehdy v onom prvním stavu jste s naprostou jistotou věděly, že Bůh existuje, protože jste Ho viděly a slyšely. Znalyste Ježíše Krista, který se měl stát Beránkem Božím. Měly jste v Něho víru. A věděly jste, že vaše budoucnost nespočívá v tom, že zůstanete v bezpečí předsmrtného domova. Ať již jste onu věčnou sféru milovaly jakkoli, věděly jste, že se chcete vydat na cestu a že se na ni vydat musíte. Měly jste opustit náruč svého Otce, projít závojem zapomnění, obdržet smrtelné tělo a učít se a prožít věci, které vám, doufejme, pomohou růst, abyste se staly více takovými, jako je Otec v nebi, a vrátily se do Jeho přítomnosti.

Na onom posvátném místě, obklopeny těmi, které jste znaly a měly rády, jste na rtech i v srdci musely mít

Kodaň, Dánsko

onu velkou otázku: „Vrátím se v bezpečí do svého nebeského domova?“

Tolik věcí jste nemohly ovlivnit. Smrtelnost měla být občas náročná, plná nečekaných zatáček na cestě – nemocí, zármutků, nehod a konfliktů.

Budete schopny, bez vzpomínky na svou předchozí existenci – aniž byste si pamatovaly, že jste kdysi kráčely se svým Otcem v nebi –, přesto rozpoznat Jeho hlas uprostřed všeho toho lomu a rušivých vlivů smrtelného života?

Cesta, která vás čekala, se zdála být dlouhá a nejistá – plná nebezpečí.

Nemělo to být snadné, ale věděly jste, že to stojí za všechno úsilí.

A tak jste tam stály, na okraji věčnosti, a těšily jste se s nevyslovitelným nadšením a nadějí – ale i, jak se domnívám, s určitými starostmi a obavami.

Věděly jste, že Bůh bude spravedlivý – že Jeho dobrotivost nakonec zvítězí. Zúčastnily jste se velkých nebeských rad a věděly jste, že vás Spasitel a Vykupitel, Ježíš Kristus, se postará o to, abyste mohly být očistěny od hříchu a vysvobozeny z fyzické smrti. Měly jste víru, že nakonec se budete radovat a že spojíte svůj

hlas s nebeskými chóry ve chvále Jeho svatému jménu.

A tak jste se zhluboka nadechly ...

A udělaly jeden velký krok vpřed ...

A teď jste tady!

Vy, každá z vás, jste se vydaly na svou podivuhodnou cestu zpět do svého nebeského domova!

Vaše mapa

Nyní, když jste zde, na zemi, by možná bylo moudré položit si otázku, jak se vám putuje. Jdete správným směrem? Stáváte se tím, kým jste se měly stát a kým jste se chtěly stát? Činíte taková rozhodnutí, která vám pomohou vrátit se k vašemu Otcovi v nebi?

On vás nevyslal na tuto cestu proto, abyste samy bezcílně bloudily sem a tam. Přeje si, abyste se vrátily k Němu domů. Dal vám milující rodiče a věrné vedoucí Církve a také mapu, jež popisuje okolní terén a označuje nebezpečí; mapa vám ukazuje, kde najít pokoj a štěstí, a pomůže vám určit směr cesty vedoucí zpět domů.

Kde tuto mapu najdete?

- V posvátných písmech.
- Ve slovech proroků a apoštolů.

- A skrze osobní zjevení od Ducha Svatého.

Touto mapou je evangelium Ježíše Krista, ony dobré zprávy a ona radostná cesta učedníka Kristova. Jsou to příkázání a příklad, který nám dal náš Obhájce a Učitel, který tuto cestu zná, protože tou cestou je On.³

Samozřejmě, že prosté vlastnictví mapy vám nijak nepomůže, pokud ji nebudete studovat – pokud podle ní nebudete kráčet životem. Vyzývám vás, abyste studium a uplatňování Božího slova učinily svou prioritou. Otevřete srdce Duchu Svatému, aby vás mohl při vašem putování životem vést.

Vaše mapa je plná povzbudivých a poučných poselství od Nebeského Otce a Jeho Syna, Ježíše Krista. Dnes bych se s vámi rád podělil o tři poselství, která vám pomohou úspěšně dojít do vašeho nebeského domova.

První poselství: „Nebojte se, neboť já, Pán, jsem s vámi.“⁴

Na této cestě nejste samy. Nebeský Otec vás zná. I tehdy, když vás nikdo neslyší, On vás slyší. Když se radujete ze spravedlivosti, raduje se s vámi.

Když se trápíte s nějakou zkouškou, je zarmoucen s vámi.

Zájem Nebeského Otce o vás nezávisí na tom, jak jste bohaté či krásné, zdravé či chytré. Vidí vás takové, jaké vás svět nevidí; vidí, kdo skutečně jste. Dívá se na vaše srdce.⁵ A miluje vás,⁶ protože jste Jeho děti.

Drahé sestry, hledejte Ho upřímně a naleznete Ho.⁷

Slibuji vám, že nejste samy.

Na chvilku se právě teď podívejte na ty, kteří jsou kolem vás. Někteří z nich jsou možná vaše vedoucí, kamarádky nebo členové rodiny. S jinými jste se možná nikdy nesetkaly. Nicméně každý, koho kolem sebe vidíte – na tomto shromáždění či kdekoli jinde, dnes či kdykoli jindy – byl v předsmrtném světě statečný. Onen skromný a obyčejně vypadající člověk, který sedí vedle vás, byl možná jednou ze vznešených postav, kterou jste měly rády a kterou jste obdivovaly ve sféře duchů. A možná jste byly

takovým příkladem i vy samy!

Jedním si ale můžete být jisté: každý člověk, kterého vidíte – nehleďte na rasu, náboženství, politické názory, typ postavy nebo vzhled – je člen rodiny. Mladá žena, na kterou se díváte, má téhož Nebeského Otce jako vy, a i ona, podobně jako vy, opustila Jeho láskyplnou přítomnost a dychtivě přišla na tuto zem, aby zde žila tak, aby se jednou mohla vrátit k Němu.

Někdy se ale může cítit opuštěně, jako se tak někdy cítíte i vy. Možná i občas zapomíná na smysl své cesty. Připomínejte jí prosím, slovy i skutky, že není sama. Jsme zde, abychom si vzájemně pomáhali.

Život může být obtížný a dokáže zatvrdit srdce do té míry, až se může zdát, že k určitým lidem nelze nijak proniknout. Někteří jsou možná plni hněvu. Jiní možná zesměšňují ty, kteří věří v milujícího Boha, a vysmívají se jim. Mějte ale na paměti toto: i když

si to nepamatuji, i oni kdysi toužili po návratu ke svému Otci v nebi.

Není vaší zodpovědností někoho obrátit. To je úkol Duchu Svatého. Vaším úkolem je dělit se o to, čemu věříte, a nebát se. Buďte pro všechny přítelem, ale nikdy nesnižujte svá měřítka. Stůjte věrně za svým přesvědčením a svou vírou. Stůjte vzpřímeně, protože jste dcery Boží a On stojí po vašem boku!

Druhé poselství: „[Milujte se] ve spolek, jako já miloval jsem vás.“⁸

Přemýšlely jste někdy nad tím, jakým jazykem jsme všichni mluvili, když jsme žili v přítomnosti Boží? Něco mi říká, že to byla němčina, i když to asi nikdo neví určitě. Vím ale to, že v předsmrtném životě jsme se od Otce našeho ducha bezprostředně učili určitému univerzálnímu jazyku – jazyku, který je schopen překonávat citové, fyzické i duchovní bariéry.

Tímto jazykem je čistá láska Ježíše Krista.

Je to ten nejmocnější jazyk na světě.

Láska Kristova není láska předstíraná. Není to láska z pohlednic či blahopřání. Není to láska, kterou vychvalují populární písně a filmy.

Tato láska způsobuje skutečnou změnu charakteru. Dokáže proniknout nenávisť a zažehnat závist. Dokáže vyléčit zášť a uhasit plameny zloby. Dokáže způsobit zázraky.

Své první lekce⁹ tohoto jazyka lásky jsme získali jako duchové v Boží přítomnosti a zde na zemi máme příležitost ho procvičovat a dosáhnout toho, abychom tímto jazykem mluvili plyně. To, zda se učíte tomuto jazyku lásky, můžete zjistit posouzením toho, co motivuje vaše myšlenky a skutky.

Když se vaše prvořadá myšlenky zaměřují na to, co přinese prospěch vám, může být vaše motivace sobecká a povrchní. To není jazyk, kterým byste se měly naučit mluvit.

Sydney, Austrálie

Když se ale vaše prvořadě myšlenky a skutky zaměřují na službu Bohu a druhým – když si opravdu přejete žehnat lidem kolem sebe a pozvedat je –, pak může moc čistě lásky Kristovy působit ve vašem srdci a životě. To je jazyk, kterým byste se měly naučit mluvit.

Když začnete tímto jazykem mluvit plynně a budete ho používat ve vztazích s druhými, lidé si na vás všimnou něčeho, co v nich může probudit dlouho skryté přání hledat onu správnou cestu při jejich putování do nebeského domova. Koneckonců jazyk lásky je i jejich opravdovým rodným jazykem.

Tento hluboký a trvalý vliv je jazykem, který proniká k samotné duši. Je to jazyk porozumění, jazyk služby, jazyk pozvedávání, radosti a útěchy.

Naučte se používat univerzální jazyk Kristovy lásky.

A třetí poselství: „Budte dobré myslí.“¹⁰

Někdy jen netrpělivě snášíme to, kde se na naší cestě nacházíme, není-liž pravda? Pokud vám je dvanáct, možná si přejete, aby vám bylo čtrnáct.

Ve čtrnácti si možná přejete, aby vám bylo osmnáct. A v osmnácti si občas možná přejete, aby vám bylo znovu dvanáct, a vy jste mohly začít znovu.

Vždy bude něco, na co si lze stěžovat – něco, co vám bude připadat, že se nedaří. Můžete prožít své dny tím, že budete smutné, že budete mít pocit, že jste osamělé, nepochopené či nechťené. To ale není cesta, po které jste si přály jít, a není to ani cesta, na kterou vás Nebeský Otec vyslal. Pamatujte, jste opravdu dcery Boží!

Vyzývám vás, abyste na toto pamatovaly a abyste kráčely s důvěrou a radostí. Ano, na této cestě jsou hrboly a objížďky, a dokonce i některá nebezpečí. Nevěnujte jim ale pozornost. Na každém kroku vaší cesty hledejte štěstí, které pro vás Otec v nebi připravil. Štěstí je nejen cílem, ale i cestou. „Pokoj v tomto světě a věčný život ve světě, který přijde,“ – to je to, co On slibuje.¹¹ A právě proto nám přikazuje, abychom byli „dobré myslí“.

Když budete s radostí používat mapu, kterou vám na vaši cestu poskytl milující Otec, povede vás na svatá místa a dosáhnete svých

nadpozemských možností a schopností. Dospějete v dceru Boží, kterou se doufáte stát.

Milé sestry, milé mladé ženy Církve, milé mladé přítelkyně, jako apoštol Páně na vás zanechávám požehnání, abyste při tomto putování domů našly svou cestu a abyste byly inspirací pro své souputníky. Také vám slibuji, a modlím se o to, že budete-li cítit smlouvy, zásady a hodnoty evangelia Ježíše Krista a budete-li podle nich věrně žít, na konci vašeho putování na vás bude čekat Nebeský Otec. Obejme vás a vy jednou provždy poznáte, že jste dokázaly dorazit v bezpečí domů. Ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

ODKAZY

1. Viz Charles Dickens, *A Christmas Carol*.
2. Viz J. R. R. Tolkien, *The Hobbit*.
3. Viz Jan 14:6.
4. Nauka a smlouvy 68:6; viz také Izaiáš 41:10; Jan 14:18.
5. Viz 1. Samuelova 16:7.
6. Viz 1. Petrova 5:6–7.
7. Viz Jeremiáš 29:13.
8. Jan 15:12; viz také Jan 13:34; Moroni 7:45–48.
9. Viz Nauka a smlouvy 138:56.
10. Nauka a smlouvy 78:18; viz také Jan 16:33; 3. Nefi 1:13.
11. Nauka a smlouvy 59:23.

Jak se může konference stát součástí našeho života

Zvažte možnost použít některé níže uvedené činnosti a otázky jako výchozí body pro rodinnou diskusi nebo osobní přemítání.

Číslo stránek u jednotlivých příběhů odkazují na první stranu příslušného proslovu.

Pro děti

- President Thomas S. Monson mluvil o důležitosti poslušnosti a o tom, jak neposlušnost přináší vždy určité následky (strana 89). Přemýšlejte o nějakém zážitku, kdy jste byli

poslušni rodinných pravidel.

A co zážitky, kdy jste byli poslušni Božích pravidel? Jak jste se cítili, když jste byli poslušní?

- Starší M. Russell Ballard z Kvora Dvanácti apoštolů vyprávěl příběh dívky, která vypěstovala rostlinu rajčete z malého semínka (strana 18). Jako rodina si tento příběh přečtěte nebo jej převyprávějte a diskutujte o tom, čemu tento příběh učí o tom, jak se můžete stát takovými, jako je Nebeský Otec. Mohli byste si dát za cíl jednu věc, kterou uděláte pro to, abyste se přiblížili Nebeskému Otci.
- Starší Enrique R. Falabella ze Sedmdesáti hovořil o tom, co dělá rodinu silnou (strana 102). Učil, že mezi nejdůležitější slova, která máte v rodině používat, patří slova „Miluji tě“, „Moc ti děkuji“ a „Odpusť mi“. Sestra Rosemary M. Wixomová, generální presidentka Primárek, navrhla, abychom říkali slova „Mám tě moc rád“ (strana 81). Dávejte pozor na to, co se bude dít, když budete tato slova v rodině používat. Mají z nich členové rodiny radost? Jak se cítíte vy?

Pro mládež

- President Thomas S. Monson učil o čtyřech zásadách, jež nám pomáhají připravit se na misionářskou práci – nejen jako misionáři na plný úvazek, ale také jako členové Církve (strana 66). Při studiu tohoto proslovu přemýšlejte o této otázce: Co mohu dělat pro to, abych byl již nyní lepším misionářem?
- Starší Jeffrey R. Holland z Kvora Dvanácti apoštolů učil, že není špatné mít pochyby a otázky, ale také řekl: „Držte se pevně toho, co již víte, a zůstaňte silní, dokud nepřejde dodatečné poznání. ... [Buďte] věrní víře, kterou již máte.“ (Strana 93.) Zvažte možnost zapsat si do deníku své přesvědčení, svědectví a několik duchovních zážitků, které jste již měli. Také si запиšte otázky, které máte, a pamatujte na ně, tak abyste při čtení písem a tohoto vydání mohli hledat odpovědi.
- Mnoho řečníků mluvilo o poslušnosti a z ní pramenících

požehnání. Například prezident Monson učil: „Poznání pravdy a odpovědi na naše nehlubší otázky k nám přicházejí, jsme-li poslušni příkázání Božích.“ (Strana 89.) Zvažte možnost projít si toto vydání a označit si nebo si zapsat četná požehnání pramenící z poslušnosti. Tím, že tato požehnání objevíte, budete inspirováni k tomu, abyste i nadále žili spravedlivě.

- Několik řečníků mluvilo o tom, že sloužit můžete kdykoli, ne jen při projektech služby. „Služte každý den,“ učil bratr David L. Beck, generální prezident Mladých mužů. „Příležitosti jsou všude kolem vás.“ V proslovu bratra Becka si můžete přečíst několik příkladů toho, jak mladí členové slouží druhým (strana 55).

Pro dospělé

- Mnoho řečníků svědčilo o Ježíši Kristu. Čemu se můžete naučit o Jeho božském charakteru, poslání

a službě z proslovů na stranách 22, 70, 96, 99 a 109?

- Téma studijních osnov pro mládež na měsíc květen jsou proroci a zjevení. Pokud učíte mládež v Církvi nebo máte dospívající děti, mohli byste s nimi diskutovat o studijních osnovách a o této otázce: Proč je důležité, abychom naslouchali žijícím prorokům a následovali je? Zvažte možnost prostudovat si toto vydání a najít v něm prorocství a varování, která nám, pokud se jimi

budeme řídit, pomohou přečkat náročná období.

- Několik řečníků se zaměřilo na posilování rodiny. Například starší Richard G. Scott z Kvora Dvanácti apoštolů učil: „Když je [Spasitel] ústředním bodem vašeho domova, vládne v něm pokoj a klid.“ (Strana 29.) Při studiu proslovu staršího Scotta a proslovů na stranách 6, 81, 83 a 102 přemýšlejte o způsobech, jak by se Spasitel mohl stát ústředním bodem vašeho domova. ■

VÝUKA Z PÍSEM

Zvažte možnost prostudovat si následující verše z písem, které byly několikrát během generální konference citovány nebo se o nich mluvilo:

1. Samuelova 16:7*
Matouš 7:24; 28:19
Jan 13:34–35; 14:6; 16:33
Mosiáš 3:19*; 18:8–9
Helaman 5:12*
3. Nefi 11:7

Moroni 9:9
Nauka a smlouvy 42:22; 59:23;
64:34; 84:88; 87:8; 115:6
Joseph Smith–Životopis 1:17*

* Verše ze seznamu mistrovství v písmu v programu semináře

Rejstřík příběhů v konferenčních proslovech

Níže uvedený seznam vybraných zážitků a příběhů z generální konference lze použít při osobním studiu, rodinném domácím večeru nebo při jiných příležitostech k výuce. Číslo odkazuje na první stranu příslušného proslovu.

ŘEČNÍK	PŘÍBĚH
Starší Neil L. Andersen	(77) Manželské páry v Mosambiku následují Spasitele místo svých tradic.
Starší M. Russell Ballard	(18) Sedmiletá vnučka oživuje povadlou rostlinu rajčete.
David L. Beck	(55) Nositelé Aronova kněžství se kamarádí s mladou ženou, kterou druzí šikaují. Jáhen v Bangalore v Indii pomáhá aktivizovat všechny mladé muže ve své odbočce.
Starší Tad R. Callister	(52) Sedmnáctiletý George F. Richards získává ponaučení o kněžské moci poté, co dal požehnání své matce.
Starší D. Todd Christofferson	(109) Matka D. Todda Christoffersona pomáhá mladé potřebné ženě dosáhnout jejích možností.
Mary N. Cooková	(118) Mladá žena čelí smrti svého otce a boji matky s rakovinou tím, že používá víru.
Starší Quentin L. Cook	(32) Hinduistka pociťuje pokoj během dne otevřených dveří chrámu Suva na Fidži.
Biskup Dean M. Davies	(9) Zemětřesení Loma Prieta v Kalifornii v roce 1989 potvrzuje v myslí a srdci Deana M. Daviese důležitost toho, že máme budovat život na pevných základech.
Ann M. Dibbová	(115) Méně aktivní mladá žena pociťuje Ducha na táboře Mladých žen.
President Henry B. Eyring	(62) Sirotek se stává prvním členem Církve ve městě se 130 000 obyvateli. V rámci služby v Novém Mexiku (USA) a v Nové Anglii (USA) spatřuje Henry B. Eyring ruku Páně při budování Jeho království.
Starší Enrique R. Falabella	(102) Členové Církve v Arizoně (USA) dávají Enriquemu R. Falabellovi a jeho manželce peníze, aby se mohli vrátit do Guatemaly po svém chrámovém sňatku.
Starší Jeffrey R. Holland	(93) Jeffrey R. Holland říká 14letému chlapci, že se nikdy nemusí omlouvat za to, že „jen věří“.
President Thomas S. Monson	(66) Muž v Kanadě zkoumá Církev a vstupuje do ní poté, co mu dva misionáři na plný úvazek vydali mocné svědectví o Proroku Josephu Smithovi. Mladý misionář na plný úvazek přivádí do Církve svého otce tím, že mu ve svých každotýdenních dopisech vyjadřuje lásku. (89) Osmiletý Thomas S. Monson se učí poslušnosti poté, co zapálil suché pole. Věrný člen Církve v Maďarsku si po mnoho let ukládá desátek a poté ho předává svým domácím učitelům.
Starší Richard G. Scott	(29) Misionář na plný úvazek se chce ve své budoucí rodině řídit vzorem rodiny svého presidenta misie.
President Dieter F. Uchtdorf	(70) Západoafričtí Svatí začínají zpívat náboženské písně poté, co ve sborovém domě vypadla elektřina. Evangelium pomáhá mladé ženě překonat temnotu jejího mládí, kdy byla týrána a zneužívána. (125) Dieter F. Uchtdorf a členové jeho rodiny utíkají z Východního Německa.

Učení pro naši dobu

Lekce na shromáždění Melchisedecheva kněžství a Pomocného sdružení o čtvrté neděli budou věnovány „Učení pro naši dobu“. Jednotlivé lekce lze připravovat s využitím jednoho nebo více proslovů pronesených na poslední generální konferenci (viz níže uvedený přehled). Presidenti kůlů a okrsků mohou rozhodnout, jaké proslovy se mají použít, nebo touto zodpovědností mohou pověřit biskupy a presidenty odboček. Vedoucí zdůrazňují, jaký význam a užitek má to, když bratři Melchisedecheva kněžství a sestry Pomocného sdružení studují v danou neděli tentýž proslov.

Účastníky lekcí vyučovaných o čtvrté neděli povzbuzujeme, aby studovali poslední konferenční vydání časopisu a aby si ho nosili do třídy.

Doporučení pro přípravu lekcí z proslovů

Modlete se o to, aby při studiu a výuce proslovu(ů) byl s vámi Svatý Duch.

Můžete být pokoušeni připravit si lekci s použitím jiných materiálů, avšak konferenční proslovy představují schválené studijní osnovy. Vaším úkolem je pomáhat druhým učit se evangelium, tak jak tomu bylo učeno na poslední generální konferenci Církve, a žít podle něj.

Projděte si proslov(y) a vyhledejte zásady a nauky, které uspokojí potřeby členů třídy. Rovněž v proslovu(ech) vyhledávejte příběhy, odkazy na verše z písem a různá prohlášení, které vám pomohou učit těmto pravdám.

Připravte si osnovu toho, jak chcete těmto zásadám a naukám vyučovat. Zvažte možnost zahrnout do lekce otázky, které členům třídy pomohou:

- Vyhledávat v proslovu zásady a nauky.
- Přemýšlet o jejich významu.
- Dělit se o vlastní porozumění tématu, o myšlenky, zkušenosti a svědectví.
- Uplatňovat tyto zásady a nauky v životě. ■

MĚSÍCE, V NICHŽ SE LEKCE UČÍ

duben 2013 – říjen 2013

říjen 2013 – duben 2014

MATERIÁLY PRO LEKCI O ČTVRTÉ NEDĚLI

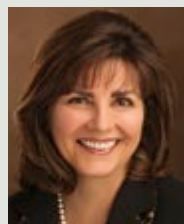
Proslovy z generální konference v dubnu 2013*

Proslovy z generální konference v říjnu 2013*

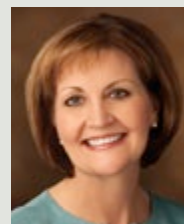
* Pro lekci o čtvrté neděli v dubnu a v říjnu můžete zvolit proslov(y) buď z předchozí konference, nebo z té poslední. Proslovy jsou k dispozici v mnoha jazycích na stránkách konference.lds.org.

Generální předsednictva pomocných organizací

POMOCNÉ SDRUŽENÍ

Carole M. Stephensová
První rádkyně

Linda K. Burtonová
Presidentka

Linda S. Reevesová
Druhá rádkyně

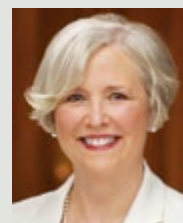
MLADÉ ŽENY

Carol F. McConkieová
První rádkyně

Bonnie L. Oscarsonová
Presidentka

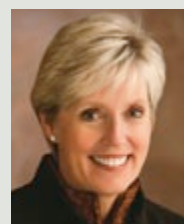

Neill F. Marriottová
Druhá rádkyně

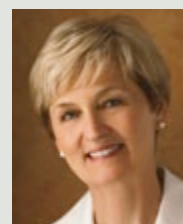
PRIMÁRKY

Jean A. Stevensová
První rádkyně

Rosemary M. Wixomová
Presidentka

Cheryl A. Esplinová
Druhá rádkyně

MLADÍ MUŽI

Larry M. Gibson
První rádce

David L. Beck
President

NEDĚLNÍ ŠKOLA

David M. McConkie
První rádce

Russell T. Osguthorpe
President

Matthew O. Richardson
Druhý rádce

Na 183. výroční generální konferenci byla vyjádřena podpora novému generálnímu předsednictvu Mladých žen

„Pocítovali jsme Ducha Páně,“ řekl 7. dubna 2013 President Thomas S. Monson na závěrečném zasedání 183. výroční generální konference, „který se dotýkal našeho srdce a upevňoval naše svědectví o tomto božském díle. Kéž si dlouho pamatujeme to, co jsme v těchto dvou dnech slyšeli.“

Pět zasedání generální konference, která se konala v Konferenčním centru v Salt Lake City v Utahu 6. a 7. října, se zúčastnilo více než 100 000 lidí. Miliony lidí z celého světa ji sledovaly nebo jí naslouchaly prostřednictvím televize, rozhlasu, satelitního vysílání nebo internetu. Díky tomu, že živé vysílání konference, její videozáznam, zvukový záznam a text jsou k dispozici na stránkách LDS.org, je konference pro členy Církve dostupná v 95 jazycích.

President Monson zahájil výroční konferenci oznámením záměru vybudovat chrám v Cedar City v Utahu (USA) a v Rio de Janeiro v Brazílii – čímž se celkový počet chrámů, které jsou oznámeny nebo ve výstavbě, zvýšil na 29. V současné době je v provozu 141 chrámů.

Během sobotního odpoledního zasedání došlo k několika změnám ve vedení Církve. Byly uvolněny všechny členky generálního předsednictva Mladých žen a starší Walter F. González byl uvolněn jako člen Předsednictva Sedmdesáti. Také

bylo uvolněno padesát jedna územních sedmdesátníků.

Staršímu Ulissesovi Soaresovi z Prvního kvora Sedmdesáti byla vyjádřena podpora jako novému členovi Předsednictva Sedmdesáti.

Podpora byla vyjádřena také novému generálnímu předsednictvu Mladých žen – Bonnie Lee Green Oscarsonové jako presidentce, Carol Foley McConkieové jako první rádkyni a Neill Foote Marriottové jako druhé rádkyni.

Dále byla vyjádřena podpora třem novým členům Prvního kvora Sedmdesáti: staršímu Edwardovi Dubeovi ze Zimbabwe, staršímu S. Giffordovi Nielsenovi ze Sugar Land v Texasu

(USA) a staršímu Arnulfovi Valenzuelovi z Queretaro v Mexiku. Dále byla vyjádřena podpora pěti novým členům Druhého kvora Sedmdesáti.

Bývalá generální presidentka Mladých žen Elaine S. Daltonová sloužila, než byla v dubnu uvolněna, v generálním předsednictvu Mladých žen jako rádkyně nebo jako presidentka 11 let.

Seznam všech těch, kterým byla vyjádřena podpora nebo kteří byli uvolněni, je uveden na straně 26.

Životopisy nově povolovaných vedoucích začínají na straně 139. ■

I VY MŮŽETE POMÁHAT

President Thomas S. Monson a starší Russell M. Nelson z Kvora Dvanácti apoštolů povzbudili členy, aby přispívali do Všeobecného misionářského fondu. Ke 4. dubnu 2013 sloužilo na plný úvazek 65 634 misionářů a více než 20 000 dalších obdrželo povolání ke službě.

Během úvodního zasedání generální konference president Monson poznamenal: „Abychom dokázali tuto misionářskou sílu udržovat, a protože mnozí

z našich misionářů pocházejí z velmi skromných podmínek, vyzýváme vás, abyste, pokud můžete, štedře přispívali do Všeobecného misionářského fondu Církve.“

Členové mohou přispívat pomocí poukázky příspěvků na desátky, na níž částku, kterou chtějí přispět, uvedou do kolonky Všeobecný misionářský fond. Členové mohou také přispívat on-line na stránkách ldsphilanthropies.org.

Církev potřebuje zralost a zkušenosti starších manželských párů

Spolu s nárůstem počtu mladých misionářů, ke kterému došlo díky snížení požadovaného věku, je v misiích po celém světě velmi zapotřebí i starších manželských párů. Vzhledem k tomu, že nedávno bylo vytvořeno 58 nových misií, bude zapotřebí mnohem více starších manželských párů, které by poskytly zkušené vedení a další pomoc, které jsou pro úspěšnost misie nezbytné.

President Thomas S. Monson se na konferenci v dubnu 2013 zmínil o rychle vzrůstajícím počtu misionářů a vyjádřil lásku k těm, kteří jsou ochotni sloužit Pánu v misijním poli. (Viz strany 4, 66.) Starší Russell M. Nelson z Kvora Dvanácti apoštolů výslovně povzbuzoval ke službě starší manželské páry. „Vy, starší manželské

páry, učíte si plány pro den, kdy i vy budete moci odjet na misii. Za vaši službu vám budeme nanejvýš vděční,“ řekl. (Viz strana 45.)

V úvodu generální konference v říjnu 2012 president Monson řekl: „I nadále potřebujeme mnohem více manželských párů-seniorů. Pokud vám to okolnosti dovolují, pokud odcházíte do důchodu a umožňují-li vám to zdraví, povzbuzuji vás, abyste se připravili na službu na misii na plný úvazek. Oba, manžel i manželka, budou mít ještě větší radost, když budou společně sloužit dětem našeho Otce.“ („Vítejte na konferenci“, *Liahona*, listopad 2012, 5.)

Církevní vedoucí povzbuzují starší manželské páry ke službě již mnoho let. Starší M. Russell Ballard z Kvora

Dvanácti apoštolů řekl: „Všechny misie potřebují více manželských párů. Jejich zralost a zkušenosti z nich dělají jedny z nejlepších misionářů, jaké máme. Jejich výjimečné dovednosti ... jim umožňují efektivně školit místní vedoucí, posilovat a reaktivizovat členy a přivádět nečleny ke Kristu.“ („Missionary Couples – Trading Something Good for Something Better“, *Ensign*, June 1988, 9, 11.)

Způsobilé manželské páry, které by rády sloužily jako misionáři, jsou povzbuzovány, aby o tom daly vědět svému biskupovi nebo presidentovi odbočky. Délka služby se může pohybovat v rozmezí od 6 do 23 měsíců.

Ti, kteří mají dotazy ohledně služby starších misionářských párů, mohou volat na číslo 1-800-453-3860, linka 2-6741 (nebo 1-801-240-6741) nebo získat odpovědi na konkrétní otázky e-mailem SeniorMissionaryServices@ldschurch.org. ■

Díky své zralosti a zkušenostem mohou starší misionářské páry školit místní vedoucí, posilovat členy a přivádět nečleny ke Kristu.

Nové nástroje na internetu pomáhají uchovávat a sdílet rodinné fotografie a vzpomínky

Návštěvníci stránek FamilySearch.org si od dubna 2013 povšimnou významných změn. Jasně, svěží barvy, přitažlivé obrázky

a spousta nových funkcí nabízí rozmanité možnosti používání stránek, které jdou za hranice bádání. Přestože tyto stránky budou i nadále úžasným místem pro genealogy a badatele, nové funkce přilákají mnohem širší veřejnost.

Nové funkce pomáhají posunout rodinnou historii za hranice bádání a dokáží přilákat širší zástup mladých i starších začínajících badatelů v rodinné historii. Návštěvníci nyní mohou ve spolupráci s ostatními badateli vytvářet svůj rodokmen on-line, mohou si na stránkách uchovávat rodinné fotografie a příběhy a dělit se o ně – to vše bezplatně.

Předci díky rodinným fotografiím a příběhům ožívají. Skuteční lidé skrývající se za různými čísly a údaji nás mohou učít zásadám, které se například týkají hodnoty usilovné práce, toho, jak překonávat životní překážky, a toho, jak naše rozhodnutí ovlivňují náš život.

Snazší způsob zaznamenávání a uchovávání rodinné historie nám pomáhá navazovat spojení s minulostí a vytvářet odkaz pro budoucnost.

Nové funkce na stránkách FamilySearch.org

Rodokmen na stránkách FamilySearch. Poprvé mohou jednotlivci začít spolupracovat na tvorbě společného rodokmenu výhradně na internetových stránkách, na kterých začnou vyplněním informací o sobě a poté je rozšíří o minulé generace.

Základní informace týkající se rodokmenu:

- Naleznete ho na stránkách FamilySearch, když kliknete na záložku „Family Tree“ [„Rodokmen“].
- Rodokmen již obsahuje více než 900 milionů jmen zadaných návštěvníky.
- Je bezplatný.
- Umožňuje jednotlivcům spolupracovat na tvorbě, spravování a sdílení rodinné historie výhradně na internetových stránkách.
- Uživatelé mohou zjistit, jaké informace o jejich rodinné historii již našli druzí.
- Uživatelé mohou snadno přidávat fotografie, příběhy a zdroje.
- Uživatelé mohou nastálo zachovat společný rodokmen pro budoucí generace.
- Pomocí jednoduché funkce „chyt a táhni“ se mohou uživatelé snadno pohybovat po rodokmenu.
- Návštěvníci budou mít na stránkách FamilySearch přístup k miliardám bezplatných záznamů, které jim pomohou doplnit prázdná místa v jejich rodokmenu.

Fotografie. Uživatelé mohou uchovávat oblíbené fotografie svých předků, přidávat je ke svému profilu v rodokmenu FamilySearch a dělit se o ně na sociálních sítích. Návštěvníci již přispěli více než 200 000 fotografiemi.

Příběhy. Uživatelé mohou do rodokmenu FamilySearch napsat své oblíbené příběhy o konkrétním předkovi. Tato funkce umožňuje rodinám shromažďovat rodinné příběhy, dělit se o ně a natrvalo je uchovat.

Interaktivní vějířové schéma. V roce 2012 byla na stránkách FamilySearch

odzkoušena funkce umožňující jednotlivcům, aby se na barevném vějířovém schématu viděli společně se svými předky. Tato funkce je nyní vylepšena a je k dispozici na adrese FamilySearch.org.

Průvodce vytvářením rodokmenu.

Tento nástroj je užitečný pro ty, kteří s tvorbou rodokmenu začínají. Nástroj vám formou poutavého rozhovoru pokládá otázky o vašich žijících a zesnulých předcích a poté zanesle tyto vztahy do rodokmenu, aby vám pomohl začít s jeho tvorbou.

Nápověda v reálném čase. Zájem o rodinnou historii na celém světě vzrůstá. Prostřednictvím FamilySearch byla spuštěna celosvětová internetová komunita, která po telefonu a prostřednictvím on-line chatu poskytuje bezplatnou pomoc s produkty a s bádáním 24 hodin denně – nyní v 10 jazycích.

Jazyky. Všechny nové funkce a služby budou k dispozici v 10 jazycích. Ke všem funkcím je k dispozici nápověda formou bezplatných videí a dalších internetových zdrojů. Další informace získáte kliknutím na tlačítko Help [Nápověda]. ■

Rodinná historie mění srdce

R. Scott Lloyd

Church News

V budoucnosti se budou mnohá střediska rodinné historie nacházet doma, předpověděl starší Bradley D. Foster ze Sedmdesáti v proslovu, který 23. března pronesl ve spojitosti s konferencí rodinné historie a technologií RootsTech 2013 v Salt Lake City v Utahu (USA).

Starší Foster, zástupce výkonného ředitele Oddělení rodinné historie, řekl, že na zemi bude již brzy devět miliard obyvatel a že Pán připravil technologii, která umožní, aby „spolu všechny tyto rodiny byly navzájem svázány a propojeny“.

Zdůraznil, jak důležitá je práce na rodinné historii a vyhledávání životních příběhů našich předků – ne pouze práce na genealogii a

vyhledávání jmen a dat. Náhrobní kameny na všech hřbitovech na světě obsahují jméno, datum narození, pomlčku a datum úmrtí, řekl. „Ta malá pomlčka mezi datem narození a datem úmrtí se zdá být drobná a bezvýznamná, ale právě v ní spočívá celá naše historie,“ poznamenal. „I když se často zaměřujeme na vyhledávání těchto dat, láska k předkům – obrácení našeho srdce k našim otcům – pramení z objevování oné pomlčky.“

Starší Foster vysvětlil, že rodinná historie nás spojuje tím, že se dělíme o příběhy a spolupracujeme. „Zatímco genealogie něco změní na našem rodokmenu, rodinná historie něco změní v našem srdci.“ ■

Starší Eldred G. Smith umírá ve věku 106 let

Sarah Jane Weaverová
Church News

Starší Eldred G. Smith, který sloužil v letech 1947 až 1979 jako patriarcha Církve, zemřel doma 4. dubna 2013. Bylo mu 106 let.

Starší Smith, který byl považován za nejstaršího muže v Utahu, žil déle než kterákoli jiná bývalá generální autorita.

President Církve Thomas S. Monson navštívil staršího Smitha při příležitosti jeho posledních narozenin 9. ledna 2013. „Eldred Smith je můj dobrý přítel,“ řekl president Monson. „Procestovali jsme spolu mnoho kilometrů. Mám ho moc rád a vážím si ho.“

Eldred G. Smith byl povolán jako patriarcha Církve 10. dubna 1947 Georgem Albertem Smithem, který byl tehdy presidentem Církve, a Eldred G. Smith byl tím posledním, kdo funkci patriarchy Církve zastával. V roce 1979 mu byl udělen emeritní status. Tento úřad vznikl v roce 1833, kdy do něho byl povolán Joseph Smith starší, otec Proroka Josepha Smitha. Starší Smith je praprapravnoukem Prorokova bratra Hyruma.

Starší Smith cestoval v době, kdy sloužil jako patriarcha Církve, do mnoha koutů světa a udělil mnoho patriarchálních

President Thomas S. Monson, vpravo, navštívil 9. ledna 2013 staršího Eldreda G. Smitha při příležitosti jeho 106. narozenin. Starší Smith sloužil v letech 1947 až 1979 jako patriarcha Církve. Zemřel doma 4. dubna.

požehnání v oblastech, kde žádný patriarcha nebyl. V roce 1966 cestoval s tehdy starším Monsonem do Austrálie a Samoy, aby tam členům udělil patriarchální požehnání. Bylo to poprvé, kdy předsedající patriarcha navštívil Samou. V dnešní době má většina kůlů patriarchu, který v daném kůlu bydlí.

Na pohřbu staršího Smitha promluvili president Monson a starší M. Russell Ballard z Kvora Dvanácti apoštolů. President Monson rodině přečetl písemnou kondolenci od Prvního předsednictva a dodal: „Dočasně jsem ztratil dobrého přítele.“

Starší Ballard, který je také praprapravnoukem Hyruma Smitha, mluvil o tom, jak starší Smith přispěl ke snaze

udržet naživu historii jejich rodiny. „Oslavujeme ho jako patriarchu Církve a jako patriarchu naší širší rodiny,“ řekl. Dodal, že ví, že starší Smith považoval svou rodinu za svůj největší úspěch.

Eldred Smith se v roce 1932 oženil s Jeanne Audrey Nessonovou; měli pět dětí. Poté, co v červnu roku 1977 zemřela, se oženil s Hortense Childovou, která v té době sloužila jako rádkyně v generálním předsednictvu Mladých žen. Ta zemřela v květnu 2012.

Po starším Smithovi zůstali dva synové a dvě dcery (další dcera již zemřela), 22 vnoučat (další dvě již zemřela), 63 pravnoučat a 22 praprnoučat. ■

K článku přispěla Gerry Avantová.

Starší Ulisses Soares

Předsednictvo Sedmdesáti

Starší Ulisses Soares, který v lednu roku 2013 začal sloužit v Předsednictvu Sedmdesáti, se stal přímým svědkem rychlého růstu Církve v několika částech světa.

Starší Soares se narodil v říjnu roku 1958 v Sao Paulo v Brazílii. Jeho rodiče, Aparecido a Mercedes Soaresovi, se stali členy Církve, když mu bylo pět let. Shromáždění navštěvovali v místnosti nad pekařstvím. Starší Soares vzpomíná, jak byl jako osmiletý chlapec nadšený, když byl v roce 1966 v Sao Paulo zorganizován první kůl v Jižní Americe. Církev v Brazílii rychle rostla – z 50 kůlů v roce 1990 na více než 200 kůlů v roce 2000.

Starší Soares, který získal bakalářský titul v oborech účetnictví a ekonomika z Pontifikální katolické univerzity a titul MBA z Národního institutu postgraduálního studia, pracoval v době, kdy mu byla nabídnuta pozice v Církvi, pro mezinárodní společnost vyrábějící pneumatiky. Byl zaměstnán finančním oddělením a brzy se stal ředitelem pro časné záležitosti územní kanceláře Církve v Sao Paulu, kde 10 let zajišťoval podporu pro územní předsednictvo. Sloužil také jako první prezident kůlu Sao Paulo Brazil Cotia.

V letech 2000 až 2003 sloužil jako prezident Portugalské misie Porto a v dubnu roku 2005 byl povolán do Prvního kvora Sedmdesáti. Sloužil také v předsednictvech území Brazílie a Afrika–jihovýchod.

„Z těchto zkušeností jsem získal určitý náhled, díky kterému vidím, že Církev může být založena všude tam, kde máme věrné členy,“ řekl, „a vidím také to, čemu se musím naučit, abych sloužil lépe.“

Starší Soares byl oddán se svou manželkou Rosanou Fernandes Morgadovou v říjnu roku 1982 v chrámu Sao Paulo v Brazílii. Mají tři děti.

Starší Soares sloužil na misi na plný úvazek v Brazílské misi Rio de Janeiro. Sloužil také jako prezident kvora starších, rádce v biskupstvu, vysoký kněz, výkonný tajemník kůlu a oblastní jednatel pro sociální péči. ■

Starší Edward Dube

Sedmdesátník

Starší Edward Dube poznal evangelium v roce 1981 díky svému zaměstnavateli, v jehož domě pracoval. Tento zaměstnavatel mu dal výtisk Knihy Mormonovy. Starší Dube ji přečetl až v roce 1983, kdy však na něj udělalo svědectví Josepha Smitha o tom, jak byl navštíven andělem Moronim, takový dojem, že přijal pozvání zúčastnit se postního a svědeckého shromáždění ve sborovém domě v Kwekwe v Zimbabwe.

Zpočátku se cítil nespokojen, protože si byl vědom toho, že oproti většině zúčastněných je pouhým sluhou.

„Když ale vydávali svědectví o Knize Mormonově, pocítil jsem, že mám s těmito lidmi něco společného,“ vzpomíná, „a byl jsem se pak schopen s nimi o své pocity ohledně této knihy podělit.“

Později se účastnil lekcí s misionáři, byl pokřtěn a nakonec sloužil v Zimbabwské misi Harare.

V té době učil rodinu Naume Keresiya Salazaniové, které tehdy bylo 16 let. Poté, co ukončil službu na misi, se nadále scházeli a 9. prosince 1989 se v Kwekwe vzali. V květnu 1992 byli zpečetěni v chrámu Johannesburg v Jihoafrické republice. Mají tři dcery a jednoho syna.

Starší Dube se narodil v květnu 1962 ve vesnici Chirumanzu v Zimbabwe Clementu a Rosemary Dubeovým. V roce 1992 úspěšně dokončil studium pedagogiky na zimbabwské vysoké škole E. D. College a pak v rámci své práce pro Církevní vzdělávací systém zakládal semináře a instituty náboženství v Zimbabwe, Zambii a Malawi. Byl požehnan tím, že byl svědkem toho, jak mnozí z jeho studentů, kterým předával osvědčení o absolvování těchto kurzů, slouží jako vedoucí v Církvi v těchto zemích, kde se Církev rozrůstá.

Sloužil jako prezident kvora starších, prezident odbočky, prezident okrsku, prezident kůlu, rádce v misijním předsednictvu a v letech 2009 – 2012 jako prezident Zimbabwské misie Harare. Než byl povolán do Prvního kvora Sedmdesáti, sloužil jako územní sedmdesátník. ■

Starší S. Gifford Nielsen

Sedmdesátník

Vášni staršího Stanleyho Gifforda Nielsena je sport, ale to pro něj není to nejdůležitější v životě. Je přesvědčen, že zcela zásadní je vyváženost a že evangelium je základem pro to, abychom mohli být šťastní nyní a po celé věčnosti.

Starší Nielsen se narodil v říjnu 1954 Harrymu a Lois Nielsenovým a žil v Provu v Utahu (USA) až do doby, kdy dokončil vysokoškolská studia. Jeho rodiče mu vstúpili žebříček hodnot soustředěný na evangelium, podle nějž se v životě řídí.

Poté, co utrpěl velmi vážné zranění, které ukončilo jeho vysokoškolskou kariéru hráče amerického fotbalu, starší Nielsen prohlásil, že zjistil, že o to nejdůležitější v životě vás žádné zranění připravit nemůže.

Když se uzdravil, hrál v Národní fotbalové lize jako zadák, ale po třech letech se jeho kariéra zhroutila. Byl veřejně zesměšňován. Byla to doba sebezpytování a hledání toho, čemu skutečně věří. „Zjistil jsem, že Spasitel vás nikdy neopustí, ať se děje cokoli,“ řekl starší Nielsen, který nyní žije v městě Sugar Land v Texasu.

Pokud by měl říci, podle kterého verše se snaží uspořádat si život, vybral by si Matouše 5:14–16: „Vy jste světlo světa. ... Tak světlo vaše před lidmi, ať vidí skutky vaše dobré, a slaví Otce vašeho, kterýž jest v nebesích.“

„Pán vám otvírá svou náruč,“ řekl starší Nielsen. „Lásku Mu vyjadřujete tím, že žijete podle Jeho evangelia.“

Na vysoké škole se seznámil s Wendy Olsonovou. Vzali se v chrámu Provo v Utahu 23. dubna 1975. Starší Nielsen získal titul z komunikace na Univerzitě Brigham Younga. Než byl povolán ke službě v Církvi na plný úvazek, hrál jako zadák za tým Houston Oilers a byl sportovním ředitelem v televizi KHOU.

Starší Nielsen je otcem šesti dětí. Sloužil jako učitel semináře, president Mladých mužů, president kvora starších, biskup a president kůlu. Než byl povolán do Prvního kvora Sedmdesáti, sloužil jako územní sedmdesátník. ■

Starší Arnulfo Valenzuela

Sedmdesátník

Starší Arnulfo Valenzuela vyrůstal v mormonských osadách v Chihuahua v Mexiku a absolvoval střední školu Academia Juárez, kterou vlastní Církev. Během dětství tak měl cenné příležitosti být učen věrnými muži a ženami, kteří byli oddáni evangeliu a službě Pánu.

To, čemu se naučil v této oblasti latinské Ameriky, jež má důležité místo v historii Církve, se mu bude velmi hodit, když nyní převezme úkoly, které ho jako člena Prvního kvora Sedmdesáti čekají.

„Pociťuji, že toto povolání sloužit Pánu na plný úvazek je pro mne velkým požehnáním,“ uvedl.

Starší Valenzuela, jenž se narodil v květnu 1959 Gilbertovi a Rose Valenzuelaovým, byl již od mládí přitahován službou v Církvi. V 19 letech přijal povolání sloužit v Mexické misii Veracruz. V této malebné oblasti Mexika si uvědomil, jaké uspokojení přináší každodenní hlásání evangelia a vybízení ostatních, aby přišli ke Kristu.

Krátce po misii navštívil rodinu, kterou pokřtil a která se následně přestěhovala do Mexico City. Sousedka této rodiny, Pilar Porrasová, byla věrnou obráčenou do Církve. Arnulfo a Pilar se spřátelili a zanedlouho spolu začali chodit. Vzali se 6. dubna 1982 v chrámu Mesa v Arizoně, neboť v té době v jejich rodné zemi žádný chrám nebyl.

Vychovali tři děti, a přitom dál sloužili v Církvi a sledovali, jak se Mexiko stává zemí chrámů. „Nikdy bychom si nepomysleli, že budeme mít v Mexiku 12 chrámů a další se bude stavět,“ uvedl starší Valenzuela.

V době, kdy byl povolán sloužit jako biskup, rádce předsednictva kůlu i misie a územní sedmdesátník, byl starší Valenzuela svědkem pozoruhodné oddanosti bezpočtu mexických členů Církve, kteří byli ochotni dát vše, co měli, aby podpořili dílo Páně.

Starší Valenzuela vystudoval účetnictví a administrativu na univerzitě v Mexico City a pracoval pro mezinárodní korporace v celé řadě manažerských funkcí. ■

Starší Timothy J. Dyches

Sedmdesátník

Jednou z oblíbených životních rolí staršího Timothyho Johna Dychese je „být svědkem“ a vydávat svědectví druhým, aby jim tak pomohl přijít ke Kristu. At již slouží jako misionář, jedná se svou rodinou nebo pracuje ve své profesi, rád přijímá tuto roli a zodpovědnost a snaží se pomáhat ostatním, aby dělali totéž.

Narodil se v lednu 1951 Milo Frederickovi a Mary Katherine Dychesovým v Murray v Utahu (USA) jako druhé dítě ze sedmi. Když byl mladým jáhnem, přestěhovala se rodina do města Elko v Nevadě, kde po škole chodil pracovat do otcovy lékárny. Když společně pracovali v lékárně, otec ho učil důležitosti usilovné práce, což mu velmi pomohlo, když v letech 1970 – 1972 sloužil jako mladý misionář v misii Německo–jih.

„Byla to náročná misie, ale pro mě osobně byla úžasná,“ uvedl. „Naučil jsem se hodnotě tvrdé práce, poslušnosti a tomu, že se nemám nikdy vzdávat.“

Tyto pracovní návyky pak po misii uplatňoval při studiu, v práci i při službě v Církvi. Se svou budoucí ženou, Jill Dudleyovou, se starší Dyches seznámil během studií na Univerzitě Brigham Younga. Byli oddáni 26. dubna 1974 v chrámu Manti v Utahu. Mají tři děti.

Starší Dyches získal na Univerzitě Brigham Younga titul bakaláře a poté vystudoval medicínu na lékařské fakultě Washingtonské univerzity. V rámci své profese pak působil jako specialista pro choroby ušní, nosní a krční v soukromé ordinaci v Renu v Nevadě.

V době, kdy byl povolán do Druhého kvora Sedmdesáti, sloužil starší Dyches v organizaci Mladých mužů jako rádce kvora jáhnů. Sloužil rovněž v mnoha dalších povoláních, například jako územní sedmdesátník, president Oregonské misie Portland, president kůlu, rádce v předsednictvu kůlu, vysoký rádce, chrámový pracovník, president Nedělní školy a referent sboru. ■

Starší Randy D. Funk

Sedmdesátník

Starší Randy Dennis Funk z Druhého kvora Sedmdesáti se ve svém životě řídí touto prvořadou zásadou: „Důvěřuj Pánovi a Jeho dobrotivosti.“

V době, kdy studoval práva, manželka byla podruhé těhotná a on pracoval jako zástupce šéfredaktora právnické revue, byl povolán sloužit jako president kvora starších. Řekl: „V tomto náročném období jsem povolání přijal a modlil jsem se k Nebeskému Otci, aby mi dodal síly, které mi chyběly. Potřeboval jsem pomoc, abych mohl vykonávat povolání, abych dokázal úspěšně dokončit studium, najít zaměstnání a postarat se o rodinu. Požehnání, která jsme obdrželi, byla daleko větší, než jsme si zasloužili. Díky této zkušenosti jsem získal velikou víru v Pánovu dobrotivost a v to, že udílí požehnání těm, kteří se Mu upřímně snaží sloužit.“

Starší Funk se narodil v srpnu 1952 C. Dennisovi a Rebecce Funkovým a vyrůstal ve městech Manti v Utahu, Madison ve Wisconsinu a Smithfield v Utahu. Sledoval svého otce, jak věrně slouží v Církvi, a učil se tomu, jak důležité je plnit kněžské povinnosti.

Po návratu z misie, kterou sloužil v Indonésii, se 29. května 1976 oženil s Andreou Clydeovou v chrámu Logan v Utahu. Jsou rodiči šesti dětí. Starší Funk vystudoval historii na Utažské státní univerzitě a získal titul doktora práv na Utažské univerzitě. Než byl starší Funk povolán v roce 2010 do církevní služby na plný úvazek, která začala jeho službou v povolání presidenta Indické misie Bangalore, byl partnerem ve velké právnické firmě v Denveru v Coloradu.

„Když jsme odjžděli do Indie, měli jsme víru v Pánova slova: ‚A opět, pravím vám, že kterékoli pošlete ve jménu mém, hlasem bratří svých, Dvanácti, náležitě doporučené a zplnomocněné vámi, budou míti moc otevřít dveře království mého pro jakýkoli národ, kamkoli je pošlete.‘ (NaS 112:21.)“ Starší Funk sloužil jako president kvora starších, president Mladých mužů, biskup, president kůlu a územní sedmdesátník. ■

Starší Kevin S. Hamilton

Sedmdesátník

Starší Kevin Scott Hamilton sám sebe popisuje jako „výsledek obrácení a záchraný“.

Jeho narození v březnu 1955 ve městě Wenatchee ve státě Washington (USA), podnítilo jeho matku Kay, aby si začala klást otázky o smyslu života. Promluvila si se svým známým a členem Církve Richardem Pratem, který jí zkonktoval s misionáři.

Její manžel Norman Russell Hamilton objasnil, že je členem Církve, ale je neaktivní od let svého dospívání. Když byla jeho manželka pokřtěna, stal se opět aktivní.

Starší Hamilton řekl: „Moji rodiče byli úžasní členové Církve a vybudovali víru, kterou máme dodnes.“

Přiznává však, že to, co mu skutečně změnilo život, byla misie ve Francii a Švýcarsku. „Vzbudila ve mně planoucí touhu, která mě nikdy neopustila,“ říká.

Starší Hamilton si vzal za ženu spřízněnou duši, Claudii Keysorovou. Jejich sňatek se konal 27. července 1978 v chrámu Los Angeles. Když v Kalifornii vychovávali svých šest dětí, udělali ze svého domova něco jako návštěvnické centrum.

„Říká se, že váš domov může představovat kázání beze slov, a my jsme měli po celém domě rozvěšeny různé krátké citáty,“ řekla sestra Hamiltonová. Ve vstupní hale mají stále v zásobě výtisky Knihy Mormonovy, brožurky *Pro posílení mládeže* a další církevní literaturu, kterou pravidelně doplňují podle toho, jak si ji návštěvy odnášejí.

Odhodlání sloužit přineslo staršímu Hamiltonovi příležitosti ke službě v povolání biskupa, presidenta kůlu a presidenta Belgické a nizozemské misie Brusel v letech 2003 až 2006. Než byl povolán do Druhého kvora Sedmdesáti, byl ředitelem Rady pro veřejné záležitosti Církve v Jižní Kalifornii, která měla na starosti 64 kůlů v oblasti Greater Los Angeles Metropolitan Area.

Starší Hamilton získal bakalářský titul na Univerzitě Brigham Younga a magisterský titul na Washingtonské univerzitě v oblasti podnikání a většinu své kariéry pracoval v telekomunikačním odvětví, kde sloužil mnohokrát v ředitelské pozici. ■

Starší Adrián Ochoa

Sedmdesátník

Když starší Adrián Ochoa sloužil jako územní sedmdesátník v Mexiku, strávil několik dní ve městě Chihuahua na setkání s presidentem kůlu a ostatními vedoucími, a poté nastoupil do letadla, aby se vrátil zpátky domů. Jakmile se ale v letadle usadil, obdržel mocnou duchovní inspiraci, že jeho práce ve městě Chihuahua ještě neskončila.

Posádka letadla prováděla poslední přípravy k odletu. Starší Ochoa řekl: „Já jsem však věděl, že musím z letadla vystoupit.“ A tak vystoupil. Řada následných pohovorů přinesla důležité informace, díky kterým se vyřešila jedna složitá záležitost a jedna rodina byla schopna udělat duchovní pokrok.

Práce staršího Ochoy ve městě Chihuahua však nebyla ještě u konce. Duch ho také zavedl do skromného příbytku jeho sestřenice, kterou neviděl řadu let. Zjistil, že tato jeho sestřenice – neaktivní členka Církve – se se svou malou rodinou ocitla ve stavu zoufalého nedostatku. „Věděl jsem, že řešením je Církev a Kristus. Naléhavě jsem prosil sestřenici, aby se vrátila do Církve,“ řekl.

Sestřenice se stala znovu aktivní v Církvě a vzácný rodinný vztah byl obnoven. Pán byl schopen ve městě Chihuahua zachránit několik životů jen proto, že jeden člověk dbal nabádání Ducha.

Starší Ochoa, který sloužil v různých církevních povoláních a zároveň pracoval v oblasti reklamy, svědčil o tom, že všichni jsme oprávněni mít tato duchovní nabádání, která mění život druhých. V letech 2004 až 2007 byl presidentem Honduraské misie San Pedro Sula a od roku 2009 až do svého povolání do Druhého kvora Sedmdesáti sloužil jako druhý rádce v generálním předsednictvu Mladých mužů.

Narodil se v březnu 1954 v San Francisku v Kalifornii (USA) Eduardovi a Consuele Ochoaovým; vyrůstal v Kalifornii a v Mexiku. Jako mladý muž byl povolán sloužit na zvláštní misi v Mexiku zaměřenou na veřejné záležitosti. Starší Ochoa a jeho manželka Nancy Villarealová byli zpečetěni v chrámu Mexico City. Jsou rodiči pěti dětí. ■

Starší Terence M. Vinson

Sedmdesátník

Starší Terence M. Vinson, který byl nově povolán do Druhého kvora Sedmdesáti, neslyšel slovo *mormon*, dokud se v roce 1970 nesetkal v Sydney v Austrálii s Kay Anne Cardenovou. Mluvili spolu o náboženství a nakonec se dohodli na jedné věci. Budou navštěvovat každou neděli církev, do které chodil Terence již od dětství, i malou odbočku Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů. Jedna skupina se scházela ve velké a krásné budově a druhá v malých pronajatých prostorách, které si několik málo Svatých posledních dnů dokázalo najít.

Po určité době ale „toto srovnání vyvolalo rozpaky“ a Terence se začal účastnit misionářských diskusí. Měl hodně otázek. Pak jednou navštívil konferenci kůlu a pocítil určité poselství tak jasně, jako kdyby ho někdo vyslovil. „Musel jsem vstoupit do Církve, abych mohl dál růst. Pocítil jsem, že všechny otázky, které mám, budou zodpovězeny,“ řekl. Za týden byl pokřtěn.

Terence Michael Vinson se narodil v březnu 1951 v Sydney v Austrálii Johnovi Laurence a May Therese A. Vinsonovým. Jeho otec pracoval jako hasič a vzdal se mnoha věcí, aby se jeho sedmi dětem dostalo vzdělání.

Starší Vinson získal bakalářský titul v oboru matematiky a statistiky na Univerzitě Sydney a pedagogický diplom na vysoké škole Sydney Teachers College. Získal také diplom z finančního plánování na Univerzitě Deakin a magisterský titul z aplikovaného finančnictví na Univerzitě Macquarie. Během své profesní dráhy byl známým učitelem matematiky, lektorem, finančním poradcem a řídil finanční plánovací a investiční firmu.

Starší Vinson se oženil 2. května 1974 v Sydney s Kay Anne, ženou, která ho přivedla k evangeliu, a společně byli zpečetěni 23. srpna 1975 v chrámu Hamilton na Novém Zélandu. Mají šest dětí. Necelé tři roky po křtu byl starší Vinson povolán jako biskup. Sloužil v několika předsednictvech kůlu, dále jako oblastní reprezentant a územní sedmdesátník. ■

Bonnie L. Oscarsonová

*Generální presidentka
Mladých žen*

Bonnie Lee Green Oscarsonová během své služby jako manželka presidenta chrámu Stockholm ve Švédsku v letech 2009 až 2012 byla svědkem toho, jaké činí Svatí posledních dnů ze Švédska, Norska a Lotyšska oběti, aby mohli uctívat Boha v domě Páně.

V té době však nevěděla, že to, co se naučila od těchto „velmi pokorných, neobyčejně odhodlaných a oddaných členů“, jí pomůže s tím, na co se má zaměřit jako generální presidentka Mladých žen Církve.

Sestra Oscarsonová řekla: „Vzhledem k tomu, že mnoho mladých žen se nyní rozhoduje, že budou sloužit na misi a navštíví chrám v mladším věku, doufám, že díky své zkušenosti se službou v chrámu budu vědět, jak jim mohu pomoci v přípravě.“

Bonnie Lee Greenová se narodila v říjnu 1950 v Salt Lake City Theo Jamesovi a Jean S. Greenovým. Když bylo Bonnie devět let, rodiče se rozhodli, že chtějí, aby jejich děti získaly zkušenosti s Církví i mimo Utah, a tak se přestěhovali do státu Oklahoma (USA). Rodina bydlela také v Coloradu a v Tennessee, a když se přestěhovali do Missouri, Bonnie se na chrámovém pozemku ve Far West ve státě Missouri seznámila s Paulem Kentem Oscarsonem. Toto bylo pro oba významné místo, protože měli předky, kteří v oblasti Far West žili.

Oba vystudovali Univerzitu Brigham Younga a poté byli oddáni 19. prosince 1969 v chrámu Salt Lake; později se jejich rodina rozrostla o sedm dětí.

Sestře Oscarsonové bylo pouhých 25 let, když byl její manžel – který v letech 1965 až 1968 sloužil na plný úvazek ve Švédské misii – povolán předsedat Švédské misii Göteborg.

Poté, co se Oscarsonovi vrátili zpět do Spojených států, žili v Missouri, v New Jersey, v Massachusetts a v Texasu, kde bratr Oscarson pracoval jako zástupce oblastního ředitele obchodního domu. Podobně jako její rodiče, i sestra Oscarsonová žila velmi ráda v oblastech, kde byl menší počet členů Církve.

Sestra Oscarsonová sloužila třikrát jako presidentka Mladých žen, dále devět let jako učitelka ranního semináře a jako učitelka třídy Nauka evangelia. ■

Carol F. McConkieová

*První rádkyně v generálním
předsednictvu Mladých žen*

Carol Foley McConkieová si již od mládí „přála vstoupit do chrámu“. Tento zájem řídil její kroky v průběhu celého jejího života.

Narodila se v dubnu 1952 ve městě Spokane ve státě Washington (USA) Williamovi a Joanne W. Foleyovým a byla teprve batole, když misionáři zaklepli na dveře jejich rodičů ve Wilmingtonu ve státě Delaware a seznámili je s evangeliem. Její rodiče přijali učení evangelia rychle – bez ohledu na protivenství a nutnost změnit životní styl.

Jako dítě podstoupila sestra McConkieová s rodinou dlouhou cestu vlakem, aby byli zpečetěni v chrámu Manti v Utahu.

„Byl to velmi krásný zážitek,“ řekla. „Vzpomínám si, jak jsem byla oblečená v bílém, a na to, co to pro moji rodinu znamenalo. Byl to velkolepý zážitek, a přestože jsem byla opravdu malá, pamatuji si, jak jsem se cítila, na všechno to bílé a na krásný den. Toto byl první zážitek, který podnítl mou touhu mít vždy v životě čas na chrám.“

Chrám se stal pro sestru McConkieovou majákem naděje během zkoušek i v době, kdy měla vlastní rodinu.

Svého manžela Oscara Waltera McConkieho III poznala na Arizonské státní univerzitě. Sestra McConkieová získala bakalářský titul z výuky angličtiny. Byli oddáni 22. prosince 1973 v chrámu Mesa v Arizoně a jsou rodiči sedmi dětí.

Když byla sestra McConkieová povolána jako první rádkyně v generálním předsednictvu Mladých žen, sloužila v generální komisi Mladých žen. Většinu své církevní služby strávila v povoláních, které zahrnovaly výuku, a dále jako presidentka Mladých žen sboru, rádkyně Pomocného sdružení sboru a v předsednictvu Primárek. V letech 2005 až 2008 sloužila v Kalifornské misii San Jose, kde byl její manžel presidentem misie. ■

Neill F. Marriottová

*Druhá rádkyně
v generálním předsednictvu
Mladých žen*

Ještě než Neill Foote Marriottová vstoupila do Církve, poznala jako mladá dívka, že Bůh existuje a že ji miluje.

„Můj otec byl pro mne zpodobněním našeho Nebeského Otce,“ říká nová druhá rádkyně v generálním předsednictvu Mladých žen. „Měl bezmezně rád druhé a přijímal je. Byla to jednoduchá a přirozená přeměna lásky a důvěry, kterou jsem chovala ke svému pozemskému otci, v důvěru a lásku k mému Nebeskému Otci.“

Sestra Marriottová se narodila v říjnu 1947 v Alexandrii ve státě Louisiana (USA) Georgeovi a Antonii Footeovým a byla jedinou sestrou svým šesti mladším bratrům. Poté, co vystudovala anglickou literaturu a středoškolskou pedagogiku na Jižní metodistické univerzitě v texaském Dallasu, se přestěhovala do Cambridge ve státě Massachusetts, kde pracovala na Harvardově univerzitě jako tajemnice. Tam se setkala s Davidem Cannonem Marriottem, který jí řekl: „Mám pár přátel, se kterými bych tě rád seznámil.“ Zanedlouho ji seznámil s misionáři, a ti ji a její spolubydlící začali učit.

Řekla, že když naslouchala misionářům, „tyto lekce vyplnily prázdná místa v [jejím] porozumění evangeliu“. Po jejím křtu v květnu 1970 zůstali s Davidem přáteli; po roce spolu začali chodit a v červnu 1971 byli oddáni v chrámu Salt Lake.

Sestra Marriottová vytvářela společně s manželem domov pro jejich 11 dětí a manžel se profesně věnoval oblasti podnikání. Sloužili v mnoha církevních povoláních. V letech 2002 až 2005 sloužila se svým manželem, který předsedal misii São Paulo Interlagos, dále sloužila jako pracovnice pro obřady v chrámu Salt Lake, jako presidentka Pomocného sdružení kůlu i sboru, presidentka Mladých žen sboru, učitelka třídy Nauka evangelia a jako specialista na potravinové zásoby.

Sestra Marriottová doufá, že se ve svém novém povolání bude moci dělit s druhými o totéž svědectví, jaké obdržela jako mladá žena. Chce, aby mladé ženy věděly, že „je Nebeský Otec miluje tou nejhlubší a nejnádhernější láskou“. ■

© BRADY FAIRBANKS. NESMÍ BÝT KOPÍROVÁNO

„Byl slepý, nyní vidím“, Brady Fairbanks

„A pomíjeje, uzřel člověka slepého od narození. ...

To [Ježiš] pověděl, plinul na zemi, a učinil bláto z sliny, i pomazal tím blátem oči slepého.

A řekl jemu: Jdi, umej se v rybníku Siloe. ... A on šel a umyl se, i přišel, vida. ...

I odpověděl on a řekl: ... Než to vím, že byu slepý, nyní vidím.“ (Jan 9:1, 6–7, 25.)

„Žijeme v době světové historie, kdy čelíme mnoha obtížným problémům, ale také máme ohromné příležitosti a mnoho důvodů k radosti,“ řekl prezident Thomas S. Monson během závěrečného zasedání 183. výroční generální konference Církve. „Samozřejmě přicházejí i chvíle, kdy zažíváme zklamání, zármutek, a dokonce i životní tragédie. Když však budeme vkládat důvěru v Pána, pomůže nám naše těžkosti překonat, ať jsou jakékoli.“

CÍRKEV
JEŽÍŠE KRISTA
SVATÝCH
POSLEDNÍCH DNŮ

